

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1992-1993

Nr. 19

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

23 AUGUSTUS 1993

INHOUDSOPGAVE

	Blz.
1. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS	
A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (Regl. art. 74,3 en 4)	
L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen	965
N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting	970
T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden	983
H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden	990
L. Van den Bossche, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken	991
L. Detiege, Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden	1002
W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin	1004
B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (Regl. art. 69,5)	
L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen	1007
T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden	1008
H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden	1019
L. Van den Bossche, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken	1020
J. Sauwens, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming	1021
W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin	1022
II. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (Regl. art. 69,5)	
L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen	1026
T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden	1027
H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden	1031
L. Van den Bossche, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken	1034
J. Sauwens, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming	1034
W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin	1039
REGISTER	1041

1. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (Regl. art. 76, 3 en 4)

L. VAN DEN BRANDE

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING
VLAAMSE MINISTER VAN ECONOMIE, KMO, WETENSCHAPSBELEID, ENERGIE EN EXTERNE BETREKKINGEN

Vraag nr. 99
van 5 juli 1993
van de heer L. BARBE

Verlening van gewestwaarborg — Gegevens

De expansiewetten van 17 juli 1959 en van 30 december 1970 voorzien in de toekenning van de gewestwaarborg aan bepaalde leningen. Indien de ondernemingen de afbetalingen van de door het Gewest gewaarborgde kredieten niet verder aflossen (bijvoorbeeld ten gevolge van een faillissement), kunnen de financiële instellingen de gewestwaarborg uitwinnen. Het Vlaamse Gewest kan nadien — zodra de financiële toestand van de in gebreke blijvende debiteur het toelaat — de op grond van de uitwinning van de waarborg betaalde bedragen terugvorderen van de onderneming.

1. Welke criteria worden er gehanteerd bij het verlenen van de gewestwaarborg ?
2. Kan de minister voor de bedrijven die sinds 1987 van de gewestwaarborg genoten hebben de volgende gegevens meedelen :
  - de datum van beslissing tot verlenen van gewestwaarborg ;
  - het bedrag ;
  - het bedrag dat door de kredietinstelling is uitgewonnen ;
  - het bedrag dat na uitwinning door het Vlaamse Gewest wordt teruggevorderd ;
  - het bedrag dat na uitwinning reeds door het Vlaamse Gewest werd teruggevorderd ?

Antwoord

De dossiers gewestwaarborg worden behandeld door de administratie Financiën van de Vlaamse Gemeenschap.

Ik heb de vraag dan ook doorgegeven aan mijn collega van Financiën die het lid de gevraagde gegevens zal verschaffen.

Vraag nr. 100
van 9 juli 1993
van de heer J. DE ROO

Bouwsector in Gent-Eeklo — Gegevens

Terwijl de bouw in 1992 een sector was die stand hield,

kondigen de recentste indicatoren een minder gunstig activiteitenverloop aan in 1993.

1. Hoeveel bouwbedrijven zijn er in het arrondissement, Gent-Eeklo gevestigd ?
2. Hoeveel arbeidskrachten zijn er in het totaal in die bedrijven tewerkgesteld ?
3. Kan men reeds door het klimaat van stijgende onzekerheid een daling van de bouwaanvragen vaststellen tussen 1992 en 1993 ?
4. Zo ja, wat zijn de gevolgen voor de economische omgeving ?
5. In de bouwsector wil men personeelsuitwisseling uitproberen om alternatieve tewerkstellingscircuits in te dijkten en spanningen op de arbeidsmarkt te vermijden. Is dit systeem reeds in werking gebracht ? Zo ja, waar en wanneer ?

Antwoord

1. In het arrondissement Gent-Eeklo zijn 1.480 bouwbedrijven gevestigd (NACE-code 50). Bron : RSZ-statistieken per 30 juni 1991 en VCB.
2. Deze bedrijven stellen samen 10.826 personen tewerk. Bron : RSZ-statistieken per 30 juni 1991 en VCB.
3. Voor 1992 werd op nationaal vlak een stijging van 7,9 percent aan bouwvergunningen voor nieuwe woningen genoteerd. Het aantal bouwvergunningen voor nieuwe niet-woongebouwen daalde echter met 15,5 percent. Voor de maanden januari en februari 1993 (de meest recente beschikbare gegevens) daalde het aantal bouwvergunningen voor woongebouwen en niet-woongebouwen in vergelijking met dezelfde periode van het voorgaande jaar met respectievelijk 11 percent en 21 percent.
4. De investeringen van gezinnen en bedrijven zullen waarschijnlijk op een laag peil blijven gedurende het jaar 1993 :
  - de gezinnen ten gevolge van de economische onzekerheid, de aanhoudende werkloosheid en de vrees voor fiscale en parafiscale soberheidsmaatregelen ;
  - de bedrijven ten gevolge van het opschuiven van het uitzicht op een nieuwe krachtige groei.

De verminderde dynamiek van de vraag naar bouwwerken zal ook in 1994 aanhouden en een duidelijke weerslag op de werkgelegenheid hebben. Hoopvol zijn evenwel de door het Vlaams Gewest geplande overheidsinvesteringen in de sectoren waterzuivering, afvalbehandeling, wegenonderhoud en sociale woningbouw. Het Vlaams investeringsprogramma geeft in 1993 een impuls van 106,5 miljard aan de economie. In 1992 bedroeg dit nog maar 91,4 miljard, een stijging van 15 miljard !

5. Deze materie behoort tot de bevoegdheid van de Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden. Het lid gelieve de vraag rechtstreeks aan de bevoegde minister te stellen.

Vraag nr. 101
van 16 juli 1993
van de heer R. DESWAENE

Vlaams begrotingsprogramma voor Wetenschapsbeleid — Kredieten 1992 en 1993

In het Vlaamse begrotingsprogramma voor wetenschapsbeleid worden de kredieten voor wetenschapsbeleid samengebracht die zijn ingeschreven in de verschillende activiteitenprogramma's van de algemene uitgavenbegroting. Voor het begrotingsjaar 1993 werd een krediet van 28,351 miljard frank ingeschreven. Dit is een toename met meer dan 12 percent ten opzichte van 1992.

Van voormeld bedrag zijn 11,970 miljard frank bestemd voor de financiering van eigenlijke onderzoeken en ontwikkelingsactiviteiten. Hier ligt het bedrag zelfs 14 percent hoger dan in 1992.

Een deel van deze stijging is te verklaren door de gewijzigde begrotingstechniek. Zo worden bijvoorbeeld in de universitaire sector de voorheen gedebudgetteerde bedragen voor investeringen (leningen) vanaf 1993 volledig op de begroting ingeschreven.

Kan de minister-president een duidelijk overzicht geven van de verschillende begrotingsartikelen en de bijhorende kredieten die ten gevolge van de gewijzigde begrotingstechniek in het Vlaams Begrotingsprogramma voor Wetenschapsbeleid van 1993 worden opgenomen? Welke bedragen in 1992 buiten de begroting werden hiervoor uitgetrokken?

Antwoord

Zoals het lid terecht opmerkt, heeft de andere begrotingstechnische aanpak bij de opstelling van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap in 1993 vooral te maken de herbudgettering van een aantal uitgavenposten, om ook alle leningen in de begroting zichtbaar te maken (en niet enkel de financiële lasten zoals dat tot in 1992 het geval was).

De Vlaamse regering besliste tot deze nieuwe begrotingstechnische aanpak om het officieel tekort op de begroting in overeenstemming te brengen met het tekort volgens de SERV-norm en om aldus de begroting beter te kunnen controleren.

Een overzicht van de geherbudgetteerde uitgavenposten (vastleggingsmachtigingen en/of kredieten) vindt men in de toelichting bij de middelen- en de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1993, stuk 13-A (BZ 1992), Nr. 1, blz. 5-6. Het enige bedrag hiervan dat de cijfers van het horizontale begroting wetenschapsbeleid heeft beïnvloed, is het bedrag voor de onroerende investeringen van het universitair onderwijs, 862.7 miljoen frank, basisallocatie 6112 van programma 33.2, Universitair Onderwijs.

Dit bedrag is inderdaad opgenomen in de horizontale begroting wetenschapsbeleid en 25 percent daarvan (de forfaitaire verdeelsleutel die steeds gehanteerd wordt voor de bepaling van het gedeelte Onderzoek & Ontwikkeling van universitaire toelagen (werd in rekening gebracht van de uitgaven voor 0 & 0 in 1993.

Voor de voorgaande jaren waren het de leningslasten die in rekening werden gebracht voor het horizontale begrotingsprogramma. Zo werd in 1992 in totaal 52.1 miljoen frank betaald om een lening van 877.2 miljoen af te sluiten.

Dit bedrag is op 2 plaatsen in de begroting terug te vinden :

- * 19.9 miljoen staat ingeschreven onder basisallocatie 6114.33.2 (Investerings Gemeenschapsuniversiteiten) ;
- * de rest, namelijk 32.2 miljoen, is terug te vinden als een gedeelte van de 901.6 miljoen die staat ingeschreven op basisallocatie 4434.33.2 (Toelage aan de ASLK — nieuw regime — vrije universiteiten — onroerende installaties).

Hoewel de universiteiten finaal wel vergelijkbare bedragen voor investeringen ontvingen, is het effect hiervan niet zichtbaar in de horizontale begroting.

Dit komt omdat bij het opstellen van deze horizontale begroting volgens de Oeso richtlijnen enkel de effectieve betalingskredieten, die in het begrotingsjaar op de administratieve begroting worden ingeschreven, in rekening gebracht kunnen worden.

Indien voor 1993 eveneens leningslasten zouden ingeschreven zijn (schatting $\pm$ 60 miljoen), in plaats van het totale geleende bedrag, dan had dit gezorgd voor $\pm$ 187.5 miljoen (= 25 percent van 862.7 — 52.1 — 60.0 miljoen) minder in de uitgaven voor Onderzoek en Ontwikkeling. De stijging ten opzichte van 1992 bedraagt dan nog steeds 11,16 percent.

In het advies van de Vlaamse Raad voor Wetenschapsbeleid werd eveneens gewezen op deze onduidelijkheid in verband met de herbudgettering van de investeringskredieten. Op dit ogenblik tracht ik de horizontale begroting voor Wetenschapsbeleid op een veel doorzichtiger manier voor te stellen, zodat voor de begroting 1994 een duidelijk beeld verkregen kan worden van de effectieve stijging van kredieten.

Vraag nr. 103
van 19 juli 1993
van de heer J. DE ROO

Faillissementen arrondissement Gent-Eeklo — Gegevens

Graag had ik van de minister een antwoord ontvangen op de volgende vragen :

1. Hoeveel faillissementen werden bij de rechtbank van koophandel genoteerd in het arrondissement Gent-Eeklo ?
2. Kunnen de cijfers worden opgesplitst per gemeente voor beide regio's ?
3. Kan tevens worden vermeld uit welke sector de bedoelde faillissementen afkomstig waren ?

Antwoord

Het raadslid informeert naar gegevens over faillissementen in het arrondissement Gent-Eeklo. Ik wens op

te merken dat het faillissement een handelsrechtelijk gebeuren is. De federale minister bevoegd voor Justitie kan dienaangaande uit de eerste hand informatie verschaffen.

Ik baseer me op de meest recent beschikbare publieke gegevens, vermeld in het tijdschrift "Gerechtelijke Statistieken", nummer 4, jaargang 1993, uitgegeven door het Nationaal Instituut voor de Statistiek. De gegevens hebben betrekking op het jaar 1990.

1. In 1990 verliep het aantal faillissementen bij de Rechtbank van Koophandel in Gent als volgt :

- a. Aantal faillissementen lopende bij het begin van het jaar : 897.
- b. Aantal verklaarde faillissementen in de loop van het jaar : 151.
- c. Aantal faillissementen beëindigd door vereffening : 75.
- d. Aantal faillissementen afgesloten wegens gebrek aan activa : 58.
- e. Aantal faillissementen lopend op het einde van het jaar : 916.

2. De publiek beschikbare gegevens zijn niet **uitge**splijst per gemeente.

3. De spreiding van de in 1990 verklaarde faillissementen over de sectoren is als volgt :

Metaalnijverheid	1
Vervaardiging steen, cement, betonwaren. e.d.	1
Machinebouw	1
Elektrotechnische industrie	1
Voedings- en genotmiddelenindustrie	1
Papiernijverheid, grafische nijverheid, uitgeverijen	1
Bouw	8
Afwerking van gebouwen, installatie	16
Groothandel in machines, technische benodigdheden en voertuigen	6
Groothandel in meubelen en huishoudelijke artikelen	2
Groothandel in textiel en kleding	6
Groothandel in voedings- en genotmiddelen	4
Overige groothandel	17
Tussenpersonen in de handel	4
Kleinhandel voedingsmiddelen, dranken en tabak	11
Kleinhandel farmaceutische, medische, schoonheids- en schoonmaakprodukten	1
Kleinhandel kleding, schoenen en textiel	6
Kleinhandel woninginrichting (toestellen en artikelen)	4
Kleinhandel motorvoertuigen en motorrijwielen	2
Kleinhandel motorvoertuigen en motorrijwielen	2
Kleinhandel boeken, kranten en kantoorbenodigdheden	4
Overige kleinhandel	5
Restaurants	5
Drankversterkende bedrijven	17
Reparatie van gebruiksgoederen en voertuigen	1
Vervoer te land en te water	3
Verzekeringswezen	5
Hulpbedrijven van het bankwezen, immobiliën, dienstverlening ten behoeve van ondernemingen	5

Verhuur van roerende en onroerende goederen	2
Recreatie en culturele dienstverlening	1
Wasserijen, stomerijen	1
Kappersbedrijven en schoonheidsinstituten	3
Fotografische ateliers	2
Bedrijvigheid onbekend of elders niet genoemd	4
Totaal	151

Vraag nr. 107
van 20 juli 1993

van **de heer** W. VERREYCKEN

Kasteel Altenbroek in 's Gravenvoeren — Aankoop door Vlaamse Gemeenschap

De Vlaamse slagvaardigheid moet niet bewezen worden tijdens makke en toch triomfalistische Guldensporenherdenkingen, maar door daadwerkelijke actie, vooral dan in de gebieden waar de identiteit en het welzijn van de Vlamingen wordt bedreigd.

Het buurgebied van Voeren in Nederland wordt toeristisch aangeprezen als Klein Zwitserland. Dezelfde streekkenmerken kunnen ook Voeren optillen tot dat niveau. De tegenwerking van het Voerense gemeentebestuur ter zake is de minister-president bekend maar kan onmogelijk de Vlaamse inspanningen afzwakken.

Een gelegenheid tot het bevestigen van de Voerense Vlamingen biedt zich vandaag aan. Het kasteel Altenbroek in 's Gravenvoeren wordt nu te koop aangeboden. Het lijkt mij aangewezen dat de Vlaamse Gemeenschap dit domein zou verwerven en de toeristische troeven en de mogelijkheden ervan ten volle zou benutten.

- 1. Werd in de Vlaamse Executieve de mogelijke aankoop van het kasteel Altenbroek in Voeren reeds aangehaald ?
- 2. Werd de Voerense VVV reeds aangesproken ten einde een advies van terreinwerkers te krijgen ?
- 3. Wat is de vraagsom van de huidige eigenaars en is deze begrotingsmatig te verantwoorden ?
- 4. Zal de minister-president de betrokken ministers uit de Executieve gelasten om dit dossier hoogdringend te behandelen, alvorens andere kapitaalkrachtige groepen de hand leggen op dit prachtig stukje Vlaanderen ?

Antwoord

De Vlaamse regering heeft nog niet beraadslaagd over de mogelijke aankoop van het kasteel Altenbroek in Voeren.

Ik heb de vraag onder de aandacht gebracht van de betrokken ministers.

Vraag nr. 108
van 20 juli 1993

van **de heer** L. VAN NIEUWENHUYSEN

Impulsgebied Zennevallei — Aanleg van transferia in Vlaamse rand rond Brussel

In een aantal gemeenten van de Vlaamse rand rond

Brussel heerst er nogal wat onrust in verband met een soort structuurplan dat zou zijn opgemaakt door het adviesbureau Mens en Ruimte in opdracht van onder meer Haviland en de Kamer van Koophandel van Brussel.

In het plan is immers sprake van de aanleg in vijf gemeenten van zogenaamde transferia, immense parkeerterreinen waar pendelaars kunnen overstappen op het openbaar vervoer. Zeker voor Overijse en Beersel zou dit verstrekkende gevolgen kunnen hebben op het vlak van de verstedelijking.

Kan de minister bevestigen dat voor deze studie geld van de Vlaamse Gemeenschap is uitgetrokken via het impulsgebied Zennevallei ? Om welke bedragen gaat het desgevallend ?

Antwoord

Eind januari 1993 heeft de Streekcommissie, samengesteld uit vertegenwoordigers van de betrokken gemeentebesturen en de sociale partners, een impulsproject ingediend "Structuurstudie Impulsgebied Zennevallei". De initiatiefnemers zijn de Kamer voor Handel en Nijverheid van het arrondissement Halle-Vilvoorde.

Deze studie heeft tot doel het onderzoeken en formuleren van een globale strategische visievorming op de ontwikkeling van deze regio, gericht op een gunstig bedrijfsklimaat .

De analyse zou moeten resulteren in een bepaling van de sterkten-zwakten, kansen en bedreigingen voor de Zennevallei, gesteld binnen het ruimer kader van het arrondissement Halle-Vilvoorde, gekoppeld aan een uitgebreide sensibiliseringsactie naar het bedrijfsleven toe.

Dit Structuurplan Zennevallei zal keuzes inhouden van strategieën voor de actiegebieden met aanzet voor een regio-marketingplan en een doelgericht overleg met de overheid.

De door het lid aangehaalde verkeersstudie met het voorstel tot het aanleggen van transferia vormt slechts een onderdeel van deze globale studie. Het is evenwel aangewezen dat de onderzoeksresultaten en voorstellen verder besproken worden met de vertegenwoordigers van het bedrijfsleven en de gemeentebesturen om tot concrete beleidsvoorstellen over te gaan.

De globale structuurstudie Zennevallei werd door mij goedgekeurd in de loop van de maand maart 1993. Hierdoor wordt 500.000 frank ter beschikking gesteld uit de Impulsenveloppe voor de Zennevallei op een totale projectkost van 1.850.000 frank.

De Handelskamer als promotor financiert voor 675.000 frank. De Intercommunale Haviland komt tegemoet voor hetzelfde bedrag van 675.000 frank.

Ik heb de heer T. Kelchtermans, Vlaams minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, gevraagd ter zake het initiatief te nemen.

Vraag nr. 112

van 22 juli 1993

van mevrouw A. GIJSBRECHTS-HORCKMANS

Wetenschappelijk onderzoek multiple sclerose — Projecten en financiering

Multiple sclerose is nog steeds één van de ergste ziekten die in onze maatschappij voorkomen. Naar verluidt zou het onderzoek in verband met deze ziekte de laatste jaren zijn teruggedrongen.

Graag had ik vernomen van de minister-president welke onderzoeksprojecten in de Vlaamse Gemeenschap momenteel lopen die specifiek deze ziekte tot voorwerp hebben.

Welke projecten werden door de Vlaamse Gemeenschap in de laatste vijf jaar gefinancierd ? Ten belope van welke kredieten ?

Welk percentage vertegenwoordigen deze kredieten binnen de globale financiering van het medisch wetenschappelijk onderzoek ?

Antwoord

Er lopen momenteel 32 onderzoeksprojecten in Vlaanderen die multiple sclerose tot voorwerp van studie hebben. Een opsomming van de titels van de projecten, de uitvoerende instellingen en de betrokken kredieten, is als bijlage rechtstreeks aan het lid opgestuurd.

Ten laste van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap komen enkel en alleen de twee projecten van het Fonds voor Geneeskundig Wetenschappelijk onderzoek (FGWO), Vlaamse Sector. De overige projecten komen ten laste van het mecenaat : één project wordt gefinancierd door de Nationale Loterij, twee projecten door de International Association of Lions Club, District 112 Belgium en 27 projecten werden gestart dankzij de actie Levenslijn 1992.

De twee onderzoeksprojecten ten laste van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap ontvingen sinds 1985 32.379.000 frank. Dit bedrag vertegenwoordigt 0,5 percent van de kredieten ter beschikking van het Fonds voor Geneeskundig Wetenschappelijk Onderzoek (FGWO).

De onderzoeksprojecten die voor financiering aan het FGWO worden voorgelegd, worden (vergelijkend) beoordeeld en geselecteerd op basis van hun kwaliteit. Er bestaan geen quota's voor de verschillende onderzoeksdomeinen binnen het geneeskundig wetenschappelijk onderzoek.

Vraag nr. 113

van 22 juli 1993

van de heer H. SUYKERBUYK

Aanpassing overeenkomst Europese Economische Ruimte — Belgische inschrijvingsgelden voor buitenlandse studenten

De Vlaamse Raad keurde op 8 juli 1993 de overeenkomst van Porto van 2 mei 1992 tot aanpassing van de overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte (EER) goed.

De memorie van toelichting zegt ter zake onder meer het volgende : “In dit verband heeft België dat in het onderwijs een veel lager inschrijvingsgeld heft dan andere EER-landen, verkregen dat de benamingen uit de overeenkomst inzake het recht van verblijf van studenten geen afbreuk doen aan de bestaande rechten van de verschillende overeenkomstsluitende partijen met betrekking tot de inschrijvingsrechten die aan buitenlandse studenten worden gevraagd”.

Kan de minister-president de juiste draagwijdte toelichten van wat in de memorie van toelichting staat ?

Is het de bedoeling dat de lage inschrijvingsgelden worden gehandhaafd ?

Gaat het alleen om de op dit ogenblik ingeschreven buitenlandse studenten ? Zo ja, kan het aantal buitenlandse studenten, in Vlaamse universiteiten en instellingen van het hoger onderwijs, per nationaliteit worden meegedeeld ?

Antwoord

De juiste draagwijdte van de geciteerde passage uit de memorie van toelichting bij het verdrag inzake de Europese Economische Ruimte betreft het volgende.

Het EER-verdrag bepaalt dat onderdanen uit EVA-landen voortaan tegen hetzelfde inschrijvingsgeld als onderdanen uit EG-landen in de EG moeten kunnen studeren. België heeft op die bepaling een facultatieve uitzondering verkregen, omdat het de laagste inschrijvingsgelden van de EG en de EVA kent.

Het antwoord op de vragen betreffende de reële inschrijvingsgelden en het aantal buitenlandse studenten aan Vlaamse universiteiten en instellingen van het hoger onderwijs behoort tot de bevoegdheid van de Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken.

Vraag nr. 114
van 22 juli 1993
van de heer L. BARBE

Departementale directieraden — Vrijheid in rangschikking kandidaten

1. Als de departementale directieraden onder voorzitterschap van de diverse secretarissen-generaal de volledige vrijheid van rangschikking van de kandidaten krijgen, behalve degene die hen door diverse kabinetten werden opgelegd, wordt in feite deze vrijheid dan niet zeer beperkt ?
2. Is het juist dat een belangrijk ambtenaar-generaal bij het departement Economie, Werkgelegenheid en Binnenlandse Aangelegenheden, zich distancierde van bepaalde rangschikkingen ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer L. Van den Bossche, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken.

Antwoord

Het antwoord op bovengenoemde vraag zal verstrekt worden door de heer L. Van den Bossche, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken.

Vraag nr. 115
van 22 juli 1993
van de heer A. VERLINDEN

Door Staat bezoldigd personeel — Toelating tot cumulatatie

In deze periode van toenemende werkloosheid kan het verlenen van toelating tot cumulatatie aan door de Staat bezoldigd personeel de werkgelegenheid negatief beïnvloeden.

1. Graag had ik vernomen, voor het personeel dat onder de verantwoordelijkheid van de minister valt, aan hoeveel door de Staat bezoldigde personeelsleden de minister een toelating tot cumulatatie verleende sinds het begin van deze zittingsperiode en ingedeeld per jaar ?
2. Worden deze toelatingen verlengd ?

N.B. : Deze vraag werd gesteld aan alle Vlaamse ministers.

Antwoord

Ik verwijs naar het algemeen antwoord dat op dezelfde vraag gegeven werd door de heer L. Van den Bossche, Vlaams minister van onderwijs en Ambtenarenzaken.

Vraag nr. 116
van 22 juli 1993
van de heer J. GABRIELS

Siemens-Lanklaar en Maasland — Maatregelen voor werkgelegenheid

De directie van Siemens-Lanklaar dreigt met een volledige sluiting van het bedrijf wanneer de akkoorden inzake de personeelsafvloeiingen niet worden aanvaard .

Bij Siemens-Lanklaar heersen ongeloofwaardige toestanden en men vreest een algehele sluiting in september omdat het huidige voorgestelde akkoord maar geldig is tot september 1993.

1. Welke stappen zijn er gezet om de werkgelegenheid bij Siemens-Lanklaar te behouden ?
2. Welk bedrag aan subsidies werd aan Siemens-Lanklaar gegeven de voorbije twee jaar ? Welke voorwaarden werden hieraan verbonden ?
3. Wordt er prioriteit gegeven aan de werkgelegenheid in het Maasland, omdat deze streek een echt noodgebied inzake werkloosheid is ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan mevrouw L. Detiège, Vlaamse minister van Werkstelling en Sociale Aangelegenheden.

Antwoord

1. Op hun uitdrukkelijk verzoek heb ik op 5 juli 1993 een vakbondsdelegatie van het bedrijf Siemens-Lanklaar ontvangen en hun bezorgdheid over de besliste herstructurering en de verdere toekomst van het bedrijf beluisterd.

Een gesprek met de Belgische directie van de bedrijfsactiviteit Siemens-Lanklaar leerde me dat deze inderdaad een noodzakelijke herstructurering wil doorvoeren, doch met de stellige vastberadenheid de werkgelegenheid op een lager niveau te handhaven.

De verantwoordelijken voor Siemens Lanklaar zeggen alles in het werk te zullen stellen wat mogelijk is voor het handhaven van de werkgelegenheid op dit niveau. Ik voeg hier de bedenking aan toe, dat de omgeving van internationale mededinging sterk mede bepalend is voor de bedrijfsbeslissingen.

2. In de bedrijfsvestiging werd de voorbije tien jaar weinig geïnvesteerd. Er is slechts één enkel dossier voor expansiesteun geopend, en wel op 4 december 1985.

Er werd op een investeringsbedrag van ongeveer 120 miljoen frank een kapitaalpremie verleend van 21.811.409 frank. De streefdatum van de meertewerkstelling, op 2 personen geschat, was 31 maart 1987.

De laatste schijf van deze premie werd uitbetaald in 1989.

De terugvordering is juridisch gezien niet mogelijk, vermits de vooropgezette doelstellingen werden behaald en alle voorwaarden werden nageleefd.

3. Het Maasgebied is een onderdeel van de provincie Limburg. De Vlaamse regering heeft haar engagement voor de sociaal-economische relance van de hele provincie bevestigd in het Toekomstcontract, dat ook ondertekend werd door de Europese Commissie, de federale regering en de Limburgse overheid.

Dit engagement wordt onverkort gehandhaafd. De Vlaamse regering verwacht van iedereen dezelfde beslistheid.

Vandaar ook dat de integrale provincie Limburg voorgesteld werd aan de Europese Commissie als gebied dat krachtens de doelstelling 2 (reconversie van gebieden met een sterke achteruitgang van de industriële werkgelegenheid) in aanmerking komt voor steunverlening uit de Europese **structuurfondsen**.

De Vlaamse regering verwacht dat het bedrijfsleven de motor zal zijn van de werkgelegenheid in Limburg. Het initiatief tot investeren is zij bereid te ondersteunen door expansiesteun, wetenschappelijk onderzoek, opleiding, een goed infrastructuurbeleid en andere instrumenten van het economisch beleid.

N. DE BATSELIER

MINISTER VICE-PRESIDENT VAN DE
VLAAMSE REGERING
VLAAMSE MINISTER VAN LEEFMILIEU EN
HUISVESTING

Vraag nr. 226
van 28 juni 1993
van de heer L. STANDAERT

Brugse verbrandingsoven — Exploitatievergunning

In Brugge doen de wildste geruchten de ronde in verband met de exploitatievergunning van de verbrandingsoven .

1. Klopt het dat de Brugse verbrandingsoven al sinds 18 mei afval verwerkt zonder de nodige exploitatievergunning ?
2. De raad van bestuur van IVBO verschuilt zich achter de veel te ingewikkelde Vlarew-wetgeving en het feit dat veel andere verbrandingsovens eveneens te laat zijn met hun aanvraag tot verlenging van de exploitatievergunning. Klopt dit ?
3. Klopt het dat de minister de intercommunale een milieuheffing van 43 miljoen frank wil opleggen ?
4. Klopt het dat IVBO een crisismanager in dienst heeft die jaarlijks meer dan 5 miljoen verdient ?

Antwoord

1. De vergunning van de verbrandingsoven van IVBO verviel op 19 mei 1993. Mijn stelling is dat de intercommunale zelf verantwoordelijk is en derhalve de gevolgen moet dragen van de opgestelde **processenverbaal** en van het mogelijk grote bedrag inzake milieuheffingen.
2. De uitspraken vanwege de raad van bestuur van IVBO vallen onder diens eigen verantwoordelijkheid.
3. De intercommunale moet altijd een milieuheffing betalen. Wanneer er echter zonder vergunning geëxploiteerd wordt, komt de aanslagvoet beduidend hoger te liggen, met name 1.000 frank per ton die verwijderd wordt in een verbrandingsoven voor huisvuil. Op dit ogenblik kan geen enkel cijfer inzake milieuheffing vooropgezet worden, omdat dit afhankelijk is van de datum waarop de bestendige deputatie een beslissing inzake de verlenging van de vergunningsaanvraag zal nemen.

4. Het is niet mijn taak na te trekken wat het loon is van een personeelslid van een intercommunale. Voor zover dit wettelijk geregeld zou zijn, moet ik het lid verwijzen naar mijn collega bevoegd voor Binnenlandse Aangelegenheden.

Vraag nr. 228
van 30 juni 1993
van de heer R. VAN HOOLAND

Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening — Wervingsexamen

Naar verluidt zou de Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening recent een examen voor ontvangers georganiseerd hebben.

1. Wanneer en waar werd dit examen georganiseerd ?
2. Met welke boodschap is de werving gebeurd ?
3. Hoeveel functies waren er te begeven ?
4. Hoeveel kandidaten hebben zich aangeboden, naar geslacht, vormingsniveau en leeftijd ?
5. Hoeveel kandidaten waren geslaagd ? Hoe groot zal de werfreserve zijn en hoelang blijft ze geldig ?

Antwoord

1. Op 14 januari 1993 werd opdracht gegeven aan het Vast Wervingssecretariaat om een examen te organiseren teneinde een wervingsreserve voor de graad van ontvanger aan te leggen. De eerste proef had plaats op 6 juni 1993 in Flanders Expo in Gent.
2. Het examen werd georganiseerd met het oog op het samenstellen van een wervingsreserve voor de gewestelijke directies West-Vlaanderen, Oost-Vlaanderen, Brabant en Limburg.
3. Op dit ogenblik zijn er drie betrekkingen te begeven. Bovendien zal er in de nabije toekomst, ten gevolge van een aantal personeelsbewegingen, uit de betrokken reserve geput kunnen worden.
4. Er hebben zich 1891 kandidaten aangeboden voor het examen. De opsplitsing van dit aantal naar geslacht, vormingsniveau en leeftijd kan door het Vast Wervingssecretariaat niet worden gegeven.
5. Er worden 221 kandidaten toegelaten tot de tweede proef van het examen, die zal doorgaan na 15 september 1993. Aangezien het examen nog niet afgesloten is, kan het aantal van de geslaagde kandidaten die zullen worden opgenomen in de wervingsreserve, thans niet worden meegedeeld.

Vraag nr. 229
van 5 juli 1993
van de heer P. BREYNE

Urgentieprogramma sociale huisvesting — Huurcompensatie

Ingevolge de beslissing van de Vlaamse Executieve van 3 februari 1993 tot wijziging van het besluit van 23 juli

1992 werd de maximale markthuurwaarde opgetrokken van 130.000 tot 160.000 frank. De maximale tegemoetkoming (huurcompensatie) blijft geplafoneerd op 82.000 frank. Dit betekent dat de minimale te betalen huurprijs nu 78.000 (160.000 — 82.000) bedraagt, of 6.500 frank per maand in plaats van oorspronkelijk 4.000 frank per maand.

Dit betekent :

- dat ofwel de kansarmen meer gaan betalen. Een minimum huurprijs van 6.500 frank per maand betekent immers een basishuur van 13.000 frank per maand waarbij dan nog het maximaal door de huurder te dragen gedeelte moet worden beperkt tot 8.000 frank per maand (96.000 frank per jaar) ;
- ofwel dat de basishuur vastgesteld blijft op 8.000 frank per maand en de minimale huur op 4.000 frank. In dit geval echter is de totale huurprijs geïnd door de vennootschap slechts 130.000 frank per jaar in plaats van de verhoopte 160.000 frank per jaar. De inkomsten van de vennootschap zijn dus minder dan de in de simulaties berekende 160.000 frank per jaar.

Welke conclusie trekt de minister uit de bovengenoemde maatregel ?

Antwoord

Vooreerst wens ik het lid de volgende verduidelijkingen te geven over de toepassingsmodaliteiten van het urgentieplan voor de sociale huisvesting :

1. De aanpassing van de zogenaamde fictieve huurprijs is geregeld bij het ministerieel besluit van 17 december betreffende de toepassing van het besluit van de Vlaamse Executieve van 23 juli 1992 tot uitvoering van artikel 49 van het decreet van 25 juni 1992 houdende diverse bepalingen tot begeleiding van de begroting 1992. Ingevolge dit ministerieel besluit wordt de fictieve markthuurprijs (130.000 frank per jaar, jaarlijks met 2,5 procent te verhogen) vermeerderd met 1 procent van de kostprijs met een maximum van 30.000 frank per jaar (te indexeren).
2. Met betrekking tot het gedeelte van de huurprijs dat effectief ten laste is van de huurder, werd gesteund op het bestaande huurstelsel met dien verstande dat tot einde 1994 de basishuurprijs van de woningen die in het kader van het urgentieplan worden gebouwd, is gelimiteerd tot 96.000 frank.

Het belangrijkste verschilpunt met het bestaande huurstelsel vormt de huursubsidie. De huursubsidie is gelijk aan het verschil tussen enerzijds de fictieve markthuurprijs (130.000 frank verhoogd met 1 procent van de kostprijs van de woning) en anderzijds de huurprijs die men verkrijgt door dit te gaan van een basishuurprijs van 3 procent van de kostprijs. Dit verschil wordt beperkt tot 82.000 frank per jaar (te indexeren).

Indien bijvoorbeeld de kostprijs van een woning 3.000.000 frank bedraagt en de inkomenscoëfficiënt van de huurder gelijk is aan 1, dan bedraagt de huursubsidie :

Aangepaste fictieve markthuurprijs :	160.000
Huurprijs op basis van 3 % van de kostprijzen :	90.000 (1)
Huursubsidie :	70.000

(1) $3\% \times 3.000.000 \times IC$, waarbij IC staat voor de inkomenscoëfficiënt.

De totale huurprijs die de maatschappij zal innen is de som van het werkelijk door de sociale huurder te dragen gedeelte en de huursubsidie.

Het werkelijk door de sociale huurder te dragen gedeelte wordt vanaf 1995 op dezelfde wijze berekend als in het bestaande huurstelsel (dezelfde minima en maxima zijn dan ook van toepassing).

Hieruit volgt dat naarmate het inkomen van de huurder stijgt, het bedrag van de huursubsidie afneemt zodat de financiële resultaten voor de betrokken erkende vennootschap ongevoeliger worden voor de inkomenspositie van de huurder. Het spreekt vanzelf dat de financiële resultaten niet geheel ongevoelig zijn voor de inkomenspositie vermits het bedrag van de huursubsidie, wegens budgettaire redenen, gelimiteerd is tot 82.000 frank per jaar (te indexeren). Het urgentieprogramma lost de huidige tegenstrijdigheid in de opdrachten van de erkende vennootschappen dus niet volledig op, maar in elk geval wordt op dit vlak een belangrijke stap gezet.

Bovendien moet erop gewezen worden dat, bij gegeven huursubsidie, de tegemoetkomingen van de overheid hoger zijn dan in het klassieke financieringsstelsel het geval is, althans indien de kostprijs van de sociale woning een bepaalde drempel niet overschrijdt. Voor een analyse van deze problematiek wordt verwezen naar het Stuk 19-B (1992-1993) — Nr. 4-E (blz. 16 e.v.).

Samenvattend kan gesteld worden dat de overheid in vergelijking met het klassieke financieringsstelsel een aanzienlijke financiële inspanning doet, naarmate het inkomen van de huurder laag is en de kostprijs van de woning beperkt is. Uitgedrukt als subsidie-equivalent kan het verschil met het huidige stelsel zelfs oplopen tot 20-procentpunten, wat het sociaal karakter van het nieuwe financieringsmechanisme onderlijnt.

Het is ten slotte duidelijk dat echt lage inkomensgroepen verder een beroep dienen te doen op het bestaande solidariteitsstelsel (binnen eenzelfde bouwmaatschappij). De solidariteitsinspanning die voor deze groepen in het kader van het urgentieprogramma geleverd moet worden, zal evenwel kleiner zijn dan op dit ogenblik vereist is.

Vraag nr. 230
van 5 juli 1993
van de heer P. BREYNE

Artikel 80 Huisvestingscode — Middelen voor urgentieprogramma sociale huisvesting

De traditionele financiële middelen in het kader van artikel 80 van de Huisvestingscode worden naar verluidt momenteel ook in belangrijke mate aangesproken voor infrastructuurwerken in het kader van realisaties van het urgentieprogramma.

Deze handelswijze wordt problematisch indien er geen of onvoldoende middelen resten voor projecten die niet in het urgentieprogramma vervat zijn.

Het komt mij voor dat, naar verhouding tot de respectievelijke investeringsvolumes, een voldoende aandeel van de middelen voor artikel 80 gereserveerd moet worden voor de realisatie van infrastructuurwerken van de traditionele programma's in de gemeenten die niet in aanmerking komen voor het urgentieprogramma.

Welke initiatieven heeft de minister genomen opdat deze minimale verhouding in ieder geval gerespecteerd zou blijven ?

Antwoord

Wat de financiële middelen betreft om de infrastructuurwerken te subsidiëren in sociale woonwijken in het kader van artikel 80 van de huisvestingscode werd voor de begrotingsjaren 1991 en 1992 telkens 710 miljoen frank ingeschreven.

Rekening houdend met een verhoging van het aantal aanvragen om in infrastructuur te voorzien voor projecten die zullen gerealiseerd worden in het kader van het urgentieprogramma voor de sociale huisvesting, heb ik er voor gepleit dat dit budget zou worden verhoogd.

Uiteindelijk werd op de begroting 1993 een bedrag van 1.289,6 miljoen frank ingeschreven.

Op 20 april 1993 heb ik een eerste deel van het investeringsprogramma 1993 goedgekeurd voor dossiers die niet werden ingediend in het kader van het urgentieprogramma voor een totaal bedrag van 747,08 miljoen frank.

Hieruit blijkt geenszins dat voor de projecten die niet in het urgentieprogramma vervat zijn, in geen of onvoldoende middelen voorzien zouden zijn, integendeel er wordt zelfs meer gerealiseerd dan de voorgaande jaren.

Bovendien wordt het investeringsprogramma van artikel 80 afgestemd op de investeringsprogramma's van de VHM zodat het aanleggen van de wegen en de bouw van de woningen elkaar beter opvolgen. In het verleden gebeurde het aanleggen van wegen vaak lang voor de realisatie van de woningen.

Vraag nr. 231
van 5 juli 1993
van de heer P. BREYNE

Urgentieprogramma sociale huisvesting — Verdeelsleutel Domus Flandria

De overeenkomst in uitvoering van artikel 49 van het decreet van 25 juni 1992 stelt in artikel 4 dat Domus Flandria ernaar zal streven minimaal 70 percent van haar gewaarborgde kapitalen aan te wenden voor activiteiten uit te voeren door publiekrechtelijke initiatiefnemers en het Vlaams Woningfonds, wat de huurhulpactiviteiten betreft.

Ik neem aan dat die beschikking zo moet worden geïnterpreteerd dat minimaal 70 percent van de door de

overheid gewaarborgde middelen aangewend moet worden voor projecten waarvan een publiekrechtelijke instantie de oorspronkelijke initiatiefnemer is.

Kan de minister deze interpretatie bijtreden ? Zo ja, wordt in de huidige stand van zaken aan die overeengekomen verdeelsleutel voldaan ?

Antwoord

In artikel 4 van de overeenkomst van 7 september 1992 tussen het Vlaamse Gewest, **Domus Flandria NV** en de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij (VHM) is bepaald dat **Domus Flandria**, binnen de normale bedrijfs-economische risico's, ernaar zal streven om minimaal 70 percent van haar (door het Vlaamse Gewest) gewaarborgde kapitalen aan te wenden voor activiteiten uit te voeren door publieke initiatiefnemers en het **Vlaam Woningfonds** (wat de huurhulpactiviteiten van dit Fonds betreft).

Het begrip initiatiefnemer is in artikel 1 punt 7 van voormelde overeenkomst als volgt gedefinieerd : diegene die ongebouwde of gebouwde onroerende goederen verwerft en/of optreedt als bouwheer.

Vermits de privé-sector in belangrijk mate ervoor opteert om woningen op te richten op eigen gronden waarna deze zouden worden verkocht aan erkende vennootschappen van de VHM (met het oog op sociale verhuring), doet er zich enerzijds een interpretatieprobleem voor vermits in dit geval de privé-sector optreedt als bouwheer (valt onder het begrip "private initiatiefnemer"), terwijl anderzijds de betrokken vennootschap optreedt als aankoper (valt onder het begrip "publieke initiatiefnemer").

Op 16 juli 1993 bedroeg het aandeel, in termen van woningen, van de publieke sector in de principieel of definitief goedgekeurde projecten 41 percent indien men uitgaat van de notie "bouwheer", dan wel 95 percent indien men rekening houdt met de aard van de kopers van de betrokken woningen. De percentages bedragen 69 percent, respectievelijk 93 percent indien het aantal projecten (in plaats van het aantal woningen) als uitgangspunt wordt genomen.

Na overleg met de minister-president over deze aangelegenheid heb ik **Domus Flandria NV** op 22 juli jongstleden gemeld dat bij de besluitvorming over nieuwe projecten, deze maatschappij strikt dient rekening te houden met een minimum percentage van 70 percent voor initiatieven waarbij de publieke sector optreedt als bouwheer.

Vraag nr. 232 van 6 juli 1993 van de heer J. DE ROO

Investeringsprogramma Aquafin — Projecten

1. Kan de minister een globaal overzicht geven van de projecten van Aquafin voor 1993-1994-1995 ? Welke bedragen gaan hiermee gepaard ?
2. Momenteel worden weinig rioleringen door de gemeenten aangelegd, waardoor voor de aanvoer van rioolwater naar de zuiveringsstations in de toekomst problemen zullen ontstaan. Aan welke oplossingen wordt hier gedacht ?

3. Aquafin werd in 1990 opgericht om de ontbrekende waterzuiveringsinfrastructuur in Vlaanderen versneld uit te voeren. Hoeveel projecten heeft men op jaarbasis vanaf 1990 uitgevoerd en afgewerkt ?

Antwoord

Als bijlage werd een overzichtslijst van de investeringsprogramma's 1993-1994-1995, gerangschikt per investeringsjaar en per AWP-II-gebied, rechtstreeks aan het lid opgestuurd. De investeringsprogramma's 1991 tot en met 1994 en een deel van 1995 werden reeds eerder ter uitvoering opgedragen aan de NV Aquafin. Enkele dagen terug heb ik het investeringsprogramma 1995 tot en met 1999 dat door de VMM, in samenspraak met Aminoal-BMI, Aquafin en de Provinciaal Technische Diensten werd voorbereid, eveneens goedgekeurd en voorwaardelijk opgedragen voor uitvoering aan de NV Aquafin. Het aanvullende deel dat hiermee voor het investeringsprogramma 1995 werd goedgekeurd, omvat een pakket aan projecten ten bedrage van 2,766 miljard frank. Bij de goedkeuring van het investeringsprogramma 1994 in juli 1992 werd reeds voor een totaal bedrag van 1,568 miljard frank van het investeringsprogramma 1995 ter uitvoering opgedragen aan de NV Aquafin. De rest van het voorziene investeringsbedrag per jaar ten bedrage van 6 miljard exclusief BTW en algemene kosten wordt ingevuld door de overloop van projecten van het investeringsprogramma 1993 naar 1995 en dit als gevolg van het respecteren van de door mij vastgestelde investeringsplafonds per jaar.

Voor het investeringsprogramma 1993 bedraagt het te respecteren investeringsplafonde 8,1 miljard frank en voor het investeringsprogramma 1994 6 miljard frank (idem voor de volgende jaren).

Wat de aanleg van rioleringen betreft kan ik het volgende meedelen. Door het Executievebesluit van 31 maart 1993 hebben de gemeenten de kans gekregen een aanvraag in te dienen voor een aanvullende gewestbijdrage (ten bedrage van 50 percent van de totale kostprijs van het project) voor de aanleg en/of verbetering van gemeentelijke rioleringen. Het totale budget dat hiervoor voorzien was bedroeg 500 miljoen frank.

De bedoeling is via deze jaarlijkse gewestbijdrage een stimulans te geven aan de gemeenten om hun gemeentelijk rioleringsnet verder uit te breiden en zo de hoofdzuiveringsinfrastructuur zo rendabel mogelijk te maken.

In totaal werden 395 aanvragen tot subsidiëring ingediend, met het ingeschreven budget komen 108 rioleringsdossiers in aanmerking voor een gewestbijdrage.

Wat de vragen over Aquafin betreft kan ik het volgende meedelen. De concrete opdracht van de NV Aquafin bestaat in de uitvoering van de opgedragen investeringsprogramma's. Tot 18 mei 1993 werden er reeds 63 projecten opgeleverd ten overstaan van het Vlaams Gewest waarvan er reeds 44 voltooid waren in 1992. In bijlage 2 die rechtstreeks werd opgestuurd, vindt het lid een overzichtslijst van de door Aquafin reeds voltooide projecten.

Vraag nr. 233
van 6 juli 1993
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Muskusrattenverdelgng — Alternatieve middelen

Naar verluidt zou het gebruik van veerklemmen voor de verdelgng van muskusratten tot gevolg hebben dat het overgrote deel van de gedoodde dieren (87,4 procent) geen muskusratten zijn, maar veelal vogels. Nochtans bestaat er een alternatief, met name de vlotende fuik, die trouwens in Nederland wordt gebruikt.

Kan de minister mij meedelen welke bedragen jaarlijks worden besteed aan de verdelgng van de muskusrat ?

Werd er reeds bestudeerd of er geen meer ecologische en goedkopere wijze bestaat om de populatie van de muskusrat te verminderen ?

Antwoord

Uit de studie van ir. J. Van Melckebeke van het ministerie van Landbouw, dienst Plantenbescherming, over "Bijvangsten van andere dieren in de muskusratbestrijding" (Parasitica, 1988, 44 (3-4) blz. 109-125) blijkt dat :

- men reeds van in het begin van de muskusratbestrijding (1952) geconfronteerd werd met niet gewenste bijvangsten van andere dieren dan muskusratten ;
- voor de studieperiode van 1979 tot 1982 in het totaal van de vallen 90.821 bijvangsten (dus geen muskusratten) werden geteld en dat hiervan 79.358 bijvangsten (87,4 procent) veroorzaakt werden door de lokaasklem, en de overige door andere klemmen of fuiken ;
- voor de studieperiode van 1979 tot 1982 in totaal 3.971.406 vallen werden uitgezet, waarvan 2.237.519 lokaasklemmen ;
- de 90.821 bijvangsten als volgt verdeeld waren :
  - 62,5 % woelrat of bruine rat ;
  - 32,7 % waterhoen ;
  - 3,45 % andere vogels ;
  - 0,9 % roofdieren of andere zoogdieren ;
  - 0,4 % vissen ;
  - 0,05 % kikkers ;
- er geen vergelijking werd gemaakt, voor de beschouwde periode tussen het aantal bijvangsten en het aantal gevangen muskusratten.

Uit deze en andere studies van dezelfde auteur bleek wel dat het nodig en mogelijk was de bestaande lokaasklemmen te verbeteren om vooral de bijvangsten van waterhoen te verminderen. Zo werden in de praktijk reeds belangrijke verbeteringen aangebracht waardoor de klem veel minder aangepikt kon worden door vogels.

Een steekproef gedaan door de Landelijke Waterdienst van oktober 1991 tot mei 1992 gaf de volgende resultaten :

— totaal gevangen dieren	87.042	100 %
— gevangen muskusratten	84.301	96,85 %
— bijvangsten zonder bruine rat, beverrat of woelrat	2.741	3,15 %

— bijvangsten (vogels, met ingebrip van waterhoen)	883	1,00 %
— bijvangsten (waterhoen)	631	0,73 %

Hieruit blijkt dat de bijvangsten van waterhoen ten opzicht van de totale bijvangsten 23 percent bedragen, dit is een relatieve vermindering in vergelijking met de gegevens 1979-1982 met 8 à 10 percent.

Ook in Nederland werden uitvoerige studies gedaan naar het voorkomen van onbedoelde vangsten bij de bestrijding van muskusratten (F.J.J. Niewold, RIN-rapport 92/12, DLO-Instituut voor Bos- en Natuuronderzoek, Arnhem 1992) waaruit als algemene conclusie bleek dat goed opgezette experimenten nodig zijn om de verschillende soorten en typen vangmiddelen onder verschillende omstandigheden te testen op hun effectiviteit en selectiviteit.

Ook door de grote uitgave die de bestrijding van de muskusrat in het Vlaamse Gewest meebrengt is het nodig gebleken de muskusratbestrijding met doelgericht wetenschappelijk onderzoek te ondersteunen.

De uitgave wordt als volgt geschat :

— voor de onbevaarbare waterlopen van de eerste categorie	130.000.000 fr.
— voor de bevaarbare waterlopen	120.000.000 fr.
— voor de muskusratvangers van het Vlaamse Gewest (netverdichting, resultaatcontrole)	70.000.000 fr.
— voor de inspanningen van provincies, gemeenten, polders, en wateringens (voornamelijk personeelslasten)	100.000.000 fr.
Totaal	420.000.000 fr.

Om deze redenen werd vanaf augustus 1992 bij de Werkgroep voor Wetenschappelijk Onderzoek voor Landinrichting een onderzoek gestart dat in twee fasen zal verlopen :

- a. de inventarisatie en de opvolging van de thans uitgevoerde bestrijding (1992-1993) ;
- b. het ecologisch onderzoek met het oog op de verbetering van het vangstrendement en van de bestrijdingsmiddelen (voorbereiding 1993 — uitvoering 1994 e.v.).

Vraag nr. 234
van 8 juli 1993
van de heer G. CARDOEN

Kasteel Terrest-Heikruis — Slechte staat toegangsweg

Recentelijk werd het domein kasteel Terrest-Heikruis voor het publiek opengesteld.

De toegangsweg tot bepaalde administratieve diensten is echter bijna niet berijdbaar.

Waarom geeft de minister de bevoegde diensten niet de opdracht om de berijdbaarheid van deze toegangsweg te verbeteren ? Het zou mij niet verwonderen dat wagens er door de slechte staat van de weg breuken of schade zouden oplopen.

Antwoord

Uit de vraag is niet duidelijk af te leiden over welke toegangsweg het precies gaat.

De toegangswegen die deel uitmaken van het eigenlijke park bevinden zich in een perfecte staat van onderhoud en werden recentelijk ofwel volledig heraangelegd in k.w.s.-verharding ofwel derwijze hersteld dat de berijdbaarheid onberispelijk is.

Wordt de toegang langs de Kasteelstraat bedoeld, dan dient te worden vermeld dat het hier om een gemeentelijke weg gaat waar mijn administratie niet bevoegd is om werken uit te voeren.

Verder blijft er alleen een korte strook weg in steenslag vanaf de Kasteelstraat parallel met het domein en die in wezen een dienstweg is tot de achterzijde van het park en de vroegere kasteelboerderij. Deze strook steenslag is juist bedoeld om de snelheid van het gemotoriseerde verkeer te doen afnemen, vermits op deze weg twee toegangen tot het park uitkomen, waar de voetganger onmiddellijk met het verkeer geconfronteerd wordt, omdat de breedte van deze weg amper 3 meter is.

De snelheid is hier door het parkreglement beperkt tot 20 km/u zodat geen schade kan worden opgelopen, indien deze snelheid gerespecteerd wordt.

In de praktijk stellen mijn diensten vast dat gebruikers van deze diensttoegang op dit stuk weg snelheden halen van 60 tot 80 km/u, wat absoluut ongewenst is en wat de fundamentele reden is waarom hier niet overgegaan wordt tot het aanbrengen van een verharding die de snelheid nog zou opdrijven en bijgevolg de onveiligheid in de hand zou werken. Wel worden er regelmatig steenslagaanvullingen uitgevoerd om effectieve schade te voorkomen bij normaal gebruik.

**Vraag nr. 235
van 8 juli 1993
van de heer M. MAERTENS**

Vervuild viswater — Plaatsing van gevaarborden voor hengelaars

Volgens de kaarten van de Vlaamse Milieumaatschappij met de biologische en fysica-chemische waterkwaliteit zijn heel wat Vlaamse waterlopen sterk vervuild en van zeer slechte waterkwaliteit. Toch komt daarin nog vis voor en wordt er door de hengelaars veel vis uit deze waterlopen geconsumeerd.

Daarop is geen enkele officiële controle mogelijk. Ook al bevat vis relatief weinig vet, zodat zeer weinig polluenten zich daarin kunnen opstapelen, toch blijken uit Nederlandse onderzoekingen de tolerantienormen voor zware metalen in het visweefsel vaak te worden overschreden, en is de gezondheid van veel hengelaars daardoor in gevaar.

In Nederland werden dan ook ten behoeve van de hengelaars borden geplaatst van het type verbodstekken, met het opschrift verdacht water, om de hengelaars te waarschuwen dat niet voor consumptie kan worden gevist.

1. Welke maatregelen heeft het departement van de minister al genomen om de hengelaars te beschermen tegen de consumptie van vervuilde vis ? Welke worden er in het vooruitzicht gesteld ?
2. Werd er contact opgenomen met het IHE ? Wat waren daarvan de resultaten ?

Antwoord

In de minder bevuilde oppervlaktewateren van het Vlaamse Gewest komen een aantal vissoorten voor die vrij systematisch door de hengelaars worden meegenomen voor consumptie. Het betreft voornamelijk de paling, de snoek en de snoekbaars. Witvis wordt in heel mindere mate meegenomen voor consumptie.

De controle op de consumptiewaarde van de gevangen vis valt niet onder de reglementering op de riviervisserij. Het betreft een aangelegenheid die onder de bevoegdheid van Volksgezondheid valt.

Eventuele klachten van de hengelaars over gevaren voor consumptie van de vis worden wel ernstig onderzocht door het departement Leefmilieu en Infrastructuur. Zo wordt in dergelijke gevallen de waterkwaliteit onderzocht en wordt een eerste analyse van de vissen uitgevoerd. In de meeste gevallen is de vervuiling van die aard, dat er geen gevaar tot vergiftiging van de vis bestaat. Indien er inderdaad gevaar tot vergiftiging bestaat, wordt het bovenvermelde departement Volksgezondheid hiervan in kennis gesteld. Er zijn enkele plaatsen met ernstige vervuiling van de **onderwaterbodem** waar ook **visleven** mogelijk is. Bij onderzoek van bepaalde vissoorten (paling, snoekbaars) bleek dat er geen gevaar zou bestaan bij geregelde consumptie van deze vissoorten.

**Vraag nr. 236
van 8 juli 1993
van de heer M. MAERTENS**

Visindustrie — Restverwerking en afvalwater

De onlangs geopende nieuwe Zeebrugse visijn, het European Fish Centre (EFC), blijkt niet aangesloten op de riolering, zodat ijssmeltwater in de dokken wordt geloosd en huishoudelijk afvalwater in septische putten terecht komt. De visnijverheid kent nochtans een enorm waterverbruik met een zeer lage pollutiegraad van grotendeels afbreekbare bestanddelen, zodat zeer veel ervan wordt gerecycleerd.

Daarnaast produceert deze industrietak jaarlijks enorme hoeveelheden visresten, worden grote hoeveelheden vis door de veterinaire keuring voor consumptie afgekeurd, en nogal wat vis opgevangen of uit de markt genomen omdat de bodemprijs niet werd bereikt. Blijkens Nederlands laboratoriumonderzoek kunnen visresten tot hoogwaardig en milieuvriendelijk vismeel voor veevoeder worden omgezet. Dit kan de overbevissing door buitenlandse fabriekschepen, die enkel vismeel produceren, helpen verminderen, wat het mariene ecosysteem ten goede komt.

1. Hoeveel water verbruikt de visverwerkende industrie jaarlijks ? Hoeveel wordt daarvan gerecycleerd ? Wat zijn resultaten van de Aminal-controle op het waterverbruik en de pollutie in deze sector ?

2. Voldoet het Zeebrugse EFC aan de reglementering inzake lozing van afvalwater ? Zo neen, wat zijn de oorzaken en welke sancties werden daartegen getroffen ?
3. Hoeveel ton visresten, afgekeurde vis en opgevangen vis worden in deze sector jaarlijks geproduceerd ? Door wie wordt dit opgehaald en verwerkt ? Wat is de uiteindelijke bestemming ervan ? Op welke wijze wordt dit door de OVAM gecontroleerd en wat zijn de resultaten van deze controle ?
4. Welke mogelijkheden zijn er in de EG-programma's voorhanden om onderzoek en technische ontwikkeling ter zake te financieren ?

Antwoord

Specifiek voor het European Fish Centre (ex-zeebrugse Visveiling) deelt de Vlaamse Milieumaatschappij volgende cijfers mede in verband met waterverbruik :

totaal verbruik is 75.000 m³ op jaarbasis als volgt te verdelen :

7.000 m³ ijsfabriek ;
 11.000 m³ pakhuizen ;
 28.500 m³ drinkwater voor de boten (o.a. ook voor aanmaak van ijs) ;
 28.500 m³ voor overige activiteiten.

Overeenkomstig artikel 6 van het besluit van de Vlaamse Executieve houdende inrichting en werking van een databank bij de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest van 12 augustus 1992 moeten de bedrijfsgegevens inzake afval strikt vertrouwelijk behandeld worden. Er kunnen wel globale gegevens per sector verstrekt worden voor het jaar 1991.

Volgens de meldingsgegevens 1992 (produktiejaar 1991) werd in de sector van de visverwerkende bedrijven (NACE-code 415) en van de groothandel in voedings- en genotmiddelen (NACE-code 617) 2.963 ton afval van visverwerkingsbedrijven (AKO-code 704) en 249 ton afval van vis (AKO-code 804) verwijderd. Voor de ophaling van deze afvalstoffen is op dit ogenblik geen specifieke vergunning of erkenning vereist. De verwerking van deze afvalstoffen gebeurde in 1991 bij vilbeluiken of werd gerecupereerd in de veevoedingsmiddelensector. 2 ton afval van visverwerkingsbedrijven werd gestort op een klasse 2-stortplaats. Het toezicht op de meldingsgegevens wordt uitgeoefend door de dienst Inspectie Afvalstromen van de OVAM.

**Vraag nr. 237
 van 8 juli 1993
 van de heer L. BARBE**

Vlarem — Beroepen

Beroepen inzake milieuvergunningaanvragen worden geregeld door de artikels 49 tot en met 55 van Vlarem 1. Als het beroep ontvankelijk verklaard wordt en het niet door de exploitant is ingediend, wordt deze laatste binnen veertien kalenderdagen met een aangetekend schrijven op de hoogte gebracht gegeven van het beroep.

Er doen zich problemen voor als in dergelijk geval de exploitant pas na 14 kalenderdagen in kennis gesteld wordt van een ontvankelijk verklaard beroep. Volgens sommigen is hiermee een vormvereiste geschonden en zou de erop volgende uitspraak in beroep door de Raad van State vernietigd kunnen worden. Dit beroep heeft zware consequenties. De administratie, zowel op provinciaal als op gewestelijk vlak, zou immers bij overbelasting de termijn van 14 dagen kunnen overschrijden, met als gevolg dat de vergunning definitief verworven zou zijn zonder dat het beroep zelfs behandeld is. Daarmee zijn de belangen van de beroepsindieners uiteraard zwaar geschonden. Het lijkt me noodzakelijk hier dringend duidelijkheid in te brengen en zo nodig op korte termijn een wetgevend initiatief te nemen.

1. Is deze termijn van 14 kalenderdagen een termijn van orde of een vervaltermijn ?
2. Op welke manier wil de minister voorkomen dat de belangen van de indiener van een beroep door het overschrijden van de termijn van 14 kalenderdagen geschonden worden ?

Antwoord

Artikelen 23 paragrafen 1 en 2 van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning bepaalt dat over een beroep uitspraak gedaan moet worden binnen een termijn van vier maanden, na ontvangst van het beroepsschrift, wanneer het een beroep tegen een beslissing van het college van burgemeester en schepenen betreft, respectievelijk van vijf maanden, na ontvangst van het beroepsschrift, wanneer het een beroep tegen een beslissing van de bestendige deputatie van de provincieraad betreft.

Verder bepaalt artikel 25 paragraaf 1 van hetzelfde decreet dat wanneer binnen deze vastgestelde termijn geen uitspraak is gedaan, de vergunning geacht wordt te zijn verkregen. Ten slotte bepaalt artikel 24 paragraaf 2 van hetzelfde decreet dat de Vlaamse Executieve de wijze regelt waarop het beroep moet worden bekendgemaakt en behandeld. Dit laatst is gebeurd in titel 1 van het Vlarem waarin onder meer wordt gesteld dat de exploitant binnen een termijn van 14 dagen, te rekenen vanaf de datum van verstrijking van de periode van bekendmaking door de bevoegde burgemeester, in kennis dient te worden gesteld van een ontvankelijk bevonden beroep. Deze termijn van 14 dagen is een termijn van orde.

Noch in het voormelde decreet noch in titel 1 van het Vlarem is bepaald dat de overschrijding van deze termijn een stilzwijgende uitspraak over het beroep tot gevolg zou hebben. De overschrijding van de termijn doet overigens geen afbreuk aan de te eerbiedigen behandelingstermijn die hoe dan ook aanvangt op de datum van ontvangst van het beroep. De belangen van de beroepsindieners kunnen hierdoor dan ook op generlei wijze geschaad zijn.

De betekenis van de kennisgeving binnen een termijn van 14 dagen is de aanvrager toe te laten binnen een redelijke termijn te weten of de uitspraak in eerste aanleg al dan niet definitief is geworden. Op basis van de in titel 1 van het Vlarem vastgestelde termijnen kan de aanvrager, en verkrijger van een milieuvergunning

in eerste aanleg, in principe ervan uitgaan dat hij van een eventueel beroep door derden in kennis wordt gesteld binnen de 14 kalenderdagen na het verstrijken van de openbare bekendmakingsperiode.

De exploitant moet hierbij evenwel rekening houden met het feit dat het gaat om een termijn van orde. Niettemin moet aangenomen worden dat de kennisgeving volgens de geest van de reglementering dient te gebeuren binnen een redelijke termijn.

In geval de kennisgeving pas gebeurt na verloop van een buitenmatige lange termijn — zoals overigens blijkt uit een arrest van de Raad van State omtrent een beroep tegen een beslissing van het college van burgemeester en schepenen — dreigt de in eerste aanleg getroffen beslissing inderdaad als definitief te worden beschouwd.

Om de kennisgeving van een beroep door derden bij mijn ambt steeds binnen een redelijke termijn te kunnen doen, is in het artikel 51 paragraaf 23 van titel 1 van het Vlare, zoals het op mijn initiatief op 28 oktober 1992 door de Vlaamse Executieve werd gewijzigd, gestipuleerd dat het beroep moet worden ingediend op het adres van het bestuur Milieuvergunningen van de Aministratie ofwel op het adres van mijn kabinet.

**Vraag nr. 238
van 9 juli 1993
van de heer L. PIERCO**

Slib uit rioleringen — Ontwatering

In een aantal Vlaamse steden worden de rioleringen regelmatig geruimd om verstoppingen tegen te gaan. Het slib hiervan bestaat hoofdzakelijk uit zandig materiaal. Bij ontledingen door de Bodemkundige Dienst van België is gebleken dat dit slib in veel gevallen een zeer laag gehalte aan zware metalen bevat waardoor het in de landbouw gebruikt kan worden.

Om aan dit doel te kunnen beantwoorden moet het slib echter eerst ontwaterd worden. Een aantal steden beschikken echter niet over vergunde ontwateringsinstallaties, terwijl ook erkende stortplaatsen enkel stevast slib wensen te ontvangen. De diensten van Aministratie of OVAM hebben duidelijk geen pasklare en wettelijke oplossing. Het hoofdbestuur van de VMM weigert het stedelijk slib te laten ontwateren op de droogbekkens van de afvalwaterzuiveringsstations. De gemeenten die een wettelijke en milieuverantwoorde verwerking van dit slib nastreven, worden door de verschillende milieuintanties met een kluitje in het riet gestuurd.

Het gevolg hiervan is dat vele steden hun riolen niet meer ruimen en bij verstoppingen het slib gewoonweg doorspuiten waardoor het toch in de afvalwaterzuiveringsstations terecht komt. Andere gemeenten gaan over tot het illegaal ontwateren van het slib bij gebrek aan erkende installaties, met alle gevolgen vandien.

1. Tot wie moeten de gemeenten zich wenden om hun slib afkomstig van rioleringen te laten ontwateren ?
2. Heeft de minister de nodige maatregelen genomen om dit probleem te verhelpen ? Zo ja, welke ?

Antwoord

In het ministerieel besluit van 3 december 1987 houdende nadere regelen omtrent het meldingsformulier voor afvalstoffen staat rioolslib vermeld onder het nummer 985.

Het dient dan ook onderworpen te worden aan de geëigende procedures voor de behandeling van afvalstoffen.

De verontreinigingsgraad van rioolslib kan variëren van niet- of licht verontreinigd (zoals analyses van de Bodemkundige Dienst van België hebben aangetoond) tot sterk verontreinigd. Door de grote hoeveelheid zand in het rioolslib is het gebruik in de landbouw minder aangewezen.

Wat betreft de verwerkingsmogelijkheden is de toestand als volgt :

- de steden en gemeenten kunnen, om hun slib te laten ontwateren, een overeenkomst afsluiten met privé-ondernemers. Naast de kosten voor het inzetten van een speciaal uitgeruste zuigwagen betalen ze tevens een verwerkingskost voor de ontwatering ;
- gemeenten en steden die zelf of in intercommunaal verband, hun rioolslib wensen te ontwateren, dienen dit te doen door middel van vergunde installaties (persen, droogvelden). Na ontwatering moet het slib afgevoerd worden naar een erkende stortplaats. Het eluaat kan langs de riolering afgevoerd worden naar een rioolwaterzuiveringsinstallatie.

Droogvelden gebruiken van de Vlaamse Milieumaatschappij kan alleen wanneer deze niet meer in gebruik zijn voor de normale werking van de RWZI en indien een kostprijs afgesproken wordt voor gebruik, afvoer van het slib, stortkosten en milieuhelling.

In de Vlare-reglementering zijn de wettelijke schikkingen opgenomen om rioolslib op een milieuverantwoorde wijze te verwijderen. Aangaande de praktische schikkingen dienen de verantwoordelijke besturen zelf de nodige schikkingen te treffen.

Zo moeten de gemeenten die vragen om niet-gebruikte slibdroogvelden ter beschikking krijgen, zich schikken naar de richtlijnen van het bestuur Exploitatie en Renovatie van de Vlaamse Milieumaatschappij.

**Vraag nr. 239
van 19 juli 1993
van de heer J. DE MEYER**

Verkrotte en leegstaande woningen arrondissement Sint-Niklaas — Maatregelen

In het regeerakkoord van de Vlaamse Executieve lees ik in het hoofdstuk Kwaliteit van de samenleving bij punt 5, Sociale huisvesting, dat men "een beleid zal voeren dat aansluit bij de stadsvernieuwing en de strijd tegen de leegstand en de verkrotting".

1. Hoeveel verkrotte en leegstaande woningen zijn er in het arrondissement Sint-Niklaas, opgesplitst per gemeente ?
2. Welke maatregelen overweegt de minister, naast het onderzoek van deze toestand ?

Antwoord

1. In de Volks- en Woningtelling van het NIS van maart 1991 werden, in tegenstelling tot die van maart 1981, geen gegevens over de leegstand opgenomen. De laatste, officiële gegevens over de leegstand per gemeente werden gepubliceerd in boekdeel nr. 2, "Algemene resultaten, Woningen, van de Algemene Volks- en Woningtelling op 1 maart 1981", in tabel 00.40.

Op het niveau van de arrondissementen werden gegevens over leegstand, op basis van een onderzoek bij de elektriciteitsmaatschappijen in 1988, opgenomen in de publikatie "Woonbeleid, Planning sociale huisvesting" (1988) van de Administratie voor Huisvesting, nu bestuur Huisvesting.

In de jongste woningtelling werden wel cijfers per gemeente opgenomen over het comfort van de bewoonde woningen. Deze zijn terug te vinden in tabel 00.45 c. Voor het arrondissement Sint-Niklaas geeft dit de volgende resultaten.

Procentuele indeling volgens kwaliteitscategorie van de woningen gelegen in het arrondissement Sint-Niklaas :

- woningen met groot comfort : 36,2 %
- woningen met middelmatig comfort : 12,8 %
- woningen met klein comfort : 35,1 %
- woningen zonder klein comfort : 15,2 %
- comfort onbekend : 0,7 %

Procentuele indeling volgens kwaliteitscategorie van de woningen gelegen in het Vlaamse Gewest :

- woningen met groot comfort : 42 %
- woningen met middelmatig comfort : 16 %
- woningen met klein comfort : 26 %
- woningen zonder klein comfort : 13 %
- comfort onbekend : 3 %

2. Naast de traditionele maatregelen tegen verkrotting en leegstand (onder meer artikel 94 van de Huisvestingscode, de financiële tegemoetkomingen voor zware renovatiewerken door particulieren) werd achtereenvolgens in 1992 en in 1993 het percentage dat door de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij in haar investeringsprogramma prioritair besteed moet worden aan krotbestrijding, opgetrokken respectievelijk tot 35 percent en 40 percent. Dit gebeurde evenzo voor de leningsmachtigingen van het Vlaams Woningfonds van de Grote Gezinnen.

Ingevolge artikel 50 van het decreet van de Vlaamse Raad van 25 juni 1992 kan er met ingang van het aanslagjaar 1992 geen proportionele vermindering of vrijstelling van onroerende voorheffing meer worden verleend voor alle in het Vlaamse Gewest gelegen onroerende goederen, ingeval deze in de loop van het aanslagjaar gedurende ten minste negentig dagen volstrekt niet in gebruik zijn genomen en volstrekt geen inkomsten hebben opgebracht.

De tegemoetkoming bij de renovatiewerken door particulieren is hoger wanneer de woning in een herwaarderings- of een woonnoodgebied gelegen is.

In het kader van het onderzoek naar de leegstand, waartoe aan het bestuur Huisvesting opdracht gegeven werd, zal ook aandacht besteed worden aan het uitwerken van meer gerichte maatregelen, rekening houdend met de resultaten van dit onderzoek.

**Vraag nr. 240
van 19 juli 1993
van de heer J. DE ROO**

***Leegstaande woningen in arrondissement Gent-Eeklo
— Overzicht***

Kan er een overzicht worden gegeven van het huidige aantal leegstaande woningen in het arrondissement Gent-Eeklo, opgesplitst per gemeente ?

Antwoord

In de Volks- en Woningtelling van het NIS van maart 1991 werden, in tegenstelling tot die van maart 1981, geen gegevens over de leegstand opgenomen. De laatste officiële gegevens over de leegstand, per gemeente, werden gepubliceerd in boekdeel nr. 2, "Algemene resultaten, Woningen, van de Algemene Volks- en Woningtelling op 1 maart 1981", in tabel 11.40.

Op het niveau van de arrondissementen werden gegevens over leegstand, op basis van een onderzoek bij de elektriciteitsmaatschappijen in 1988, opgenomen in de publikatie "Woonbeleid, Planning sociale huisvesting" (1988) van de Administratie voor Huisvesting, nu bestuur Huisvesting.

**Vraag nr. 241
van 19 juli 1993
van de heer J. DE ROO**

Bouwpremie — Vervanging door eenvormig stelsel van tegemoetkomingen in last van hypothecaire leningen

Op 1 april 1993 werden de bestaande premies voor het bouwen, kopen en saneren van een woning vervangen door een eenvormig stelsel van tegemoetkomingen in de last van de hypothecaire leningen.

1. Hoeveel aanvragen werden reeds ingediend na 1 april 1993, opgesplitst in koop, bouwen of saneren van een woning ?
2. Hoeveel van deze aanvragen werden goedgekeurd ?
3. Hoeveel afgekeurde dossiers, procentueel gezien, hadden onder het oude stelsel wel een premie verkregen ?
4. Eén van de hoofddoelstellingen van het nieuwe stelsel van tegemoetkoming in de leninglast is de logge gang van zaken drastisch om te keren. Aldus is in het nieuwe besluit bepaald : "Beslissingen binnen de drie maanden !"

Kan men aan die doelstelling beantwoorden ? Zo ja, hoeveel mensen werden reeds schriftelijk op de hoogte gebracht over de beslissing, opgesplitst naar koop, bouwen of saneren van de woning ?

Antwoord

Gelet op de aard van de vraag kan ik onmogelijk binnen de gestelde termijn antwoorden. Ik zal dan ook het antwoord rechtstreeks aan het lid bezorgen.

Vraag nr. 242
van 22 juli 1993
van de heer L. BARBE

Bescherming leefmilieu tegen niet-ioniserende straling
— Wetgevende initiatieven

De bevoegdheidsverdeling inzake leefmilieu wordt bepaald in artikel 2 van de bijzondere wet tot **vervollediging** van de federale staatsstructuur van 14 juli 1993. De gewesten zijn aldus bevoegd voor de bescherming van het leefmilieu, onder meer die van de bodem, de ondergrond, het water en de lucht tegen verontreiniging en aantasting, alsmede de strijd tegen de geluidshinder.

Onder meer de woorden wijzen erop dat dit een niet-limitatieve opsomming is. De federale overheid is bevoegd voor het vaststellen van de produktnormen, de bescherming tegen ioniserende stralingen, met inbegrip van het radioactief afval en de doorvoer van afvalstoffen. De bescherming tegen niet-ioniserende straling (bijvoorbeeld afkomstig van hoogspanningslijnen) is niet uitdrukkelijk toegewezen aan de federale overheid en lijkt me dan ook een bevoegdheid van de gewesten (bescherming van het leefmilieu).

Inzake bescherming tegen niet-ioniserende straling is er de wet van 12 juli 1985 betreffende de bescherming van de mens en van het leefmilieu tegen de schadelijke effecten en de hinder van niet-ioniserende straling, infrasonen en ultrasonen. Door het ontbreken van uitvoeringsbesluiten heeft deze wet enkel een symbolische betekenis.

1. Deelt de minister mijn mening dat de bescherming van het leefmilieu tegen niet-ioniserende straling behoort tot de bevoegdheid van de gewesten ?
2. Werkt de minister aan wetgevende initiatieven op dit vlak ?

Antwoord

Gelet op de aard van de vraag kan ik onmogelijk binnen de gestelde termijn antwoorden. Ik zal dan ook het antwoord rechtstreeks aan het lid bezorgen.

Vraag nr. 243
van 22 juli 1993
van de heer P. TANT

Aankopen van bos- en natuurgebieden — Gegevens

Betreffende de aankopen van bos- en natuurgebieden hadden wij graag het volgende van de minister vernemen.

1. Hoeveel hectare bos- en natuurgebieden werden aangekocht sinds 1 januari 1992 :
  - rechtstreeks door de Vlaamse Gemeenschap ;
  - met subsidies vanwege de Vlaamse Gemeenschap ?

2. Wat was de gemiddelde prijs per hectare :
  - het bomenbestand niet inbegrepen ;
  - het bomenbestand wel inbegrepen ?
3. Kan de minister een overzicht geven van de aldus verworven eigendommen, zo mogelijk met vermelding van de naam van het bosgebied, de verkoper, de gemeente waarin het goed is gelegen, de oppervlakte van elk gebied ?

Antwoord

1. Aankoop van natuurgebieden en bos
  - a. Natuurgebieden
    - door de Vlaamse Gemeenschap
      - aangekocht : **56,83** ha (1992) en **218,84** (1993) ;
      - aankoopopdracht gegeven : 259,35 ha (1992) en 207,32 ha (1993) ;
      - met subsidie van de Vlaamse Gemeenschap : 381 ha.
    - b. Bos
      - door de Vlaamse Gemeenschap : **382,66** ha ;
      - met subsidies van de Vlaamse Gemeenschap : 0 ha.
  2. Gemiddelde prijs per hectare
    - a. Natuurgebied
      - aangekocht door de Vlaamse Gemeenschap : 463.950 frank/ha. Hier wordt geen onderscheid gemaakt tussen de grond- en de bestandswaarde.
      - met subsidie van de Vlaamse Gemeenschap aangekocht : 403.748 frank/ha.
    - b. Bos
      - aangekocht door de Vlaamse Gemeenschap (prijs van grond en bestand) : 450.000 **frank/ha**. Ook hier is het zeer moeilijk om een onderscheid te maken tussen de grond- en bestandswaarde.
      - geen gesubsidieerde aankopen werden verricht.
  3. De inlichtingen over de individuele aankopen (naam, gemeente, oppervlakte) zullen het lid rechtstreeks worden verstrekt.

Vraag nr. 244
van 22 juli 1993
van de heer H. MARSOUL

Verwerking slib — Oplossing

Door de technische diensten van de stad Leuven worden regelmatig openbare rioleringen geruimd om verstoppingen tegen te gaan. Als dit slib ontwaterd is, betekent dit jaarlijks ongeveer een massa van 500 ton. Dit slib bestaat hoofdzakelijk uit zandig materiaal. Uit ontledingen door de Bodemkundige Dienst van België is gebleken dat dit slib zeer lage gehalten aan zware metalen bevat en dat het eventueel in de landbouw zou kunnen worden gebruikt.

In het verleden liet men dit slib ontwateren op een afgelegen stadsterrein. Nadien werd het vervoerd naar een erkende stortplaats. Door de inspectiediensten van Aminoal werd in mei 1991 echter een proces-verbaal opgesteld omdat de stad niet beschikte over een vergunde ontwateringsinstallatie. Op de vraag aan het hoofdbestuur van de VMM om dit slib te laten ontwateren op de droogbeddens van het **waterzuiveringsstation** in Tienen, kwam een negatief antwoord. Nochtans kent het zuiveringsstation in Leuven vaak problemen omdat er veel zandig materiaal met de afvalwaters in deze installatie terecht komt, onder meer als gevolg van het feit dat de stad de openbare rioleringen niet meer kan ruimen en het ingeval van verstoppingen enkel nog mogelijk is het slib naar de zuiveringsinstallatie door te spuiten. Met dit probleem kampen veel gemeenten. Bij gebrek aan wettelijke ontwateringsinstallaties, ontwateren zij het slib van de rioleringen op dit ogenblik op illegale wijze. Ook de Intercommunale Haviland, die in dienst van verschillende gemeenten rioolslikkers reinigt, heeft moeilijkheden met de inspectiediensten van Aminoal aangaande de verwerking van dit slib.

De gemeenten die een wettelijke en milieuverantwoordelijke verwerking van dit slib nastreven, mogen niet door verschillende milieu-instanties met een kluitje in het riet worden gestuurd. Daarom lijkt het mij ten eerste aangewezen dit probleem op grotere schaal te bestuderen, ten einde tot een globale oplossing te komen.

1. Welke stappen zet de minister om tot een globale oplossing van het gestelde probleem te komen ?
2. Zullen er voorlopige maatregelen komen in afwachting van een definitieve, globale regeling ? Zo ja, welke ?

Antwoord

Gelet op de aard van de vraag kan ik onmogelijk binnen de gestelde termijn antwoorden. Ik zal het antwoord dan ook rechtstreeks aan het lid bezorgen.

Vraag nr. 245
van 22 juli 1993
van de heer P. BREYNE

Huur-, installatie-, en verhuispremie — In aanmerking nemen reëel inkomen

In mijn vraag nummer 114 van 9 maart 1993 (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, 1992-1993, nr. 11 van 19 april 1993, blz. 527) verwees ik naar de discriminatie van personen met een inkomen onder het bestaansminimum bij de toepassing van de reglementering van de huur-, installatie-, en verhuispremie. Bij de berekening van deze premie wordt immers niet het reëel inkomen in acht genomen, maar het bestaansminimum. Dat heeft een gevoelige daling van de premie, waar ze recht op zouden kunnen hebben, tot gevolg, en leidt bovendien tot de absurde situatie dat de hoogste premie die iemand kan krijgen, maximum 54 percent bedraagt van het theoretisch plafond.

In zijn antwoord verwees de minister naar het Bestuur der Directe Belastingen, dat geen gewag meer zou maken van het reële inkomen, indien dit niet belastbaar is, wat dus ook het geval is voor inkomens onder het bestaansminimum. De procedure die de minister oplegt aan zijn administratie zou aldus onjuiste berekeningen en misbruiken op het vlak van belastingen tegengaan.

Een instructie van het Bestuur der Directe Belastingen, directie III/4 ci.D57/440.430, spreekt dit tegen. Wanneer op het formulier 276 CI AUT, de vermelding niet belastbaar is aangebracht, moet men dit formulier rechtstreeks bij de aanslagdienst waarvan de identificatiegegevens op dat formulier zijn vermeld, sturen. De aanslagambtenaar vult dan de getuigschriften aan en zendt ze terug aan de aanvragende instelling.

Het blijkt dus toch mogelijk het juiste inkomen van een aanvrager te kennen. Geeft de minister zijn administratie de opdracht daarmee rekening te houden bij het bepalen van huur-, installatie-, en verhuispremie ?

Antwoord

Gelet op de aard van de vraag kan ik onmogelijk binnen de gestelde termijn antwoorden. Ik zal het antwoord dan ook rechtstreeks aan het lid bezorgen.

Vraag nr. 246
van 22 juli 1993
van de heer K. VAN OVERMEIRE

Brochure "Premies en Toelagen van het Vlaams Gewest" — Ontbreken gemeente Voeren in schets

Op de eerste pagina van de brochure inzake huisvesting "Premies en Toelagen van het Vlaams Gewest" staat een silhouet van Vlaanderen afgebeeld. Op het silhouet ontbreekt de gemeente Voeren.

De Vlaamse Executieve lijkt systematisch de gemeente Voeren te vergeten. Eerder werden schetsen en silhouetten van Vlaanderen zonder Voeren gepubliceerd in een aantal publikaties van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, op de kaft van het referatenboek "Maastricht en het Europa van de Kulturen", en in de brochure "1993 — Spécial Europe", over de Euroregion (Nord-Pas de Calais, Brussel, Kent, Vlaanderen en Wallonië), uitgegeven in opdracht van de Franse Conseil Régional Nord-Pas de Calais.

Ondertussen blijft Wallonië onverminderd aanspraken maken op Voeren. De Vlaamse Executieve mag dan ook niet de minste twijfel laten bestaan over de onaantastbaarheid van de grenzen van Vlaanderen.

1. Wat is de reden voor het weglaten van de gemeente Voeren op de schets in de brochure "Premies en Toelagen van het Vlaams Gewest" ?
2. Kunnen de inwoners van de gemeente Voeren een beroep doen op de in de brochure aangeboden premies en toelagen ? Wordt de brochure ook in de gemeente Voeren verspreid ?
3. Zijn er ondertussen stappen ondernomen om de schets die in de brochure gebruikt wordt, aan te passen ?

Antwoord

Zoals het lid kan merken is de schets op bladzijde 2 van de brochure "Premies en Toelagen van het Vlaamse Gewest" een eerder stilistische voorstelling van het Vlaamse Gewest.

De grenzen van het Vlaamse Gewest zijn weinig gedetailleerd weergegeven en de voorstelling van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest door een zwarte stip komt evenmin overeen met de reële grenzen. De omtrekken van de gemeenten Voeren en Baarle-Hertog zijn wegens dezelfde stilistische overwegingen niet herkenbaar voorgesteld op de kaart. Het is weinig waarschijnlijk dat buurlanden of regio's zich op de schets in deze brochure zouden steunen om territoriale aanspraken te maken.

Uiteraard kunnen de inwoners van elke gemeente in het Vlaamse Gewest een beroep doen op de in de brochure aangeboden premies en toelagen. De brochure wordt derhalve ruim verspreid in elke gemeente van het Gewest.

Aangezien enkel de test van de brochure van belang is, en de diverse foto's en tekeningen enkel ter verluchting van de tekst dienen, zie ik geen reden om de brochure te laten hermaken.

Vraag nr. 247
van 22 juli 1993
van de heer M. CAPOEN

Huurderscoöperatieven — Eis tot mededeling rijksregisternummer

Bij de aanvraag van een identiteitskaart staat het de aanvrager vrij zijn rijksregisternummer al dan niet op zijn identiteitskaart te laten vermelden. Thans blijkt dat huurderscoöperatieven via een rondschriven aan hun leden vragen hun rijksregisternummer aan die coöperatieve mee te delen met het oog op het verkrijgen van inkomensgegevens bij het ministerie van Financiën. Het verzoek van één betrokken coöperatieve is zelfs van dwingende aard: "Indien in het middenvak op de rugzijde van de identiteitskaart geen nummer is vermeld, dan moet u uw nationaal nummer aanvragen op het stadhuis (dienst bevolking).", aldus het rondschriven aan de leden.

De vraag rijst hoe dergelijke coöperatieve van haar leden kan eisen hun rijksregisternummer mee te delen, als het de burger vrij staat zijn nummer al dan niet op zijn identiteitskaart te laten vermelden.

Dergelijk feit staat ook in schril contrast met de — weliswaar zeer aangevochten — recente wet op de privacy, die zelfs verbiedt dat de dienst bevolking bij voorbeeld adressen van betrokkenen bij geboorten, **huwelij** ken enzovoort meedeelt.

1. Kunnen huurderscoöperatieven van hun leden eisen hun rijksregisternummer mee te delen? Hoe staat het dan met de vrijheid van keuze het **rijksregister** nummer al dan niet op de identiteitskaart te vermelden?
2. Vindt de minister het nodig tegen die praktijken op te treden? Op welke wijze? Wat zou hij de huurders ter zake kunnen aanraden?

Antwoord

De vaststelling van de toelaatbaarheid van kandidaat-huurders en de berekening van de huurprijs in de sociale huisvesting is gebaseerd op het inkomen. Wat dit aspect betreft, gelden voor huurderscoöperatieven dezelfde regelen als voor de andere erkende vennootschappen van de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij.

Op grond van artikel 21 van het besluit van de Vlaamse Executieve van 28 november 1990 geven de kandidaat-huurders, de huurders en hun gezinsleden aan de vennootschap door hun kandidaatstelling of door huurder te worden de toestemming om bij de bevoegde diensten van het ministerie van Financiën de noodzakelijke documenten te verkrijgen betreffende het inkomen.

Het Hoofdbestuur der Directe Belastingen van het ministerie van Financiën heeft op 1 maart 1993 een procedure in werking gesteld met het oog op het automatisch uitreiken van inkomstengetuigschriften, vertrekkend vanuit een op voormeld hoofdbestuur gecreëerd centraal bestand van de natuurlijke personen.

Een aanvraag van een inkomstengetuigschrift kan op 2 manieren gebeuren:

- via het nationaal nummer van de betrokkene;
- of via de geboortedatum, de naam en de eerste letter van de voornaam van de belastingsplichtige.

Een aanvraag via het nationaal nummer verdient de voorkeur aangezien de andere methode meer opzoekingswerk vergt. Voor deze laatste gevallen zal de tijdsduur tussen het aanvragen van het getuigschrift en het uitreiken ervan dan ook door dat opzoekingswerk nadelig beïnvloed worden.

Gelet op de bescherming van de privacy, kan een erkende vennootschap niet eisen dat de kandidaat-huurder of huurder haar zijn nationaal nummer meedeelt.

Rekening houdend met de voormelde automatisering van de afleveringsprocedure van de inkomstengetuigschriften is het in het belang van de huurder of kandidaat-huurder zelf het rijksregisternummer wel mee te delen.

Vraag nr. 248
van 22 juli 1993
van de heer A. VERLINDEN

Zie:

L. Van den Brande
Minister-president van de Vlaamse regering,
Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen
Vraag nr. 115
van 22 juli 1993
van de heer A. Verlinden
Blz. 969.

Antwoord

Wat de diensten van de Vlaamse regering betreft waarvoor ik functioneel bevoegd ben, kan ik het lid verwij-

zen naar het antwoord dat inmiddels werd ingediend door minister L. Van den Bossche voor het geheel van het personeel van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.

Met betrekking tot de openbare instellingen waarvoor ik belast ben met het beheer of waarop ik het administratief toezicht uitoefen, kan ik mededelen dat :

- in de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest (OVAM) en de Vlaamse Milieu-maatschappij (VMM) tot op heden geen toelatingen tot cumulatie werden verleend ;
- op 14 mei 1991 door de raad van bestuur van de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij (VHM) werd beslist om aan vijf personeelsleden de machtiging te verlenen om onbeperkt in tijd beroepsactiviteiten te cumuleren.

Tijdens het dienstjaar 1992 maakten nog slechts twee van deze ambtenaren gebruik van de machtiging.

De raad van bestuur verleende op 15 december 1992 aan één bijkomend personeelslid voor onbepaalde tijd machtiging zodat er thans drie personeelsleden bij de VHM gebruik maken van een cumulatiemachtiging ;

- door de raad van bestuur van de Vlaamse Landmaatschappij (VLM) werden sinds het begin van deze zittingsperiode in totaal zesentwintig machtigingen tot cumulatie verleend, namelijk drieëntwintig in 1992 en drie in 1993. Alle machtigingen werden verlengd tot op de datum van het nieuwe Vlaamse ambtenarenstatuut van toepassing zal zijn verklaard op de VLM ;
- in 1992 en 1993 respectievelijk één en drie machtigingen tot cumulatie werden verleend aan personeelsleden van de Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening (VMW). Ze werden verleend voor onbepaalde duur maar kunnen op elk ogenblik worden herroepen.

**Vraag nr. 249
van 26 juli 1993
van de heer J. DE MOL**

Duurzame ontwikkeling — Omzetting Agenda 21 van UNCED

In juni 1992 vond in Rio de Janeiro de UNCED-conferentie over milieu en ontwikkeling plaats, waarmee de landen van de Verenigde Naties de mondiale milieu-problemen wilden aanpakken. De conferentie gaf de aanzet tot het in de praktijk brengen van een aantal aangegane engagementen en akkoorden. Naast het Verdrag inzake Klimaatverandering en het Verdrag inzake Biologische Diversiteit, werd een actieplan voor duurzame ontwikkeling, de zogenaamde Agenda 21, goedgekeurd.

In dit actieplan werden rond 39 specifieke thema's programma's uitgewerkt met gevolgen tot ver in de 21ste eeuw. De omzetting van een deel van de thema's van dit actieprogramma behoort tot de bevoegdheid van de Vlaamse regering. In het antwoord op mijn vraag

naar de verantwoordelijkheid voor deze omzetting (vraag nr. 73 van 26 april 1993, Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, 1992-1993, nr. 14 van 1 juni 1993, blz. 721) antwoordt minister-president Van den Brande dat de opvolging van Rio onder de bevoegdheid van de minister valt.

1. Hoe worden de besluiten van de UNCED-conferentie binnen de Vlaamse regering opgevolgd ? Op welke manier wordt de opvolging gecoördineerd ? Zijn ambtenaren aangesteld voor de omzetting van de UNCED-resultaten ? Is er een follow-up ?
2. Op welke manier verloopt de coördinatie tussen de Vlaamse regering en de nationale regering inzake de omzetting van de resultaten van de UNCED-conferentie ?
3. Zijn actieprogramma's uitgewerkt voor elke Vlaamse minister ter omzetting van de Agenda 21 ? Zijn die programma's vervat in een globaal Vlaams actieprogramma ? Zo ja, welke thema's van de Agenda 21 maken het voorwerp uit van omzetting in actieprogramma's en welke concrete maatregelen houden die programma's in ? Op welke manier worden de programma's gecoördineerd ?
4. Welke financiële middelen zijn er vrijgemaakt voor de Vlaamse omzetting van de Agenda 21 ?

Antwoord

Op 22 juli heb ik in een mededeling aan de Vlaamse regering de aandacht van mijn collega's gevestigd op de noodzaak om collegiaal werk te maken van de opvolging van de besluiten van de Conferentie van de Verenigde Naties over Milieu en Ontwikkeling (UNCED).

Het actieprogramma Agenda 21, waarnaar het lid verwijst, is een zeer omvangrijk document met gedetailleerde aanbevelingen voor beleidsmaatregelen ter bevordering van duurzame ontwikkeling op internationaal, nationaal, regionaal en lokaal vlak. De uitvoering van deze aanbevelingen overschrijdt ruim mijn eigen bevoegdheden als Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting, vermits zij de integratie van de duurzaamheidsdimensie in alle sectoren van het overheidsbeleid nastreven. Zo bevat Agenda 21, naast aanbevelingen inzake de traditionele sectoren van het milieubeleid, ook aanbevelingen inzake internationale samenwerking, milieu-educatie, preventief gezondheidsbeleid, energiebeleid, industrieel beleid, verkeersbeleid, landbouwbeleid en wetenschapsbeleid.

In januari 1993 heb ik een beperkte werkgroep, bestaande uit de drie vertegenwoordigers van het Vlaamse Gewest op de Conferentie van Rio, belast met een eerste, verkennend onderzoek naar de manier waarop in Vlaanderen uitvoering kan worden gegeven aan dit belangrijk actieprogramma. Deze werkgroep heeft onlangs een eerste verslag uitgebracht, waarin een inventaris wordt opgemaakt van de actiepunten die binnen de bevoegdheid van het Vlaamse Gewest vallen en wordt voorgesteld een uitgebreide werkgroep op te richten met vertegenwoordigers van alle betrokken departementen.

Inmiddels heeft ook de MINA-Raad op eigen initiatief

een “advies in hoofdlijnen” uitgebracht over de implementatie van Agenda 21, waarin onder meer wordt gesteld dat de aanbevelingen van Agenda 21 een belangrijke leidraad moeten vormen voor het ontwikkelen van een midden- en lange-termijnbeleid in het Vlaamse Gewest (Integraal Milieubeleidsplan, Ruimtelijk Structuurplan, Project Vlaanderen-Europa 2002). De MINA-Raad heeft op korte termijn een meer gedetailleerd advies over de verschillende hoofdstukken van Agenda 21 aangekondigd.

Het is mijn voornemen om in het najaar, op basis van het verslag van de bovenvermelde beperkte werkgroep en rekening houdend met het advies van de MINA-Raad, aan de Vlaamse regering voor te stellen om een uitgebreide werkgroep met vertegenwoordigers van de voor alle relevante beleidsterreinen bevoegde Vlaamse ministers en administraties te belasten met een toetsing van het beleid van de Vlaamse regering aan de aanbevelingen van Agenda 21 en het formuleren van concrete taakstellingen voor de implementatie van deze aanbevelingen.

Intussen bereid ik, in samenwerking met de minister-president, de ratificatie van het UNO-kaderverdrag betreffende het klimaat en van het verdrag betreffende de biodiversiteit voor. In het najaar zullen voor beide verdragen ontwerpen van goedkeuringsdecreet aan de Vlaamse Raad worden voorgelegd.

Het verdrag over het behoud van de biologische diversiteit is een kaderverdrag waarin algemene principes inzake de bescherming van soorten en biotopen worden vastgelegd, principes die in belangrijke mate reeds worden toegepast in het Vlaamse beleid inzake natuurbehoud en -ontwikkeling. Bij het opstellen van het nieuwe decreet inzake natuurontwikkeling en natuurbehoud, dat thans door mijn administratie wordt uitgewerkt, wordt rekening gehouden met de bepalingen van dit verdrag.

De uitvoering van het klimaatverdrag in het Vlaamse Gewest wordt momenteel voorbereid door een Vlaamse coördinatie-werkgroep inzake CO₂-emissies en rationeel energiegebruik, opgericht op initiatief van de secretaris-generaal van het departement Economie, Werkgelegenheid en Binnenlandse Aangelegenheden. Mijn medewerkers nemen aan de werkzaamheden van deze groep deel.

Voor het opstellen van een nationaal CO₂-beleidsplan bestaat er samenwerking tussen de federale regering en de gewestregeringen in het kader van een federale werkgroep, die in januari laatstleden werd opgericht op initiatief van de federale minister van Leefmilieu.

Bovendien heeft de federale regering onlangs haar goedkeuring gehecht aan de oprichting van een Nationale Raad voor Duurzame Ontwikkeling, waarvan een aantal leden zullen worden benoemd op voordracht van de gewestregeringen. Ik hoop dat deze raad binnenkort operationeel zal zijn en zal uitgroeien tot een efficiënt coördinatie-orgaan op federaal niveau.

Wat de financiële middelen voor de uitvoering van Agenda 21 betreft, wens ik er ten slotte op te wijzen dat de Vlaamse regering op 22 juli op mijn voorstel een voorontwerp van decreet heeft goedgekeurd houdende wijziging van het oprichtingsdecreet van het MI-

NA-Fonds. Indien deze wijziging door de Vlaamse Raad wordt goedgekeurd, zal het in de toekomst mogelijk zijn om een deel van de middelen van het Fonds aan te wenden voor internationale samenwerking ter bevordering van duurzame ontwikkeling in de geest van Agenda 21. Hierdoor zal Vlaanderen bijvoorbeeld steun kunnen verlenen aan milieuprojecten in ontwikkelingslanden en kunnen bijdragen tot internationale milieufondsen die opgericht zijn door diverse verdragen zoals het klimaatverdrag, het Protocol van Montréal, enzovoort, dit alles in het kader van de nieuwe bevoegdheid van de gewesten inzake internationale betrekkingen.

Vraag nr. 250
van 29 juli 1993
van de heer J. DE ROO

Sociale woningbouw Oost-Vlaanderen — Beschikbare kredieten en aanwending

De moeilijkheden die zich in de sector van de sociale woningbouw voordoen, zijn bij velen bekend. Bij heel wat beleids mensen wordt de nood aan woningen een vaststaand feit door de lange lijsten van kandidaathuurders voor sociale woningen, waarvoor men geen oplossing kan vinden.

1. Hoeveel kredieten werden er aan sociale woningen gespendeerd in Oost-Vlaanderen de laatste vijf jaar ?
2. Hoeveel woningen konden hiermee gebouwd worden, als koopwoning en als huurwoning ?
3. Wat zijn de kredieten in 1993 voor huisvesting in Oost-Vlaanderen ? Hoeveel woningen kunnen hiermee gerealiseerd worden ? Hoe zullen de beschikbare kredieten gespreid worden over de verschillende huisvestingsmaatschappijen ?

Antwoord

Gelet op de omvang van de gevraagde gegevens werd het antwoord rechtstreeks aan het lid opgestuurd.

T. KEICHTERMANS

VLAAMSE MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, RUIMTELIJKE ORDENING EN BINNENLANDSE AANGELEGHEIDEN

Vraag nr. 326
van 28 juni 1993
van de heer R. VAN HOOLAND

Bouw- en verkavelingsvergunningen — Opvulregel

In het raam van het gewijzigd beleid tot de vrijwaring van de open ruimte en tot stedenbouwkundige ordening in het algemeen, onder meer door het afschaffen van de opvulregel, wil ik graag vernemen :

1. het aantal aangevraagde, respectievelijk toegestane, bouwvergunningen op basis van de opvulregel, naar

categorie van aanvrager (particulier of vennootschap), de jongste 6 maanden, eventueel maandelijks en per provincie ;

2. het aantal verkavelingsaanvragen, respectievelijk -vergunningen, op basis van de opvolregel, naar categorie van aanvrager (particulier of vennootschap), de jongste 6 maanden, eventueel maandelijks en per provincie ;
3. de planschade die betaald werd voor het eventueel weigeren van vergunningen op basis van de opvolregel ;
4. de financiering van de verschuldigde planschade ingevolge de afschaffing van de opvolregel.

Antwoord

- 1, 2 en 3. Het bestuur beschikt niet over de statistische gegevens waarvan sprake is in deze punten. Door een gebrek aan informatica is het onmogelijk een statische verwerking bij te houden van de verleende bouw- en verkavelingsvergunning en/of weigeringen naar het motief van goedkeuring of afkeuring.
4. Wat de planschaderegeling betreft, deze wordt wat de algemeenheid aangaat, bepaald door artikel 37 van de wet op de ruimtelijke ordening.

Ter betaling van de planschade waartoe het Vlaamse Gewest door de bevoegde rechtbanken wordt veroordeeld, is in de begroting van het Bestuur van de Ruimtelijke Ordening een begrotingsartikel opgenomen, namelijk onder programma 62.1, artikel 34.90.

Ten aanzien van de opvullingsregel wordt de aandacht gevestigd op de bepalingen van het decreet van 9 juni 1993 tot aanvulling met een artikel 87 van de wet op de ruimtelijke ordening, waarbij de zogenaamde opvullingsregel wordt afgeschaft.

In fine van het desbetreffend artikel is gesteld dat het niet toepassen van de regelen (bedoeld wordt artikel 23 Ie van het koninklijk besluit van 28 december 1972 houdende inrichting en toepassing van de gewestplannen en de ontwerp-gewestplannen), geen aanleiding kan geven tot schadevergoeding zoals bedoeld in artikel 37 van de wet op de ruimtelijke ordening.

Vraag nr. 327 van 30 juni 1993 van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Palen verkeerslichten — Eenvormigheid

Uit het antwoord dat de minister heeft verstrekt op mijn vraag nummer 275 van 12 mei 1993 (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, 1992-1993, nr. 16 van 28 juni 1993, blz. 855) blijkt dat de nieuw op te richten of te herschilderen palen van de verkeerslichten van het Vlaams Gewest weliswaar **geel/zwart** van kleur moeten zijn, maar dat dit blijkbaar niet geldt voor de palen die vallen onder de bevoegdheid van andere overheden.

Dit werkt natuurlijk de eenvormigheid niet in de hand. Beschikt de minister over de mogelijkheid om die eenvormigheid aan andere bestuursniveaus op te leggen ? Waarom maakt hij daar degevallend geen gebruik van ?

Antwoord

De Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden beschikt momenteel niet over de mogelijkheid om een eenvormige kleur van de seinpalen van verkeerslichten aan alle bestuurlijke niveaus in het Vlaamse Gewest op te leggen.

In deze materie is vooralsnog het ministerieel besluit van 11 oktober 1976 van toepassing waarbij de minimum afmetingen en de bijzondere plaatsingsvoorwaarden van de verkeerstekens worden bepaald.

Vraag nr. 328 van 30 juni 1993 van de heer L. MARTENS

Nieuw decreet ruimtelijke ordening — Onzekerheid omtrent bouwgrond

Op 4 juni 1993 heeft de Vlaamse Raad haar goedkeuring gegeven aan drie ontwerpen van decreet, waarmee de Vlaamse regering een onmiddellijke trendbreuk in de ruimtelijke ordening wil realiseren. Zo worden de vervangingsbouw en de opvolregel afgeschaft.

Thans dreigt er een situatie te ontstaan die niet alleen tot rechtsonzekerheid leidt, maar ook honderden eigenaars van bouwpercelen grote schade toebrengt.

Heel wat mensen hebben namelijk in toepassing van het artikel 21 of het artikel 23.1 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 een principiële goedkeuring gekregen van de provinciale diensten van het Bestuur van Ruimtelijke Ordening, of zij kregen een stedebouwkundig attest nummer 2 of beschikken over een verkavelingsvergunning . Op grond van dergelijke principiële goedkeuring, attest of vergunning werden gronden verkocht aan bouwlustigen, die dan ook de prijs van bouwgrond betaalden.

Het decreet houdende wijziging van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedebouw, dreigt met zich mee te brengen dat alle mensen die deze gronden kochten met het oog op het oprichten van een woning, en waarvoor nog geen geldige bouwvergunning is verleend, van de ene dag op de andere dag in plaats van bouwgrond hebben. Dit lijkt mij onaanvaardbaar.

Graag had ik dan ook vernomen :

1. wat na de publikatie van het nieuwe decreet de juridische waarde is van :

- a. een gunstig advies van het Bestuur voor Ruimtelijke Ordening bij een **princiep**s aanvraag ;
- b. een stedebouwkundig attest nummer 2 ;
- c. een verkavelingsvergunning ;

wanneer advies, attest of vergunning vóór de publikatie van het decreet in het Belgisch Staatsblad is gegeven ;

2. over welke andere mogelijkheden de eigenaars beschikken om met zekerheid de gronden die zij op basis van artikel 21 of 23.1 als bouwgrond kochten, verder daadwerkelijk als bouwgrond te kunnen benutten, ook na het in werking treden van het nieuwe decreet.

Antwoord

De 3 decreten die op 9 juni 1993 door de Vlaamse Raad werden aangenomen, bevatten geen overgangsbepaling. Dit betekent dat de bepalingen integraal van toepassing worden zodra de decreten in werking treden, dit is 10 dagen na publikatie in het Belgisch Staatsblad.

Er dient daarbij wel rekening te worden gehouden met een aantal beslissingen die rechten hebben doen ontstaan.

Meer concreet :

- Een bouwvergunning die definitief werd verleend voor het van kracht worden van de decreten en die daarmee niet in overeenstemming is, blijft haar rechtskracht behouden, tenzij ze ondertussen zou vervallen.
- Een stedenbouwkundig attest nummer 2 dat werd verleend voor het van kracht worden van de decreten en dat daarmee niet in overeenstemming is, blijft zijn rechtskracht behouden, tenzij de rechten die het heeft doen ontstaan ondertussen zouden vervallen zijn.

Concreet betekent dit bijvoorbeeld dat, indien een bouwaanvraag wordt ingediend binnen het jaar volgend op de uitreiking van het stedenbouwkundig attest en de bouwaanvraag conform is met dit attest, de vergunning moet worden verleend ook al zou deze niet in overeenstemming zijn met de bepalingen van de betrokken decreten.

- Een rechtsgeldige verkaveling blijft haar rechtskracht behouden, tenzij ze ondertussen zou vervallen. Bouwaanvragen gelegen in goedgekeurde nog geldig zijnde verkavelingen kunnen dus nog verleend worden, indien deze aanvragen conform zijn met de voorschriften van de verkaveling.

Andere gevallen zoals bijvoorbeeld een gunstig advies naar aanleiding van een principiële aanvraag of de aankoop van een grond, louter voortgaande op de bepalingen van artikel 21 of artikel 23.1 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 doen geen rechten ontstaan en kunnen derhalve ook geen aanleiding geven tot het verlenen van bouw of verkavelingsvergunningen indien deze in strijd zouden zijn met de bepalingen van de betrokken 3 decreten.

**Vraag nr. 331
van 2 juli 1993**

van mevrouw L. NELIS-VAN LIEDEKERKE

Bouw tunnel onder N 9 in Aalst — Rotonde als alternatief

In het investeringsprogramma voor Oost-Vlaanderen werd voor de bouw van een tunnel in Aalst onder de N 9 — Gentse Steenweg-Boudewijnlaan — een bedrag ingeschreven van 130 miljoen voor 1994.

Naar verluidt zou dit project in vraag gesteld worden en zou het dossier integraal herzien worden. Vooral uit verkeerstechnisch oogpunt denkt men aan een alternatief, namelijk de aanleg van een rotonde.

Uit een groot aantal contacten en vergaderingen met de plaatselijke bevolking blijkt dat men duidelijk opteert voor een rotonde.

Mag ik van de minister vernemen :

1. of er reeds resultaten gekend zijn van de studie over de rotonde ;
2. wanneer de werken zullen worden aanbesteed en uitgevoerd (onafgezien van de optie tunnel of rotonde) ;
3. welk bedrag op de begroting er uitgetrokken wordt in geval voor een rotonde geopteerd wordt ?

Antwoord

Voor de herinrichting van het bedoelde kruispunt worden inderdaad door de administratie Wegeninfrastructuur en Verkeer nog alternatieven op hun haalbaarheid onderzocht. De eventuele aanleg van een rotonde wordt niet a priori uitgesloten.

Wat de huidige stand van zaken betreft, kan ik het lid het volgende meedelen.

1. De definitieve resultaten van de studie, wat de optie rotonde betreft, zijn nog niet gekend.
2. Voornoemde werken komen voor op het 3-jarenprogramma 1993-1995, voor 1994, opgesteld in de onderstelling dat ook voor de volgende jaren de budgetten voor de wegeninfrastructuur minstens gelijk zullen zijn als in 1993. Het ontwerpprogramma 1994 wordt thans opgesteld en afhankelijk van de ter beschikking gestelde kredieten, zullen voornoemde werken opgenomen worden in dit programma. Desgevallend mag dan de aanbesteding verwacht worden tegen midden 1994 en de uitvoering eind 1994 of voorjaar 1995.
3. Het nodige bedrag voor de eventuele aanleg van een rotonde hangt af van een aantal karakteristieken die thans nog niet gekend zijn. Het lijkt me voorbarig daar nu reeds bedragen aan vast te knopen.

**Vraag nr. 334
van 5 juli 1993**

van mevrouw L. NELIS-VAN LIEDEKERKE

N 460 vak Haaltert-Terjoden — Aanleg fietspaden

Op het rollend driejarenprogramma '93-'94-'95 werd een bedrag ingeschreven van 35 miljoen voor de aanleg van fietspaden op de N 460, vak Haaltert-Terjoden.

De aanleg van fietspaden op deze drukke steenweg Geraardsbergen-Aalst is van het grootste belang voor de zwakke weggebruikers.

Mag ik van de minister vernemen :

1. of het krediet ingeschreven op de begroting '94 aangehouden wordt ;
2. of de aanbesteding nog dit jaar gepland is ;
3. wanneer eventueel de werken worden aangevat ?

Antwoord

1. Het rollend driejarenprogramma 1993-1995 werd opgesteld in de onderstelling dat ook voor de volgende jaren minstens dezelfde financiële middelen ter beschikking gesteld zouden worden als in 1993.

Momenteel wordt een ontwerpprogramma 1994 opgesteld en afhankelijk van de toegekende kredieten, zullen dan ook deze werken worden opgenomen in dit programma.

2. Desgevallend is de aanbesteding te voorzien tegen midden 1994.
3. De uitvoering van de werken volgt dan eind 1994 of in het voorjaar 1995.

Vraag nr. 335
van 6 juli 1993
van mevrouw M. AELVOET

Industrieterrein in Holsbeek-Nieuwrode — Vestigingsplaats

Op 30 maart laatstleden verleende het Aarschots schepencollege gunstig advies voor de uitbreiding van het Aarschots industrieterrein naar de Hofheide in Holsbeek-Nieuwrode. Het college baseerde zich hierbij op een studie uitgevoerd door de intercommunale Interleuven. Toeval of niet : uit deze studie bleek dat van de acht onderzochte opties net het terrein dat door Interleuven met deze bedoeling werd aangekocht, als het meest geschikte naar voren kwam.

Naar buitenuit doet de intercommunale bovendien alles om te laten uitschijnen dat de effectieve bestemmingswijziging nog slechts een kwestie van tijd is.

In het gemeentelijk structuurplan Holsbeek staat onder doelstelling DI3 vermeld, ik citeer : "In het door de GOM geplande industrieterrein te Nieuwrode, op de grens met Aarschot, dient prioriteit gegeven aan lokale bedrijven". Het lijkt mij alleszins bijzonder onwaarschijnlijk dat de intercommunale zou overgaan tot de aankoop van een terrein van 33 ha indien zij over geen garanties over de bestemming beschikte.

1. Met betrekking tot het structuurplan Holsbeek : heeft de GOM-Vlaams-Brabant inderdaad reeds in 1991 de Hofheide naar voren geschoven als vestigingsplaats voor een nieuw bedrijventerrein ? Met andere woorden, handelde de intercommunale met voorkennis ?
2. Als Gemeenschapsminister voor Leefmilieu toonde de minister zich eerder tegenstander van die vestigingsplaats. Acht de minister in zijn hoedanigheid van Gemeenschapsminister voor Ruimtelijke Ordening de ligging van een bedrijventerrein in een der-

gelijk aaneengesloten agrarisch gebied, met grote overlapping met een waterwinningsgebied en een verbindingsgebied in de Groene Hoofdstructuur, aanvaardbaar ?

3. Heeft met het oog op bestemmingswijziging de intercommunale Interleuven reeds stappen ondernomen tot wijziging van het gewestplan ?

Antwoord

Het is mij niet bekend om welke reden de Intercommunale Interleuven de gronden Hofheide aangekocht heeft. Van het gemeentelijk structuurplan van Holsbeek werd alleen een survey en doelstellingennota ter kennisgeving doorgegeven aan het bestuur Ruimtelijke Ordening.

De belangrijke "open ruimte waarden" van het gebied Hofheide zijn mij bekend. Aan deze waarden wordt in het ruimtelijk structuurplan Vlaanderen het grootste belang gehecht. Hiermee zal dan ook terdege rekening gehouden worden, bij de afweging van het voorstel tot herziening van het gewestplan Aarschot-Diest in functie van bedrijventerreinen. Hieromtrent is door Interleuven en de GOM Vlaams-Brabant een voorstel ingeleid.

Vraag nr. 336
van 8 juli 1993
van de heer R. VAN HOOLAND

Structuurplan Vlaanderen — Rol van de provincies

1. Welke provincies hebben reeds initiatieven genomen tot de aanzet van een provinciaal structuurplan ?
2. In welke fase bevindt zich de opmaak van de provinciale structuurplannen ?
3. Over welke middelen beschikken de provincies om een provinciaal structuurplan op te maken ? Van wie krijgen zij daarvoor steun ?

Antwoord

- 1 en 2. De provincie West-Vlaanderen werkt sinds meer dan een jaar aan een deelstructuurplan voor de Kust en heeft ook de start gegeven voor een deelstructuurplan voor zuid-oost West-Vlaanderen.

De provincie Oost-Vlaanderen heeft de beslissing genomen tot het uitwerken van een structuurplan, heeft reeds de nodige financiële middelen voor het starten van het proces ter beschikking gesteld en heeft een ambtelijke werkgroep opgericht ter voorbereiding van het opstellen van het structuurplan.

Ook de provincie Antwerpen heeft beslist een structuurplan op te maken en heeft met dit doel een plangroep opgericht die verantwoordelijk is voor de voorbereiding en het ontwerp van structuurplan. Bovendien wordt ook een stuur- en plangroep opgericht.

De provincie Limburg is in principe eveneens bereid een structuurplan op te maken. Concrete maatregelen hiervoor werden evenwel bij mijn weten nog niet genomen.

Ook in de provincie Brabant worden structuren uitgebouwd die moeten toelaten het proces op te starten en verder gestalte te geven in de nieuwe **organisatiestructuur** van de provincie Vlaams-Brabant.

3. De provincies kunnen op dit ogenblik alleen beschikken over eigen middelen, die variëren van provincie tot provincie. Zij kunnen desgevallend, en al of niet mits betaling, een beroep doen op de medewerking van andere openbare instellingen of private personen of groepen.

**Vraag nr. 337
van 8 juli 1993
van de heer R. VAN HOOLAND**

Gemeentesecretarissen — Extra vergoedingen

De gemeentesecretaris heeft in zijn wettelijke graad een vaste wedde. In de praktijk kan de functie-inhoud van gemeente tot gemeente, zelfs in dezelfde categorie, veel verschillen. De opdracht van de gemeentelijke topfunctionaris stelt alleszins veel eisen, vooral in de kleine en middelgrote gemeenten. Naar verluidt zouden tientallen gemeentebesturen de jongste jaren hun secretaris weddesupplementen of andere vergoedingen hebben toegekend.

Hoewel ik persoonlijk van mening ben dat elke gemeente verloningsvrijheid moet hebben, onder meer voor haar gemeentesecretaris, zou ik toch graag van de bevoegde minister het volgende vernemen.

1. Is het waard dat gemeentesecretarissen in de uitoefening van hun functie aanspraak hebben gemaakt op weddesupplementen of geldelijke vergoedingen? Zo ja, op welke basis?
2. Welke houding heeft de minister, in voorkomend geval, aangenomen?
3. Wat is het geplande beleid ter zake, na de terechte basisweddeherziening die nu haar laatste fase ingaat?

Antwoord

De bezoldigingsregeling van de gemeentesecretarissen wordt bepaald door de nieuwe gemeentewet, met name door de artikelen 28 tot en met 35. De minimum- en de maximumgrenzen van de weddeschalen van de gemeentesecretaris worden vastgesteld in artikel 28. Artikel 32 kent ook het recht op anciënniteitsbijslag toe en op jaarlijks vakantiegeld.

De gemeentesecretaris met een weddeschaal van **weddegroep A** is echter niet uitgesloten van het recht op een diplomabijslag. Deze kan eventueel volgens de reglementaire voorschriften (omzendbrief van de minister van Binnenlandse Zaken van 25 januari 1974) worden toegekend in sommige kleinere besturen. De diplomabijslag is echter geen vergoeding voor bepaalde prestaties, maar voor bijkomende kwalificaties.

De gemeentesecretaris heeft overigens ook recht op een eindejaarstoelage.

De laatste jaren hebben de gemeentesecretarissen bovendien de voordelen gekregen die aan het gemeentepersoneel werden toegekend in het raam van **sectorale** overeenkomsten voor het personeel van de lokale en regionale sector van het Vlaams Gewest, met inbegrip van de inhaalbonificatie en van de eenmalige conventionele supplementen, die echter noch het karakter van een wedde, noch het karakter van een **weddesupplement** hadden.

Het artikel 34 van de nieuwe gemeentewet bepaalt bovendien dat alle dienstverrichtingen waartoe de secretaris normaal gehouden is, gedekt worden door de wedde.

Deze bepaling laat aan duidelijkheid niets te wensen over. Er bestaat dan ook geen enkele juridische basis voor het verlenen van bijkomende financiële gunsten voor de normale prestaties.

Gemeenteraadsbesluiten aangaande de weddeschalen van de titularissen van de wettelijke graden zijn onderworpen aan het goedkeuringstoezicht van de provinciegouverneurs. De gemeenteraadsbesluiten aangaande het toekennen van geldelijke vergoedingen zijn onderworpen aan het algemeen administratief toezicht dat in eerste instantie wordt uitgeoefend door de provinciegouverneurs.

Om de bewering dat er de laatste jaren systematisch weddesupplementen of geldelijke vergoedingen aan gemeentesecretarissen werden toegekend, te toetsen, heb ik aan de provinciegouverneurs gevraagd mij een lijst te bezorgen van gemeentebesturen die dergelijke weddesupplementen of extra vergoedingen aan de gemeentesecretaris zouden hebben toegekend.

Mijn beleid inzake het geldelijk statuut van het overige gemeentepersoneel is erop gericht het toekennen van toelagen en vergoedingen strikt te beperken tot datgene wat bij artikel 148 van de nieuwe gemeentewet wordt opgelegd of wat krachtens dit artikel bij koninklijk besluit werd geregeld. Het principe is dat de taken, de verantwoordelijkheden en de kwalificaties van het gemeentepersoneel gehonoreerd worden door de **weddeschaal**, zoals artikel 147 paragraaf 1 van de nieuwe gemeentewet trouwens voorschrijft.

De vaststelling van de minimum- en maximumgrenzen van de weddeschalen van de titularissen van de wettelijke graden ressorteert onder de bevoegdheid van de federale wetgever. Ik ben evenwel van mening dat artikel 34 van de nieuwe gemeentewet eveneens impliceert dat de weddeschalen van de gemeentesecretarissen een niveau moeten hebben dat van aard is dat de dienstverrichtingen evenredig gehonoreerd worden.

Weddesupplementen en vergoedingen die niet bij wet, besluit of omzendbrief geregeld zijn, kunnen echter niet getolereerd worden.

**Vraag nr. 339
van 9 juli 1993
van de heer W. DEMUYT**

Bouwaanvragen — Twijfels inzake eigendom bouwrecht

Bij de bouwaanvragen moeten de aanvragers op het bouwaanvraagformulier verklaren dat zij eigenaar zijn of dat zij houder zijn van een bouwrecht.

Heeft de minister richtlijnen gegeven aan de gemeentebesturen en Arohm over hoe zij moeten handelen wanneer er rond deze verklaring twijfel zou bestaan ?

Antwoord

Een aanvraag om bouwvergunning heeft slechts zin, wanneer zij uitgaat van of gedaan wordt in naam van de eigenaar of de houder van een bouwrecht, namelijk de aanvrager die in rechte de mogelijkheid heeft om de bouwvergunning ook uit te voeren.

Het voorgeschreven formulier voor de aanvraag van een bouwvergunning vergt dan ook dat de aanvrager verklaart dat hij eigenaar is van de grond of houder van een bouwrecht.

De overheid is echter niet verplicht de verklaring van de aanvrager op haar waarachtigheid te toetsen. In geval van twijfel is zij hiertoe evenwel gerechtigd en wanneer zij pertinent weet dat de aangegeven hoedanigheid niet met de werkelijkheid strookt, moet zij de aanvraag onontvankelijk verklaren.

Het is evident dat in geval van twijfel de bevoegde overheid kan vragen dat een titel waaruit de aangegeven hoedanigheid moet blijken, zou worden voorgelegd.

Vraag nr. 340
van 9 juli 1993
van de heer W. DEMUYT

Stedebouwkundig attest — Eigendomsbewijs

Bij de aanvragen om een stedebouwkundig attest moet er een eigendomsbewijs worden bijgevoegd door de ontvanger der registratie. De bedoeling hiervan is uiteraard om op die manier de eigenaar bij de aanvraag te betrekken.

Ik heb vernomen dat het mogelijk is om als **niet-eigenaar** een eigendomsattest over een bepaald perceel te krijgen. Dit schendt enerzijds het recht op privacy van de eigenaar en anderzijds worden er over zijn eigendom stedebouwkundige inlichtingen ingewonnen zonder zijn medeweten.

Is deze voorstelling juist en kan die verdedigd worden ?

Antwoord

De stedebouwkundige attesten moeten bij het gemeentebestuur waar de grond gelegen is, aangevraagd worden. Dergelijke aanvraag geschiedt aan de hand van formulieren, waarvan modellen als bijlage aan het koninklijk besluit ter uitvoering van artikel 63 van de stedebouwwet gehecht zijn. Luidens deze formulieren dient de aanvraag vergezeld te zijn van de inlichtingen omtrent de eigendomstitel van het betrokken perceel, overeenkomstig artikel 144 van het wetboek der successierechten, verstrekt door de ontvanger der successierechten van het gebied waar het goed gelegen is.

Artikel 5 van het koninklijk besluit van 22 oktober 1971 tot uitvoering van artikel 63 van de wet op de ruimtelijke ordening bepaalt dat de gemeentebesturen gehouden zijn aan de belanghebbenden een stede-

bouwkundig attest nummer 2 af te geven. Dit attest moet worden aangevraagd door middel van het formulier II A waarvan het model bij dit besluit behoort.

Uit de omschrijving belanghebbende kan niet worden afgeleid dat hiermee enkel de eigenaars of hun volmachtdragers bedoeld worden. Opgemerkt weze dat het formulier voor een bouwaanvraag wel moet vermelden dat de aanvrager eigenaar is of houder is van een bouwrecht. In dit verband kan verwezen worden naar het antwoord op de parlementaire vraag nummer 339 van 9 juli 1993 van het lid.

Vraag nr. 346
van 20 juli 1993
van de heer L. BARBE

Nieuwe industriezone in Erpe-Mere (Steenberg) — Stand van zaken

De vorige Vlaamse regering besliste tot inherzieningstellen van het gewestplan Aalst-Zottegem-Ninove-Geraardsbergen met als oogmerk het realiseren van een nieuwe industriezone in Erpe-Mere (Steenberg). Het dossier kreeg op de regionale commissie van Oost-Vlaanderen geen advies, maar werd teruggestuurd met een aantal bijkomende vragen. Dit is begrijpelijk omdat er nogal wat vragen zijn bij dit dossier, enerzijds over de grond van de zaak (zin en noodzaak van een nieuw industriepark in het arrondissement), anderzijds over de gevolgen inzake verkeer, milieu en ruimtelijke ordening.

Kan de minister mij de stand van zaken in dit dossier meedelen ?

Antwoord

Conform de bepalingen van artikel 9 van de wet houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en de stedebouw werd op 13 november 1992 het voorstel van ontwerp-plan ter informatie voorgelegd aan de Commissie van advies voor de ruimtelijke ordening van Oost-Vlaanderen. De commissie heeft op 11 december 1992 een gemotiveerd standpunt geformuleerd.

In haar besluit van inherzieningstelling van 24 juli 1991 koppelde de Vlaamse Executieve de mogelijke realisatie van dit industrieterrein aan een aantal expliciete voorwaarden onder meer inzake de verkeerstechnische afwikkeling van het verkeer en milieumaatregelen. Deze elementen zijn thans nog in onderzoek.

Een voorstel, ook rekening houdend met de bespreking in de streekcommissie van advies van Oost-Vlaanderen, van besluit houdende voorlopige vaststelling van het ontwerpplan zal dan ook slechts na dit verder onderzoek aan de Vlaamse regering voorgelegd worden.

Vraag nr. 348
van 20 juli 1993
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Franstalig spandoek aan gemeentehuis in Voeren — Maatregelen

Op 11 juli 1993 hingen de burgemeester en een schepen

van Voeren een Franstalig spandoek aan het gemeentehuis. Ofwel ging het om een persoonlijke boodschap en dan rijst de vraag in hoeverre een gemeentehuis mag worden gebruikt om deze te afficheren. Ofwel ging het om een officiële boodschap vanwege de burgemeester en een aantal schepenen, en in dat geval werden de taalwetten overtreden vermits boodschappen en mededelingen aan de bevolking in de twee talen dienen te gebeuren.

Om welke van de twee overtredingen het ook gaat, heeft de minister een verslag opgemaakt ter attentie van zijn federale collega ?

Heeft hij die verzocht om de betrokkenen te sanctioneren ?

Antwoord

Op grond van het artikel 82 van de Nieuwe Gemeentewet kan de Koning, op voordracht van de federale minister van Binnenlandse Zaken, de burgemeester van Voeren schorsen of afzetten wegens kennelijk wangedrag of grove nalatigheid. De provinciegouverneur van Limburg kan op grond van het artikel 83 tweede lid van de Nieuwe Gemeentewet dezelfde sancties opleggen aan een schepen van Voeren, maar enkel op eensluidend advies van het in het artikel 131bis van de Provinciewet bedoelde college van provinciegouverneurs.

Het komt aan deze overheden toe om te oordelen of het bevestigen van een Franstalig spandoek aan het gemeentehuis van Voeren een kennelijk wangedrag of een grove nalatigheid uitmaakt in hoofde van de betrokkenen.

In het concrete geval heb ik het niet nodig geacht een verslag op te maken ter attentie van mijn federale collega, gelet op de ruime aandacht die de diverse media aan het gebeuren hebben besteed.

Vraag nr. 349
van 20 juli 1993

van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Bevlagging voor 11 juli van gemeentehuis Voeren — Niet naleven Vlaamse decreetgeving

Andermaal heeft een ambtenaar van de provincie Limburg orde op zaken moeten stellen inzake de decretaal voorgeschreven bevlagging op 11 juli in Voeren.

Welke sancties of maatregelen heeft de minister getroffen ten aanzien van de burgemeester die weigerde de vlag van de Vlaamse Gemeenschap aan het gemeentehuis uit te hangen ?

Welke maatregelen heeft de minister getroffen bij soortgelijke voorvallen die zich in het verleden hebben voorgedaan ?

Werd de burgemeester ooit al gesanctioneerd voor het niet naleven van de Vlaamse decreetgeving ?

Antwoord

Op 11 juli 1993 werd de vlag van de Vlaamse Gemeenschap aan het gemeentehuis van Voeren uitgehangen,

zij het dan op een wijze die meer dan voldoende aandacht kreeg in de media.

Met verwijzing naar mijn antwoord op vraag nummer 348 van het lid, komt het mijn federale collega van Binnenlandse Zaken tot wiens bevoegdheid het tucht-recht ten aanzien van de burgemeester behoort, toe te oordelen of de burgemeester van Voeren dient gesanctioneerd te worden voor het vermelde feit.

Vraag nr. 352
van 20 juli 1993
van de heer J. PEETERS

Uitbreiding transportzone Meer — Eventuele wijziging gewestplan

De transportzone in Meer is dringend aan uitbreiding toe. Reeds op 31 mei 1990 stelde de Intercommunale Ontwikkelingsmaatschappij voor de Kempen (IOK) al voor om het gewestplan Turnhout te wijzigen, met het oog op de uitbreiding van de transportzone Meer met ongeveer 40 hectare. De Vlaamse regering verklaarde indertijd hiermee wel akkoord te kunnen gaan. De noodzakelijke gegevens werden door de IOK bezorgd aan de Administratie voor Ruimtelijke Ordening en Huisvesting. Sindsdien werd het stil.

1. Is de minister bereid deze wijziging van het gewestplan door te voeren ?
2. Heeft de minister dit voorstel reeds voorgelegd aan de Vlaamse Executieve ? Zo neen, wanneer zal hij dit dan wel doen ?

Antwoord

In uitvoering van de beslissing van de Vlaamse Executieve van 30 oktober 1991 is een onderzoek ingesteld naar ruimtelijke compensatievoorstellen voor deze gewestplanwijziging.

Dit onderzoek werd onlangs beëindigd en is samen met een besluit tot vaststelling van een ontwerp-plan voor de uitbreiding van de zone Meer aan mij doorgegeven.

Deze besluiten zullen weldra aan de Vlaamse regering ter beslissing worden voorgelegd en dit mede in het kader van de globale uitbouw van logistieke parken in de Antwerpse regio.

Vraag nr. 356
van 26 juli 1993
van de heer J. CAUDRON

Bouwvergunning FICO-project in Aalst — Ongunstig advies

In Aalst heerst er heel wat beroering onder voor- en tegenstanders van het zogenaamde FICO-project aan de Grote Markt en de Hopmarkt in Aalst.

Waarom heeft de gemachtigde ambtenaar van de bevoegde dienst geen gunstig advies gegeven voor het verlenen van de bouwvergunning ?

Antwoord

Omdat de gestelde vraag betrekking heeft op een particulier geval en het niet tot de gewoonten behoort dergelijke gevallen in openbare documenten te behandelen, zal het lid met afzonderlijk schrijven persoonlijk op de hoogte gebracht worden van deze zaak.

Vraag nr. 357
van 26 juli 1993
van de heer L. BARBE

Hoogspanningsleiding van Aalst naar Dendermonde — In herziening stellen van gewestplannen

Met het besluit van 2 juli 1984 verleende de Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening, Landinrichting en Natuurbehoud aan de C.V. Gecoli vergunning voor het aanleggen van een hoogspanningslijn 150 kV van Aalst, over Lebbeke, naar Dendermonde. De v.z.w. Raldes en de stad Aalst dienden bij de Raad van State verzoekschriften in om de vernietiging van dit besluit te vragen. Met het arrest nummer 41.962 van 11 februari 1993 vernietigde de Raad van State het omstreden besluit. Het tracé van de hoogspanningslijn is immers voor het grootste deel niet in overeenstemming met de aanduidingen van de gewestplannen Dendermonde en Aalst-Ninove-Geraardsbergen-Zottegem. Gezien dit arrest dient de minister opnieuw stelling te nemen in dit dossier, namelijk de gewestplannen al of niet in herziening te stellen.

Welk standpunt neemt de minister in dit dossier in ? Worden de gewestplannen in herziening gesteld om de hoogspanningsleiding alsnog te regulariseren ?

Antwoord

De Vlaamse regering heeft in haar vergadering van 22 juli beslist om de gewestplannen Aalst-Ninove-Geraardsbergen-Zottegem en Dendermonde gedeeltelijk in herziening te stellen in functie van het aanleggen van een hoogspanningslijn Aalst-Dendermonde.

H. WECKX

VLAAMSE MINISTER VAN CULTUUR EN
 BRUSSELSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 146
van 19 juli 1993
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Toerisme in Voeren — Verkoop van domein Altembroek

In Voeren staan geregeld prachtige domeinen en woningen te koop, die vaak worden opgekocht door Nederlanders, met de bedoeling er een buitenverblijf van te maken ofwel om er een zaak in uit te baten.

Thans staat het kasteel Altembroek te koop. Het domein beslaat 80 hectaren met kans op uitbreiding tot 200 hectaren. Het geheel omvat een kasteelhoeve en

vier landerijen. Het zou onder meer geschikt zijn om er een sportcomplex van te maken, er kan aan hotelaccommodatie worden gedacht en dergelijke meer. Kortom, het zou een toeristische troef zijn voor de streek en een aantrekkingspool voor de plaatselijke bevolking.

De minister is bovendien ongetwijfeld op de hoogte van het feit dat het toerisme wellicht het middel bij uitstek is om de Voerstreek uit de Luikse greep te houden. Is hij op de hoogte van de verkoop van Altembroek ? Overweegt hij eventueel de aankoop ervan ? Is hij het ermee eens dat de Vlaamse Gemeenschap moet blijven investeren in infrastructuur voor de Voeren en in het toeristisch aantrekkelijk maken van de Voerstreek ?

Antwoord

De Vlaamse Gemeenschap investeert nog steeds in culturele infrastructuur in Voeren. Nog dit jaar zullen in Moelingen de werken aanvatten ter realisatie van een culturele ontmoetingsruimte op het eerder door de Vlaamse Gemeenschap aangekochte goed. Met het provinciebestuur van Limburg zijn gesprekken aan de gang voor een definitieve oplossing voor de Vlaamse bibliotheek van Voeren. Vanuit het Vlaams Commissariaat-generaal voor Toerisme wordt de samenwerking met het Voerense VVV-kantoor, de jeugdherberg de Veurs en de hotelhoeve Hof De Draeck onverkort voortgezet.

Over de eventuele aankoop en de mogelijke bestemming van het kasteel Altembroek werd binnen de Vlaamse regering nog niet beraadslaagd. Gezien de uitgestrektheid en de verscheidenheid van het domein (park, bos, weiland, landbouwgrond, hoeven, kasteel) lijkt me een gecoördineerde aanpak wenselijk. Ik zal dit dossier onmiddellijk na het reces in de Vlaamse regering ter sprake brengen. Niet alleen de eventuele aankoop maar ook de geschiktmaking zullen tot extra budgettaire ruimte noodzaken, zodat een en ander niet los kan worden gezien van de begrotingsbesprekingen.

Vraag nr. 155
van 22 juli 1993
van de heer A. VERLINDEN

Zie :

L. Van den Brande
 Minister-president van de Vlaamse regering,
 Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen
 Vraag nr. 115
 van 22 juli 1993
 van de heer A. Verlinden
 Blz. 969.

Antwoord

Ik verwijst het lid naar het antwoord verstrekt door de heer L. Van den Bossche, Gemeenschapsminister van Onderwijs en Ambtenarenzaken.

L. VAN DEN BOSSCHE

VLAAMSE MINISTER VAN ONDERWIJS EN
AMBTENARENZAKEN

Vraag nr. 194
van 28 juni 1993
van de heer L. STANDAERT

Tijdelijke leerkrachten — Bereidwilligheid tot werken

Vooraf gedurende de tweede helft van elk schooljaar hebben scholen het moeilijk tijdelijke leerkrachten te vinden voor interims van korte duur of onvolledige opdracht. Met het nodige cynisme circuleert op bijna elke school wel een verhaal over zeer korte interims.

Zo moest één school voor één vervanging tot vier maal toe, voor elke nieuwe week een beroep doen op een andere tijdelijke leerkracht die op zijn beurt enkele dagen de sfeer kwam opsnuiwen, de klassen te groot vond, het lesrooster ongunstig, of het verschil tussen stempelgeld en wedde onbeduidend. Tot viermaal toe verdween de tijdelijke, soms al na één voormiddag.

Blijkbaar vinden directies het niet nodig de RVA op de hoogte te brengen van dergelijke feiten. Wat is het standpunt van de minister ter zake? Acht de minister het niet nodig, vooral omdat voor sommige vakken al een tekort aan leerkrachten dreigt, aanbevelingen in deze of gene richting te geven?

Antwoord

Er is een evaluatie en herziening gepland van de decreten van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie zowel van de personeelsleden van het gemeenschaps-onderwijs, als van de personeelsleden van het gesubsidieerd onderwijs en de gesubsidieerde psycho-medisch-sociale centra. De werkzaamheden dienaangaande zijn reeds aangevat.

In het kader van deze werkzaamheden kan aandacht besteed worden aan het door het lid opgeworpen probleem.

Van deze evaluatie verwacht ik naast voorstellen tot wijziging van de decretale bepalingen ook voorstellen van praktische aard, waarbij eventueel een oplossing kan worden uitgewerkt tot regeling van de aangehaalde moeilijkheden.

Vraag nr. 195
van 28 juni 1993
van de heer L. STANDAERT

Buitenschoolse activiteiten — Onder druk zetten leerlingen

Nu de leerlingen wat mondiger geworden zijn en ook al vlug zelf een gevarieerd sociaal leven opbouwen, blijken ze minder interesse te hebben voor buitenschoolse activiteiten. Scholen die vroeger moeiteloos kandidaten vonden voor allerhande evenementen, hebben nu de grootste moeite om nog jonge mensen te motiveren. Vooral in het katholiek onderwijs heeft men het moeilijk met de ontkerkelijking van onze jeugd en steeds minder jongeren zijn nog warm te maken om deel te nemen aan religieuze manifestaties.

Toch pogen bepaalde scholen hun imago hoog te houden en zetten soms erg subtiel, soms erg onbeholpen leerlingen onder druk om deel te nemen aan extra-scolaire manifestaties. Een frappant voorbeeld daarvan speelde zich onlangs af in Brugge waar een leerling onverbloemd voor de keuze gesteld werd: strafstudie of H. Bloedprocessie.

1. Kunnen leerlingen via dergelijke chantage gedwongen worden deel te nemen aan buitenschoolse activiteiten tijdens weekends of vakanties?
2. Welke verweermiddelen hebben deze jongeren tegen onredelijke intimidaties zonder hun eigen belangen als onderwijsconsument te schaden?
3. Nu de jeugd zich steeds meer afkeert van traditionele partijen en zijn stem geeft aan racistische partijen en andere gangsters (dixit een welopgevoede minister), zou het geen goed idee zijn een soort opvang-telefoon of een klaagbus te organiseren waar onze schoolgaande jeugd terecht kan met dergelijke pestertijen, met de bedoeling de kloof met de toekomstige kiezer wat te dichten?

Antwoord

1. De ministeriële omzendbrief van 22 juni 1989 bepaalt dat extra muros-activiteiten een onderwijzend en opvoedend karakter moeten hebben en niet exclusief toeristisch of recreatief van aard mogen zijn. Het behoort tot de vrijheid van de inrichtende macht de pedagogisch-didactische inhoud van deze activiteiten te bepalen, mits het lesprogramma volledig kan worden afgewerkt.

Het organiseren van dergelijke activiteiten, waaraan bij voorkeur alle leerlingen deelnemen, moet kaderen in het pedagogisch project van de school en geschraagd worden door de gehele opvoedingsgemeenschap van diezelfde school.

Uit deze omschrijving volgt dat de verplichte participatie van individuele leerlingen aan een religieuze, culturele of welke andere manifestatie dan ook, zoals de H. Bloedprocessie om het voorbeeld van het lid te citeren, niet verzoenbaar is met het onderwijsgebeuren.

2. Indien een dergelijke participatie een orde- of tuchtmaatregel behelst, dan is dit evenmin aanvaardbaar. Bedeelde maatregelen die in schoolverband kunnen worden getroffen, moeten — althans in de eenheidsstructuur van het voltijds secundair onderwijs — opgenomen worden in het schoolreglement, dat minimaal is opgebouwd uit het studie-, het orde- en het tuchtreglement.

Een orde- of tuchtmaatregel moet steeds een rechtstreekse band vertonen met het concept onderwijs, om elke willekeur te vermijden.

3. Indien een onderwijsinstelling zich schuldig maakt aan een vermeende inbreuk op de vigerende wettelijke en reglementaire beschikkingen, dan wel zich overgeeft aan activiteiten of handelwijzen die niet corresponderen met haar initiële opdracht en de daaruit voortspruitende rechten en plichten, dan

kan dit steeds aan de onderwijsverheid worden gesignaleerd. Er zal niet nagelaten worden zo nodig de zich opdringende maatregelen te treffen.

De idee van een service-lijn bij het onderwijsdepartement, specifiek voor leerlingen en studenten die worden geconfronteerd met problemen zoals hierboven beschreven, is mij niet ongenegen. Deze idee kan eventueel nader onderzocht worden.

Vraag nr. 196

van 28 juni 1993

van de heer E. VAN VAERENBERGH

Koninklijk Atheneum Zaventem — Verkrot gebouw

Naast het Koninklijk Atheneum in de Hoogstraat in Zaventem, staat een vrij omvangrijk en stevig gebouw. Het diende vroeger, meen ik, als woonst voor de hoofdonderwijzer, maar staat nu al enkele jaren leeg en is volledig aan het verkrotten. De regen dringt binnen door een openstaand venster en ook de duiven hebben vrije toegang.

Kan er geen nuttige bestemming aan dit gebouw worden gegeven of kan het niet worden verkocht? In die gemeente is veel vraag naar beschikbare gronden en gebouwen.

Antwoord

Over het gebruik van de voormalige conciërgewoning die momenteel niet meer benut wordt door het KA Zaventem worden momenteel onderhandelingen gevoerd met het gemeentebestuur van Zaventem om dit gebouw een nieuwe bestemming te geven.

Indien deze onderhandelingen niet tot een goed einde kunnen worden gebracht, zal het lokaal bestuursorgaan (Lorgo) naar zijn standpunt omtrent een eventuele verkoop gevraagd worden.

Vraag nr. 201

van 1 juli 1993

van de heer P. HOSTEKINT

Ambten in het zeevisserijonderwijs — Ontwerp van besluit

In het besluit van de Vlaamse Executieve van 5 juni 1991 houdende de organisatie van het secundair zeevisserijonderwijs wordt geen gewag gemaakt van ambten in het zeevisserijonderwijs. In het opgeheven besluit van de Vlaamse Executieve van 28 juli 1983 was dit wel het geval.

Ondertussen werd echter reeds een nieuw ontwerp van besluit opgemaakt waarin de ambten in het zeevisserijonderwijs worden vastgesteld en ingedeeld. Dat ontwerp werd volgens mijn informatie reeds voorgelegd aan de juridische dienst van de ARGO, die geen opmerkingen formuleerde. Ondertussen bleef het ontwerp zonder verder gevolg, terwijl de administratie, naar ik verneem, wacht op het besluit om de wedden van het onderhoudspersoneel aan te passen en de achterstallen uit te betalen.

Graag had ik 'van de minister vernomen wat de stand van zaken is in dit dossier.

Antwoord

Het is inderdaad nodig de ambten, die voorkwamen in het opgeheven besluit van de Vlaamse Executieve van 28 juli 1983, in concordantie te brengen met de bestaande ambten in het secundair onderwijs.

Mijn administratie kreeg de opdracht om, in overleg met de bevoegde ARGO-administratie, mij ten spoedigste een ontwerp-besluit voor te leggen dat dit probleem beoogt te regelen.

Vraag nr. 203

van 7 juli 1993

van de heer M. OLIVIER

Informatisering departementen — Raamcontracten afgesloten met privé-firma's

Regelmatig worden contracten inzake informatica afgesloten met privé-firma's van binnen- en buitenland.

Mag ik van de minister, voor elk van de departementen, vernemen en dit zo mogelijk voor de laatste 5 jaar :

1. met welke firma's dergelijke contracten worden afgesloten ;
2. voor welke bedragen ;
3. voor welke periode ;
4. wat de budgettaire weerslag is ;
5. welke resultaten bereikt werden ?

Antwoord

Gelet op de omvang van de gevraagde gegevens, werd het antwoord rechtstreeks aan het lid opgestuurd.

Vraag nr. 204

van 1 juli 1993

van de heer L. MARTENS

Terbeschikkingstelling wegens ontstentenis van betrekking — Problemen

In zijn antwoord op mijn parlementaire vraag nummer 136 van 30 maart 1993 (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, 1992-1993, nr. 12 van 3 mei 1993, blz. 655) verwijst de minister naar de tellingsdatum van 1 februari van het voorgaande schooljaar. Mijn vraag had echter betrekking op het onderwijs voor sociale promotie en naar mijn weten is de tellingsdatum daar niet bepaald op basis van het aantal leerlingen op 1 februari van het voorgaande schooljaar, maar hangt dit aantal lesuren wel degelijk af van het aantal leerlingen van het betrokken schooljaar. Derhalve komt het mij voor dat zeker de twee eerste alinea's van het antwoord vermeld onder punt 1 verkeerd zijn. Kan de minister dit bevestigen? Doet dit iets af van het antwoord vermeld in de volgende alinea's ?

In het vierde punt van zijn antwoord stelt de minister dat de beëindiging van de diensten van een vastbenoemde in bijbetrekking niet impliceert dat er een einde wordt gemaakt aan zijn benoeming en de daaraan verbonden rechten. Dit antwoord roept enkele andere fundamentele vragen op.

1. Betrokken personeelslid blijft dus als vastbenoemd personeelslid verbonden aan zijn school en behoudt alle rechten hieraan verbonden. Graag vernam ik wat deze rechten zijn.
2. Wat is de administratieve toestand van het betrokken personeelslid? Naar mijn oordeel bevindt dit personeelslid zich in de stand dienstactiviteit en dit krachtens artikel 49 van het decreet rechtspositie personeelsleden gesubsidieerd onderwijs. Krachtens artikel 50 van dit decreet behoudt dit personeelslid dan ook zijn recht op wedde en dit ten laste van het departement Onderwijs. Is de minister het daarmee eens? Zo nee, op welke bepalingen steunt de minister zich dan om het tegengestelde te beweren?

Antwoord

1. Het is inderdaad zo dat op dit moment het aantal lesuren nog afhankelijk is van het aantal leerlingen van het lopend schooljaar. Dit gegeven heeft geen invloed op de respectievelijke verantwoordelijkheid van het departement onderwijs en de inrichtende machten, zoals ze in het antwoord op de parlementaire vraag nummer 136 is geformuleerd.
2. Wat het behoud van de rechten als vastbenoemde betreft kan verwezen worden naar artikel 10 paragraaf 5 van het koninklijk besluit nummer 63. Dit betekent dat de vastbenoemde in bijbetrekking voor 7 augustus 1982 recht blijft behouden op een gewaarborgde wedde, ook na een onderbreking van maximaal 2 jaar.
3. Het is uiteraard een vast principe dat er een minimale band moet bestaan tussen het betalen van een wedde en het leveren van prestaties. Derhalve wordt in dit geval geen weddetoelage uitgekeerd. Dit neemt niet weg dat het decreet hier een lacune vertoont. Daarom zal zo snel mogelijk naar een decreetale oplossing voor dit probleem gezocht worden.

Vraag nr. 205
van 8 juli 1993
van de heer D. RAMOUDT

Leerplannen — Politieke vorming

Resultaten van recente opiniepeilingen naar de algemene, politieke kennis bij de schoolgaande jeugd in Vlaanderen, geven duidelijk aan dat die kennis veeleer bedroevend laag is.

De jongeren van vandaag zijn zelfs niet meer bij machte om de namen van onze verschillende vorsten op te noemen, laat staan dat zij onze staatsstructuur en de verschillende machten kennen. Partijprogramma's kennen zij nauwelijks en de meeste jongeren zijn dan ook totaal ongeïnteresseerd wanneer het politiek betreft.

Het lijkt mij dan ook hoogstnoodzakelijk dat er in de leerprogramma's meer aandacht besteed wordt aan een degelijke algemene, politieke kennis. Enerzijds zou dit zeker ten goede komen bij aan een gemotiveerd stemgedrag en anderzijds zou de betrokkenheid bij de politiek het aantal blanco en ongeldige stemmen alsook de proteststemmen gevoelig kunnen doen dalen.

Heeft de minister maatregelen genomen om een algemene, politieke vorming (zonder een waardeoordeel op te dringen) te introduceren in het leerplan voor de volledige leerplichtperiode? Zo ja, welke? Zo nee, waarom niet?

Antwoord

De overheid beperkt zich decretaal tot het vastleggen van minimum-lesensroosters en de eindtermen of minimumdoelstellingen (momenteel nog in voorbereiding), terwijl zij eveneens met het oog op het waarborgen van het studiepeil de uitgewerkte leerplannen moet goedkeuren.

Ter zake kan ik het lid melden dat de eindtermen voor het basisonderwijs en voor de eerste graad van het secundair onderwijs in de loop van het volgende schooljaar — na een ruime discussieronde — aan de Vlaamse Raad zullen worden voorgelegd. Het zal dus de Raad zijn die uiteindelijk zal bepalen wat maatschappelijk nodig is op dit vlak. De algemene, politieke kennis waar het lid naar verwijst, kan bijvoorbeeld deel uitmaken van het vak geschiedenis, maar kan ook bij de vakoverschrijdende eindtermen opgenomen worden.

De inrichtende machten en koepelorganisaties kunnen in functie van hun pedagogisch project de eindtermen rond politieke vorming uitbreiden en/of verdiepen.

Vanzelfsprekend deel ik de bekommernis van de vraagsteller inzake de verhoging van de politieke kennis van de schoolgaanden. Ik kan in dit verband ook meedelen dat ik via een ministeriële omzendbrief de scholen zal verzoeken om naar aanleiding van het overlijden van Z.M. Boudewijn 1 en de troonsbestijging van Z.M. Albert II bij de aanvang van het nieuwe schooljaar extra aandacht te willen besteden aan de positie van het Staatshoofd in een grondwettelijke parlementaire democratie. Een opvoedingsproces moet inderdaad de ambitie hebben de jonge mensen een betere kennis van onze democratische structuren en tegelijk een groter respect voor de grote democratische waarden bij te brengen.

Dat was ook de opzet van de "laatste getuigenen" in de Vlaamse secundaire scholen. Het project Dynamo-2 bevat een groot aanbod aan activiteiten rond het thema democratie. Ook hier zijn het echter de inrichtende machten en in de eerste plaats de onderwijsverstrekkers die de keuze moeten maken.

Vraag nr. 206
van 9 juli 1993
van de heer J. DE ROO

Opleidingen — Werkgelegenheid

1. Kan er een overzicht gegeven worden van de opleidingen waarvan men met zekerheid kan zeggen dat

het aanbod op de arbeidsmarkt kleiner is dan de vraag ?

2. Kan er tevens procentueel aangegeven worden hoeveel jongeren nu reeds de bovenvermelde opleidingen volgen ?

Antwoord

Vragen die betrekking hebben op de arbeidsmarkt vallen onder de bevoegdheid van mijn collega Leona De-tiège, Vlaams minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden. Door het directe verband dat tussen onderwijs en de arbeidsmarkt gelegd kan worden, kan ik in dit verband verwijzen naar twee onderzoeken die gevoerd werden in opdracht van de VDAB.

Het eerste onderzoek naar werkloosheid, **afstudeerniveau** en **afstudeerrichting** van volledig werkzoekenden met een diploma hoger onderwijs, werd gedaan door E. Van Kerckhoven, docent aan de Sociale Hogeschool in Heverlee, en gebeurde op basis van gegevens van de VDAB.

Dit werd belicht in het maandblad voor onderwijs van mijn departement, Klasse, nr. 34 van april 1993 en verscheen onder de titel "Een diploma en zonder werk ; meer werkzoekenden met een diploma hoger onderwijs in Vlaanderen". Uit dit onderzoek kwamen volgende resultaten naar voor :

- Tussen augustus 1989 en augustus 1992 groeide hun aantal met 4.349 volledig werkzoekenden, een toename van 17,7 procent. Deze toename bestaat in elke onderwijsvorm. Maar er zijn grote verschillen :

7,5 procent in het hoger onderwijs van het korte type (HOKT),
37 procent in het hoger onderwijs van het lange type (HOLT)-tweede graad,
62 procent in het HOLT-derde graad en
24 procent in het universitair onderwijs.

Er zijn wel meer vrouwen (58 procent van het totaal) dan mannen (42 procent) maar deze mannen zijn aan een indrukwekkende inhaalbeweging bezig. Het aantal werkzoekende mannen steeg immers met 34 procent. Het aantal vrouwen steeg met 8 procent.

- Op universitair niveau is er een opvallende stijging van het aantal volledig werkzoekenden in de studierichtingen burgerlijk ingenieur (vooral bouwkunde en scheikunde), scheikunde, farmacie, informatica, niet-Westerse talen, politieke en sociale wetenschappen, rechten, toegepaste economische wetenschappen, economie, pers en communicatie.
- In het hoger onderwijs van het lange type is er een algemene sterke stijging van het aantal werkzoekenden. Vooral het economisch (+ 69 procent) en technisch (+ 62 procent) onderwijs zijn hierdoor getroffen.

Als we de studierichtingen verder uitsplitsen zien we dat vooral de handelsingenieurs (+ 148 procent) en de handelswetenschappen (+ 102 procent) rake klappen krijgen. Daarnaast is er in het HOLT ook

een aanzienlijke stijging van het aantal werkzoekenden in de richtingen cultuurspreiding (RITCS) (+ 52 procent) en kunstonderwijs (+ 33 procent), vooral in de studierichtingen binnenhuisarchitectuur en grafische kunsten.

- Het HOKT telt een toename van 7,5 procent. In het technisch onderwijs (+ 100 procent) daarentegen is de stijging bijzonder hoog. Vooral **elektromechanica** (+ 391 procent), elektronica (+ 120 procent), grafische bedrijven (+ 116 procent) en chemie (+ 52 procent) zijn hiervoor verantwoordelijk. De optie personeelswerk stijgt met 16 procent. Andere afdelingen van het sociaal-HOKT die stijgen zijn de orthopedagogie met 35 procent en maatschappelijk adviseur met 13 procent.
- Het aantal werkzoekenden in de verpleegkunde stijgt met 11 procent.
- In het HOKT voor sociale promotie stijgt het aantal werkzoekenden in de economische (+ 54 procent), technische (+ 75 procent) en sociale richtingen (+ 31 procent). In het laatste geval situeert de stijging zich bijna uitsluitend in de afdeling **readaptatiewetenschappen** (+ 62 procent).

De resultaten van een ander onderzoek in opdracht van de VDAB werd in Klasse nr. 35 van de maand mei 1993 belicht, onder de titel "Welke richtingen geven de meeste kansen op werk ?".

Dit onderzoek had betrekking op 45.271 schoolverlaters, 19.465 mannen en 25.806 vrouwen. Het totaal bleef, ten opzichte van het vorige jaar, bijna onveranderd. Wel is er een stijging van het aantal ingeschreven mannen (+ 1.496) en een daling van het aantal vrouwen (- 1.578).

De meest opmerkelijke evolutie van de laatste twee jaar is echter de sterke aangroei van de **jeugdwerkloosheid**. Vlaanderen telde in 1992 104.507 werkzoekenden jonger dan 36 jaar, 38.023 mannen en 66.484 vrouwen. Dat zijn 15.562 mannen (+ 69 procent) en 12.218 vrouwen (+ 23 procent) méér dan in 1990. Na één jaar zoeken hebben 15 procent van de mannelijke en 18 procent van de vrouwelijke schoolverlaters nog steeds geen werk.

Als ongunstige richtingen voor de arbeidsmarkt komen volgende studierichtingen naar voor :

- In 1991 waren er 961 mannelijke en 697 vrouwelijke schoolverlaters met enkel een diploma lager onderwijs. Na één jaar is 29 procent van de mannen en 43 procent van de vrouwen nog steeds werkzoekende.
- In het lager beroepssecundair onderwijs zijn de richtingen metaalbewerking (BUS0 en VSO), hout (BUS0 en VSO) en **BUS0-groepskoken** ongunstige richtingen voor mannen.
- In het hoger secundair onderwijs zijn alleen de richtingen uit het algemeen vormend onderwijs ongunstig : economische, menswetenschappen en wetenschappelijke A uit het traditionele type en de **doorstroomrichtingen** economische wetenschappen, **Latijn-wiskunde** en natuurwetenschappen uit het v s o .

- Het hoger onderwijs laat geen enkele echt ongunstige richting zien. Wel scoort in het universitair onderwijs de richting licentiaat **communicatiewetenschappen** significant ongunstig.
- Voor vrouwen is de richting handel uit lager technisch secundair onderwijs ongunstig.
- In het lager beroepssecundair onderwijs vinden we het grootste gamma ongunstige richtingen. De traditionele meisjesberoepen kleding, haartooi en familiale scores uitzonderlijk slecht. Kantoorwerken, voeding-verzorging en personenverzorging doen het ook niet goed.
- In het hoger secundair algemeen vormend onderwijs scoren de richtingen menswetenschappen uit het traditioneel onderwijs en wetenschappen A en moderne talen uit het VSO slechter dan het gemiddelde.
- In het technisch onderwijs is de richting handel ongunstig en in het beroepsonderwijs de richtingen kleding, kantoorwerken en verkoop.
- In het hoger onderwijs is er geen enkele significant ongunstige richting voor meisjes.

Het blijft dus een slechte zaak om het hoger secundair algemeen vormend onderwijs als finaliteit te beschouwen. Een aantal traditionele meisjesberoepen uit het lager beroepsonderwijs belemmeren een vlotte toegang tot de arbeidsmarkt. Hoe hoger de genoten opleiding hoe beter de tewerkstellingskansen op de arbeidsmarkt. Deze conclusie plaatst de bevindingen van de eerstgenoemde studie in een juister perspectief.

Vraag nr. 208
van 9 juli 1993
van de heer L. STANDAERT

Gemeenschapsonderwijs — 6 en 8 uur wiskunde

Heel wat vlijtige directies pogen al in juni de lessenroosters voor september klaar te hebben, vooral nu het eenheidstype ook het oude type 1 verdringt in het eerste leerjaar van de derde graad.

Heel wat directies hadden de nodige besparingen al gepland voor het vak wiskunde, door de leerlingen van de 6 uur en die van de 8 uur voor zes uur samen te laten les hebben en de twee extra-uren voor de leerlingen van de 8 uur dan afzonderlijk te geven. Vooral in kleinere scholen waar maar een handvol leerlingen opteren voor de zware wiskunde lijkt dit een elegante oplossing.

1. In juni hebben de pedagogische begeleiders wiskunde erop aangedrongen dat de 6 uur en de 8 uur als afzonderlijke cursussen worden georganiseerd. Directies die deze adviezen in de wind slaan, vrezen voor repercuties vanwege de **inspectie/pedagogische** begeleiding. Wat is het standpunt van de minister in deze ?
2. In het oude type 1 mocht dit samenvoegen enkel na goedkeuring van aanvraag tot afwijking en werd de afwijking beperkt in de tijd. Nu moet dit niet meer. Vanwaar deze pedagogische ommezwaai ?

3. Wordt op deze manier niet alweer een discriminatie tussen de netten onderling gecreëerd ? Het katholieke net met méér leerlingen en grotere scholen **kan/zal** overal de 8 uur wiskunde afzonderlijk aanbieden, terwijl het gemeenschapsonderwijs noodgedwongen de pedagogisch minderwaardige oplossing moet kiezen.

Antwoord

1. De inrichtende machten van het onderwijs met inbegrip van de pedagogische begeleidingsdiensten van de respectieve netten, beschikken over een pedagogische en didactische autonomie. Dit betekent dat, voor zover aan alle wettelijke, decretale en reglementaire bepalingen wordt voldaan, de minister bevoegd voor Onderwijs geen standpunt kan innemen ten aanzien van de richtlijnen of aanbevelingen die door de pedagogische begeleiders worden geformuleerd.
  2. Inzake samenzettingen van leerlingen werden tot hiertoe jaarlijks **overheidsonderrichtingen** uitgevaardigd. Voor het schooljaar 1993-1994 en desgevallend verder, liggen deze onderrichtingen — die intussen door de inrichtende machten en scholen werden ontvangen — vervat in de omzendbrief ref. S028 van 30 juni 1993. Deze omzendbrief sluit aan bij een advies van de inspectie secundair onderwijs van de Vlaamse Gemeenschap en houdt, in de mate van het mogelijke, rekening met de desiderata van de representatieve verenigingen van de inrichtende machten en met de noodzaak tot vereenvoudigde regelgeving.
  3. In het kader van onderhavige vraag kan worden verwezen naar één element van bedoelde omzendbrief, dat bepaalt dat elke samenzetting voor vakken toegestaan is voor zover het goedgekeurde leerplan hetzelfde is. Indien concreet een zes-urige en een acht-urige cursus wiskunde voor het gemeenschappelijk urenpakket een identiek leerplan behelzen, dan is samenzetting bijgevolg van overheidswege toegestaan.
- Niettemin kan ik mij niet van de indruk ontdoen dat in de acht-urige variant de aanpak ingrijpend verschilt van deze in de zes-urige variant, zodat de geciteerde leerplanvereiste rond samenzettingen niet wordt vervuld. Ik verwijs in dit verband naar mijn antwoord op de vergelijkbare schriftelijke vraag nr. 5 van 26 oktober 1992 van het lid (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad 1992-1993, nr. 4 van 14 december 1992, blz. 158).

4. De regels inzake samenzettingsmogelijkheden, evenzeer als deze rond de vaststellingsmodaliteiten van het pakket uren-leraar en de binnen bepaalde grenzen vrije aanwending daarvan, die ongetwijfeld met de groepering van leerlingen verbonden zijn, zijn zonder uitzondering op alle onderwijsnetten en onderwijsinstellingen eenvormig van toepassing. Ik weerleg dan ook het vermoeden van het lid dat dienaangaande door de onderwijsautoriteiten enige discriminatie wordt bewerkstelligd. Overigens is het evident dat de onderwijs- en opvoedkundige beginselen die elke afzonderlijke pedagogische begeleidingsdienst erop **nahoudt**, eigen accenten zal bevatten.

Vraag nr. 210
van 16 juli 1993
van de heer J. DEMEULENAERE

Fusies hogescholen West- Vlaanderen — Hoofdzetel

Via de media vernam ik dat de Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, ter gelegenheid van een eerste steenlegging van een nieuwe vleugel van een hogeschool in Kortrijk, verklaarde dat Kortrijk de hoofdzetel wordt van de officiële hogeschool in West-Vlaanderen.

1. Op welke gronden wordt voor de provincie West-Vlaanderen een uitzondering gemaakt om de hoofdzetel niet in de provinciehoofdstad te vestigen, zoals in de andere provincies ?
2. Legt de minister de argumentatie van Brugge naast zich neer ? Zo ja, op welke gronden ?
3. Wij vernemen via dezelfde weg dat Kortrijk bepaalde programmaties toegewezen krijgt, waaronder een licentie in de bestuurs- en bedrijfskunde, door Brugge aangevraagd. Op welke gronden wordt die beslissing genomen ?
4. Werden de inrichtende machten van de hogescholen die bij de herstructurering zijn betrokken, geconsulteerd ? Werden zij van deze beslissing op de hoogte gebracht ? Dragen die beslissingen de goedkeuring van de inrichtende machten ?
5. Weet de minister dat hij door zijn verklaringen onrust zaait in het hoger onderwijs van het gemeenschapsonderwijs Noordwest-Vlaanderen in Oostende en Brugge ? Hoe zal hij die onrust wegnemen ?
6. Welke motivering heeft de minister om de hoofdzetel toe te wijzen aan Kortrijk ?

Antwoord

Ter gelegenheid van de eerste steenlegging van een nieuwe vleugel van een hogeschool in Kortrijk heb ik het volgende verklaard :

“Voor de provincie West-Vlaanderen hebben we bovendien gemerkt dat de voorgestelde schaalvergroting hier in een aangepast model zal moeten gerealiseerd worden. Het kleiner aantal hogeschoolstudenten en de regionale spreiding zullen ertoe leiden dat uw provincie twee centra van hoger onderwijs zal kennen. Eén in het noorden en één in het zuiden en dat is Kortrijk”.

Het gaat hierbij duidelijk om de concentratie van vestigingsplaatsen en niet over de administratieve hoofdzetel. Het is mijn persoonlijke mening dat deze administratieve hoofdzetel best in Kortrijk wordt georganiseerd.

Een definitieve beslissing hierover werd nog niet genomen. Dit zal maar gebeuren bij het einde van de onderhandelingen met de beleidsverantwoordelijken van de inrichtende machten uit het officiële net die onderwijs in de provincie West-Vlaanderen organiseren.

Zowel in het vrije als in het officiële net moet rekening gehouden worden met de regelgeving die zal voor-

schrijven dat een gelijksoortige opleiding slechts één keer en op één plaats per hogeschool zal mogen worden ingericht.

West-Vlaanderen bevindt zich in een bijzondere situatie omdat het aantal studenten in het hoger onderwijs buiten de universiteit afwijkt van de geldende normen. Hierdoor moeten bijzondere maatregelen getroffen worden. Twee soorten maatregelen worden hierbij overwogen : een overlevingsfinanciering gedurende een beperkte periode en de toekenning van bijkomende programmatie van nieuwe opleidingen. Deze nieuwe opleidingen mogen geen concurrentie betekenen met de bestaande opleidingen en moeten duidelijk een innovatie inhouden zodat zij een nieuwe studentenpopulatie kunnen aantrekken.

De voorstellen voor deze programmaties zijn nog in onderzoek en er werden zeker nog geen toewijzingen gedaan, noch qua opleiding, noch qua vestigingsplaats.

Bij de voorbereiding van de schaalvergroting voor de hogescholen in het officiële net, het starten van een inrichtende macht sui generis, werden de beleidsverantwoordelijken van de inrichtende machten betrokken. Er waren voorbereidende gesprekken met de beleidsverantwoordelijken en 2 technische werkgroepen hebben per provincie een inventaris gemaakt van de problemen inzake personeel en infrastructuur.

Het is vanzelfsprekend dat in de fase van de beleidsbeslissingen de betrokken verantwoordelijken zullen meewerken. Het is steeds mijn bedoeling geweest dit ingrijpend proces van herstructurering in het hoger onderwijs buiten de universiteit in een open beleid te voeren.

Ik ben er mij van bewust dat dit aanleiding kan geven tot onrust op het werkveld. Een belangrijk deel van deze onrust kan worden weggenomen wanneer men wil inzien dat een dergelijk proces van verandering in fases verloopt die elk hun eigen invulling en functie hebben. Een onjuiste invulling hiervan en het verspreiden van foutieve informatie verhogen de bestaande onrust.

Vraag nr. 211
van 16 juli 1993
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Basisonderwijs — Aanwezigheid anderstalige kinderen

Tijdens de viering van 150 jaar gemeentelijke basisonderwijs in Koksijde zou de minister beloofd hebben de nodige maatregelen te nemen voor het probleem van de anderstalige kinderen — meestal afkomstig uit het Henegouwse — die onvermijdelijk achterstand oplopen omdat ze Nederlandsonkundig zijn.

Uit het krantebericht kan ik niet afleiden of het hier om een specifieke maatregel voor de specifieke school gaat, dan wel om een algemene maatregel. Eerder vestigde ik immers al de aandacht van de minister op gelijksoortige problemen in Spiere-Helkijn en Ottenburg. Vermoedelijk doet het probleem van anderstalige kinderen zich ook voor in andere scholen langs de taalgrens.

Kan de minister mij meedelen op welke maatregel hij in Koksijde alludeerde ?

Meent de minister niet dat het nuttig zou zijn om een onderzoek te laten uitvoeren naar de aanwezigheid van anderstaligen in de onderwijsinstellingen die langs de taalgrens zijn gelegen ?

Antwoord

Ik onderken inderdaad het probleem, dat zich niet isoleert tot één specifieke school.

Deze problematiek zal in eerste orde ondervangen kunnen worden binnen de maatregel tot aanvullende omkadering in het gewoon lager onderwijs, die vanaf het schooljaar 1994-1995 geleidelijk wordt ingevoerd, en die specifiek bedoeld is voor scholen die worden geconfronteerd met een concentratie van leerlingen met leerachterstand of die in die zin bedreigd zijn, onder meer wegens gebrekkige Nederlandstalige kennis.

Om in aanmerking te komen voor deze aanvullende omkadering moeten de betrokken scholen op eigen initiatief concrete projecten indienen, en met mij een resultaatsverbintenis afsluiten.

Het probleem van de anderstaligen in onderwijsinstellingen die langs de taalgrens zijn gelegen, wordt terdege opgevolgd. Ik wens echter in geen geval bijkomend onderzoek te laten uitvoeren dat zou kunnen worden opgevat als een verkapte vorm van talentelling.

Vraag nr. 212
van 16 juli 1993
van de heer X. BUISSERET

Gemeenschapsonderwijs in Berchem — Politieke propaganda

Mij komt ter ore dat op het Koninklijk Atheneum in Berchem op de eerste verdieping in lokaal 37 een affiche hangt : “Nie wieder Fascismus, stop Vlaams Blok”.

Verschillende ouders die daar naar de proclamatie gingen van hun kinderen, namen hier aanstoot aan. Het is verboden om op school politieke propaganda te maken. Het is ook niet de eerste keer dat wij gelijksoortige klachten krijgen van leerlingen en hun ouders.

Is de minister hiervan op de hoogte ?

Heeft de minister reeds maatregelen genomen bij de directie van deze school om deze affiche te laten verwijderen ? Welke ?

Werden er in het algemeen reeds maatregelen genomen naar de directies van alle scholen toe om politieke propaganda in de school, van om het even wie en onder om het even welke vorm, ook effectief te verbieden ? Welke ?

Antwoord

Artikel 41 paragraaf 1 van de wet van 29 mei 1959 tot wijziging van sommige bepalingen van de onderwijs-wetgeving (schoolpactwet) verbiedt elke politieke activiteit en propaganda in de onderwijsinstellingen van het gemeenschapsonderwijs en het gesubsidieerd onderwijs.

Van wat het lid meldt aangaande een affiche in een lokaal van het koninklijk atheneum Berchem was ik niet op de hoogte. Het behoort tot de taak van de inrichtende machten en de directies van de onderwijsinstellingen toe te zien op de correcte toepassing van voornoemde wetsbepaling.

Mijn administratie heeft contact opgenomen met de Autonome Raad van het Gemeenschapsonderwijs en met de directeur van de betrokken school. Zo kwestieuze affiche nog in het lokaal hangt, wordt die onmiddellijk verwijderd. Deze instanties verklaarden niet eerder in kennis gesteld te zijn van de aanwezigheid van dergelijke affiche, noch van enige andere bezwaren er tegen.

Wat algemene maatregelen tegen politieke propaganda in de onderwijsinstellingen betreft, verwijs ik naar de omzendbrief Kab. Gemeenschapsminister/jur/6 van 5 juni 1989. In deze omzendbrief is volgend passus opgenomen :

”I. politieke activiteit en propaganda
Dit verbod omvat o.a. de propaganda ten aanzien van kinderen of door middel van kinderen in hun hoedanigheid van leerling, of gelijk welke politieke activiteit of propaganda gevoerd door of ten aanzien van de leerkrachten, binnen de onderwijsinstelling.”

Vraag nr. 213
van 16 juli 1993
van de heer X. BUISSERET

Leerlingen met dyslexie — Aangepast onderwijs

Uit een krantartikel blijkt dat er op dit ogenblik nog geen aangepast onderwijs bestaat voor normaal begaafde kinderen met dyslexie. Deze kinderen kunnen door hun leerstoornis niet volgen in het normale onderwijs, waardoor ze vaak na heel wat moeilijkheden terechtkomen in het type 8 van het buitengewoon onderwijs. Maar daar zitten ze ook niet op hun plaats, want ze zijn immers leergierig en hun algemene ontwikkeling gaat er daar niet op vooruit. Sommige ouders sturen hun normaal begaafde kinderen met dyslexie dan naar een privé-school. Die zijn echter zeer duur en komen dus slechts in aanmerking voor een zeer select publiek. Hieruit blijkt dus dat er zeer dringend behoefte is voor aangepast onderwijs voor deze kinderen.

Is de minister hiervan op de hoogte ?

Werd er reeds een onderzoek ingesteld naar de noden van deze kinderen ?

Wat waren daarvan de resultaten ?

Werden er eventueel al maatregelen genomen om een school met gespecialiseerde leerkrachten te openen voor normaal begaafde kinderen met dyslexie of om gespecialiseerde leerkrachten te benoemen in het gewone onderwijs die deze kinderen dan op een aangepaste wijze kunnen begeleiden ? Welke ?

Antwoord

Onlangs werd in sommige persberichten naar aanleiding van de oprichting van een privé-school voor kin-

deren met leermoeilijkheden, gewag gemaakt van een lacune in het onderwijsveld, onder meer voor kinderen met dyslexie.

De zienswijze als zouden kinderen met leerproblemen niet ten volle in het buitengewoon onderwijs aan hun trekken kunnen komen, kan ik niet bijtreden.

Scholen voor buitengewoon onderwijs van het type 8 organiseren een onderwijsaanbod dat juist tegemoetkomt aan de leer- en opvoedingsbehoeften van normaalbegaafde kinderen met ernstige leerstoornissen. De omkaderingsnormen voor dit onderwijstype zijn gunstiger dan deze voor het gewoon onderwijs. Dit uit zich onder meer in kleinere leerlingengroepen, het aanwezig zijn van onderwijzend personeel en paramedici die leerkrachten adviseren in hun didactisch handelen en/of individuele hulp verstrekken aan leerlingen.

De positieve getuigenissen van ouders zijn het beste bewijs dat kinderen door het volgen van het type 8 onderwijs opnieuw aan zelfvertrouwen winnen en vooruitgang boeken op het vlak van het schoolse leven.

Binnen het gewoon onderwijs kunnen scholen taakleerkrachten aanstellen om kinderen met leerproblemen op te vangen. Bovendien heb ik voor het schooljaar 1993-1994 een project gestart dat in een aanvullende omkadering voorziet in het eerste jaar van het gewoon lager onderwijs.

Wat de noden van de kinderen met leerproblemen betreft, wil ik verwijzen naar de begeleidende PMS-centra, die op basis van een individueel onderzoek dat door elke ouder kan worden gevraagd, bepalen waar de problemen gesitueerd zijn en welke opvang noodzakelijk is. Het PMS-centrum zal indien nodig een advies tot verwijzing naar het buitengewoon onderwijs uitspreken en een attest afleveren.

Indien ouders een dergelijk advies naast zich wensen neer te leggen, eerder wegens het etiket dan om de inhoud van het buitengewoon onderwijs, is dat hun goed recht. Vraag is of de overheid dan nog extra-inspanningen moet leveren om privé-scholen te subsidiëren die onder het mom van gewoon onderwijs toch buitengewoon onderwijs verstrekken.

Wil men toegelaten worden tot de subsidiëring, moet men er ook de consequenties van aanvaarden en dienen de wettelijke bepalingen en normen inzake het inrichten van onderwijs te worden gerespecteerd.

Tot slot wil ik nog doen opmerken dat ik het initiatief genomen heb tot het houden van een "Forum Basisonderwijs" in de lente van 1994, dit in opvolging van de vroegere pedagogische werken.

Dit eerste Forum zal worden gewijd aan de problematiek van leerproblemen, leerachterstanden, zittenblijven enzovoort. In het kader hiervan wordt een cel van experts belast met onderzoek naar het probleem van de dyslexie. Bedoeling is te komen tot een vormingspakket inzake dyslexie, dat aan klastitularissen, taakleerkrachten, PMS-centra, directies... zou worden aangeboden. Het hulpfonds van Koningin Fabiola wil dit project een aantal jaren laten lopen en het bovendien financieel ondersteunen.

**Vraag nr. 214
van 16 juli 1993
van de heer F. VAN DEN EYNDE**

Spijbelen in het secundair onderwijs — Maatregelen

Blijkens een studie van het CSBO (de koepel van katholieke PMS-centra) haalt het spijbelen in onze scholen een percentage van 16,2 percent (secundair onderwijs).

Slechts 8 percent van de betrokken jongeren geeft toe dat de school dikwijls te weten kwam dat ze spijbelden. Slechts in de helft van de gevallen van ontdekking worden er door de scholen strafmaatregelen getroffen. Ouders scoren beter wat het ontdekken van het spijbelen betreft. Uit één en ander blijkt niet alleen dat er veel jongeren spijbelen, maar ook dat de scholen zich hieromtrent niet al te veel zorgen maken.

De gegevens waarnaar ik verwijs, hebben betrekking op het vrij gesubsidieerd onderwijs, maar een extrapolatie ervan op de andere onderwijsnetten lijkt zeker niet overdreven.

Kan de minister mij meedelen welke maatregelen er getroffen werden tegen de spijbelplaag en of hij de scholen reeds opgedragen heeft op een meer serieuze wijze tegenover de spijbelaars op te treden ?

Antwoord

1. De vigerende reglementering betreffende de organisatie van het voltijds secundair onderwijs bepaalt dat een leerling slechts als regelmatig kan worden beschouwd indien hij gedurende een volledig schooljaar alle vakken en oefeningen daadwerkelijk volgt, behoudens gewettigde afwezigheden. Indien hieraan niet wordt voldaan, dan wordt de hoedanigheid van vrije leerling aangenomen, wat betekent dat betrokkene wordt uitgesloten van de officiële studiebekrachtiging.

In de onderrichtingen die de inrichtende machten en onderwijsinstellingen van het onderwijsdepartement hebben ontvangen, wordt exhaustief weergegeven welke vormen van schoolverlet hetzij van rechtswege, hetzij bij individuele overheidsbeslissing, als gewettigd (kunnen) worden gekenmerkt. Zo werden op 12 februari 1992 meer strikte beschikkingen uitgevaardigd, in het kader van de bestrijding van het ongerechtvaardigd schoolverlet, aangaande de noodzaak tot voorlegging van medische attesten.

Spijbelen wordt uiteraard niet als een gedoogde afwezigheid op school gecatalogeerd. Niettemin beschikt de directie van de onderwijsinstelling tot op zekere hoogte over de mogelijkheid schoolverzuim te regulariseren, terwijl voor het overige altijd een aanvraag in die zin bij de onderwijsautoriteiten kan worden ingediend. Bij gunstige beslissing handhaaft de leerling zijn status van regelmatig ingeschrevene, in het andere geval wordt hij nog slechts als vrije leerling beschouwd, waardoor hij evenwel aan zijn leerplicht kan blijven voldoen mits het volledig leerprogramma verder te volgen.

De dagdagelijkse toepassing van deze regels stuit op geen moeilijkheden.

2. Het fenomeen van het spijbelen als onderdeel van een ruimer probleemgedrag bij inzonderheid adolescenten, dat zich trouwens ook in andere landen manifesteert, is de overheid dus niet onbekend. Reeds op 17 november 1992 werd door mij in de openbare vergadering van de Vlaamse Raad aangekondigd dat een aantal acties rond het spijbelen in enkele grote Vlaamse steden zou worden opgezet.

Bij dit netoverschrijdend initiatief wordt in de betrokken scholen gewerkt aan een probleemanalyse, waarna een probleemoplossende aanpak in overleg met de lokale partners op punt wordt gesteld.

Als dusdanig wordt een brugfunctie tussen de onderwijswereld en de overige partners geschapen. Daarenboven fungeert een stuurgroep waarin naast de onderwijswereld ook de welzijnssector is vertegenwoordigd.

Het begeleidend onderzoek, dat zowel aspecten van actie-onderzoek als van evaluatie-onderzoek in zich heeft, is toevertrouwd aan de onderzoeksgroep jeugdcriminologie van de KU Leuven en vindt plaats onder leiding van prof. L. Walgrave.

Ook het in kaart brengen van het **absenteïsme-verschijnsel** en het verder onderzoek daarrond, is een projectmatige benadering die, benevens het voorafgaande, wordt gehanteerd.

Voor deze acties werden de nodige financiële middelen vrijgemaakt.

De actualiteit van onderhavige problematiek wordt geïllustreerd door de ruime aandacht die de **maarteditie** van Klasse, het tijdschrift van het departement onderwijs van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, aan schoolmoetheid in al zijn aspecten besteed.

In elk geval zal het onderwijsbeleid niet voorbijgaan aan het treffen van de zich verder opdringende maatregelen die wetenschappelijk onderbouwd en pedagogisch-opvoedkundig aanvaardbaar zijn.

Significant in dit verband is ten slotte ook het onderzoek dat momenteel wordt verricht naar de rol en bevoegdheden van de PMS-centra ten aanzien van zich steeds meer accentuerende maatschappelijke problemen zoals voormeld spijbelen.

Vraag nr. 215
van 19 juli 1993
van mevrouw M. VOGELS

Onderwijsvoorrangsbeleid — Inzameling gegevens over etnische herkomst

De Vlaamse Executieve heeft als beleidsdoelstelling het extra financieel en logistiek ondersteunen van scholen die een aantal anderstalige leerlingen of leerlingen met andere etnische herkomst onderwijs verstrekken, het zogenaamde onderwijsvoorrangsbeleid.

Met de versoepeling van de naturalisatiewetgeving zijn vooral heel wat kinderen Belg geworden. Dit maakt dat de identificatie van leerlingen met andere etnische

herkomst moeilijker wordt en zeker niet kan gebeuren op basis van de nationaliteit. Er worden dan ook extra gegevens verzameld bij de inschrijving van leerlingen, meer bepaald wordt gevraagd naar de etnische herkomst van moeder en grootmoeder. Blijkbaar worden deze vragen aan leerlingen en of hun ouders gesteld zonder veel achtergrondinformatie, wat bij een aantal mensen nogal wat ergernis oproept, zeker in de huidige tijdsgeest. Zo is er niet alleen onduidelijkheid over het waarom van de inzameling, maar ook over de garanties voor de bescherming van de privacy. Nogal wat mensen maken zich bezorgd over eventuele misbruiken van dergelijke gegevens. Immers, op deze manier worden voor het eerst systematisch gegevens **gestockeerd** over de etnische herkomst van mensen.

1. Hoe werden en worden de betrokken directies, ouders en leerlingen geïnformeerd over het waarom van de inzameling van gegevens over etnische herkomst ?
2. Is het nodig deze gegevens te integreren in het inschrijvingsformulier en waarom kan deze **gegevensinzameling** niet anoniem per school gebeuren ? Wie bewaart en verwerkt deze gegevens ?
3. Welke garanties zijn er opdat van deze politiek en maatschappelijk gevoelige gegevens nu of in de toekomst geen misbruik wordt gemaakt ?

Antwoord

1. De werkwijze verschilt naargelang het gaat om het basis en buitengewoon dan wel over het secundair onderwijs.

In het basis en buitengewoon onderwijs worden de gegevens opgevraagd per school. Het is de directie die de gegevens verzamelt bij de ouders en de leerlingen. De criteria voor de opvraging worden meegedeeld in een jaarlijkse omzendbrief. Als bijlage wordt een formulier meegestuurd dat op de school wordt bewaard ter inzage van de verificatie, alsook een voorbeeld van een begeleidend schrijven dat vrij kan worden gebruikt.

De directie vult die gegevens vervolgens naamloos in op een telformulier waarop het aantal bijkomende lesuren onderwijsvoorrang wordt berekend.

Voor het secundair onderwijs lopen de zaken enigszins anders. Tot 1992 werd op dezelfde manier gewerkt als in het basisonderwijs. In 1993 is begonnen met de leerlingendatabank. Via diskette worden alle gegevens per leerling ingevuld en doorgestuurd naar het departement Onderwijs. Deze werkwijze heeft als voordeel dat alle gegevens slechts één keer worden opgevraagd, maar ook dat de school voortaan ontslagen is van tijdrovende bewerkingen. Tevens wordt ook de foutenmarge teruggebracht.

Met het starten van de databank werd geopteerd de bevraging van doelgroepeleringen te integreren. Dit bracht met zich mee dat de gegevens op het niveau van de individuele leerling worden verzameld. De informatie die vroeger in de omzendbrief was vervat, werd opgenomen in de begeleidende bundel van de leerlingendatabank.

Het nevralgieke punt in de opvraging van gevoelige gegevens ligt evenwel tussen school en betrokkene ouder of leerling. Zoals vermeld biedt het departement hier ondersteuning, maar dit terrein behoort tot de autonomie van de school.

Wanneer een school meer informatie wenst, kan zij een beroep doen op de extra begeleiding migranten (28 FT) of de kernpersonen in de eigen school, hetzij op het PMS.

In dit verband moet worden opgemerkt dat de criteria voor de doelgroepbepaling in 1990 werden voorgesteld door de Commissie Onderwijs Migranten waarin alle onderwijspartners zitting hadden.

4. De school beslist autonoom over de gegevens die zij opvraagt via haar **inschrijvingsformulier**. Men kan zich inderdaad afvragen of een inschrijving psychologisch het meest geschikte ogenblik is om dat te doen. Deze werkwijze heeft wel het voordeel van de efficiëntie. Veel zal opnieuw afhangen van de manier waarop dit gebeurt. Een afstandelijke, burocratische benadering moet hier ten alle prijze vermeden worden. Aan de ouders kan worden duidelijk gemaakt dat de school een bijkomende inspanning wenst te doen en zij daarvoor bijkomende informatie nodig heeft.

De verzameling van gegevens op het niveau van de school moet steeds op naam gebeuren om de verificatie mogelijk te maken. De naam van de leerlinggegevens worden in de leerlingendatabank vervangen door een stamboeknummer. In die zin kan worden gesproken van een zekere vorm van anonimiteit. De door de ouders ondertekende formulieren worden steeds op school bewaard. In het secundair gebeuren alle bewerkingen door het departement Onderwijs. In het basis- en buitengewoon onderwijs gebeurt de eerste bewerking op school en de volgende bewerkingen door het departement Onderwijs.

Voor volgend schooljaar wordt overwogen om in de leerlingendatabank niet langer de etnische herkomst en het opleidingsniveau te vragen, maar enkel aan te geven of de leerling al dan niet tot de doelgroep onderwijsvoorrang behoort. Zodoende ontvangt het departement niet langer informatie over de etnische herkomst, behalve dat betrokken leerling allochtoon is. Dit verandert evenwel niets aan de informatieverzameling op het niveau van de school.

3. De garanties zijn deze die opgenomen zijn in de wet op de privacy. Aangezien het om bijna anonieme gegevens gaat, is de kans op misbruik zeer gering. De enige plaats waar individuele gegevens beschikbaar zijn is de school zelf. Ook scholen moeten zich houden aan de beschikking van de wetgeving ter zake.

Vraag nr. 216
van 19 juli 1993
van de heer P. CHEVALIER

Sociale dienst personeelsleden gemeenschapsonderwijs
— Stand van zaken

De Vlaamse Executieve heeft beslist tot overdracht van een bedrag van 19,2 miljoen frank ter financiering

van een sociale dienst voor het personeel van het gemeenschapsonderwijs.

De centrale raad van de ARGO heeft zich in zijn zitting van 21 januari 1993 uitgesproken voor een beheer van de sociale dienst, samen met de representatieve vakorganisaties, in de vorm van een v.z.w.

Om deze nieuwe v.z.w. vorm te geven zal de Vlaamse regering het nodige regelgevend werk moeten verrichten, de onderhandelingen in het sectorcomité inclusief.

Naar verluidt werden reeds voorbereidende gesprekken met de representatieve vakbonden gevoerd binnen de ARGO.

Mag ik van de minister vernemen welke initiatieven de Vlaamse regering reeds zelf heeft genomen ?

Binnen welke termijn denkt de minister klaar te zijn met de nodige regelgeving ?

Antwoord

Zodra de ARGO mij een passend ontwerp van besluit van de Vlaamse regering bezorgt, waartoe ik op 17 maart 1993 heb verzocht, zal ik zonder uitstel het nodige initiatief nemen om deze sociale dienst te realiseren. Ik heb de ARGO nogmaals herinnerd aan mijn voormeld verzoek.

Vraag nr. 217
van 22 juli 1993
van de heer L. BARBE

Ambtenaren — Inbreng in natura of dienstverlenende tegemoetkoming bij uitvoering gesubsidieerde werken

Bij het uitvoeren van door de Vlaamse Executieve gesubsidieerde werken werd in enkele gevallen in een door een ambtenaar opgesteld bestek een inbreng in natura of een dienstverlenende tegemoetkoming opgenomen. Dit had betrekking op de hulp die ambtenaren bij het uitvoeren van de werken zouden leveren. Er werd zelfs een concreet bedrag aangegeven, in één geval ten belope van verschillende honderdduizenden franken.

Deze werkwijze verbaast me. Het komt erop neer dat ambtenaren van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap binnen hun werkuren een particulier of een openbaar bestuur bevoordelen. Immers, de werken die de ambtenaren uitvoeren, hoeft de betrokkene niet te betalen.

1. Is deze gang van zaken wettelijk ? Kan een ambtenaar een inbreng in natura verrichten ? Onder welke voorwaarden eventueel ?
2. Zijn hierrond richtlijnen aan ambtenaren gegeven ?
3. Welke maatregelen heeft de minister genomen als deze gang van zaken onwettelijk is ?

Antwoord

Ik vestig er de aandacht van het lid op dat "gesubsidieerde werken" niet binnen mijn bevoegdheid vallen, noch inzake Ambtenarenzaken, noch inzake Onderwijs.

Vraag nr. 218
van 22 juli 1993
van de heer M. MAERTENS

Controlecel op grensoverschrijdend transport van afvalstoffen — Invloed Sint-Michielsakkoord op personeels-situatie

Naar verluidt zullen vanaf mei 1994 federale diensten voor de controle op het grensoverschrijdend transport van afvalstoffen, met name de cel-Leefmilieu van het federale departement van Volksgezondheid en Leefmilieu, in uitvoering van het Sint-Michielsakkoord worden geregionaliseerd.

Deze diensten werden pas op 1 januari 1993 opgericht en bestaan uit enkele tientallen ambtenaren van douane en accijnzen, die op die datum naar het federale departement van Volksgezondheid muteerden via een speciaal protocol in uitvoering van het koninklijk besluit van 7 december 1992. Niet alleen beschikken deze diensten tot op heden nog niet over voldoende opleiding, accommodatie en wettelijke bevoegdheden, maar een aantal ambtenaren ervan keerden reeds terug naar het departement van Financiën, gelet op de gevolgen van de regionalisering.

Nochtans beantwoorden deze diensten aan een dringende behoefte om vat te krijgen op de afvalmaffia, en zijn de personeelsleden 100 procent gemotiveerd om het werk naar behoren uit te voeren.

1. Worden bedoelde ambtenaren in dienst genomen door de Vlaamse Gemeenschap wanneer in mei 1994 de cel-Leefmilieu wordt geregionaliseerd ?
2. Blijven de werkomstandigheden dan dezelfde en op welk niveau worden zij eventueel ingedeeld, gelet op het feit dat de bevorderingssystemen van de federale en regionale ambtenarij grondig verschillen ?
3. Blijven het koninklijk besluit van 7 december 1992 betreffende de recente overgang van bedoelde ambtenaren en het betreffende protocol van toepassing ? Zo neen, op welke wijze zal de personeelsmutatie gebeuren ?
4. Kan de minister-president akkoord gaan met de stelling dat de controle op het grensoverschrijdend afvaltransport efficiënt moet worden uitgevoerd, en dat bijgevolg in de aangehaalde personeelssituatie dringend duidelijkheid moet komen om de controle mogelijk te maken ?

Antwoord

Deze vraag heeft betrekking op een aangelegenheid die onder de bevoegdheid van de heer N. De Batselier, vice-voorzitter Vlaamse regering en minister voor Leefmilieu en Huisvesting ressorteert.

Vraag nr. 219
van 22 juli 1993
van de heer F. VAN DEN EYNDE

BRTN-uitzending Mismeesterd van NV De Wereld — Gebrek aan objectiviteit en invloed ACOD

In De Standaard van woensdag 30 juni jongstleden kon ik vernemen dat de inspectie van het secundair onder-

wijs in een vertrouwelijk rapport aan de gemeenschapsminister van Onderwijs de BRTN een gebrek aan objectiviteit verwijt bij het maken van de uitzending Mismeesterd van NV De Wereld over de zogenaamde burn-out bij leraars. Ook de negatieve invloed van de socialistische leraarsvakbond ACOD wordt daarin ge-laakt.

Waarmee kwam het gebrek aan objectiviteit van de BRTN tot uiting ?

Hoe liet de invloed van de ACOD zich voelen ?

Klopt het dat de reportage gemaakt werd in samenwerking met de vakbond in plaats van met de leraars en de school ?

Antwoord

Het "vertrouwelijk rapport" waar het lid naar verwijst is het verslag van onderzoek van de inspectie secundair onderwijs. Het door mij gevraagde onderzoek werd uitgevoerd op 21 juni 1993.

Het rapport stelt dat "deze uitzending is verworpen tot een reportage, die vooral wil schokken en hierom slechts een beperkt en vertekend beeld geeft van jongeren, en helemaal geen beeld brengt van de problemen, inherent aan het leraarsambt".

Als oorzaak hiervan geeft het rapport aan : "de programmamaker heeft fundamenteel de objectiviteit geschonden door geen rekening te houden met zijn tegenstemmen, opinies die de toon van sommige interviews resoluut tegenspreken".

Het rapport stelt vast dat de syndicaal afgevaardigde van ACOD-onderwijs voor de programmamakers de contactpersoon is geweest. Verder wordt vermeld dat het eerste contact voor de uitzending gesitueerd moet worden bij ACOD-centraal. Het rapport stelt dat : "De commissie kan niet aantonen dat ACOD bewust deze reportage heeft gewenst ."

Voor wat betreft de betrokkenheid van een bepaalde vakbond verwijs ik het lid naar mijn antwoord op zijn tweede vraag. Het rapport stelt dat de leerkrachten "ter goeder trouw" hebben meegewerkt aan de reportage. Tegenover de inspectie verklaren leerkrachten : "de extremen werden vastgelegd, het normale wordt daardoor vertekend".

Vraag nr. 220
van 22 juli 1993
van de heer F. VAN DEN EYNDE

BRTN-uitzending Mismeesterd van NV De Wereld — Maatregelen tegen subjectiviteit

In De Standaard van woensdag 30 juni jongstleden kon ik vernemen dat de inspectie van het secundair onderwijs in een vertrouwelijk rapport aan de gemeenschapsminister van Onderwijs de BRTN een gebrek aan objectiviteit verwijt bij het maken van de uitzending Mismeesterd van NV De Wereld over de zogenaamde burn-out bij leraars. Ook de negatieve invloed van de socialistische leraarsvakbond ACOD wordt daarin ge-laakt.

Welke concrete stappen neemt de **gemeenschapsminister** zowel bij de BRTN als bij de leraarsvakbond van het ACOD ?

Welke maatregelen neemt de gemeenschapsminister om in de toekomst dergelijke subjectieve reportages te beletten ?

Antwoord

1. Ik wens erop te wijzen dat de Vlaamse minister van Onderwijs niet bevoegd is om concrete stappen te zetten bij BRTN en/of de leraarsvakbond. Wel is het vanzelfsprekend dat wij de BRTN geïnformeerd hebben over het resultaat van het onderzoek.

Voor wat betreft de "leraarsvakbond van de ACOD" wil ik erop wijzen dat de **onderzoekscmissie** niet kan aantonen dat de ACOD bewust deze reportage heeft gewenst. Bovendien komt het niet de Vlaamse minister van Onderwijs toe om zich te mengen in de werking van vakbonden en/of openbare instellingen.

2 Het komt de Vlaamse minister van Onderwijs niet toe de normen van objectiviteit en subjectiviteit van reportages te bepalen. Het behoort tot de inrichtende machten te bepalen of zij ja dan neen hun medewerking verlenen aan dergelijke initiatieven.

Vraag nr. 222
van 22 juli 1993
van de heer A. VERLINDEN

Zie :

L. Van den Brande
Minister-president van de Vlaamse regering,
Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen
Vraag nr. 115
van 22 juli 1993
van de heer A. Verlinden
Blz. 969.

Antwoord

Gelet op de vraag van het lid om precieze statistieke overzichten te verkrijgen, die overigens niet systematisch wordt verwerkt noch bijgehouden op de wijze die nodig zou zijn om een door het lid gewenst antwoord te verstrekken, kan ik niettemin mededelen dat door de ministers van de Vlaamse regering tot op heden aan geen enkele van de door de Staat bezoldigde personeelsleden toelating tot cumulatie werd verleend.

Verder wens ik er de aandacht op te vestigen dat de diverse cumulatierelaties die van toepassing zijn op de uiteenlopende categorieën van personeel die door de Vlaamse Gemeenschap rechtstreeks of onrechtstreeks worden bezoldigd, impliciet tot doel hebben de beschikbare arbeid te spreiden. Bovendien geldt het principe dat cumulatie slechts wordt toegestaan indien deze verenigbaar is met het uitgeoefende ambt.

Eveneens kan worden vastgesteld dat de nood tot cumulatie zich voordoet voor sommige functies, vermits het passende aanbod niet op de arbeidsmarkt aanwezig is.

L. DETIEGE

VLAAMSE MINISTER VAN TEWERKSTELLING
EN SOCIALE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 47
van 22 juli 1993
van de heer L. BARBE

Elektromagnetische pollutie door hoogspanningslijnen *— Maatregelen*

Al in 1979 vonden Amerikaanse onderzoekers dat blootstelling aan elektromagnetische velden (**EM-velden**) van zeer lage frequentie het risico op kanker bij kinderen sterk verhoogt. Sindsdien volgden de studies elkaar op. Een hele reeks studies kon het verband tussen EM-velden en kanker opnieuw aantonen, op de eerste plaats bij kinderen en bij werknemers.

De recente Zweedse studie van het **Karolinska-instituut** bevestigde dit nog maar eens. Over het precieze oorzakelijk verband tussen deze elektromagnetisch pollutie en het ontstaan van kanker zijn er nog verschillende hypothesen. Dit aangrijpen om het probleem onder de mat te vegen lijkt me onverantwoord.

De Zweedse overheid heeft ondertussen de schadelijke invloed van elektromagnetische pollutie officieel erkend en werkt nu blootstellingsnormen uit. Bij de aanleg van hoogspanningslijnen wordt hiermee rekening gehouden.

De elektriciteitsproducenten Elektrabel en SPE willen doorgaan met de aanleg van nieuwe hoogspanningslijnen. De Vlaamse regering stelde op 31 juli 1991 voor elf trajecten de gewestplannen gedeeltelijk in herziening. Deze herzieningsprocedure is lopende.

Op 2 februari 1993 werd deze problematiek in de commissie Welzijn en Gezondheid besproken. Er werd uiteraard ook verwezen naar de nieuwe gegevens uit de Karolinskastudie. De minister verklaarde toen : "Ten gevolge van deze nieuwe gegevens lijkt het me dan ook aangewezen de constructie van de geplande hoogspanningslijnen te herzien, hetgeen ik binnen de Vlaamse regering zal bepleiten."

Kan de minister mij de resultaten van haar pleidooi mededelen ?

Antwoord

Ik blijf bij mijn stellingname inzake de constructie van hoogspanningslijnen.

Mijn administratie heeft de opdracht gekregen een dossier hieromtrent samen te stellen om na te gaan of het beschikbare studiemateriaal van die aard is dat met zekerheid kan besloten worden tot vaststelling van gezondheidsschadelijke effecten door hoogspanningslijnen.

Vervolgens zal ik dit dossier aan de Vlaamse regering doorgeven.

Vraag nr. 48
van 22 juli 1993
van de heer L. BARBE

Bescherming bevolking tegen niet-ioniserende straling
— Initiatieven

De bescherming van de bevolking tegen ioniserende straling is uitdrukkelijk toegewezen aan de federale overheid. Wat de bescherming van de bevolking tegen niet-ioniserende straling (afkomstig van bijvoorbeeld hoogspanningslijnen) betreft, lijkt me dit een bevoegdheid van de gemeenschappen gezien dit niet uitdrukkelijk toegewezen is aan de federale overheid en het hier gaat om preventieve gezondheidszorg.

Inzake bescherming tegen niet-ioniserende straling is er de wet van 12 juli 1985 betreffende de bescherming van de mens en van het leefmilieu tegen de schadelijke effecten en de hinder van niet-ioniserende straling, infrasonen en ultrasonen. Gezien het ontbreken van uitvoeringsbesluiten heeft deze wet enkel een symbolische betekenis.

1. Deelt de minister mijn mening dat de bescherming van de bevolking tegen niet-ioniserende straling behoort tot de bevoegdheid van de gemeenschappen ?
2. Werkt de minister aan wetgevende initiatieven op dit vlak ?

Antwoord

Ik ben het met het lid eens dat de bescherming van de bevolking tegen niet-ioniserende straling, zoals bedoeld in de wet van 12 juli 1985 betreffende de bescherming van de mens en het leefmilieu tegen de schadelijke effecten en de hinder van niet-ioniserende stralingen, infrasonen en ultrasonen, thans niet meer tot de bevoegdheid van de federale overheid behoort. Omdat de impact van deze stralen duidelijk verder reikt dan de gezondheid van de mens en veeleer de kwaliteit van het leefmilieu als geheel behelst, is het voorwerp van deze wet dan ook een gewestelijke bevoegdheid.

Toch dient er voorbehoud te worden gemaakt voor de bepalingen van artikel 3 van deze wet : dit artikel behandelt het vaststellen van produktnormen wat nog steeds onder de bevoegdheid valt van de federale overheid. Dit punt is belangrijk vermits een brongerichte aanpak van de bescherming van mens en milieu hoofdzakelijk de verwekkers van deze stralen tot voorwerp zal hebben.

Deze normen bepalen niet alleen het niveau van verontreiniging of van hinder die niet overschreden mag worden, maar kunnen ook specificaties bevatten over een verplichte begeleidende gebruiksaanwijzing voor de koper of gebruiker.

Andere maatregelen die de bescherming van het milieu beogen door het gebruik van de verwekkers van deze stralen te regelen worden best getroffen in toepassing van het decreet betreffende de milieuvergunning.

Zelf heb ik op dit vlak geen initiatief genomen.

Vraag nr. 49
van 22 juli 1993
van de heer A. VERLINDEN

Zie :

L. Van den Brande
 Minister president van de Vlaamse regering,
 Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen
 Vraag nr. 115
 van 22 juli 1993
 van de heer A. Verlinden
 Blz. 969.

Antwoord

Sinds het begin van deze zittingsperiode werd aan geen enkel personeelslid van de administratie Werkgelegenheid en van de administratie Volksgezondheid, die onder mijn bevoegdheid vallen, een cumulatietoelating verleend.

Vraag nr. 50
van 22 juli 1993
van de heer J. GABRIELS

Zie :

L. Van den Brande
 Minister president van de Vlaamse regering,
 Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen
 Vraag nr. 116
 van 22 juli 1993
 van de heer J. Gabriels
 Blz. 969.

Antwoord

De vragen onder punt 1 en 2 over specifieke tewerkstellings- en subsidiëringsmaatregelen ten opzichte van het bedrijf Siemens-Lanklaar best kunnen beantwoord worden door respectievelijk de federale minister van Tewerkstelling en Arbeid en de minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, gezien hun bevoegdheid ter zake. De administraties en diensten onder mijn bevoegdheid gaven in de voorbije twee jaar geen subsidies aan het bedrijf in kwestie. Inzake de tewerkstellingssituatie kan ik meedelen dat de NV Siemens-bedrijf Lanklaar de subregionale tewerkstellingsdienst Hasselt bij aangetekend schrijven van juni 1993, op reglementair voorgeschreven wijze, in kennis stelde van het voornemen om over te gaan tot collectief ontslag van 75 arbeiders en 26 bedienden en dit om economische redenen. Volgens dit schrijven zouden de ontslagen doorgevoerd worden vanaf juli 1993.

Inzake punt 3, werkgelegenheidsprioriteiten ten voordele van het Maasland, kan ik stellen dat deze regio wel degelijk bijzondere aandacht krijgt en dit zowel van de Europese als van de Vlaamse beleidsinstanties. Dit komt tot uiting in de erkenning van het arrondissement

ment Hasselt-Maaseik en het arrondissement Tongeren als gebieden die wegens het uitzonderlijk verlies aan arbeidsplaatsen in de industrie speciale steun ontvangen voor reconversie (erkenning als doelstelling 2-regio). Zo kon het Europees Sociaal Fonds de lokale financieringsbasis aanzienlijk versterken voor, enerzijds beroepsopleidingen van zowel werklozen en speciale groepen in het bijzonder (ex-mijnwerkers, migranten . . .) als van werknemers, waaronder zij die met werkloosheid bedreigd zijn, en anderzijds hulp bij indienstneming.

In 1991 is effectieve ESF-steun van ongeveer 416 miljoen frank en in 1992 van ongeveer 422 miljoen frank gegegaan naar Limburg, uit hoofde van de erkenning als doelstelling 2-gebied. Met deze bedragen zijn in 1991 8.588 personen en in 1992 12.625 personen opgeleid, waarvan respectievelijk 3.669 werknemers in 1991 en 7.098 werknemers in 1992.

Er mag worden verwacht dat deze bijzondere inspanning kan worden voortgezet in 1993 en voor de periode 1994-1996, in het kader van de hervorming van de Europese structuurfondsen. Trouwens, los van de waarschijnlijke verdere erkenning van de Limburgse arrondissementen als prioritaire zone, voorzien de nieuwe Europese Verordeningen ESF-steun aan werknemers, met name van KMO's en in het bijzonder diegenen die met werkloosheid bedreigd zijn, om de betrokkenen beter in staat te stellen zich aan te passen aan de veranderingen in de produktiestelsels, hetzij binnen de job, hetzij er buiten, en eventueel buiten de onderneming en sector.

De Vlaamse regering ondersteunt de werkgelegenheid in het Maasland via de verschillende door haar opgezette tewerkstellingsprogramma's. De meest recente cijfers voor de gemeenten ressorterend onder de subregionale tewerkstellingsdienst Hasselt geven volgende aantallen tewerkgestelden : in het derde arbeidscircuit 855 ; in het programma ter bevordering van de werkgelegenheid in de niet-commerciële sector : 357 ; in het veralgemeend stelsel van de gesubsidiëerde contractuelen, met inbegrip van de Weer-Werkprojecten : 873. Daarnaast werken in de gemeenten Maaseik, Dilsen, Kinrooi, Maasmechelen en Lommel 427 personen als gesco in de contingentovereenkomsten van de provinciale en plaatselijke besturen.

Via de VDAB verstrekt de Vlaamse overheid tevens een gedegen opleidingsaanbod in het Maasland. Het VDAB-opleidingscentrum in Maasmechelen-Eisden verzorgt een opleidingsprogramma zowel voor werklozen als voor (met werkloosheid bedreigde) werknemers.

W. DEMEESTER-DE MEYER

VLAAMSE MINISTER VAN FINANCIEN EN
BEGROTING, GEZONDHEIDSINSTELLINGEN,
WELZIJN EN GEZIN

Vraag nr. 75
van 2 juli 1993
van de heer E. DE GROOT

Thuiszorg — Ziekenoppasdiensten

De zogenaamde ziekenoppasdiensten zijn een waarde-

vol onderdeel van de thuiszorg. Verschillende thuiszorgorganisaties zouden die vorm van dienstverlening dan ook willen aanbieden.

Wij vernemen evenwel dat momenteel slechts één thuiszorgorganisatie, namelijk het Wit-Gele Kruis, beschikt over een professionele ziekenoppasdienst, een 200-tal personen tewerkgesteld in het DAC.

Bovendien zou die organisatie de ziekenoppasdienst enkel verstrekken op voorwaarde dat de patiënt ook een verpleegkundige van het Wit-Gele Kruis neemt.

1. Kan de minister die informatie over de professionele ziekenoppasdiensten bevestigen ?
2. Hoe komt het dat andere representatieve thuiszorgorganisaties niet over dezelfde hulpverleningsmogelijkheden kunnen beschikken om een professionele ziekenoppas te starten ?

Welke maatregelen neemt de minister in dit verband om de lat gelijk te leggen voor alle organisaties, hetzij door verhoging van het budget, hetzij door een herschikking van de budgettaire middelen voor ziekenoppasdiensten ?

3. Vindt de minister het aanvaardbaar dat een organisatie, die een volledig met gemeenschapsgelden gesubsidiëerde extra dienstverlening organiseert, die middelen aanwendt om andere groepen en vrije beroepen (zelfstandig verpleegkundigen) op onrechtmatige wijze te beconcurreren ?

Antwoord

1. Inderdaad beschikt het Wit-Gele Kruis momenteel in bijna al de afdelingen over een ziekenoppasdienst.
2. Het betreft een privé-initiatief van een privé-organisatie. Deze oppasdiensten worden noch erkend noch gereguleerd door de Vlaamse Gemeenschap. Door de Vlaamse minister van Gezondheidsinstellingen worden teams voor thuisverpleging erkend doch niet gesubsidiëerd. Regionale samenwerking tussen de verschillende gezondheidswerkers binnen de thuisverpleging wordt gesubsidiëerd via de samenwerkingsinitiatieven.

Het staat alle organisaties vrij ziekenoppasdiensten te organiseren. Het project Ziekenoppas van het Wit-Gele Kruis dat in februari 1989 van stapel liep, werd door het ministerie van Tewerkstelling goedgekeurd. Ziekenoppas is een DAC-project en alle medewerkers vallen onder het DAC-statuut.

3. Het Wit-Gele Kruis is een organisatie van thuisverpleegkundigen. De financiering voor deze organisatie gebeurt voornamelijk door de verpleegkundige prestaties die het Riziv via de ziekteverzekering uitbetaald en door de lidgeden die de aangesloten leden betalen. Het staat alle andere groepen en vrije beroepen (zelfstandige verpleegkundigen) vrij zich te verenigen en eveneens ziekenoppasdiensten te organiseren. In geen geval worden deze ziekenoppasdiensten momenteel gesubsidiëerd door de Vlaamse minister van Gezondheidsinstellingen.

Vraag nr. 77
van 7 juli 1993
van de heer A. DENYS

Private diensten voor gezins- en bejaardenzorg — Bindingen met ziekenfondsen

Uit een persmededeling over de werking en organisatie van private diensten voor gezins- en bejaardenzorg vernemen wij dat "ruim 70 percent van de hulpverlening zou gebeuren door diensten die zeer sterke bindingen hebben met de gelijkgezinde ziekenfondsen". Zo wordt onder meer gesteld dat veel gezins- en bejaardenzorgdiensten gehuisvest zijn in gebouwen van ziekenfondsen, door ziekenfondsen mede worden bestuurd en dat de hulpverlening voor 90 percent meer gericht wordt naar leden van die bevriende ziekenfondsen. Nochtans worden deze gezins- en bejaardenzorgdiensten gesubsidieerd door de Vlaamse Gemeenschap en worden zij "geacht open te staan voor iedereen".

Over de geschetste situatie rijzen nogal wat vragen en bedenkingen. Enerzijds ligt het nogal voor de hand dat een ziekenfonds dat een dergelijke gezins- en bejaardenzorgdienst in zijn gebouwen huisvest of deze mee beheerd, hieruit een groot concurrentievoordeel haalt ten opzichte van andere ziekenfondsen. Anderzijds kan men vraagtekens plaatsen bij de objectiviteit van de hulptoewijzing en de toegankelijkheid van deze gezins- en bejaardenzorgdiensten voor niet-leden van dit ziekenfonds.

1. Hoe groot is het subsidiebedrag voor het geheel van de private diensten voor gezins- en bejaardenzorg (gewoon stelsel en tewerkstellingsstatuten inbegrepen) ?
2. Kan de minister bevestigen dat ruim 70 percent van de hulpverlening van private diensten van gezins- en bejaardenzorg gebeurt door diensten die sterke bindingen hebben met gelijkgezinde ziekenfondsen ? Over welke diensten en ziekenfondsen gaat het hier ?
3. Hebben alle ziekenfondsen en/of bij een ziekenfonsaanleunende dienst recht op een verhoudingsgewijs aandeel in het aanbod (personeel en subsidiëring) van gezins- en bejaardenzorgdiensten ?
4. Zou het niet aangewezen zijn dat de erkende private diensten voor gezins- en bejaardenzorg wettelijk verplicht werden om als autonome diensten te functioneren, zonder enige organisatorische, inhoudelijke of feitelijke binding met welk ziekenfonds dan ook ? Waarom wordt een wijziging van de wetgeving in die zin niet overwogen ?

Antwoord

1. In de begroting 1993 is op het budget gezinsaanlegenheden een krediet van 4.404.200.000 frank ingeschreven voor de private diensten voor gezins- en bejaardenzorg. Daarnaast is er nog 526.398.000 frank beschikbaar op het budget werkgelegenheid voor subsidiëring overeenkomstig het decreet van 12 juli 1990 houdende opzetting van een programma ter bevordering van de werkgelegenheid in de niet-commerciële sector in het Vlaamse Gewest.

De laatste volledige jaarafrekening is deze van 1991. Ze bedraagt 3.632.908.332 frank op het budget gezinsaanlegenheden en 432.091.356 frank op het budget werkgelegenheid.

2. De hulpverlening van sommige private diensten voor gezins- en bejaardenzorg gebeurt mede door diensten die bindingen hebben met ziekenfondsen.

Het betreft christelijke, socialistische, liberale en Vlaamse ziekenfondsen, alsook de neutrale en beroepslandsbonden.

Aangezien deze bindingen zelf voor de sector nooit in hun geheel onderzocht zijn kan ik hieromtrent geen extra gegevens meedelen. Bij de erkenningen die in het verleden gebeurd zijn, hebben deze bindingen nooit een rol gespeeld. Vele daarvan zijn trouwens pas lang na de erkenning uitgebouwd.

3. Noch ziekenfondsen, noch bij een ziekenfonds aanleunende dienst hebben recht op een verhoudingsgewijs aandeel in het aanbod.

Het is een feit dat geen enkele dienst automatisch recht heeft op een of ander aandeel. Er zijn voor' eerst een aantal erkenningsvoorwaarden waarvan de dienst moet voldoen. Daarnaast zijn er subsidiëringvoorwaarden. Binnen deze erkennings- en subsidiëringvoorwaarden is er de laatste 40 jaar een aanbod gegroeid dat voor erkenning en subsidiëring in aanmerking kwam. Ik kan zeker bevestigen dat er vanuit christelijke kant reeds van in de pioniers-tijd en vanuit het vrijwilligerswerk duidelijk van deze hulpverlening gebruik gemaakt werd. Ook andere zuilen zijn er op in gegaan.

In de jaren '80 is de groei echter afgebouwd geworden om budgettaire redenen en hebben de erkende diensten een subsidieerbaar urencontingent gekregen. Nieuwe erkenningen zijn er niet meer gebeurd sinds het einde jaren '80.

4. Juist door de samenhang in hulpverlening in de hele welzijns- en gezondheidssector is het niet steeds mogelijk en opportuun om de door het lid aangehaalde organisatorische, inhoudelijke of feitelijke bindingen tegen te gaan. Enerzijds zou sprake zijn van coördinatie van zorgverlening, anderzijds zouden bindingen verboden worden. Een wijziging van de wetgeving wordt dan ook niet overwogen.

Vraag nr. 78
van 8 juli 1993
van de heer L. GOUTRY

Beroepscommissie van het Vlaams Fonds — Behandelingsduur van bezwaarschriften

Naar verluidt zou de behandelingsduur van bezwaarschriften door de beroepscommissie van het Vlaams Fonds nogal wat tijd in beslag nemen. Nochtans betreft het in de praktijk meestal vrij urgente aangelegenheden, waardoor heel wat gehandicapten in een kwetsbare en onzekere situatie terechtkomen.

1. Hoeveel beroepsdossiers wachten er momenteel op een beslissing ?

2. Kan er een overzicht gegeven worden naar de aard van de hangende bezwaren ? (Bijvoorbeeld tewerkstelling, opname instelling, individuele hulp, . . .)
3. Wat is tot hiertoe de gemiddelde behandelingsduur van dergelijke beroepen ?

Antwoord

De gemiddelde behandelingsduur van de beroepen ingediend bij de beroepscommissie bij het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap bedraagt momenteel minstens 6 maanden.

Per 1 augustus 1993 waren 560 aanvragen ingediend. Voor 165 dossiers werd een beslissing genomen.

De 395 nog te behandelen beroepen kunnen, volgens onderwerp, als volgt onderverdeeld worden :

Betwisting over het al dan niet behoren tot de doelgroep van het VFSIPH	126
Principiële beslissing (niet gedetailleerde beslissing)	1
Betwisting omtrent de begindatum van tenlasteneming in een voorziening	22
Tewerkstelling	35
Beroepsopleiding	20
Betwisting omtrent soort van voorziening waarvoor tenlasteneming gevraagd wordt, bijvoorbeeld MPI-internaat of semi-internaat	90
Individuele materiële bijstand	101

Hoewel ze reeds bevoegd was vanaf 1 april 1992, kon de beroepscommissie haar eerste zitting pas houden op 6 januari 1993. Inmiddels waren reeds 155 bezwaarschriften ingediend. Daardoor en ook door het grote aantal ingediende beroepen liep de behandeling ervan door de beroepscommissie een belangrijke vertraging op.

Om de achterstand in te lopen of geen verdere achterstand op te lopen inzake de afwikkeling van de beroepen, heeft de voorzitter van de beroepscommissie beslist vanaf april 1993 wekelijks op woensdagnamiddag, een zitting te houden. Hij heeft een planning opge maakt tot het einde van het jaar. Hijzelf en een plaatsvervangend voorzitter zitten alternerend de beroepscommissie voor.

Per zitting worden een tiental beroepen behandeld. Doorgaans worden ook zaken uitgesteld, in voortzetting gesteld of is er een heropening der debatten nodig.

Op 23 juli jongstleden echter heeft de Vlaamse regering een besluit goedgekeurd, ter wijziging van het oor-

spronkelijk ke inschrijvingsbesluit, waardoor de procedure veel soepeler zal worden en de toegangspoort vereenvoudigd. Het aantal beroepsdossiers zal hierdoor aanmerkelijk dalen.

Vraag nr. 80 van 22 juli 1993 van de heer X. BUISSERET

Theaterboot De Ark — Toezegging tot betaling aannemers

De aannemers van de theaterboot De Ark hebben samen ongeveer 45 miljoen tegoed van de v.z.w. Bompa die de boot uitbaat. Toen de eerste financiële problemen voelbaar werden vroeg de v.z.w. Bompa om niet onmiddellijk naar de rechtbank te stappen, want er was vers geld op komst. Dat geld zou door de minister zijn toegezegd. Dit wordt vermeld in het blad Bouwbedrijf, nummer 26 van 25 juni 1993. Ondertussen, enkele maanden later, zijn de aannemers nog altijd niet betaald.

1. Heeft de minister inderdaad enige toezegging gedaan om de aannemers te betalen ? In hoedanigheid van welke functie ?
2. Welke belofes werden er juist gedaan ? Zal de minister haar belofte houden ?

Antwoord

1. Bij de eerste moeilijkheden die gemeld werden bij de financiering van de theaterboot De Ark, heb ik mij als Vlaamse minister van Financiën en Begroting en in die functie bevoegd voor de waarborgverlening op financieringen, steeds constructief opgesteld voor het bereiken van een volledige oplossing. Ik heb van bij het begin van de onderhandelingen, dat wil zeggen eind april-being mei 1993, gesteld dat een partiële waarborg mogelijk was op twee belangrijke voorwaarden :

- a. de financiële opvolging binnen de v.z.w. moet sterk verbeterd worden ;
- b. het gewestrisico moet op een evenwichtige wijze worden ingedekt door zekerheden.

Onder deze condities heb ik in het kader van de wet van 17 juli 1959 de waarborg verleend aan een lening, verleend door de ASLK en toegestaan aan de v.s.w. Bompa, nadien aan de NV De Ark in oprichting. Deze lening werd echter door de ASLK niet verstrekt, aangezien de bijzondere voorwaarden voor het krijgen van het krediet door de v.z.w. Bompa niet konden worden vervuld. Derhalve werd ook de gewestwaarborg zonder voorwerp.

2. In antwoord op zijn tweede vraag, kan ik meedelen dat ik de gewoonte heb mijn belofes na te komen.

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (Regl. art. 76, 5)

L. VAN DEN BRANDE

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING,
VLAAMSE MINISTER VAN ECONOMIE, KMO,
WETENSCHAPSBELEID, ENERGIE EN EXTERNE BETREKKINGEN

Vraag nr. 85
van 3 juni 1993
van de heer M. CAPOEN

Aluminiumscheepsbouw — Overheidssteun

Door toepassing van nieuwe technieken, meer bepaald de aanwending van aluminium, ontstaat een nieuwe markt voor de scheepsbouw. Onderzoek en ervaring hebben aangetoond dat vaartuigen in aluminium voor de Vlaamse zeevisserij een aantal interessante bedrijfs-economische voordelen kunnen bieden.

Er is vooreerst de besparing op het brandstofverbruik. Een aluminiumtreiler met een lengte van 24 m en een motor van 300 pk, zal naar schatting 600 tot 800 liter gasolie per 24 uur verbruiken. Dat is 30 tot 40 percent minder dan een klassieke stalen treiler.

Er is ten tweede de besparing op onderhoudskosten, voor een klassiek vaartuig gemiddeld 6 à 8 percent van de nieuwbouwkosten per jaar. Voor een vaartuig van 300 pk loopt die onderhoudskost op tot 2,4 à 3,6 miljoen frank per jaar, voor een vaartuig van 1200 pk tot 6 à 8 miljoen. Bij aluminiumschepen kan de besparing op het onderhoud van de romp 2 percent bedragen, dat is 0,8 tot 1,2 miljoen frank per jaar.

Een derde voordeel is de hogere snelheid van de aluminiumschepen : dergelijk schip van 300 pk kan een vaarsnelheid van 27 tot 36 km/h halen, evenwaardige stalen schepen slechts 13 tot 16 km/h. Door de hogere snelheden kan men de (voor de Vlaamse vissers meestal veraf gelegen) visgronden sneller bereiken, het aantal effectieve visdagen vergroten, alsook het rendement. In direct verband daarmee staat het voordeel van kortere zeereizen, een betere sociale werksfeer, en aanvoer van nog versere vis in de Vlaamse havens.

Ten slotte is er de positieve impact op het milieu wegens de afwezigheid van toxische stoffen op de romp van aluminiumschepen.

1. Zijn er bij de diensten van de minister dossiers hangende voor ondersteuning van de bouw van aluminiumschepen ? Hoeveel ? Over welke projecten gaat het ?
2. Zijn er dossiers hangende voor ondersteuning van bedrijfseenheden die deze nieuwe technieken zouden aanwenden ? Over welke projecten gaat het ?
3. Hoe kan de minister vanuit zijn beleid inspelen op de zeer duidelijke voordelen die de aluminiumschepen bieden ? Welke initiatieven heeft de minister daaromtrent al genomen ?

Antwoord

1 en 2 Van de steunaanvragen die bij mijn administratie Economie tot 31 december 1993 konden ingediend worden in het kader van de wet van 23 augustus 1948 op het scheepskrediet, zijn geen dossiers hangende inzake de bouw van aluminium zeevisserijvaartuigen.

Sinds 1 januari 1993 wordt rechtstreeks steun verleend aan scheepswerven. Ook hier zijn geen recente aanvragen ingediend in zake de bouw van aluminium zeevisserijvaartuigen.

3. Het is mijn kabinet wel bekend dat een ontwerper en bouwer van kleine jachtboten de mogelijkheid aan het onderzoeken is (technisch en naar afzetmarkt) om aluminium zeevisserijvaartuigen te commercialiseren.

Naast de energiebesparende factor kunnen deze vaartuigen, door hun hoge snelheidsontwikkeling, mogelijkheden inhouden voor de Vlaamse vissers om nieuwe vismethoden, visgronden en vissoorten te rentabiliseren.

Dit initiatief sluit dan ook nauw aan bij de doelstellingen van het nieuwe ontwerp van besluit inzake visserijondersteunende maatregelen ter noodzakelijke differentiëring van de visserij-activiteiten aan de Vlaamse kust, dat ik eerstdaags aan de Vlaamse regering ter goedkeuring zal voorleggen.

Hierdoor zullen nieuwe initiatieven financieel ondersteund kunnen worden vanuit de Vlaamse en Europese overheden, naast de reguliere scheepswerfsteun en subsidiëring voor innoverend toegepast onderzoek.

Vraag nr. 88
van 4 juni 1993
van de heer G. VERMASSEN

Reconversie Limburg — Vermindering ordonnanceringkredieten

Ik stel vast dat de Vlaamse Executieve in zijn begrotingswijze aan de Vlaamse Raad voorstelt de ordonnanceringkredieten voor de reconversie Limburg met circa 240 miljoen te verminderen. Weliswaar zullen de vastleggingskredieten blijven wat ze zijn, wat betekent dat de Executieve alsnog principieel bereid is de aanvankelijk aangegane engagementen na te komen.

De vermindering van de ordonnanceringkredieten verontrust me echter in die zin dat dit betekent dat er klaarblijkelijk minder dossiers ter goedkeuring aan de Executieve worden voorgelegd. Met andere woorden, de reconversie-inspanningen in Limburg zijn blijkbaar een beetje stilgevallen.

Dit valt ten eerste te betreuren, gelet op de economische situatie van onze provincie en gelet op de daaruit voortvloeiende desastreuze werkloosheidscijfers. Het is nu zeker niet het moment om de reconversietegels te vieren. Bovendien kan ik me voorstellen dat wanneer de ordonnanceringkredieten ingevolge het ont-

breken van reconversiedossiers in de toekomst verder zullen moeten worden verminderd, er ongetwijfeld een moment zal komen dat ook de vastleggingskredieten onder druk zullen komen te staan.

Alle politieke, economische en sociale krachten dienen, mijns inziens, dan ook alle zeilen bij te zetten om de aan Limburg toegezegde budgetten op een zinvolle manier te besteden. Derhalve lijkt het me raadzaam dat de Permanente Werkgroep Limburg en andere reconversiestructuren onverdroten hun inspanningen voortzetten.

Mag ik trouwens van de minister-president de precieze reden vernemen van het niet-besteden van de geplande middelen ?

Worden er inderdaad minder dossiers ingediend ? Zo ja, waarom ?

Wanneer kwam voor het laatst de Permanente Werkgroep Limburg samen ?

Antwoord

Het is juist dat de ordonnanceringskredieten met 251,6 miljoen verminderd zijn (in plaats van 240). De vastleggingskredieten blijven op hetzelfde peil behouden.

Het is fout hieruit af te leiden dat er minder dossiers worden ingediend, integendeel. De discrepantie tussen vastlegging en ordonnancering is het gevolg van de langere looptijd-uitvoeringstijd van de meeste opleidingsprojecten en van de ter zake gevolgde procedure. De ordonnanceringsmiddelen volstaan om de vastgelegde engagementen na te komen.

Een tweede reden slaat op het feit dat een aantal grote dossiers — met een lange voorstudie — thans pas klaar komen en nu pas vastgelegd kunnen worden. Het gaat hier over dossiers sanering mijngebieden, voor een totaal bedrag van 1,5 miljard, en over renovatiedossiers in mijnicité's, vooral in de gemeentes Maasmechelen en Beringen. Telkens zal de uitbetaling pas starten in 1994, zodat dan pas middelen noodzakelijk zijn.

Graag wil ik mijn engagement herhalen, dat de voor Limburg bestemde middelen alle in Limburg moeten worden aangewend.

Noch uit het aantal, noch uit de kwaliteit van de dossiers blijkt dat er van enige terugval in Limburg sprake is, terugval die zijn oorzaak zou kunnen vinden op Vlaams gewestelijk niveau. Integendeel, de echte zware dossiers komen thans pas aan bod.

De Permanente Werkgroep Limburg kwam voor het laatst samen op 3 juni laatstleden. Een nieuwe samenkomst is gepland op 16 juli eerstkomende.

Vraag nr. 95
van 23 juni 1993
van de heer J. EEMAN

Hotel Errera in Brussel — Ingebruikname

Naar aanleiding van de 11 juli-viering vorig jaar werd namens de Vlaamse Executieve aangekondigd dat het

hotel Errera aan de Koningsstraat in Brussel zou worden gerestaureerd en spoedig in gebruik genomen worden.

Inmiddels staat dit mooie gebouw verder te vervallen.

Graag vernam ik hoever bovenvermeld dossier gevorderd is.

Antwoord

Tijdens haar vergadering van 23 juli 1993 heeft de Vlaamse regering de onderhandse aankoop van het Hotel Errera door middel van een onteigening ten algemene nutte goedgekeurd. De onteigening van voornoemd goed zal bijgevolg op korte termijn kunnen geschieden overeenkomstig de bepalingen van de wet van 26 juli 1962.

De waarde van het gebouw werd door de administratie van Registratie en Domeinen op 118 miljoen frank geraamd. De onteigeningsvergoeding komt de huidige eigenaar, namelijk de ARGO, ten goede.

De restauratiewerken aan het Hotel Errera zullen plaatsvinden onder de bescherming van het bestuur van Monumenten en Landschappen van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap. De bestuursdirecteur van voormeld bestuur, de heer E. Goedleven, kreeg ondertussen reeds de opdracht de nodige schikkingen te treffen om, na de formele bekrachtiging van de onteigening, zo spoedig mogelijk een aanvang te kunnen nemen met de restauratie van dit gebouw.

Als dusdanig zal de Vlaamse Gemeenschap op vrij korte termijn kunnen beschikken over een hoogwaardig gebouw in het hart van Brussel, dat als **ontvangstruimte** voor buitenlandse gasten en als Huis van de Vlaamse Gemeenschap zal functioneren.

T. KELCHTERMANS

VLAAMSE MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, RUIMTELIJKE ORDENING EN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 231
van 22 april 1993
van de heer G. ANNEMANS

Verkeerslichten Miksebaan in Brasschaat — Stand van zaken

Wat is de stand van het dossier van de verkeerslichten aan het T-stuk Miksebaan-Door Verstraetenlei in Brasschaat ? Hier wordt minstens 1 maal per jaar een kind doodgereden. Uiterlijk wanneer wordt de plaatsing van verkeerslichten bepaald ?

Antwoord

Gelet op het advies uitgebracht door de Adviesgroep voor Verkeersveiligheid op de Vlaamse Gewestwegen in zitting van 15 maart 1993, heb ik beslist om het kruispunt van de N 121 (Miksebaan) met de Door Verstraetelei en de **Parkweg** uit te rusten met een driekleurige lichtinstallatie.

Ik heb de administratie Wegeninfrastructuur en Verkeer de opdracht gegeven de nodige maatregelen te treffen om de driekleurige lichtsignalisatie zo spoedig mogelijk te plaatsen en in dienst te stellen.

Rekening houdend met de noodzakelijke infrastructuurwerken en de technische uitwerking van de lichtsignalisatie en de verdere administratieve afhandeling van het dossier, is de plaatsing van de verkeerslichten voorzien in de tweede helft van 1993.

Vraag nr. 235
van 23 april 1993
van de heer F. GHESQUIERE

Duinen langs de Middenkust — Verdedigingswerken

In de tweede helft van de maand februari dit jaar heeft een zware noordwestenstorm weer lelijk huisgehouden aan onze Belgische kust. Vooral Knokke, De Panne en Vosseslag tussen Bredene en De Haan kregen het hard te verduren. Vooral op deze laatste plaats vormt de erosie een ernstig probleem.

Naar verluidt werkt de Dienst der Kusthavens aan een plan dat de kustverdediging op termijn kan waarborgen. Naast de dringende maatregelen die jaarlijks gebeuren moet inderdaad gewerkt worden aan meer structurele ingrepen.

Mag ik van de minister vernemen welke sanerings- en beveiligingswerken op korte of middellange termijn op het getouw staan ?

Antwoord

Bij het programmeren van belangrijke kustverdedigingsprojecten moet in de eerste plaats rekening worden gehouden met het veiligheidsniveau van de verschillende kuststroken. Op basis van de resultaten van het continu monitoringsprogramma van de strandwal is mijn administratie van oordeel dat de situatie tussen Bredene-Hippodroom en De Haan-west (Vosseslag) dringend aangepakt moet worden. Bij de programma's moet uiteraard ook rekening worden gehouden met de budgettaire middelen.

Ik neem mij voor om onverwijld een geïntegreerde studie uit te voeren voor het kustverdedigingsproject in Knokke en de verzandingsproblematiek van het Zwin. Het kustverdedigingsproject zal dan waarschijnlijk worden uitgevoerd in 1995.

Ook de noodzaak van maatregelen inzake kustverdediging in De Panne wordt onderzocht, in het kader van het EG-onderzoeksprogramma Interreg, waarvoor de provincie West-Vlaanderen als coördinator optreedt. De uitvoering van een project kan, gelet op de termijn van deze studie, ten vroegste voor 1996 worden gepland.

Nogmaals, het kan dat door wijzigingen in het veiligheidsniveau in Knokke of in andere kustzones, of wijzigingen inzake budgettaire mogelijkheden, voormelde planning moet worden aangepast.

Vraag nr. 237
van 23 april 1993
van de heer F. GHESQUIERE

Verbinding Kennedyplein-De Bolle in Oostende — Stand van zaken

Zolang de verbinding tussen de autosnelweg (Kennedyplein) en de Koninklijke Baan (De Bolle) niet is gerealiseerd, vormt de weg langs de handelsdokken, voorbij de vroegere werf van Beliard en onder de spoorweg, de kortste verbinding voor de (lokale ?) weggebruikers.

Vooraf voor de fietsers is het een noodzakelijke verkorting van de weg naar school of naar het werk, ondanks het drukke verkeer van vrachtwagens en ander vervoer.

Bij elke fikse regenbui staat het tunneltje (vrije hoogte, 2,55 m) in de Camerlinksstraat, onder de spoorweg, steevast onder water. Dit zou het gevolg zijn van het feit dat het water in de nabijgelegen handelsdokken hoger staat dan het niveau van het tunneltje. En hiervoor zou het Bestuur der Kust verantwoordelijk zijn, omdat de sluizen niet meer bediend worden.

Dat alles wijst aan dat de directe nieuwe verbinding tussen Kennedyplein en De Bolle meer dan noodzakelijk is.

Hoever staat het met de plannen ? Werden de contacten met de NMBS tot een goed einde gebracht ? Welke maatregelen worden uitgewerkt voor een voorlopige oplossing betreffende de wateroverlast ?

Antwoord

De ontwerpgegevens voor de bouw van de verkeers-tunnels onder de spoorweg in de ontworpen verbinding Kennedyplein-De Bolle in Oostende werden in 1989 doorgegeven aan de NMBS.

In 1991 heeft de NMBS de ontwerp-overeenkomst tussen het Vlaamse Gewest en de NMBS voor de bouw van deze verkeerstunnels ter goedkeuring aan mijn diensten bezorgd.

Gezien de verbinding Kennedy-De Bolle, waarvan de kostprijs op 800 miljoen frank geraamd wordt, wegens de beperkte budgettaire middelen niet opgenomen is in het rollend driejarenprogramma 1993-1994-1995, werd de overeenkomst met de NMBS nog niet ondertekend.

Wat het tunneltje in de Camerlinksstraat betreft, vestig ik er de aandacht op dat het probleem van de weg langs de handelsdokken een probleem is dat in de eerste plaats de stad Oostende aanbelangt. Bij hevige regenval en een peil in de stadsdokken van 10 cm boven het normale peil, gaat de terugslagklep van de rioolmond, die op het normale peil uitmondt in de stadsdokken, niet open. Daardoor komt de rijweg onder water te staan. Deze terugslagklep is immers op een laag peil geplaatst waardoor natuurlijke afwatering bijna onmogelijke is.

Een mogelijke oplossing zou erin bestaan de afwatering van de weg onder de spoorlijn naar de Gouwelozekreek af te leiden.

Het voorstel om het peil van de doksluis onder het niveau van de bestaande uitwatering te brengen, is niet te overwegen omdat de bediening van de sluisdeuren in Sas-Slijkens afhankelijk zou worden van de plaatselijke weersomstandigheden. Wegens de grote afmetingen van het Sasdok dient er zo weinig mogelijk geschut te worden om verlies van kanaalwater te vermijden.

Vraag nr. 256
van 4 mei 1993
van de heer J. DE MEYER

Kruispunt N 16-N 70 in Sint-Niklaas - Herinrichting kruispunt

In de beleidsnota bij het ontwerpenbudget 1993, Wegeninfrastructuur Vlaamse Gewestwegen, lezen wij in het gedetailleerde driejarenplan 1993-1994-1995 voor Oost-Vlaanderen bij de post Veiligheid en structureel onderhoud, bij 4, Herinrichten van kruispunten en bochtverbeteringen, dat voor 1994 een bedrag is ingeschreven van 25 miljoen voor het herinrichten van het kruispunt N 16-N 70 in Sint-Niklaas.

In het kader van het verkeersleefbaarheidsplan van de stad Sint-Niklaas is dit inderdaad van essentieel belang.

1. Wanneer worden de begin- en einddatum van dit project gepland ?
2. Wanneer zal de aanbesteding gebeuren ?
3. Hoeveel zal de totale kostprijs van dit project bedragen ?
4. Op welke wijze zal de herinrichting van dit kruispunt gebeuren ? Kunnen wij hiervan een plan ontwerpen ?

Antwoord

Het herinrichten van het kruispunt N 16-N 70 in Sint-Niklaas komt voor op het 3-jarenprogramma 1993-1995 voor 1994 en dit voor een bedrag van 25 miljoen frank.

Indien ik ook voor 1994 over minstens dezelfde financiële middelen beschik als in 1993, kan dit project worden opgenomen in het definitieve programma 1994.

De aanbesteding is in dat geval te voorzien tegen half 1994 en de werken kunnen starten in het najaar 1994.

Voor de herinrichting wordt principieel gekozen voor een rotonde. Uitvoeringsplannen zijn op dit ogenblik nog niet beschikbaar en kunnen dan ook nog niet meegeëdeeld worden.

Vraag nr. 265
van 7 mei 1993
van de heer L. BARBE

Kruispunt N 4.5 en Zevenhoek in Ninove — Verkeersveiligheid

Het kruispunt van de N 45 en Zevenhoek in Ninove (Voorde) is sedert de aanleg een zwart punt en vrij recent deed zich daar opnieuw een verkeersongeval

voor waarbij een overstekende fietser werd aangereiden. Het jonge slachtoffer was op slag dood.

Door de plaatselijke wegenregie werden reeds in overleg met de rijkswacht enkele verbeteringen uitgevoerd zoals :

- heraanleg van het kruispunt met vaste verkeersgeleiders ;
- invoering van een inhaalverbod op de N 45 ;
- plaatsen van stopborden en stopstrepen op de zijwegen.

Niettemin blijft het kruispunt onveilig. In de periode 1988-1992 gebeurden er 22 ongevallen met lichamelijk letsel waarbij er 1 dode viel, 9 zwaargewonden en 31 lichtgewonden.

Ter plaatse geldt momenteel een snelheidsbeperking tot 90 kilometer per uur (rijbaan onderverdeeld in twee rijstroken) en het kruispunt zelf is gelegen net over de top van een helling wat de richting Geraardsbergen-Ninove betreft. Het zicht vanuit de zijwegen op het snel naderend verkeer is dan ook beperkt.

Het stadsbestuur van Ninove zorgde zelf voor een minimumverlichting van het kruispunt op deze totaal onverlichte weg.

In de investeringsprogramma's 1993, 1994 en 1995 werden geen uitgaven ingeschreven voor het veiliger maken van dit kruispunt.

Enkel het plaatsen van een driekleurige verkeerslichteninstallatie op het kruispunt zelf, met voorsignalering bij middel van een oranjegeel knipperlicht voor de helling, komende vanuit Geraardsbergen, lijkt me een veilige oversteek van de weggebruikers te garanderen. Dit zeer omstreden baanvak heeft al genoeg mensenlevens gekost zodat een investering op vlak van verkeersveiligheid zich spoedig opdringt.

1. Waarom plant de minister geen aanpassingen op dit kruispunt ?
2. Hoeveel zal het aanbrengen van een verkeerslichteninstallatie met voorsignalering kosten ?
3. Hoeveel zal het aanbrengen van openbare verlichting kosten op dit onverlichte baanvak (van Smeerebbe-Vloerzegem tot Outer) ?

Antwoord

1. De administratie kreeg de opdracht om op de N 45 een zogenaamd poorteffect te creëren met het oog op de verlaging van de snelheid op de gewestweg, en dit in nauw overleg met de stad Ninove. Afspraken en schikkingen hieromtrent werden reeds genomen, doch omdat de bestelde materialen niet geleverd konden worden vóór het bouwverlof, zullen de werken uitgevoerd worden in de tweede helft van augustus 1993. Ondertussen heb ik ook beslist het kruispunt uit te rusten met driekleurige verkeerslichten.
2. De kostprijs voor het aanbrengen van driekleurige verkeerslichten met voorsignalering wordt geraamd op 2,5 miljoen frank.

3. De kostprijs voor het aanbrengen van een openbare verlichting voor het vak Smeerebbe-Vloerzegem tot Outer (4 km) wordt geraamd op 8 miljoen frank.

Vraag nr. 266
van 7 mei 1993
van de heer L. BARBE

Geluidshinder gewestweg Aalst-Ninove — Aanbrengen fluisterasfalt

De gewestweg Aalst-Ninove (N 45-N 28) is een vierstrooksweg, voor het grootste deel in dwarsgegroefde cementbetonverharding. Dit wegdek zorgt voor zeer zware geluidshinder. Ter hoogte van Aalst is het vooral de wijk Terjoden die hier hinder van ondervindt. Ter hoogte van Ninove krijgt een woonwijk op amper 100 meter van de gewestweg heel wat lawaai te verduren. Er zijn heel wat klachten over deze hinder.

Naar aanleiding van de aanleg van een rotonde op het kruispunt van de weg Aalst-Ninove met de Churchill-sesteenweg werd over een lengte van enkele honderden meters fluisterasfalt aangebracht. De geluidshinder daalde er zeer drastisch. Op korte termijn zou het aanbrengen van fluisterasfalt over een strook van 1,5 km komende van Ninove en een strook van 1 km komende van Aalst al heel wat oplossen. Op termijn zou uiteraard heel de weg moeten worden aangepakt.

1. Welke geluidsmetingen werden langs de gewestweg Aalst-Ninove al uitgevoerd ? Wat zijn hiervan de belangrijkste resultaten ? Werden de vooropgestelde normen overschreden ?
2. Welke maatregelen heeft de minister genomen om de geluidshinder te verminderen ?
3. Hoeveel zou het aanbrengen van fluisterasfalt op deze weg kosten ? En als men zich beperkt tot een strook van 1,5 km komende van Ninove en een strook van 1 km komende van Aalst ?

Antwoord

1. Langs de gewestweg Aalst-Ninove (N 28-N 45) werden geluidsmetingen verricht in de loop van het jaar 1988. De opstelplaatsen werden gekozen in woonzones op korte afstand van de gewestweg en gaven volgende resultaten :
  - Aalstsesteenweg en Vlierlaan in Ninove — 5 meetpunten. Leq-waarden : 68,70,56,56,63 ;
  - Hoogstraat in Iddergem (Denderleeuw) — 4 meetpunten. Leq-waarden : 69, 72, 69, 73 ;
  - Driehoekstraat in Erembodegem (Aalst) — 4 meetpunten. Leq-waarden : 75, 72, 75, 62 ;
  - Wilgenstraat in Haaltert — 5 meetpunten. Leq-waarden : 62, 70, 70, 73, 76.

Maatregelen ter vermindering van de geluidshinder worden pas overwogen wanneer het equivalent geluidsdrukkniveau (Leq) overdag minstens 65 dB(A) bedraagt. Daarenboven is de uiteindelijke beslissing voor het aanbrengen van geluidswerende voorzieningen ook nog afhankelijk van de aard van de langgelegen bebouwing en de globale geluidstoestand in de omgeving.

2. In de omgeving van de Driehoekstraat in Erembodegem werd inderdaad fluisterasfalt aangebracht op de dwarsgegroefde betonverharding.

Metingen die nadien werden uitgevoerd (mei 1993) leverden volgende Leq-waarden op : 65,7 ; 69,4 ; 67,7 ; 57,4. Mede gelet op het stijgende verkeersvolume in de periode 1988-1993 is de daling van het geluidsniveau aanzienlijk. Bovendien heeft het geluid op de open KWS-verhardingen een doffer karakter, wat als minder storend wordt ervaren.

3. De totale kostprijs voor het aanbrengen van fluisterasfalt over heel het wegvak in Aalst en Ninove kan geraamd worden op 60 miljoen frank. De kostprijs voor de opgegeven beperkte lengte (1 à 1,5 km) wordt geraamd op 11 miljoen frank.

Vraag nr. 271
van 11 mei 1993
van mevrouw M. AELVOET

Studie over eventuele verbinding A 2 Rotselaar en E 19 Weerde — Opportuniteit

Onlangs raakte bekend dat de minister een nieuwe studie gelastte over de wenselijkheid van een eventuele verbinding tussen de A 2 in Rotselaar met de E 19 in Weerde (Mechelen). Hierover ondervraagd in de gemeenteraad van 3 mei jongstleden stelde het stadsbestuur van Leuven dat de houding van de stad zou worden ingegeven door de eventuele economische noodzaak die van deze studie zou uitgaan. Ik vermeld dit ter illustratie van het belang van de beoogde objectieven en uitgangspunten die aan een dergelijke studieopdracht worden meegegeven. Het komt mij voor dat de studies met een dergelijke opdracht vrij voorspelbaar zijn : het valt niet eens zo moeilijk de economische noodzaak van eender welk autowegenproject aan te tonen. Het hangt er maar vanaf welk standpunt men ter zake inneemt.

Op dit moment is de situatie in de Leuvense regio zo dat nagenoeg alle sociale geledingen uit de regio zich tegen een dergelijk project hebben uitgesproken, met uitzondering van een beperkt aantal bedrijfssectoren en hun politieke afgeleide. Bovendien wil ik graag verwijzen naar de regeringsverklaring van de huidige Vlaamse regering, die ondubbelzinnig stelt dat één van de beleidslijnen de maximale vrijwaring van de open ruimte is. Als geestelijke vader van de Groene Hoofstructuur voor Vlaanderen is het de minister bovendien wellicht voldoende bekend dat bepaalde delen van het ontwerp-tracé deel in natuurkern- en natuurherwaarderingsgebied liggen,

Bovendien zijn nagenoeg alle verkeersdeskundigen het er stilaan over eens dat het scheppen van bijkomende verkeersinfrastructuur slechts tijdelijke oplossingen kunnen aanreiken aan de huidige verkeerscongestie, doch dat oplossingen eerder dienen te worden gezocht in de sfeer van een strak ruimtelijke ordeningsbeleid.

Ten slotte is er nog het budgettaire aspect : bij herhaling heeft de minister er reeds op gewezen dat Vlaanderen eigenlijk nauwelijks bij machte is de reeds aanwezige infrastructuur behoorlijk te onderhouden.

1. Graag vernam ik dan ook binnen welk kader vermelde studie dient te worden gesitueerd. Wordt inderdaad de economische noodzaak, wat dat dan ook moge betekenen, geëvalueerd of kreeg de studie expliciet als opdracht mee op welke manier de open ruimte maximaal gevrijwaard kan blijven ?
2. Acht de minister, gezien de budgettaire situatie, dergelijke studies naar de eventuele noodzaak van bijkomende infrastructuur op dit moment oppor- tuun ? Hoe hoog is de kostprijs van deze studie ?

Antwoord

Twee herkomst-bestemmingsonderzoeken grepen de laatste jaren plaats in de regio Leuven. Een eerste werd uitgevoerd op 15 mei 1990 van 6 u. 30 tot 9 u. 30 en had tot doel na te gaan hoeveel voertuigen komende van de A 2 in Holsbeek en van de E 40 in Oud Heverlee er richting Mechelen (E 19) Baan (A 12) en Gent (A 10) rijden.

Een tweede herkomst-bestemmingsonderzoek werd uitgevoerd in september 1991. De distributie van het verkeer waargenomen op de A 2 in Holsbeek naar de N 2 (Winksele), de N 26 (Herent), de N 21 (Werchter) de A 1 (Zemst) en de N 227 (Elewijt) werd hierbij nagegaan. Beide onderzoeken waren onvoldoende uitgebreid om gevolgtrekkingen te kunnen nemen nopens de eventuele verbinding tussen de A 2 in Rotselaar en de A 1 in Weerde.

Een volwaardig herkomst-bestemmingsonderzoek laat alleen toe een uitspraak te doen over de verdeling van het wegverkeer op de bestaande en geplande wegeninfrastructuur .

Indien men de invloed van andere factoren op het verkeersgedrag wil nagaan moet men één en ander simuleren in een multimodaal verkeers- en vervoersmodel. Hierbij worden het studiegebied en het invloedsg gebied verdeeld in aantal zones met socia-economische kenmerken (inwoners, actieven, arbeidsplaatsen, schoolbevolking, winkels, . . .). Het model berekent dan het aantal verplaatsingen van zone naar zone per wegen, bus, tram, trein en fiets over de weg, spoorweg, tram- en buslijn. Het laat eveneens toe een prognose te maken op basis van onder meer :

- a. gewijzigde socio-economische gegevens (bijvoorbeeld nieuwe industrievestigingen, spreiding bevolking,...) ;
- b. beleidsmaatregelen die relevant zijn voor het mobiliteitsgedrag (brandstofprijzen, inkomen, tarieven openbaar vervoer, . . .) ;
- c. infrastructurele maatregelen (nieuwe bus- en tramlijnen, spoorwegen, wegen, capaciteitsverruimende maatregelen bij bus, trein en tram . . .).

Momenteel is een dergelijke studie aan de gang met als studiegebied de provincie Antwerpen en het arrondissement Sint-Niklaas. De software die hierbij ontwikkeld wordt in het Antwerpse model kan ook op andere gebieden toegepast worden. Het ligt in de bedoeling om als objectief beleidsinstrument voor elke Vlaamse provincie een multimodaal verkeers- en vervoersmodel te ontwerpen.

De studie richt zich in hoofdzaak naar de economische noodzaak. Bij verdere evaluatie echter 'zullen vermoedelijk wel ideeën ontwikkeld kunnen worden op basis hiervan, hoe en onder welke voorwaarden de open ruimte verder zal moeten worden gevrijwaard of ingevuld .

Naar al dan niet bijkomende infrastructuur en alternatieve vervoerswijzen toe, zal deze studie waardevol zijn.

Vraag nr. 287 van 27 mei 1993 van de heer D. RAMOUDT

Alle-terreinfiets — Aanleg circuits aan de kust

Sinds enkele jaren is de alle-terreinfiets (ATF) erg in trek. Hierdoor is de fietscultuur veranderd. Immers, deze fietsen maken het nu mogelijk dat vroeger onberijdbare paadjes nu wel berijdbaar worden.

Een aantal steden en gemeenten in Vlaanderen, onder meer Oudenaarde en Geraardsbergen, hebben hierop ingespeeld door het aanleggen van speciale paden voor de ATF-fietsers.

Enkel de kuststreek blijft hier achterop. Meer zelfs, men roept de duinen en strand uit tot verboden terrein voor de fietsers en als reden hiervoor roept men in dat de fietsers schade zouden aanrichten aan het milieu.

Waarom neemt de minister geen initiatieven opdat ook aan de kust en/of het hinterland specifieke circuits kunnen worden aangelegd voor ATF-fietsers ?

Antwoord

De vraag van het lid is dubbel : enerzijds schijnt hij het argument schadeverwekkend in verband met ATF-activiteiten in duingebieden te betwijfelen, anderzijds dringt hij aan om aan de kust en/of in het hinterland specifieke circuits aan te leggen.

1. Over het aanleggen van ATF-circuits in het duingebied is mijn standpunt **categoriek** afwijzend.

De duinen hebben naast een zeeverende functie een ecologische en toeristisch-recreatieve functie. Mijn departement stelt alles in het werk om overrecreatie te vermijden en de nadelige invloed van overbetreding te herstellen (afsluitingen, wandelpaden, beplantingen). Herstelmaatregelen van de duinen vergen jaren inspanning en slorpen een belangrijk aandeel van de kustverdedigingsbudget op. Duingebieden worden daarenboven geklasseerd als natuurgebied.

In het licht van het bovenstaande zou het totaal onverantwoord zijn in ATF-circuits in het duingebied te voorzien.

2. De eigenlijke vraag, namelijk naar het uitstippelen van specifieke ATF-circuits, is heel wat complexer.

Inderdaad, het is zo dat de idee van specifieke circuits op zichzelf al strijdig is met de algemene opdracht van mijn departement, namelijk te handelen in het algemeen belang. ATF-fietsers kunnen zich

steeds op alle openbare wegenis gebeven, zolang zij maar de voorschriften van de wegcode volgen. In de huidige stand van zaken valt daar niets meer over te zeggen, behalve dat, indien men ATF-fietsen als een bijzondere tak van de sport gaat beschouwen, dan ook de minister, die de sport tot zijn bevoegdheid heeft, aangesproken moet worden.

Dit is al met al een materie in wording waarvoor eerder op het lokale vlak een oplossing moet worden gevonden.

Vraag nr. 297
van 3 juni 1993
van de heer J. VAN HECKE

Stationsstraat in Gavere-Asper — Herstellingswerken

De staat van het wegdek in de Stationsstraat in Gavere-Asper laat veel te wensen over.

Het gaat hier over een zeer drukke verbindingsweg tussen Gavere en de Oudenaardsesteenweg in Asper. Uit snelheidsmetingen van politie en rijkswacht blijkt dat de snelheid van vracht- en personenwagens er zeer hoog ligt, ondanks het feit dat men door een bebouwde kom rijdt.

Graag had ik vernomen in hoeverre de herstellingswerken (met aanleg van een riolering) voor die straat werden opgenomen in het prioritair programma van het departement. Is het — in voorkomend geval — de bedoeling een fietspad aan te leggen? Wordt er overwogen een rotonde aan te leggen ter hoogte van het kruispunt Stationsstraat-Luxemburgstraat dat als in- en uitweg van drie nieuwe wijken fungeert?

Antwoord

Dit weggedeelte moet in een nabije toekomst gemoderniseerd worden. Hiervoor wordt in overleg met het gemeentebestuur van Gavere een voorontwerp opgesteld. Dit voorontwerp voorziet in een nieuwe wegverharding en afzonderlijke fietspaden.

In hetzelfde dossier zijn voor rekening van de gemeente rioleringen en voetpaden op te nemen. Dit deel van het ontwerp is door een studie bureau, aangesteld door de gemeente, op te maken.

De moderniseringswerken voor rekening van het Vlaamse Gewest werden opgenomen in de behoeftenanalyse inzake veiligheid en leefbaarheid met betrekking tot de wegeninfrastructuur in Vlaanderen.

Tot nu toe werd de eventuele aanleg van een rotonde ter hoogte van het kruispunt Stationsstraat-Luxemburgstraat niet ter sprake gebracht in het overleg met het gemeentebestuur.

Vraag nr. 298
van 7 juni 1993
van de heer J. DE MEYER

Fietspaden arrondissement Sint-Niklaas — Kredieten

In het beleidsplan van de minister wordt terecht veel aandacht besteed aan veilige fietspaden. Hiervoor worden kredieten uitgetrokken in het meerjarenplan.

Graag vernam ik welke werken voor fietspaden in het arrondissement Sint-Niklaas gepland zijn en welke begrotingskredieten werden uitgetrokken.

Antwoord

In het arrondissement Sint-Niklaas zijn, voor wat het fietspadennet aangaat, volgende werken gepland of voorgesteld:

1. N 70 (Gent-Antwerpen) in Lokeren
 Herstellen van de fietspaden op de bruggen over de spoorlijnen.
 Raming: 13,8 miljoen frank.
 Opgenomen op onderhoudsprogramma 1993.
2. N 446
 Aanleggen fietspaden in Waasmunster en Belsele.
 Raming: 35 miljoen frank
 Voorgesteld op investeringsprogramma 1994.

Daarenboven worden in het kader van andere wegenwerken ook nog fietspaden aangelegd of aangepast (bijvoorbeeld bij de aanleg van de met de N 49 laterale industrieweg in Zwijndrecht, het kruispunt N 70-N 16 in Sint-Niklaas, . . .).

Omdat de realisatie van dergelijke fietspaden vervat is in de algemene aanneming van de wegenwerken zijn hiervoor dan ook geen aparte kredieten uitgetrokken in de begroting.

Vraag nr. 304
van 9 juni 1993
van de heer J. DE ROO

Investeringsprogramma gewestwegen Oost-Vlaanderen — Budget

Naar verluidt is het investeringsprogramma 1993 voor de Vlaamse gewestwegen definitief goedgekeurd. De budgetten voor de aanleg en het onderhoud van de wegeninfrastructuur zijn voor 1993 significant gestegen.

1. Hoeveel bedraagt het budget voor de provincie Oost-Vlaanderen? Hoeveel bedroeg dit budget in 1992?
2. Hoeveel bedraagt het budget voor het arrondissement Gent-Eeklo? Hoeveel bedroeg dit budget in 1992?

Graag had ik een overzicht ontvangen van de plaatsen waar er werken zullen worden uitgevoerd.

Antwoord

De beschikbare budgetten op het investeringsprogramma voor de Vlaamse gewestwegen werden in 1993 inderdaad op betekenisvolle wijze verhoogd.

1. Het totale budget voor de provincie Oost-Vlaanderen evolueerde als volgt:
 1992: 1.142,5 miljoen frank;
 1993: 1.781 miljoen frank.

2. Het programma 1992 plande in het arrondissement Gent-Eeklo werken voor een totaal bedrag van 354,8 miljoen frank.

Op het programma 1993 kon dit bedrag worden opgevoerd tot 722 miljoen frank zoals blijkt uit de lijst hieronder.

Hierbij moet wel opgemerkt worden dat deze bedra-

gen voor het arrondissement enkel betrekking hebben op de nominatief vermelde punten die strikt lokaliseerbaar zijn. Het programma omvat daarnaast nog belangrijke bedragen (diversen, beplantingen enzovoort) die betrekking hebben op de diverse arrondissementen. De opsomming houdt evenmin rekening met programmapunten die de arrondissementsgrenzen overschrijden, maar hoofdzakelijk in een naburig arrondissement gesitueerd zijn.

Investeringsprogramma 1993 — Arrondissement Gent-Eeklo

Milj. fr.

1. Algemene uitgavenbegroting

B.A. 73.22 : Veiligheid + structureel onderhoud

a. Wegverharding

1. A IO/E 40 Wegwerken spoorvorming op vak Gent-Aalter 155

b. Herstel kunstwerken

2. A IO/E 40 Herstellen brug over de Leie in Drongen/Afsnee 9
 3. N458 Herstellen duiker over de Lieve in Gent 2
 4. R4 Herstellen brug over de Moervaart in Gent 25
 5. E 17 Herstellen wegvoegen in centrale viaduct over E 40 in Zwijnaarde en in viaduct over spoorlijn en Schelde in Ledeberg 13
 6. N49 Tunnel in Zelzate — dichten voegen Renovatie- en brandwerende werken (1ste fase) 114
 7. E 40/A 10 Herstelling brug over het Scheldekanaal in Zwijnaarde 15

c. Aanbrengen van veiligheidsstootbanden

8. N49 Aanbrengen stootbanden type New-Jersey, vak Zelzate-Eeklo 44
 9. R4 Kennedylaan in Gent — aanbrengen stootbanden type New-Jersey 4

d. Herinrichten van kruispunten en bochtverbeteringen

10. N466 Kruispunt met N 437 in Deinze 4
 11. R40 Kruispunt Dampoort in Gent : overbrugging Pauwvertakking 20

B.A. 73.27 : Verkeersafwikkeling + continuïteit

12. R4 Verdere afwerking Ring om Gent 88
 a) vak van N 9 tot Beekstraat
 b) brug over de Omgelegde Leie 54

B.A. 73.28 : Fietspaden

13. N 436 Aanleg fietspaden vanaf Assenede-centrum tot Triest 33
 14. N 35 Gavere-Nazareth : bochtverbetering met aanleg van vrijliggende fietspaden 30
 15. N44 Aalter-Maldegem : verbreden van het fietspad ter hoogte van kmp. 4.300 in Aalter 2

1. Vlaams Infrastructuurfonds

A. Leefbaarheidsprojecten

a. Doortochten

16. N70 Herinrichting doortocht Lochristi 80

C. Bijzondere projecten

17. N422 Aanpassing wegen naar aanleiding van het stadsontwikkelingsproject Gent-Zuid 30

Vraag nr. 309
van 14 juni 1993
van de heer F. VERMEIREN

Gewestplannen — Eisen tot schadeloosstelling

Bij het opstellen van de wetgeving op de ruimtelijke ordening werd ook het begrip planschade ingevoerd, waardoor particulieren die zich benadeeld achten door de gewestplannen, op schadeloosstelling konden rekenen.

Aangezien de termijn voor het indienen van de eisen tot toekenning van planschade verlopen is voor alle voor Vlaanderen opgestelde plannen, komt het mij voor dat het mogelijk moet zijn zich thans een globaal beeld te vormen van de eisen tot schadeloosstelling ten gevolge van de gewestplannen.

1. Hoever staat het thans met de behandeling van de bij het gerecht aanhangig gemaakte dossiers ? Hoeveel dossiers werden er in totaal ingediend voor het Vlaamse Gewest ?
2. Bij hoeveel dossiers werd de eis tot toekenning van planschade ingewilligd ? Wat is het totale bedrag van de toegekende planschade ? Hoe ver staat het met de uitkering van de toegekende bedragen ?
3. Op hoeveel kan het totaal van de ingediende financiële eisen tot schadeloosstelling worden berekend ?

Antwoord

In tegenstelling tot wat het lid vooropstelt, worden er nog steeds nieuwe planschadedossiers ingeleid.

1. Het bestuur Ruimtelijke Ordening beschikt over geen statistische gegevens ter zake, maar er kan wel vermeld worden dat voor het jaar 1992 nog 23 nieuwe planschadedossiers werden ingediend. In de eerste helft van 1993 werd het Vlaamse Gewest nog 12 keer gedagvaard voor planschade.

Wat de overige planschadedossiers betreft aanhangig van vóór 1992, gaat het hier om een 650-tal gevallen.

2. Voor het jaar 1992 werd voor circa 21.000.000 frank planschade toegekend en uitgekeerd.
3. In vele gevallen zijn de aanvragers van planschadevergoedingen op het ogenblik van de inleidende dagvaardiging niet in staat het bedrag nauwkeurig te bepalen. Dit heeft als gevolg dat de initieel gevorderde planschadebedragen vaak schromelijk overdreven zijn, terwijl in andere gevallen zelfs helemaal geen bedrag in de dagvaarding wordt vermeld.

Ongeveer een derde van alle planschadezaken bevindt zich nu in graad van beroep, terwijl een tiental zaken hangende zijn voor het Hof van Cassatie.

Ten slotte moet er rekening mee gehouden worden dat voor al de nog hangende zaken in geval van

definitieve veroordeling, het Vlaamse Gewest over de mogelijkheid beschikt om zich van de verplichting tot betaling van schadevergoeding te onttrekken door toepassing van artikel 37.7 en 8 lid van de stedenbouwwet (herstel in natura-terugkoop).

Vraag nr. 312
van 17 juni 1993
van de heer E. VAN VAERENBERGH

Aanleg fiets- en wandelpaden arrondissement Halle-Vilvoorde — Stand van zaken

Volgens het Vlaams regeerakkoord zal er een actieprogramma worden gestart met het oog op de aanleg van fiets- en wandelpaden in groene zones, onder meer bij de herwaardering van oude spoorweg- en buurttrambeddingen en tragels.

1. Hoeveel dergelijke fiets- en wandelpaden werden er intussen al aangelegd in het arrondissement Halle-Vilvoorde ?
2. Waar werden ze aangelegd ?
3. Hoeveel zijn er al voor 1993, 1994 en 1995 gepland in het arrondissement Halle-Vilvoorde ? Waar ? Wat is de kostprijs ?

Antwoord

In het verleden werden in het arrondissement Halle-Vilvoorde volgende fiets- en wandelpaden in groene zones uitgevoerd :

- Sterrebeek : Tramlaan, fietspad op oude trambedding ;
- Elewijt (Zemst) : Waverse baan, fietspad in groene zone ;
- Asse : N 9 tussen Wijndruif en Koudenbergstraat, fietspad op oude trambedding.

Op het ogenblik zijn er geen fiets- en wandelpaden gepland in bedoelde zones.

Wel wil ik erop wijzen dat in uitvoering van de jaarlijkse investeringsprogramma's voor de gewestwegen, talrijke projecten met betrekking tot de veiligheid van de zwakke weggebruiker, hetzij afzonderlijk hetzij samen met wegenwerken worden gepland of in uitvoering zijn.

Vraag nr. 313
van 17 juni 1993
van de heer E. VAN VAERENBERGH

Gewestwegen arrondissement Halle-Vilvoorde — Investeringsprogramma 1993

Kan de minister mij een gedetailleerd overzicht geven van het investeringsprogramma van de gewestwegen in het arrondissement Halle-Vilvoorde voor het jaar 1993, met vermelding van de geschatte uitgaven ?

Antwoord

Investeringsprogramma
Arrondissement Halle-Vilvoorde — 1993

---

1. Algemene uitgavenbegroting

B.A. 73.22 : Veiligheid en structureel onderhoud

a. Wegverhardingen

1. ROB	Ring om Brussel : wegwerken van spoorvorming tussen Zaventem en Viaduct Vilvoorde	30M
2. ROB	Ring om Brussel : wegwerken diverse verzakkingen en rectificeren van lengteprofiel en fluis-terafalt	20M
3. N202	Mutsaard — Grimbergen — Aanpassing Sint-Annalaan : vak Spaanse Linde De Voerlaan	25 M
4. N278	Vilvoorde-Peutie. Dubbelrichtingsfietspad	11M

b. Aanbrengen van veiligheidsstootbanden

5. ROB	Ring om Brussel : verkeersknooppunt van Groot-Bijgaarden. Plaatsen van veiligheidsconstructies	32M
--------	--	-----

c. Herinrichten van kruispunten en bochtverbeteringen

6. N203a	Zuidelijke wegomlegging Halle. Bochtverbetering t . h.v. de Kromstraat	45 M
7. ROB	Ring om Brussel in Zaventem. Aanpassen van in- en uitrit	25 M
8. A 10	Brussel-Oostende in Ternat. Kruispunt met de provinciebaan N 285	35 M
9. N227	Tervuren-Mechelen in Sterrebeek. Kruispunt met de Tramlaan	12M
10. N 8	Brussel-Ninove in Roosdaal. Kruispunt Poelkebeekstraat	15 M
11. N6	Brussel-Bergen in St .-Pieters-Leeuw (Brukom). Kruispunt Pijnbroekstraat en de F. Uyenbroekstraat	5 M
12. N28	Halle-Ninove in Gooik. Kruispunt Zwart Schaap en kruispunt Hoeve (Strijlandstraat) onteigeningen	10M
13. N211	Meise : Kruispunt met Plasstraat. Uitrit nr. 3 — A 12 met aanleg van fietspaden	24M

Art. 73.27 :	Verkeersafwikkeling + continuïteit	
14. R22	Grimbergen — Doortrekking Woluwelaan tot de Cockeriestraat 4de fase	50M

Art. 73.28 :	Fietspaden	
15. N 221B	Meise : fietspad Kapellelaan met aanpassing kruispunt N 211 Vilvoorde-Aalst	15 M

II. Vlaams Infrastructuurfonds

A. Leefbaarheidsprojecten		
a. Doortochtprojecten		
16. N 272	Pepingen — Galmaarden in Tollembeek. Marktplein van Tollembeek	20 M
b. Bestrijding geluidshinder		
17. E 19	Proefproject in Vilvoorde. Plaatsen van geluidsschermen	30M
18. E40	Aanbrengen van fluisterasfalt op het vak ROB — N 227 in Zaventem, richting Luik	20M
c. Functionele beplantingen		
19. R 22	Woluwelaan — beplantingen	15 M
B . Belangrijke economische projecten		
20. ROB	Ring om Brussel — Vervangen brug W 33. Vervangen bovenbouw	50M
21. N208	Affligem-Denderleeuw — Verbinding Denderleeuw met E 40 in Affligem (1e fase — vanaf Denderleeuw tot station Liedekerke)	70M
22.	Sanering slib Oude Zenne — 1e fase	40M
C. Bijzondere projecten		
23. A 201	Zaventem : Viaduct (deel ten laste Gewest/co-financiering)	35 M

Vraag nr. 314
vau 21 juni 1993
van de heer X. BUISSERET

Schilderwerken verkeerspalen — Waalse firma

In Vlaanderen worden sedert geruime tijd alle verkeerspalen geschilderd in geel/zwart . Naar verluidt zouden de schilderwerken worden uitgevoerd door een Waalse firma.

1. Kan de minister dit bevestigen ?

2. Door welke firma worden de werken uitgevoerd ?
3. Waarom worden de werken in Vlaanderen uitgevoerd door een Waalse firma ?

Antwoord

1. De herschildering van seinpalen gebeurt niet systematisch, doch alleen wanneer één of meerdere palen op een kruispunt vervangen moeten worden ten gevolge van averij, of wanneer de palen aan herschildering toe zijn volgens het normale onderhoudsritme.
2. Deze schilderwerken worden uitgevoerd in het kader van de algemene aannemingscontracten voor het onderhoud van de elektrische en elektromechanische installaties langs de wegen, gegund na openbare aanbesteding voor elk van de provincies in het Vlaamse Gewest. Volgens de gevolgde procedure van de openbare aanbesteding dient wettelijk de laagste conforme inschrijver voor de aanneming te worden goedgekeurd.
3. Het genoemde algemene onderhoudscontract wordt in de provincie Limburg momenteel uitgevoerd door de NV Y. Paque uit Rocourt. In de andere Vlaamse provincies is het genoemde onderhoudscontract in handen van een aannemer of een tijdelijke vereniging van aannemers met lokale zetel in het Vlaamse Gewest.

Vraag nr. 315
van 21 juni 1993
van de heer E. VAN VAERENBERGH

Geluidsschermen arrondissement Halle-Vilvoorde — Criteria

Kan de minister mij een overzicht geven van de aanvragen tot het aanbrengen van geluidswerende panelen langs autosnelwegen, spoorwegen of openbare wegen in het arrondissement Halle-Vilvoorde ?

Wat is de kostprijs hiervan ? (Graag afzonderlijk per aanvraag.)

Welke criteria worden er in acht genomen bij het bepalen van de plaatsen waar geluidsschermen worden aangebracht ?

Antwoord

Evenals voor andere arrondissementen valt er voor het arrondissement Halle-Vilvoorde een aanzienlijk aantal aanvragen tot het aanbrengen van geluidsschermen te noteren. Deze aanvragen worden door de bevoegde dienst op hun gegrondheid onderzocht. Een lijst van de aanvragen werd rechtstreeks aan het lid opgestuurd.

Als voornaamste factor wordt hierbij het toelaatbaar gemeten geluidsniveau van 65 DBA (leq) gehanteerd. Tevens worden nog bijkomende factoren in aanmerking genomen zoals :

- aantal woningen ;
- andere geluidsbronnen die de doelmatigheid van het scherm negatief beïnvloeden ;

- de periode waarin de woningen werden gebouwd (vóór of na de aanleg van de autosnelweg) ;
- geplande werken (bijvoorbeeld ondertunneling, ingrijpen op de verharding).

Omdat de kostprijs niet alleen afhankelijk is van de oppervlakte, maar heel in het bijzonder ook van de plaatselijke toestand en de wijze van de fundering, kan pas een ramingsbedrag per aanvraag opgegeven worden na een verdere en grondige studie van het project. Daar deze studies voor al deze aanvragen nog niet gedaan werden, zijn er dan ook nog geen ramingsbedragen voorhanden.

Vraag nr. 316
van 22 juni 1993
van de heer E. VAN VAERENBERGH

Gemeentelijke begrotingen en rekeningen — Statistisch materiaal voor departement

Ieder jaar worden de gemeenten niet alleen verplicht hun begrotingen en rekeningen op te sturen aan de provincie voor nazicht en goedkeuring, maar moeten ze ook aan het departement Binnenlandse Aangelegenheden een exemplaar toesturen met de bedoeling blijkbaar de toezichhoudende overheid informatie en statistisch materiaal te bezorgen om het beleid onder meer ten aanzien van de gemeente te ondersteunen.

Wat opvalt is dat de gemeenten en hun verantwoordelijken geen enkele respons krijgen inzake de overvloedige informatie die aan Binnenlandse Aangelegenheden bezorgd wordt.

1. Waarop baseert Binnenlandse Aangelegenheden zich om een exemplaar van gemeentelijke begrotingen en rekeningen op te vragen ?
2. Wat gebeurt er met de gemeentelijke begrotingen en rekeningen op het departement Binnenlandse Aangelegenheden ?
  - a. Welke dienst bekijkt die stukken ?
  - b. Welke verwerkingen of bewerkingen ondergaan de stukken op die dienst ?
  - c. Welke statistieken worden opgesteld op basis van de stukken ?
  - d. Zijn de stukken of statistieken beschikbaar voor de voorbije jaren en kunnen ze medegedeeld worden ?

Antwoord

De Vlaamse regering hecht bijzonder veel belang aan het behoud van het financieel evenwicht van de gemeenten. Die bezorgdheid komt duidelijk tot uiting, onder meer in de jaarlijkse onderrichtingen die in de omzendbrieven betreffende de opstelling van de gemeentebegrotingen worden verstrekt, in de maatregelen die getroffen werden om de diverse overheidsfondsen op een doordachte en structurele wijze tussen de gemeenten te verdelen en in de saneringsmaatregelen die voor sommige gemeenten werden getroffen.

Vanzelfsprekend kan de Vlaamse regering het financieel beleid van de gemeenten niet degelijk ondersteunen en begeleiden, wanneer zij niet over de informatie beschikt om de financiële toestand van de gemeenten en de evolutie ervan te evalueren.

Het is dan ook reeds van belang voor de gewestvorming dat de gemeenten verplicht werden om een exemplaar van hun begroting en rekening naar de bevoegde administratie te sturen. Oorspronkelijk stoelt die verplichting op artikel 24bis van de wet van 4 juli 1962 betreffende de openbare statistiek, gewijzigd bij de wet van 1 augustus 1985.

Deze verplichting is thans formeel opgenomen in de artikelen 7 en 15 van het decreet van 28 april 1993 houdende regeling, voor het Vlaamse Gewest, van het administratief toezicht op de gemeenten.

De gemeentebegrotingen en -rekeningen van de 308 Vlaamse gemeenten zijn bestemd voor de administratie Binnenlandse Aangelegenheden, dienst Financieel Beleid van Provincies en Gemeenten. Die dienst verzamelt daaruit de volgende gegevens :

- enkele algemene gegevens, zoals aantal inwoners, oppervlakte, aanslagvoeten APB en opcentiemen O.V. ;
- belastinggegevens ;
- specifieke gegevens zoals tekort OCMW en ziekenhuizen, uitstaande schuld ;
- de volledige samenvattingstabellen van de gewone en de buitengewone dienst (inbegrepen resultaat van het dienstjaar en algemeen resultaat).

Op basis van die gegevens worden, naargelang de specifieke behoefte aan informatie, rapporten opgesteld die zeer uiteenlopend kunnen zijn inzake inhoud, omvang en complexiteit.

Ik verwijz als voorbeeld naar de zeer uitgebreide rapporten die de administratie Binnenlandse Aangelegenheden heeft opgesteld naar aanleiding van het onderzoek naar de centrumfunctie in de Vlaamse gemeenten door de commissie Binnenlandse Aangelegenheden. De totale omvang van die rapporten besloeg meer dan vijfhonderd bladzijden.

Ik deel het lid tevens mee dat de administratie Binnenlandse Aangelegenheden einde 1992 gestart is met de gegevensverzameling via een diskette die aan de gemeenten wordt bezorgd. De bedoeling is uiteraard om de beoogde informatie efficiënter en sneller in te winnen en te verwerken. Die betere gegevensverwerking moet de administratie bovendien de mogelijkheid bieden om in de toekomst in de vorm van een jaarverslag, relevante statistische informatie over de gemeentefinanciën aan de gemeentebesturen te verschaffen. Zo'n jaarverslag wordt thans voorbereid.

De publikatie van die gegevens moet tevens de toeneemende vraag beperken van gemeentebesturen en diverse instellingen naar statistische gegevens inzake de gemeentefinanciën. Gelet op de niet onbeperkte middelen inzake personeel en materiaal kunnen die vragen immers niet altijd en onmiddellijk worden beantwoord.

Vraag nr. 321
van 25 juni 1993
van de heer H. VAN DIENDEREN

Ontmoediging autogebruik – Omzendbrief inzake parkeerruim te

“Vlaanderen-Europa 2002” pleit voor “een streng stedelijk parkeerbeleid” om het autogebruik te ontmoedigen. Het regeerakkoord spreekt van “parkeermaatregelen” en het “verkeersarm maken van historische stads- en dorpskernen”. Het is duidelijk dat daarvoor de “Richtlijnen betreffende de eis om bij bouwwerken parkeerruimte te scheppen” (omzendbrief van 20 oktober 1982, Belgisch Staatsblad van 21 december 1982) moeten worden veranderd. Parkeerplaatsen in de steden trekken verkeer aan, veroorzaken mee het fileprobleem en zorgen mee voor de verloedering van die binnensteden.

De minister heeft al op 23 juni 1992 een advies gekregen van de Vlaamse Stichting voor Verkeerskunde, waarin gepleit wordt voor herziening van de omzendbrief en waarin concrete suggesties worden gedaan.

Hoever staat de herziening van die omzendbrief ?

Wordt daarin het principe van “Vlaanderen-Europa 2002” verwerkt ?

Wanneer zal een nieuwe omzendbrief van kracht worden ?

Antwoord

In het Advies van de Vlaamse Stichting Verkeerskunde betreffende de omzendbrief van 20 oktober 1982 houdende richtlijnen betreffende de eis om bij bouwwerken, parkeerruimte te scheppen, werd in principe gesteld dat de omzendbrief vervangen moet worden, maar werd ook gesteld dat het niet opportuun is deze wijziging door te voeren los van het Structuurplan Vlaanderen. Het advies bevat dan ook geen tekst voor een nieuwe omzendbrief, maar wel wordt er een kader in geschetst, waarin de parkeerproblematiek volgens de Vlaamse Stichting Verkeerskunde dient geplaatst te worden.

De heer J. Sauwens, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming, heeft daarom aan de Vlaamse Stichting Verkeerskunde de opdracht gegeven dit kader verder uit te werken in een studie, met als doel het opstellen van gemotiveerd en onderbouwd voorstel tot herziening van de omzendbrief. Het aanvangsbevel tot het uitvoeren van deze studie werd gegeven op 15 februari 1993. De resultaten van de studie worden voor het einde van dit jaar verwacht, zodat integratie in het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen mogelijk is.

Het is niet wenselijk nu reeds vooruit te lopen op de resultaten van de studie van de Vlaamse Stichting Verkeerskunde, maar in het vroegere advies van de Vlaamse Stichting Verkeerskunde werd reeds uitgegaan van een streng stedelijk parkeerbeleid voor de grote agglomeraties en verstedelijkte gebieden, op voorwaarde dat dit geïntegreerd werd in een beleid ter ondersteuning van de andere vervoersmodi.

Of een nieuwe omzendbrief gewenst is om een dergelijk breed beleidskader te kunnen helpen definiëren, is nu nog niet duidelijk.

Als een herziening van de omzendbrief noodzakelijk zou blijken, zal deze herziene omzendbrief pas later van kracht kunnen worden.

**Vraag nr. 333
van 2 juli 1993
van de heer R. VAN HOOLAND**

Ruimtelijke Ordening — Algemene plannen van aanleg

In het lokale ruimtelijke beleid is het algemeen plan van aanleg (APA) een nuttig instrument, maar in vergelijking met andere plannen, zoals het bijzonder plan van aanleg (BPA), is het niet het meest effectieve middel om de gefundeerde bestemming van de ruimte te verzekeren.

1. Welke gemeenten in het Vlaamse Gewest beschikken over een APA en sedert wanneer ?
2. In welke gemeenten in het Vlaamse Gewest wordt een APA opgesteld ?
3. Is het APA een geplande schakel in het nakende Structuurplan Vlaanderen ? Zo ja, hoe ziet de respectieve timing er uit : APA's vooraf, parallel of nadien ?

Antwoord

1. De juridische situatie van de APA's is eerder complex. Talrijke APA's werden in herzining gesteld, hetzij op aanvraag van de gemeente, hetzij ambtshalve om het aanlegplan in overeenstemming te brengen met het gewestplan. Andere gemeenten hebben voorgesteld het APA te vervangen door het gewestplan.

Verder moet de aandacht gevestigd worden op de situatie die ingevolge de fusie van gemeenten ontstaan is. Zo komt het voor dat in een huidige (fusie)gemeente een deel-APA (namelijk dit van een vroegere deelgemeente) bestaat.

Verder kan de situatie nog complexer zijn indien de gemeentegrenzen van een gemeente, die beschikt over een APA, hetzij voor, hetzij na de fusie werden gewijzigd.

Aan het lid zal ik met een afzonderlijke zending de gedetailleerde lijst laten bezorgen van de gegevens in verband met de juridische situatie van de onderscheiden APA's .

2. Het bestuur van de Ruimtelijke Ordening beschikt niet over deze gegevens. Een APA wordt immers opgesteld door toedoen van de gemeente. Uit de informatie van de administratie blijkt, dat door een kleine tiental gemeenten een initiatief zou zijn genomen tot het opstellen van een APA. Op het hoofdbestuur is momenteel geen dossier tot goedkeuring, in het kader van de procedure voorzien in de artikels 21 en 23 van de wet op de ruimtelijke ordening, in behandeling.

3. De ontwerp-tekst van het decreet ruimtelijke ordening dat thans in voorbereiding is, behoudt de term "algemeen plan van aanleg" niet meer. Wel wordt voorzien in een gemeentelijk uitvoeringsplan. Dit uitvoeringsplan kan slaan op het geheel of op een gedeelte van het grondgebied van de gemeente.

Nieuw ten opzichte van de thans geldende bepalingen is dat het uitvoeringsplan zich niet beperkt tot het aangeven van de bestemmingen van de verschillende delen van het grondgebied, maar dat het plan ook uitvoeringsmaatregelen moet bevatten.

Het gemeentelijk uitvoeringsplan moet de bindende en verordenende bepalingen van de gewestelijke en provinciale planning mee opnemen en moet rekening houden met de richtinggevende elementen. In dit kader is het aangegeven dat een gemeentelijk uitvoeringsplan voor het gehele grondgebied slechts wordt goedgekeurd na het tot stand komen van de planning op het hoger niveau. Dit mag voor het gemeentelijk niveau echter geen beletsel zijn om ook een gemeentelijke ruimtelijke planning te starten.

H. WECKX

VLAAMSE MINISTER VAN CULTUUR EN
BRUSSELSE AANGELEGENHEDEN

**Vraag nr. 143
van 8 juli 1993
van de heer J. DE ROO**

Sportinfrastructuur Gent-Eeklo — Investerings

Graag vernam ik van de Vlaamse minister welke investeringen voor sportinfrastructuur van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1992-1993 voor het arrondissement Gent-Eeklo werden vastgelegd en wat de precieze aard van de werken was.

Tevens had ik graag een overzicht van de geplande werken wat sportinfrastructuur voor het arrondissement Gent-Eeklo betreft in 1994.

Antwoord

Het Bloso verstrekke mij de volgende informatie.

Sportinfrastructuur van de Vlaamse Gemeenschap = Bloso-centra.

Investerings = investeringskredieten in duurzame, onroerende goederen.
Bloso-centra (artikel 71.11 van de Bloso-begroting).

Arrondissement Gent (21 gemeenten) : Aalst, Deinze, De Pinte, Destelbergen, Evergem, Gavere, Gent (Bloso-centrum) , Knesselare, Lochristi, Lovendegem, Melle, Merelbeke, Moerbeke, Nazareth, Nevele, Oosterzele, Sint-Martens-Latem, Waarschoot, Wachtebeke, Zomergem , Zulte .

Arrondissement Eeklo (6 gemeenten) : Assenede, Eeklo, Kaprijke, Maldegem, Sint-Laureins (Bloso-centrum Sint-Jan-in-Eremo) , Zelzate.

a. Vastleggingen 1992

Bloso-Gent : 0 frank.

Bloso-Sint-Jan-in-Eremo :

- 474.813 frank (bouw klaslokalen en sanitair blok — aanpassing eindstraat) ;
- 389.729 frank (bouw klaslokalen en sanitair blok — aanpassing eindstaat : gedeelte minnelijke schikking).

b. Vastleggingen 1993

Basis : fysische programma's 1993

Bloso-Gent : 0 frank.

Bloso-Sint-Jan-in-Eremo :

Historiek

1. Inleiding

Behalve de realisatie in 1991-1992 van twee kleine klaslokalen beschikt dit centrum slechts over preciaire infrastructuur. Gezien het succes van de sportkampen en sportklassen, zowel voor het ponyrijden (voor kinderen van 8 tot 14 jaar) als voor de watersporten, werd voorgesteld in de noodzakelijke aangepaste infrastructuur te voorzien (Bloso-bouwaanvraag van 14 november 1991). Bovendien werd beoogd dit centrum over een volledig jaar te exploiteren met een volledige bezetting.

2. Fysisch programma 1993 (raad van bestuur van 3 juni 1992)

In dit basisprogramma werd voor de bouw van overnachtingsaccommodaties een bedrag van 30.000.000 frank ingeschreven. In afspraak met alle ter zake bevoegde instanties, inclusief de vertegenwoordigers uit organisaties ter bescherming van de natuur, werd het project kleinschalig gehouden met behoud van de huidige bezettingscapaciteit.

3. Eerste aangepast fysisch programma 1993 (raad van bestuur van 16 december 1992)

Gezien het uitblijven van de nodige bouwvergunning werd geopteerd voor de uitbouw van de ponypiste (openlucht) met stallen en bergingen. Hievoor werd een bedrag van 15.000.000 frank ingeschreven.

4. Tweede aangepast fysisch programma 1993 (raad van bestuur van 21 april 1993)

Naar aanleiding van het verzoek van 14 november 1991 om afgifte van een stedenbouwkundig attest nummer 2 (zie inleiding), werd door de Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijk ke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, T. Kelchtermans, beslist — in toepassing van artikel 20 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 — , geen vergunning te verlenen. Ondanks het voor Bloso gunstig advies van het schepencollege van de gemeente Sint-Laureins, gericht aan de bevoegde Vlaamse administratie, diende het schepencollege de visie van de minister te onderschrijven door een ongunstig attest van 7 april 1993.

Om de activiteiten niet te moeten opschorten, heeft de raad van bestuur van 21 april 1993 uiteindelijk voor 1993 een bedrag ingeschreven van 2.000.000 frank voor de aankoop van een schuur voor stallen en bergingen. Het betreft de schuur die het Bloso sinds 1981 huurde en die door de eigenaar te koop werd gesteld. Intussen werd op 15 juli 1993 de koop gesloten voor een bedrag van 1.665.000 frank.

c. Overzicht geplande infrastructuurwerken 1994

Basis : voorstel fysisch programma 1994

Bloso-Gent : 0 frank voorzien.

Bloso-Sint-Jan-in-Eremo : 0 frank voorzien (zie historiek onder rubriek vastleggingen 1993).

Ik hoop hiermee de gevraagde inlichtingen te hebben verstrekt.

L. VAN DEN BOSSCHE

VLAAMSE MINISTER VAN ONDERWIJS EN
AMBTENARENZAKEN

Vraag nr. 189
van 21 juni 1993
van de heer F. VAN DEN EYNDE

Stedelijk kunstinstituut in Gent — Tweektalige uitnodigingen

Het stedelijk kunstinstituut van Gent verstuurd tweektalige uitnodigingen voor haar tentoonstelling "Une histoire belge" die op 25 en 26 juni aanstaande zal plaatsvinden.

Is de minister van mening dat dat in overeenstemming is met de taalwetten ?

Zo nee, welke maatregelen werden er getroffen ?

Antwoord

Aan het lid is kennelijk de ironische betekenis ontsnapt van de Franse vertaling die in kleine letterdruk inderdaad voorkomt op de uitnodiging voor de tentoonstelling "Une histoire belge", waarvan de titel de vraagsteller blijkbaar niet in zijn gemoetsrust verstoort. Deze ironische doelstelling van de tentoonstelling is nochtans duidelijk, in de Nederlandse taal, bij de titel vermeld.

Vermits ik van oordeel ben dat schamperheid ook een rechtmatige plaats moet hebben in kunststratingen, zelfs al hebben deze tot object de "Belgische historie" te hekelen, heb ik het niet opportuun bevonden om maatregelen te treffen die het lid bedoeld.

Vraag nr. 192
van 23 juni 1993
van de heer F. VAN DEN EYNDE

Departement — Personeel

Op 15 juni 1993 deelde minister Tobback in de Senaat mee dat hij niet weet hoeveel mensen er op het departement van Binnenlandse Zaken werken.

Kan de minister medelen hoeveel mensen er op zijn departement tewerkgesteld zijn ?

Kan de minister medelen op welke uren zijn diensten openstaan voor het publiek ?

N.B. : Deze vraag werd gesteld aan alle Vlaamse ministers.

Antwoord

De tabel hieronder geeft de toestand per 1 juli 1993 weer van de personeelseffectieven van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, gespreid over de verschillende departementen, provinciale gouvernementen en wetenschappelijke inrichtingen.

Wat het tweede deel van de vraag betreft, kan ik medelen dat ik sedert 1 maart 1993 enkele belangrijke wijzigingen heb aangebracht in de werktijdregeling van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.

Om de dienstverlening te optimaliseren en een maximale bereikbaarheid van de diensten voor de burger te verzekeren, werd het begrip service-tijd ingevoerd. Dit betekent dat alle diensten bereikbaar moeten zijn tussen 8 uur 30 en 12 uur 30 en tussen 13 uur 15 en 17 uur.

Deze regeling sluit uiteraard niet uit dat in bepaalde diensten van de Vlaamse regering aanvullende maatregelen werden genomen inzake bezoekdagen als bijkomende vorm van serviceverlening aan de burger.

Effectieven diensten Vlaamse regering op 1 juli 1993

	Aantal
1. Departementen	
Coördinatie	272
Algemene Zaken en Financiën	1.085
Onderwijs	1.262
Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur	1.438
Leefmilieu en Infrastructuur	6.047
Economie, Werkgelegenheid en Binnenlandse Aangelegenheden	421
Totaal departementen	10.525
2. Provinciale gouvernementen	
Antwerpen	98
Brabant	55
Limburg	82
Oost-Vlaanderen	81
West-Vlaanderen	96
Totaal Prov. gouv.	412
3. Wetenschappelijke instellingen	
Centrum voor Bevolkings- en Gezinsstudieën	27
Koninklijk Museum voor Schone Kunsten te Antwerpen	74
Instituut voor Natuurbehoud	24
Instituut voor Bosbouw en Wildbeheer	10
Instituut voor het Archeologisch Patrimonium	9
Totaal Wet. Instel.	144
4. Algemeen totaal	
	11.081

**Vraag nr. 193
van 24 juni 1993
van mevrouw S. CREYF**

Schoolgebouwen ARGO — Leegstand en verkrotting

In Oudergem, recht tegenover het domein Hertoginnesdal, staat in de Vorstlaan een oude Vlaamse school, eigendom van de ARGO, in verval. In jaren werden geen onderhoudswerken meer uitgevoerd en de verkrotting wordt erger en erger.

Dit geval staat trouwens niet alleen. Verscheidene schoolgebouwen van de ARGO staan leeg en worden helemaal niet meer onderhouden. De toekomstige bestemming van veel van die gebouwen is onduidelijk.

Bestaat er een inventaris van ARGO-gebouwen die niet meer voor onderwijsdoeleinden worden gebruikt ? Heeft de ARGO voor deze gebouwen een bestemmingsplan ?

Welke initiatieven kan de minister nemen indien de ARGO deze gebouwen gewoon laat verkrotten ? Heeft hij reeds initiatieven genomen ? Zo ja, welke ?

Antwoord

Het domein, gelegen Vorstlaan in Oudergem, werd als schooldomein gedesaffecteerd en in 1990 voor verkoop overgedragen aan het bevoegde Comité van Aankoop.

Nadat het geciteerde domein verlaten werd door de school, heeft dit vaak het voorwerp uitgemaakt van vandalisme.

De buitendienst Brabant van de ARGO trof de nodige beveiligingsmaatregelen om dit vandalisme tot een minimum te herleiden.

Wat de leegstand van de gebouwen betreft, kan ik melden, dat de ARGO, van zodra een school wordt gedesaffecteerd, het domein overdraagt aan het bevoegde Comité van Aankoop, die het nadien te koop stelt.

De te koop gestelde domeinen worden door de administratie van de ARGO bijgehouden per provincie.

Conform de autonome rechtspersoonlijkheid van de ARGO is de centrale raad volkomen bevoegd voor het beheer van de onroerende goederen die tot het gemeenschapsonderwijs behoren.

J. SAUWENS

VLAAMSE MINISTER VAN VERKEER,
BUITENLANDSE HANDEL EN
STAATSHERVORMING

**Vraag nr. 108
van 8 juni 1993
van de heer H. VAN DIENDEREN**

De Lijn — Combinatie openbaar vervoer-fiets

De minister lijkt niet erg te geloven in de combinatie fiets en stads- en streekvervoer. Dat blijkt uit zijn antwoord op mijn "fietsinterpellatie" van 26 mei 1993.

Heel wat bedrijven van stads- en streekvervoer in Duitsland, Zwitserland en Oostenrijk staan hun reizigers toe gratis of tegen een geringe vergoeding hun fiets mee te nemen. Alleen tijdens de spitsuren is dat niet mogelijk. Door de combinatie openbaar vervoer en fiets kan de reiziger verplaatsingen van deur tot deur afleggen, net zoals met de auto. Maar de combinatie vervuult minder, neemt minder ruimte in beslag en veroorzaakt minder verkeersslachtoffers.

De Lijn vernieuwt af en toe zijn trams en bussen en koopt soms tweedehands- of nieuw materiaal aan. Als trams en bussen geschikt worden gemaakt om fietsen mee te nemen, kunnen ook kinder-, boodschappen-, en rolwagens makkelijker mee.

1. Kiest De Lijn ervoor om al zijn rollend materieel geleidelijk geschikt te maken voor het meenemen van fiets ? Volgens welk tijdschema ?
2. Waarom vergroot De Lijn haar rol in het recreatief verkeer niet door toe te staan fietsen mee te nemen ? Met bus of (kust)tram kan men het vertrekpunt van een fietstocht bereiken. In geval van regen of lekke band kan De Lijn voor een oplossing zorgen. Tijdens de weekends kan de fietsende recreant een nieuwe klant worden voor De Lijn. Ten minste als de tarieven aantrekkelijk zijn.

Antwoord

1. De Lijn heeft een duidelijke keuze gemaakt inzake materieel : lagevloeruitbating in de-steden en niet op het platteland. Bij de lagevloerrijtuigen is het uitstappen zeer gemakkelijk en is er een ruim platform zonder treden. Fietsvervoer is hier technisch mogelijk.

Het toelaten van fietsen op de voertuigen van De Lijn zal steeds beperkt blijven tot bepaalde rijtuigen en trajecten. Dit is ook het geval bij buitenlandse stads- en streekvervoermaatschappijen.

- 2 De Lijn opteert duidelijk voor een grotere rol in het recreatieve verkeer. Voorbeelden hiervan zijn De Zonnlijn, de Gentse Feesten-bus, de Beiaardbus, de recreatieve rol van de belbus in de Westhoek, medewerking aan de B-dagtrips van de NMBS. Het aantal reizigers voor deze activiteiten groeit jaarlijks.

De Fietstram aan de kust kadert in de thematrams van de Zonnlijn. Hij rijdt op dinsdag, donderdag en zaterdag van 13 juli tot 21 augustus 1993. In de voor- en namiddag is er telkens een rit tussen Knokke en De Panne en terug. De capaciteit is 30 fietsen. De reizigers kunnen gebruikmaken van de Zonnlijn-plus kaart, waarbij de prijs varieert tussen 70 en 220 frank naargelang de afstand en de leeftijd van de reiziger. Dit initiatief zal overigens na de zomerperiode 1993 geëvalueerd worden.

W. DEMEESTER-DE MEYER

VLAAMSE MINISTER VAN FINANCIËN EN
BEGROTING, GEZONDHEIDSINSTELLINGEN,
WELZIJN EN GEZIN

Vraag nr. 61
van 10 juni 1993
van de heer M. LOGIST

Fiscale attesten kinderopvang — Semi-internaten

Kinderdagverblijven en onthaalmoeders erkend door Kind en Gezin, hebben het recht aan de ouders een fiscaal attest te geven waardoor de kosten van de kinderopvang fiscaal in mindering kunnen worden gebracht.

Voor kinderen jonger dan drie jaar, die wegens de zwaarte van hun handicap niet in de gewone kinderdagverblijven kunnen worden opgevangen en van wie de ouders voor hun opvang een beroep doen op de semi-internaten, kunnen de instellingen dergelijke attesten niet geven.

Ziet de minister mogelijkheden om die discriminatie weg te werken door die instellingen ook de machtiging te verlenen om voormelde attesten te geven ?

Antwoord

De problematiek van fiscale aftrekbaarheid van kosten voor opvang in een semi-internaat voor kinderen beneden de drie jaar, werd mij reeds eerder signaleerd.

Aangezien de deze materie ressorteert onder de bevoegdheid van de heer Maystadt, nationaal minister van Financiën, heb ik hem op 14 april 1993 een brief geschreven met de vraag om deze zaak te onderzoeken. Tot nog toe heb ik geen antwoord ontvangen. Mijnerzijds laat ik onderzoeken of via de reglementering met betrekking tot Kind en Gezin geen oplossing mogelijk is.

Vraag nr. 67
van 23 juni 1993
van de heer J. GEYSELS

Gezins- en bejaardenhulp — Verzuiling

In de media vernemen wij dat onafhankelijke groepen in de gezins- en bejaardenzorg stelselmatig zouden worden gediscrimineerd. Van de 4,4 miljard frank subsidies van de Vlaamse Gemeenschap voor particuliere initiatieven zou 75 percent gaan naar de christelijke zuil, 10 percent naar de socialistische en 10 percent naar de liberale zuil. Onafhankelijke initiatieven krijgen nauwelijks 2,7 percent.

Nochtans stelt de v.z.w. Onafhankelijke Thuiszorg

Vlaanderen, als voornaamste vertegenwoordiger van de onafhankelijke groep, dat zij minstens 16 percent van de sociaal verzekerden vertegenwoordigt, liefst een derde van alle zelfstandig verpleegkundigen en dat zij alle (kleine) ongebonden thuiszorgdiensten groepeerft.

1. Kan de minister deze feitelijke situatie bevestigen ?
2. Waarom nemen de onafhankelijke initiatieven in de gezins- en bejaardenhulp slechts een klein deel van het budget ?
3. Meent de minister niet dat essentiële beginselen zoals de vrije keuze en gelijke behandeling van hulpvragers hierdoor in 't gedrang kunnen komen ?
4. Onlangs stelde de minister dat zij een aantal criteria inzake de toekenning van de gezins- en bejaardenzorg zal wijzigen. De door de minister opgesomde voorbeelden hadden evenwel uitsluitend te maken met criteria aan de hulpverleningszijde. Met andere woorden, de problematiek van de aanbodzijde — wie organiseert de hulpverlening en krijgt hiertoe van de overheid de nodige middelen (personeel en subsidies) komt hierbij kennelijk niet aan bod.

Kan de minister bevestigen of er criteria bestaan, en zo ja, welke, om de budgettaire middelen voor de uitbestede overheidstaken in de gezins- en bejaardenzorg op een evenwichtige en rechtvaardige wijze te verdelen over de diverse representatieve maatschappelijke groepen in Vlaanderen ?

Antwoord

1. Door de samenhang van de beweringen zal ik de punten 1,2 en 3 van de vraag samen beantwoorden.

Hierbij heb ik een overzicht beschikbaar van de subsidieerbare urencontingenten voor gezins- en bejaardenhulp, onderverdeeld in private en openbare diensten. Dit overzicht werd rechtstreeks aan het lid opgestuurd.

Dit contingent is historisch gegroeid, net zoals de sector gezins- en bejaardenhulp historisch gegroeid is. In de pioniersjaren waren het vooral christelijke diensten die gezinshulp en bejaardenhulp aanboden. Dit gebeurde eerst als vrijwilligerswerk.

Vanaf 1949 is deze materie gereguleerd en gesubsidieerd geworden.

Later zijn er ook andere initiatieven bijgekomen van verschillende strekkingen en zijn er ook openbare initiatieven erkend en gesubsidieerd geworden.

Het is zeer gevaarlijk de sector in verzuilingspercentages op te delen. Het is zeker niet juist te stellen dat 75 percent van de private hulp naar de christelijke zuil gaat. Voor de becijfering van deze 75 percent worden een aantal diensten meegerekend die zich autonoom opstellen ten opzichte van de christelijke zuil en ten opzichte van alle zuilen.

Bovendien worden bij de zogenaamd onafhankelijke initiatieven een aantal Volksunie-georiënteerde diensten gerekend, zodat het label onafhankelijk hier totaal verkeerd gebruikt wordt. De v.z.w. Onafhankelijke Thuiszorg Vlaanderen kan tot deze strekking gerekend worden.

Is het in se geen contradictie en tegen de reglementering in, als tegenhanger van de zogenaamd verzuilde hulp, erkenning en uitbreiding te bepleiten, precies op basis van de zogenaamde verzuiling die men aanklaagt ? Hierbij refereer ik aan artikel 4 paragraaf 1 punt 1 van het besluit van 22 juni 1988. Hierin wordt gesteld dat om erkend te worden de diensten voor gezins- en bejaardenhulp zonder onderscheid van politieke, filosofische of godsdienstige overtuiging hulp moeten verschaffen.

2. Een mogelijke wijziging in het contingentensysteem kan er in bestaan de contingenten van de diensten die niet optimaal gebruik maken van hun uren, te verminderen. Zo kan overwogen worden een vermindering met 10 percent toe te passen voor diensten die systematisch 20 percent van hun contingent niet opgebruiken. Deze 10 percent kan gaan naar nieuwe initiatieven.

De criteria die in 1991 en 1992 gehanteerd zijn voor de uitbreiding van de hulpverlening waren criteria inzake gebruiksintensiteit van het contingent. Bijkomende criteria die in de toekomst overwogen worden, zijn criteria naar regionale spreiding van de hulp.

Het specifiek ontwikkelen van criteria om de hulp te verdelen over de diverse representatieve maatschappelijke groepen in Vlaanderen is, zoals reeds vermeld, niet conform de reglementering.

Vraag nr. 70 van 28 juni 1993 van de heer E. VAN VAERENBERGH

Autonome centra voor maatschappelijk werk — Criteria

In antwoord op mijn parlementaire vraag nummer 48 van 1 april 1993 (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, 1992-1993, nr. 12 van 3 mei 1993, blz. 662) antwoordde de minister dat een centrum voor maatschappelijk werk als autonoom wordt beschouwd. . . “wanneer het een volledige onafhankelijke voorziening betreft, die opgericht is als vereniging zonder winstoogmerk en die op geen enkele manier, noch organisatorisch, noch inhoudelijk, noch qua werking kan worden aangezien als behorend tot een landsbond of een verbond van ziekenfondsen bedoeld bij artikel 2 van de wet van 6 augustus 1990”.

Daar het hier kennelijk gaat over een interpretatie van een feitelijke situatie, verzoek ik de minister mij mee te delen welke omschrijving, liefst aan de hand van praktische en toetsbare gegevens, zij geeft aan de door haar gehanteerde begrippen “noch organisatorisch”, “noch inhoudelijk”, “noch qua werking”.

Antwoord

Bij elke aanvraag om als centrum voor maatschappelijk werk te worden erkend, onderzoekt mijn administratie of het centrum als een ingebouwd, dan wel als een autonoom centrum voor maatschappelijk werk moet worden beschouwd.

Zonder exhaustief te willen zijn, worden onder meer de volgende elementen onderzocht :

- de juridische structuur ;
- de samenstelling van de raad van bestuur ;
- de ontstaangeschiedenis en de historiek van het centrum ;
- de eventuele externe financiering van het centrum ;
- de huisvesting ;
- de profilering van het centrum naar de bevolking toe ;
- het bereikte publiek ;
- de aard van de cliëntvragen ;
- de eventuele publikaties van het centrum ;
- de samenwerkingsverbanden met andere welzijnsvoorzieningen ;
- de eventuele aansluiting bij een federatie of koepel.

Pas indien op basis van dit onderzoek blijkt dat geen enkel element erop wijst dat het hier niet zou gaan om "een volledig onafhankelijke voorziening, die op een enkele manier, noch organisatorisch, noch inhoudelijk, noch qua werking kan worden aangezien als behorend tot een landsbond of een verbond van ziekenfondsen, bedoeld bij artikel 2 van de wet van 6 augustus 1990", kan een eventuele erkenning als autonoom centrum voor maatschappelijk werk worden overwogen.

Vraag nr. 71
van 1 juli 1993
van de heer E. VAN VAERENBERGH

Kinderopvang en buitenschoolse opvang — Stimuleringsprogramma's in impulsgebieden

De stimuleringsprogramma's opgezet in de als impulsgebied erkende regio's omvatten acties ter ondersteuning van de economische acties. Hiervoor is er een bedrag van 60,2 miljoen frank voor de periode van 1991-1993. Er kan onder meer steun gegeven worden aan projecten voor kinderopvang en buitenschoolse opvang.

1. Welke projecten inzake kinderopvang werden gefinancierd ?
2. Was er overleg tussen de minister-president en de minister van Welzijn ?
3. Werd Kind en Gezin geraadpleegd en passen deze projecten in de programmatie van Kind en Gezin ?
4. Oefent Kind en Gezin decretaal bepaalde kwaliteitscontrole uit op die projecten ?

Antwoord

De stimuleringsprogramma's in impulsgebieden ressorteren onder de bevoegdheid van de minister-president, tot wie deze vraag beter gericht had kunnen worden.

De projecten voor kinderopvang die een onderdeel vormen van stimuleringsprogramma's in impulsgebieden, worden mij voor advies voorgelegd.

De verdeling van het budget over de acht impulsgebieden ziet er als volgt uit :

Oostende	9.414.410
Meetjesland	4.431.590
Dendermonde	15.383.639
Z.O. Vlaanderen	7.122.458
Rupelstreek	5.454.265
Heist op den Berg	5.715.373
Zennevallei	4.482.361
Hageland	8.195.904
	60.200.000

Aangezien er voor kinderopvang vooralsnog geen programmatienormen bestaan, moeten deze projecten niet getoetst worden aan de norm.

De initiatieven zullen na realisatie wel worden onderworpen aan de meldingsplicht aan Kind en Gezin ook al verleent deze instelling geen subsidies.

Vraag nr. 73
van 1 juli 1993
van de heer E. VAN VAERENBERGH

Adoptieconventie — Ratificatie

Het Permanent Bureau van de Haagse Conferentie inzake Internationaal Privaatrecht bracht een zestigtal landen samen om gedurende in totaal 9 weken (verspreid over 3 jaar) een verdragstekst op te maken om beschermende maatregelen te nemen bij internationale adoptie. Op 29 mei aanvaardden 60 landen met unanimitéit de verdragstekst.

Kind en Gezin dringt aan op ondertekening, ratificatie en goedkeuring van dit verdrag, om België op internationaal vlak niet te isoleren.

De uitvoering van de conventie vergt een wijziging van een aantal aspecten van de adoptiewetgeving. Op dit ogenblik worden in België weinig vereisten gesteld aan het adopteren van het kind of het binnenbrengen van een in het buitenland geadopteerd kind. Gelet op de procedure en garanties opgenomen in de conventie zal België zijn wetgeving op een aantal punten moeten aanpassen,

Kan de minister mij mededelen wanneer dit verdrag zal worden ondertekend, geratificeerd en goedgekeurd ? Wanneer zal onze wetgeving gewijzigd worden ?

Is er reeds contact geweest over deze problematiek met de federale minister van Justitie ?

Antwoord

De ondertekening, ratificatie en goedkeuring van de Haagse Conferentie inzake interlandelijke adoptie is noodzakelijk om België op internationaal vlak niet te isoleren. De ratificatie en goedkeuring van het verdrag zal zowel op federaal niveau, als op het niveau van de Gemeenschappen moeten gebeuren.

Zoals gebruikelijk moet de verdragstekst voorafgaand vertaald worden. Hieraan wordt op heden gewerkt. Eveneens is het noodzakelijk het verslag van de rapporteur van de Haagse Conferentie inzake Internationaal Privaatrecht af te wachten, aangezien hierin de

gegevens voor de memorie van toelichting zijn opgenomen. Beide documenten kunnen in het najaar verwacht worden, waarna de hierboven vermelde procedure van ratificatie en goedkeuring voortgezet kan worden.

De uitvoering van de conventie impliceert een vrij fundamentele wijziging van de adoptiewetgeving. Na goedkeuring van de conventie heeft de verdragstekst rechtstreekse werking in de Belgische rechtsorde. Om de conventie ook effectief te kunnen uitvoeren, is het evenwel noodzakelijk een aantal wetswijzigingen door te voeren.

Binnen de administratie van Kind en Gezin wordt reeds geruime tijd, ook in overleg met het **werkveld** en met de bevoegde administratie van de Franse Gemeenschap, gewerkt aan de wetsontwerpen ter zake.

Naar aanleiding van de deelname aan de Haagse Conferentie en op heden de ratificatie en uitvoering ervan is overleg georganiseerd door het ministerie van Justitie waarop beide gemeenschappen vertegenwoordigd waren.

Als besluit kan ik stellen dat de procedure ondertekening, ratificatie en goedkeuring zowel federaal als door de Gemeenschap kan worden aangevangen in het najaar.

De uitvoering van de conventie in de interne Belgische en Vlaamse rechtsorde wordt bestudeerd door de administratie van Kind en Gezin in overleg met de Franse Gemeenschap en met het ministerie van Justitie. Ik verwacht dat ook in het najaar de ontwerpen ter uitvoering van de Haagse Conventie besproken zullen kunnen worden.

**Vraag nr. 74
van 1 juli 1993
van de heer E. VAN VAERENBERGH**

Kinderopvang — Initiatieven ingevolge interprofessioneel akkoord

De interprofessionele akkoorden 1989-1990 en 1991-1992 verplichten de ondernemingen om inspanningen te doen voor de tewerkstelling en opleiding van risicogroepen. De CAO 1993-1994, die eveneens in gelijksoortige inspanningen voorziet, is niet algemeen bindend verklaard, maar een wet met dezelfde inhoud zal binnenkort in voege treden.

In het interprofessioneel akkoord 1991-1992 gaat het om 0,25 percent van de loonmassa en in de CAO 1989-1990 om 0,18 percent.

Het interprofessioneel akkoord 1991-1992 reserveert 0,10 percent voor de meest kwetsbare risicogroepen. De overige middelen zijn bedoeld voor initiatieven voor onder meer vrouwen en oudere werknemers.

In eerste instantie kunnen de ondernemingen sectorale initiatieven nemen met het oog op tewerkstellings- en opleidingsinitiatieven voor risicogroepen. Zoniet is er een verplichte storting in het Tewerkstellingsfonds. De gelden van het Tewerkstellingsfonds wil de nationale

minister van Tewerkstelling en Arbeid onder meer bevestigd zien aan het stimuleren van collectieve voorzieningen inzake kinderopvang.

Sectorale akkoorden voor de besteding van de 0,25 percent werden afgesloten in vier distributiesectoren (warenhuizen, levensmiddelenbedrijven met talrijke bijhuizen, grote kleinhandelszaken en zelfstandige kleinhandel, situatie juni 1992).

In feite laat alleen de CAO voor 1991-1992 de mogelijkheid tot het nemen van initiatieven inzake kinderopvang.

De CAO 1993-1994 voorziet in 0,15 percent min afhouding voor risicogroepen en 0,10 percent voor een begeleidingsplan.

Op dit ogenblik zou blijkbaar 122 miljoen frank aan deze federaal opgezette kinderopvang in Vlaanderen uitgekeerd zijn.

1. Wordt de minister of Kind en Gezin geraadpleegd bij het opzetten en erkennen van die initiatieven ?
2. Heeft de minister of Kind en Gezin een overzicht van die initiatieven ? Kan zij deze meedelen ?
3. Worden de Vlaamse kwaliteitsnormen inzake kinderopvang in deze initiatieven gerespecteerd ?
4. Oefent Kind en Gezin zijn decretale bepaalde kwaliteitscontrole in concreto op die federale initiatieven uit ?

Antwoord

Behalve wanneer het de ouders of verwanten tot en met de vierde graad betreft, is in Vlaanderen iedereen die al of niet tegen betaling kinderen beneden de 6 jaar opvangt, gehouden dit aan Kind en Gezin mede te delen.

Deze meldingsplicht heeft de bedoeling Kind en Gezin in staat te stellen toezicht te houden op de kwaliteit van de opvang, zelfs wanneer geen subsidie wordt verleend. Tegelijk bestaat op deze wijze een permanente inventaris van het totale aanbod aan kinderopvang.

Een deel der gelden van het Tewerkstellingsfonds is door de sociale partners in 1993 en 1994 voorbestemd voor kinderopvang en in het bijzonder voor buitenschoolse kinderopvang. Kind en Gezin werd niet geraadpleegd omtrent het opzetten en erkennen van mogelijke initiatieven en kan dus ook geen overzicht bieden van die initiatieven.

Meer informatie kan het lid krijgen bij collega Detiège, Vlaamse minister voor Werkgelegenheid en Sociale Aangelegenheden, aangezien de centra voor buitenschoolse opvang, door haar goedgekeurd binnen het kader van de tewerkstellingsprogramma's, voor de pedagogische en logistieke steun een beroep doen op kwaliteitscommissies die worden gesubsidieerd vanuit het federale Tewerkstellingsfonds.

II. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (Regl. art 76, 5)

L. VAN DEN BRANDE

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING
VLAAMSE MINISTER VAN ECONOMIE, KMO, WETENSCHAPSBELEID, ENERGIE EN EXTERNE BETREKKINGEN

Vraag nr. 102
van 16 juli 1993
van de heer J. DE ROO

Impulsgebieden — Projecten 1991-1993

Voor de periode 1991-1993 werd een totale overheidsinbreng van 2,005 miljard frank vooropgezet voor projecten in de impulsgebieden. Spreken we over impulsgebieden, dan bedoelen we gebieden in Vlaanderen met een uitgesproken sociaal-economische ontwikkelingsachterstand tegenover het Vlaams gemiddelde.

Gebieden met sociaal-economische achterstand zijn enerzijds gebieden met lage inkomens, grote werkloosheid, grote pendelarbeid en negatief migratiesaldo en anderzijds gebieden met een structureel zwakke werkgelegenheid.

Het beleid in de impulsgebieden moet erop gericht zijn de achterstand op termijn weg te werken.

1. Welke projecten werden voorgesteld voor de verschillende impulsgebieden ?
2. Welke beslissingen heeft de Vlaamse Executieve reeds genomen inzake de vooropgestelde projecten ?
3. Wat is de kostprijs van de projecten ?
4. Hoeveel werkgelegenheid werd reeds door de lopende projecten gecreëerd, opgesplitst per impulsgebied ?
5. Hoeveel werkgelegenheid zal in de nabije toekomst door de nieuwe projecten gecreëerd worden, opgesplitst per impulsgebied ?

Vraag nr. 104
van 20 juli 1993
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Financieringsvoorstel bouw LPG-tankers — Antwoord Gimvindus

Normaliter had Gimvindus voor 30 juni een antwoord moeten verstrekken op een financieringsvoorstel ingediend door de groep Almabo/Exmar met betrekking tot de bouw van twee LPG-tankers. Dit dossier is voor de Boelwerf van groot belang.

Kan de minister mij meedelen waarom Gimvindus niet tijdig klaar was met het desbetreffende antwoord

Vraag nr. 105
van 20 juli 1993
van de heer L. BARBE

Textielsector — Inkoop niet-stemgerechtigde aandelen

Een cruciaal punt in het textielplan was de kapitaalinjectie in vele tientallen via de techniek van niet-stemgerechtigde aandelen (koninklijk besluit nr. 20 van 23 maart 1982). Dit besluit bepaalt naast de eventuele uitkering van een dividend de inkoop van deze aandelen door de bedrijven aan minimum 80 percent van hun waarde. De aandelen die 15 jaar na datum van uitgifte nog niet zijn ingekocht worden stemgerechtigd. Deze niet-stemgerechtigde aandelen zitten momenteel in de portefeuille van de NV Gimvindus.

Artikel 6 van het programmadecreet van 18 december 1992 bepaalt dat ondernemingen aandelen mogen inkopen aan een prijs lager dan 80 percent.

1. Kan de minister een overzicht geven, per jaar, van het aantal textielondernemingen waarin de overheid (of een NV met overheidsopdracht) niet-stemgerechtigde aandelen had of heeft ?
2. Hoeveel bedraagt de opbrengst van de in dit kader uitbetaalde dividenden ? (Graag bedragen per jaar, met vermelding van aantal bedrijven die een dividend uitbetaalden.)
3. Voor welke bedragen werden er ondertussen niet-stemgerechtigde aandelen ingekocht ? (Graag bedragen per jaar met vermelding aantal bedrijven hierbij betrokken.) Voor welke bedrag moeten de textielbedrijven nog niet-stemgerechtigde aandelen inkopen ?
4. Welke bedrijven maakten gebruik van de regeling van artikel 6 van het programmadecreet van 18 december 1992 en welke minderopbrengst werd hierdoor gerealiseerd ?
5. In welke mate worden de dividenden telkens ook uitbetaald als dit volgens de betreffende wetgeving het geval is ?

Vraag nr. 106
van 20 juli 1993
van de heer H. VAN DIENDEREN

Standing Conference of Local and Regional Authorities — Samenwerkingsprogramma's met Balkanstedes

De Standing Conference of Local and Regional Authorities in Europe, een afdeling van de Raad van Europa, is betrokken bij samenwerkingsprogramma's met steden in conflictgebieden op de Balkan. Dat staat in de Internationale Spectator, juni 1993, p. 320.

Waaruit bestaat die samenwerking precies ?

Zijn Vlaanderen en/of Vlaamse gemeenten hierbij betrokken ? Zo neen, waarom niet ?

Hoe evalueert de minister-president deze werking ?

Vraag nr. 109
van 22 juli 1993
van de heer L. BARBE

Regeringscommissaris GIMV en Gimvindus — Gebruik veto

Er is bij de GIMV en Gimvindus een regeringscommissaris aangesteld.

Kan de minister mij meedelen in welke dossiers de regeringscommissaris zijn veto gebruikte ? (Graag gegevens sinds 1987 met datum van vetostelling.)

Vraag nr. 110
van 22 juli 1993
van de heer L. BARBE

Geregionaliseerde nationale sectoren — Verkoop aan GIMV

Wat Vlaanderen betreft, kwamen de deelnemingen van de overheid in de voorheen nationale sectoren na hun regionalisering terecht in het FNSV, onder het beheer van Gimvindus. In de loop van 1992 werd deze portefeuille aan de GIMV verkocht. De opbrengst van deze recyclage ging gedeeltelijk naar Gimvindus, gedeeltelijk naar het Vlaamse Gewest.

Is het mogelijk voor de jaren 1989 tot en met 1992 de volgende gegevens te verkrijgen, dit per ex-nationale sector :

1. het bedrag van de opbrengst van de recyclage van de portefeuille ;
2. het deel van het bedrag dat volgens de van kracht zijnde wetgeving en reglementeringen doorgestort moest worden naar de Vlaamse Gemeenschap ;
3. het werkelijke bedrag dat ook effectief werd doorgestort naar de Vlaamse Gemeenschap ?

Kan de minister mij ten slotte meedelen op welke manier hij nagaat of de van kracht zijnde bepalingen inzake deze recyclage ook effectief worden uitgevoerd ?

Vraag nr. 111
van 22 juli 1993
van de heer L. BARBE

Portefeuille FNSV-Gimvindus — Waardebepaling

Bij besluit van de Vlaamse Executieve van 7 januari 1992 werd de waarde van de portefeuille van het FNSV, beheerd door Gimvindus, bepaald op 33.723.492.169 frank.

1. Door wie werd deze waardebepaling uitgevoerd ?
2. Kan de minister mij de waardebepaling geven per ex-nationale sector ? (Textiel, steenkoolmijnen, holglas, staal en scheepsbouw en scheepsherstellingen.)

T. KEICHTERMANS

VLAAMSE MINISTER VAN OPENBARE
 WERKEN, RUIMTELIJKE ORDENING EN
 BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 329
van 1 juli 1993
van de heer H. VAN DIENDEREN

Autoverkeer — Algemene snelheidsbeperking

Snelheid is één van de belangrijkste oorzaken van de verkeersongevallen met hun noodlottige gevolgen. Hoe hoger de snelheid, hoe meer uitstoot ook van schadelijke gassen en hoe meer geluidshinder.

1. Moet de overheid daarom niet in 't algemeen kiezen voor snelheidsverlaging ?
2. In sommige gevallen kiezen plaatselijke besturen voor een snelheidsbeperking. Moet het Vlaamse Gewest die keuze niet als algemene regel bekrachtigen ?
3. Recent heeft de minister twee snelheidsbeperkingen, voorgesteld door de gemeenteraad, verworpen. Het gaat om een snelheidsbeperking tot 50 km/u in de Laaglandlaan (gemeenteraadsbeslissing van 19 mei 1992) en tot 70 km/u op de Oosterweelse Steenweg in Antwerpen (gemeenteraadsbeslissing van 1 september 1992).

Volgens de minister zouden genoemde beperkingen moeilijk te handhaven zijn. Moet door consequente verlaging van de snelheid, sensibilisatie van de automobiliteit en beteugeling van overtredingen niet gewerkt worden aan een algemene snelheidsverlaging ? Bewijst de praktijk in de VS niet dat dit mogelijk is ?

Vraag nr. 330
van 2 juli 1993
van de heer E. VAN VAERENBERGH

Wegennet — Verdeling kosten tussen Gewest en gemeenten

Het Vlaamse Gewest doet ontgensprekelijk inspanningen om het wegennet dat onder zijn bevoegdheid valt, in orde te houden.

Nochtans doen er zich een aantal knelpunten voor die voor de toekomst een oplossing zouden moeten vinden.

1. De gemeenten zijn mee verantwoordelijk voor de situatie en de veiligheid op de gewestwegen. Dit geeft aanleiding tot velerlei betwistingen en procedures.

Waarom wordt de wetgeving niet gewijzigd en wordt iedere instantie alleen bevoegd gemaakt voor haar eigen wegennet ?

2. Het Gewest is ook bevoegd voor de afwatering langs de gewestwegen maar niet voor de riolering.

Waarom neemt het Gewest niet alle rioleringen langs gewestwegen op zich ?

3. Het Gewest stelt dat het wel wegen kan aanleggen, maar niet de voetpaden langs deze gewestwegen en dat het deze evenmin dient te onderhouden.

Waarom wordt het Gewest ook niet bevoegd gemaakt om fietspaden en voetpaden langs de gewestwegen te plaatsen en te onderhouden ?

4. Het Gewest stelt dat het niet moet instaan voor het ruimen en het onderhouden van afwateringen en rioleringen langs gewestwegen.

Waarom zou het Gewest ook niet instaan voor het ruimen en onderhouden van de afwateringen ?

5. Het Gewest zou zelfs overwegen de verlichting van de gewestwegen van zich af te schudden en dit aan de gemeenten op te leggen.

Waarom zou het Gewest niet alle verlichting langs haar eigen wegennet aanleggen en onderhouden ?

Vraag nr. 332
van 2 juli 1993
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Afwerking weg Pecq-Armentières — Alternatief traject

Uit het antwoord op de actuele vraag die ik de minister op 18 maart heb gesteld over de afwerking van de weg Pecq-Armentières heb ik verstaan dat het feit dat de Walen niet willen instaan voor de Vlaamse school van Komen, waartoe ze nochtans wettelijk zijn verplicht, geen beletsel is om toe te geven aan de voornamelijk Waalse wens inzake de bewuste weg. Immers, de 60 ha grond die bij in Vlaanderen onteigend moet worden om de verbinding Komen-Moeskroen te realiseren, wegen bezwaarlijk op tegen de 2,5 kilometer weg die in de buurt van Dottenijs moeten worden aangelegd, op vraag van enkele voornamelijk Vlaamse transportbedrijven.

Wat is het standpunt van de minister over een mogelijk alternatief voor het oorspronkelijk geplande traject van de weg Pecq-Armentières ? Dat alternatief zou met zich meebrengen dat de expresweg verder over Komen's grondgebied naar het noorden zou ombuigen tot aan de Vlaamse grens ten westen van Zandvoorde. Daar zou het Vlaamse Gewest een stuk toevoegen ten oosten van Kruseke om zo aan te sluiten op de weg Ieper-Menen en verder tot aan de A 19 Ieper-Kortrijk in Beselare. Deze oplossing zou op zijn minst de verdienste hebben dat Wervik, Geluwe, Rekkem en Menen aan onteigenen zouden ontsnappen.

Vraag nr. 338
van 9 juli 1993
van de heer F. VERGOTE

N 357 — Verkeersonveiligheid

Op 26 juni jongstleden hielden zowat 1.700 fietsers een protestactie op de gewestweg N 357 tussen Ingelmunster en Waregem.

Met deze betoging wenste de actiegroep N 357-Veilig de onveiligheid en het uitblijven van maatregelen op deze verkeersweg te onderstrepen. Tevens werden de

doelstellingen van de actiegroep, die de steun geniet van alle inwoners van de op deze weg liggende gemeenten, beklemtoond.

Graag vernam ik van de minister in hoeverre kan worden ingegaan op de eisen van de actievoerders :

1. het realiseren van de expresweg N 382 tussen de ring rond Ingelmunster en de aansluiting E 17 in Waregem ;
2. de aanleg van veilige en van het andere verkeer gescheiden fietspaden op de N 357 ;
3. een herinrichting van de dorpskernen langs deze verkeersweg ;
4. het aanleggen van veilige oversteekplaatsen ter hoogte van scholen en openbare gebouwen.

Vraag nr. 341
van 19 juli 1993
van de heer J. DE ROO

N 44 — Vangrails op de middenberm

In het weekend van 3 en 4 juli 1993 kwamen drie jongeren in een zwaar verkeersongeval op de N 44 om het leven. Goedgeplaatste vangrails hadden hen leven kunnen redden.

1. Worden er in de toekomst vangrails op de middenberm van de N 44 geplaatst ? Over welke lengte en op welke plaatsen ?
2. Wanneer worden die werken uitgevoerd ?
3. Op hoeveel wordt de kostprijs geraamd ?

Vraag nr. 342
van 19 juli 1993
van de heer J. DE ROO

Gemeentelijke infrastructuurwerken in het arrondissement Gent-Eeklo — Subsidiëring

Welke dossiers betreffende gemeentelijke infrastructuurwerken in het arrondissement Gent-Eeklo kregen gedurende het jaar 1993 een vaste belofte, met opgave van gemeente, werk, bedrag van het werk en van de toelage ?

Voor welk bedrag en welke werken werd reeds een principiële belofte voor subsidiëring gegeven ?

Welke dossiers wachten nog op een principiële goedkeuring en voor welk bedrag ?

Vraag nr. 343
van 20 juli 1993
van de heer L. BARBE

Doortrekken N 41 Dendermonde-Aalst — Stand van zaken

De minister sprak zich herhaaldelijk uit voor het doortrekken van de N 41 Dendermonde-Aalst, langs Denderbelle en door de Dendervallei tot Aalst. Deze weg

zou de Dendervallei kruisen ter hoogte van een gebied dat in de Groene Hoofdstructuur werd aangeduid als natuurontwikkelingsgebied. Op het vlak van mobiliteit en ecologie kunnen grote vraagtekens achter dit project gezet worden. Ook al is het niet wettelijk verplicht een milieueffectenrapport op te maken, toch lijkt dit aangewezen.

1. Welke werken zijn de volgende jaren gepland aan de N 41 Dendermonde-Aalst ? (Graag per deel de timing, kostprijs onteigeningen en kostprijs aanleg.)
2. Wat is de stand van zaken in verband met de onteigeningen ?
3. Vindt de minister het niet noodzakelijk een mobiliteitseffectenrapport op te maken ?
4. Vindt de minister het niet noodzakelijk een milieueffectenrapport op te maken ?
5. Wat zijn de verwachte verkeersstromen op de verschillende onderdelen van deze weg ?
6. Welke veiligheidsvoorzieningen zijn er gepland aan de toekomstige kruispunten met de gewestweg Dendermonde-Aalst en de weg Dendermonde-Denderbelle ?

Vraag nr. 344
van 20 juli 1993
van de heer M. CAPOEN

Doortrekken A 19 Ieper-Veurne — Alternatieven

In steeds bredere kringen wordt men het er over eens dat de doortrekking van de A 19 van Ieper naar Veurne een onherroepelijke aanslag zou betekenen op de ongerepte natuurgebieden van de twee keer beschermde IJzervallei en op het archeologisch en natuurwetenschappelijk unieke komgrondengebied van **Lamprennisse**.

Ook de Diksmuidse Kamer voor Handel en Nijverheid lijkt daarmee nu in te stemmen, wat valt op te maken uit een alternatief voorstel van de Kamer om een noordelijke verbinding te realiseren langs de bestaande weg Ieper-Diksmuide die een ring zou maken rond de Diksmuidse stadskern en die vervolgens richting Veurne zou lopen.

De tijd lijkt dan ook meer dan rijp om het tracé van de A 19 Ieper-Veurne definitief uit het gewestplan te schrappen.

1. Neemt de minister een initiatief opdat de Vlaamse regering het huidige tracé van de A 19 Ieper-Veurne uit het gewestplan zou schrappen ?
2. Wat is het oordeel van de minister over het recente alternatief voorstel van de Diksmuidse Kamer voor Handel en Nijverheid ?
3. Wat is de stand van zaken in verband met de andere alternatieven, zoals onder meer voorgesteld door de Gewestelijke Ontwikkelingsmaatschappij West-Vlaanderen, meer bepaalde de aanpassing van de bestaande rijksweg Ieper-Veurne ? Hoeveel kosten die voorstellen ? Wanneer worden ze gerealiseerd ?

Vraag nr. 345
van 20 juli 1993
van de heer M. CAPOEN

Afwerking A 18 — Stand van zaken

De beleidskringen van de Westhoek kunnen zich onmogelijk verzoenen met de trage afwerking van de A 18. De snelle realisatie van de laatste zes kilometer tussen Veurne en de Franse grens struikelt immers over de financiering : er is nog 1.200 miljoen frank nodig, waarvan 500 miljoen vastligt voor de jaren 1993, 1994 en 1995 in de veronderstelling dat de minister, net zoals in 1993, kan beschikken over bijkomende middelen. Vanaf 1996 dient dan nog 700 miljoen frank te worden vrijgemaakt.

Aan dat tempo staat het vast dat de snelweg zelfs eind 1997 niet eens zal zijn afgewerkt. Dat ligt voor de hand : zelfs als de financiering plots toch rond zou zijn, dan is het technisch gezien gewoonweg onmogelijk om tegen eind 1997 de werken te voltooien.

Inmiddels zal de Dijk in Adinkerke met verkeersonleefbaarheid geconfronteerd worden. Al het verkeer, met ontzettend veel en zwaar vrachtverkeer, dat de Franse Roccade du Littoral in Ghyvelde verlaat, moet verder zijn weg zoeken over de Dijk in Adinkerke, en van daar verder langs de bochtige kanaalweg naar Veurne om daar de snelweg weer op te rijden. Omgekeerd geldt uiteraard hetzelfde.

De voorlopig enige troost voor Adinkerke-Dijk bestaat erin thans eerst de werken voort te zetten ter hoogte van de Franse grens. Men zou immers eerst de snelweg vanaf dat punt, ten zuiden van Adinkerke tot ter hoogte van de Adinkerke-brug over het kanaal (toekomstige afrit naar De Panne-Adinkerke) kunnen aanpakken. Op die wijze zou Adinkerke-Dijk dan toch sneller van de verkeersoverlast kunnen worden ontlast.

1. Wat is de mening van de minister over de prioritaire aanpak van het stuk tussen de Franse grens en de toekomstige afrit Adinkerke-De Panne ? Is dergelijke werkwijze realiseerbaar naar procedure en technische verwezenlijking toe ? Wat zijn de problemen die daarbij kunnen opduiken ?
2. Klopt het dat de grondstructuur, waar de A 18 de rand van De Moeren doorsnijdt, vereist dat dit pakket zeer lange tijd moet rusten ? Hoe lang ? Is het mogelijk dat dat gegeven verhindert tot snellere realisatie te komen van de snelweg en afrit te Adinkerke, omdat men dan net zo goed kan verderwerken aan de kant van Veurne ?
3. Welke maatregelen zal de minister nemen om intussen de verkeersleefbaarheid in Adinkerke-Dijk toch zo goed als mogelijk te garanderen ?
4. Welke initiatieven zal de minister nemen opdat de nodige middelen voor de voltooiing van de snelweg veel sneller zouden vrijkomen ?

Vraag nr. 347
van 20 juli 1993
van de heer J. EEMAN

Realisatie van de N 208 — Stand van zaken

Op mijn vraag nummer 323 van 14 oktober 1992 (Vra-

gen en Antwoorden, Vlaamse Raad, 1992-1993, nr. 4 van 14 december 1992, blz. 155) werd geantwoord dat de realisatie van de N 208 niet werd opgenomen op het fysisch programma van de begroting 1993.

Aangezien inmiddels heel wat tijd is verstreken en de afwerking van de N 208 voor de regio uiterst belangrijk is, vernam ik graag het volgende.

1. Wat is de huidige stand van dit dossier ?
2. Wat is eventueel het aantal onteigeningen dat nog moet worden doorgevoerd, opgesplitst per gemeente ?

Vraag nr. 350
van 20 juli 1993
van de heer A. VERLINDEN

Ruimtelijke ordening — Klachten bij ombudsman Vlaamse Gemeenschap

In de uitzending Tussen Hemel en Aarde op de BRTN verklaarde de onlangs benoemde ombudsman van de Vlaamse Gemeenschap dat de meeste vragen en klachten van de burgers bij hem handelen over ruimtelijke ordening. Het valt niet uit te sluiten dat de op dit vlak aangevoelde onrechtvaardigheden een rechtstreeks effect hebben op het imago van de politici bij de burgers. Daarentegen, en dat is dan hiermee in tegenspraak, is de druk op politici bij het sociaal dienstbetoon op dat vlak zeer groot, meestal wegens de onwetendheid of onkunde ter zake bij de burgers, soms als het kwaad reeds geschied is, en de geheimzinnigheid die op verschillende niveaus in leven gehouden wordt.

1. Is de minister op de hoogte van deze uitspraken van de ombudsman en stemmen ze overeen met de werkelijkheid ?
2. Denkt hij aan specifieke maatregelen, doelgericht op de door de ombudsman aangeklaagde toestand ?
3. Zou het betrekken van de verantwoordelijkheid van de architect, in relatie met de orde van architecten, in de ter zake geldende wetgeving een oplossing kunnen bieden voor de meestal bestaande onwetendheid of onkunde van de burgers ?

Vraag nr. 351
van 20 juli 1993
van de heer J. DE BREMAEKER

Verkeers- en Vervoersplan Vlaanderen — Situatie in Wommelgem

In het meerjarenprogramma Verkeers- en Vervoersplan Vlaanderen van juli 1990 is vastgesteld dat 44 gemeenten in Vlaanderen structureel onveiliger zijn dan de overige gemeenten. Ook Wommelgem staat vermeld als gemeente waar meer dan vijftig percent van de letselgevallen op de gewestwegen gebeuren.

1. Kruispunt R 11, km 1,4/A 13 (gewestwegen Autolei-Herentalsebaan) wordt genoemd als aan te pakken knelpunt van tweede prioriteit, tevens oorzaak van heel wat sluikeverkeer door de gemeenten.

2. Door de verhoogde verkeersdruk ingevolge onder meer de vestiging van Wijnegem Shopping Center vlakbij de reeds langer aanwezige Makro, binnenkort nog verhoogd door de ontsluiting van de KMO-zone Kapelleveld in Wommelgem, wordt het voor de zachte weggebruiker schier onmogelijk en alleszins levensgevaarlijk de gewestweg R 11 (Autolei) even voorbij het zogenaamd Rond Punt, op- en afritten naar en van de autoweg Koning Boudewijn E 313, ter hoogte van de Wommelgemse wijk De Tip te dwarsen. Vermelde woonwijk wordt omzeggens geïsoleerd.

Wanneer en op welke wijze worden in dit verband maatregelen getroffen waarbij rekening moet worden gehouden met het advies van 19 februari 1991 van het gemeentebestuur ?

Vraag nr. 353
van 22 juli 1993
van de heer A. VERLINDEN

Zie :
L. Van den Brande
Minister-president van de Vlaamse regering,
Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen
Vraag nr. 115
van 22 juli 1993
van de heer A. Verlinden
Blz. 969.

Vraag nr. 354
van 23 juli 1993
van de heer M. CAPOEN

Zelfstandige brugwachters — Laattijdige betaling

Uit de pers verneem ik het voor de Vlaamse administratie beschamende verhaal van sommige zelfstandige Westvlaamse brugwachters die na zes maanden nog geen frank loon hebben ontvangen voor hun prestaties van januari 1993 en volgende maanden.

Zelfstandige brugwachters moeten maandelijks hun factuur naar de administratie voor Waterinfrastructuur en Zeewezen in Oostende. Na goedkeuring vertrekt die factuur naar het departement Leefmilieu en Infrastructuur, directie Algemene Boekhouding in Brussel. Tussen het verzenden van de factuur van Oostende naar Brussel en de betaling verlopen volgens afspraak minstens vijf weken. Een factuur van januari wordt dus ten vroegste omstreeks half maart betaald.

Nu blijkt evenwel dat de facturen van de zelfstandige brugwachters lange tijd op de dienst in Oostende blijven liggen. Een brugwachter haalt het voorbeeld aan van mededeling van goedkeuring van de facturen van januari, februari en maart op 29 april 1993. Dat wil zeggen dat zijn factuur van januari liefst drie maanden (!) op de dienst in Oostende is blijven liggen, terwijl hij al omstreeks half maart 1993 voor zijn prestaties van januari had kunnen worden betaald. Na goedkeuring van drie facturen op 29 april 1993 had de brugwachter in kwestie dan toch omstreeks half juni zijn loon voor deze facturen moeten ontvangen. Maar ook dat is nog steeds niet het geval.

Dit is een ronduit schandalige toestand. Wie arbeid verricht moet daarvoor op het eind van de maand betaald worden. Geldt dat voor het bedrijfsleven, dan is dat zeker ook het geval voor de openbare sector en de overheidssector. Hier kan onomwonden worden gesteld dat de overheid contractbreuk pleegt. Ondertussen moeten de zelfstandige brugwachters wel zelf instaan voor de betaling van hun sociale lasten en andere financiële verplichtingen.

1. Hoe komt het dat de facturen van de zelfstandige brugwachters onaanvaardbaar lang op de dienst in Oostende blijven liggen ?
2. Hoe verantwoordt de minister deze vorm van contractbreuk ?
3. Welke maatregelen zal de minister nemen opdat dergelijke bestuurlijke nalatigheden zich niet meer zouden voordoen ?
4. Hebben de betrokken zelfstandige brugwachters recht op verwijlntresten ? Waarom niet in geval van negatief antwoord ?

Vraag nr. 355

van 23 juli 1993

van de heer **M. CAPOEN**

Kust en gewestwegen — Aanbrengen reclameborden

De recente beleids optie om reclameboodschappen op panelen en borden langs de gewestwegen en op domeinen die beheerd worden door administraties van de minister, bijvoorbeeld stranden, terug te dringen of zoveel mogelijk te vermijden, kan enkel worden toegejuicht.

Aan de kust heeft men deze keuze blijkbaar zo niet begrepen. Over nagenoeg geheel de kustlijn zijn onlangs reclameborden van 2 vierkante meter verschenen. Het gaat om concessieovereenkomsten tussen enerzijds de gemeentebesturen van de badplaatsen en anderzijds een reclamefirma. Deze overeenkomsten zijn voor lange termijnen afgesloten, meestal voor twaalf jaar. In De Panne, Koksijde en Middelkerke zijn er aldus een 25-tal dergelijke reclameborden verschenen, zowel in de drukste winkelstraten als op de zeedijken. De stad Oostende plaatst thans zelf 120 dergelijke panelen.

Het is duidelijk dat men op die manier van heel de Vlaamse kust één groot sandwichbord maakt, voorbijgaand aan de identiteit van de badplaats waarvan aard en eigenheid ten prooi vallen aan inspiratieloze commercie.

1. Oordeelt de minister dat het plaatsen van deze reclameborden te rijmen valt met zijn recente beleids optie ?
2. Heeft de administratie van de minister toestemming gegeven aan de gemeenten om dergelijke borden te plaatsen op strand en zeedijken, waarvan het beheer tot de bevoegdheid van de minister behoort ?
3. Kan de minister de reclameborden op strand en zeedijken terugdringen ? Op welke wijze ?

4. Wat is het huidige resultaat van de beleids optie ? Hoeveel nieuwe aanvragen voor het plaatsen van reclameborden langs gewestwegen werden ingewilligd, hoeveel werden er afgewezen ?

H. WECKX

VLAAMSE MINISTER VAN CULTUUR EN
BRUSSELSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 141

van 2 juli 1993

van de heer **L. VAN NIEUWENHUYSEN**

Gemeentevlag Linkebeek — Verplicht ontwerp

Ik verneem dat de gemeente Linkebeek, na jarenlang geen gevolg te hebben gegeven aan het decreet van 1977, uiteindelijk een vlag werd opgedrongen. Ze is ontworpen door de Vlaamse Heraldische Raad.

Kan de minister mij meedelen of aan die procedure kosten zijn verbonden ?

Zullen die desgevallend verhaald worden op het gemeentebestuur ?

Hoe komt het dat de weigering van Linkebeek om uitvoering te geven aan bovengenoemd decreet, zolang werd gedoogd ?

Vraag nr. 142

van 6 juli 1993

van de heer **F. VAN DEN EYNDE**

BRTN-programma Magazine — Overname artikel uit Markant

Met verwijzing naar het antwoord op mijn vraag nummer 102 van 26 maart 1993 (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, 1992-1993, nr. 13 van 17 mei 1993, blz. 714) kan ik bevestigen dat de uitzending van Magazine van BRTN Radio 3 op 28 februari doorging en niet op 28 maart 1993.

Dit neemt evenwel niet weg dat identiek dezelfde tekst reeds twee dagen voordien in het tijdschrift Markant was verschenen, zodat men de uitzending had kunnen verhinderen.

Graag had ik de volgende, bijkomende vragen gesteld.

1. Kan de minister mij een gedetailleerde kostenopgave voor de uitzending bezorgen ?
2. Zijn er grenzen aan het doorverkopen van producten gemaakt in opdracht van de BRTN, aan andere persorganen ? Met andere woorden wanneer is de vergoeding minimaal genoeg om het produkt verder te mogen verkopen ?
3. Heeft de BRTN enige vergoeding ontvangen voor het verschijnen van haar produkt in Markant ? Indien niet, zal de BRTN dit nog eisen ?

Vraag nr. 144
van 19 juli 1993
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

VTM — Zendvergunning Waals-Brabant

Uit de pers verneem ik dat de Vlaamse **Televisiemaatschappij (VTM)** naar aanleiding van het akkoord dat werd afgesloten met de collega van de Franstalige Gemeenschap omtrent de verspreiding van nationale zenders, zich heeft beperkt tot een vraag om in **Waals-Brabant** te worden verspreid.

Kan de minister mij meedelen of hij heeft aangedrongen bij de VTM om ook een zendvergunning te vragen voor de gebieden waar nog talrijke Vlamingen wonen, zoals de gemeenten met taalfaciliteiten voor Nederlandstalige Vlamingen, of de zogenaamde Platdietsse streek ?

Vraag nr. 145
van 19 juli 1993
van de heer X. BUISSERET

BR TN-radio — Interview Reporter zonder grenzen

Op 23 juni 1993 om 10.05 uur was er een interview met twee homoseksuelen op de BRTN-radio, Omroep Limburg tijdens de uitzending Reporter zonder grenzen.

Zij verklaarden openlijk op de radio dat de ene reeds 450 seksuele contacten had met verschillende partners, de andere kon ze niet meer tellen. Hun partners worden opgepikt via advertenties, in parken en op straat.

Verder verklaarden zij deel te nemen aan groepssex met 17 personen (in groepsverband ganzenrijden).

Beiden zijn bloedgevers. Van AIDS maken zij geen probleem, want iedereen is tegenwoordig lid van een risicogroep.

Is de minister hiervan op de hoogte ?

Zijn er deontologisch geen fatsoensnormen na te leven op de openbare omroep ?

Dient het belastingsgeld van de Vlamingen om op deze wijze propaganda te laten voeren voor homoseksuelen op de BRTN ?

Is er geen schril contrast tussen de inspanning van de overheid in verband met voorlichting en preventie van AIDS en de ondermijning hiervan op de BRTN, die op deze wijze de problematiek minimaliseert door zulke programma's uit te zenden ?

Heeft de minister eventueel al maatregelen genomen om dergelijke programma's in de toekomst te schrappen ? Welke ?

Vraag nr. 147
van 19 juli 1993
van de heer J. GABRIELS

Decreet lokale radio's — Werkings- en financieel verslag en eventuele sancties

Het decreet inzake lokale radio's bepaalt dat lokale

radio's ten laatste op 31 mei van ieder jaar een werkings- en financieel verslag van het voorbije dienstjaar moeten doorgeven.

Hoeveel lokale radio's hebben hun werkings- en financieel verslag niet voor 31 mei 1993 doorgegeven ?

Welke sancties voorziet het decreet voor die radio's die hun werkings- en financieel verslag niet tijdig overmaakten ?

Is de minister zinnens sancties toe te **p**assen, en zo ja welke ?

Vraag nr. 148
van 19 juli 1993
van de heer J. GABRIELS

Decreet lokale radio's — Personeelsbezetting controle-dienst

Vlaanderen, telt ongeveer 350 lokale radio's. Samen met de nevenbedrijven stellen de lokale radio's heel wat personen tewerk.

De controle op de werking en de naleving van het decreet gebeurt door de dienst Media. Voor zover bekend is, is deze dienst onderbemand en kan ze onmogelijk het reilen en zeilen van de lokale radio's volgen.

Kan de minister me meedelen hoeveel ambtenaren voltijds bezig zijn met de lokale radio's ?

Acht de minister deze personeelsbezetting voldoende ? Zo neen, op welke termijn zorgt hij voor bijkomend personeel om deze dienst op een waardig peil te laten functioneren ?

Vraag nr. 149
van 19 juli 1993
van de heer J. GABRIELS

Raad voor Lokale Radio's — Opvolgen negatieve adviezen

De Raad voor Lokale Radio's adviseert de minister van Cultuur in verband met de naleving van het decreet door de lokale radio's.

Bij een negatief advies blijkt dat de desbetreffende lokale radio het decreet heeft overtreden, waardoor normaal gezien de erkenning moet worden ingetrokken.

Kan de minister meedelen hoeveel negatieve adviezen de Raad heeft ingediend in 1991, 1992 en tijdens de eerste zes maanden van 1993 ?

Heeft de minister deze adviezen gevolgd ? Zo ja, van welke radio's is de erkenning ingetrokken ? Zo neen, welke radio's hebben hun erkenning kunnen behouden en om welke redenen werd het advies van de Raad voor Lokale Radio's niet gevolgd ?

Vraag nr. 150
van 22 juli 1993
van de heer F. VAN DEN EYNDE

BRTN-uitzending Mismeesterd van NV De Wereld — Gebrek aan objectiviteit en invloed ACOD

In De Standaard van woensdag 30 juni jongstleden kon ik vernemen dat de inspectie van het secundair onderwijs in een vertrouwelijk rapport aan de gemeenschapsminister van Onderwijs de BRTN een gebrek aan objectiviteit verwijt bij het maken van de uitzending Mismeesterd van NV De Wereld over de zogenaamde burn-out bij leraars. Ook de negatieve invloed van de socialistische leraarsvakbond ACOD wordt daarin gelaakt.

Welke concrete maatregelen omtrent één en ander werden door de BRTN genomen ?

Vraag nr. 151
van 22 juli 1993
van de heer W. VERREYCKEN

Antwerps Steenfestival — Overtreding taalwetten

Zoals ik reeds in mijn afzonderlijk schrijven meedeelde heb ik nogal wat problemen met de organisatie van het Antwerpse Steenfestival, dat met de steun van het ministerie een Vlaams-ontcultureel gebeuren inricht.

1. Graag vernam ik het bedrag van de subsidie dat de minister reeds toekende aan dit Steenfestival.
2. Zal de minister naar aanleiding van de manifeste overtreding van de taalwetten in de programmabrochure deze subsidie opschorten ?
3. Welke voorwaarden worden verbonden aan het toekennen van enige subsidie, waardoor in de toekomst dergelijke anomalieën onmogelijk zouden worden gemaakt ?

Vraag nr. 152
van 22 juli 1993
van de heer F. VAN DEN EYNDE

BRTN-uitzending Voor de Dag — Onderscheid tussen Brussel en Vlaanderen

Elke donderdag brengt Radio 1 van de BRTN in de uitzending Voor de Dag rond kwart voor acht een stuk dat gewijd is aan de nieuwe films die vanaf die dag in de bioscopen te zien zijn. Dit was ook het geval op donderdag 15 juli.

Groot was mijn verbazing toen ik hoorde verwijzen naar een film die nu in Brussel te zien zou zijn en binnenkort in Vlaanderen.

Brussel is officieel de hoofdstad van Vlaanderen.

Is de minister van mening dat het verantwoord is dat de BRTN wanneer ze het over een culturele materie heeft, duidelijk de indruk geeft dat er een onderscheid tussen Brussel en Vlaanderen moet worden gemaakt ?

Vraag nr. 153
van 22 juli 1993
van de heer F. VAN DEN EYNDE

BRTN-uitzendingen — Vermelden politieke overtuiging verdachten

Ik verwijs naar mijn vraag nummer 27 van 10 december 1992 (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, 1992-1993, nr. 7 van 8 februari 1993, blz. 340) omtrent het BRTN-televisiejournaal van 23 oktober 1992 om 19.30 uur waarin melding wordt gemaakt van het oprollen van een netwerk van vrouwenhandelaars.

De BRTN wist toen te vertellen dat de naam van één der verdachten vroeger nog op een Vlaams Blok-gemeenteraadsverkiezingslijst gestaan had. Dit hoewel de man voor het overige nooit actief was geweest in het Vlaams Blok en de partij trouwens enkele maanden na deze verkiezingen ostentatief verlaten had.

Ik liet toen aan de minister opmerken dat de BRTN, wanneer het gaat om strafrechtelijke feiten zonder politieke inslag, nooit melding maakt van de politieke kleur van de dader wanneer deze op één of andere wijze aanleunt bij een andere politieke partij dan het Vlaams Blok. Mijn vraag luidde dan ook of de minister niet van mening was of de openbare omroep de politieke neutraliteit waartoe hij verplicht is, overtreden had.

Het antwoord van de minister luidde toen dat het zeker niet de eerste keer was dat bij misdrijven ook de politieke kleur vermeld wordt en dat dit zelfs verantwoord is als de zaak een brede maatschappelijke relevantie heeft, wat in de zaak betreffende de vrouwenhandel zeker het geval was.

Op 26 maart 1993 stelde ik aan de minister mijn vraag nummer 101 van 26 maart 1993 (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, 1992-1993, nr. 13 van 17 mei 1993, blz. 714). Ik deelde hem mee dat in de uitzending NV De Wereld van de BRTN-televisie van dinsdag 23 maart 1993 de werking van Pajoke werd toegelicht en dit onder meer met een lang interview met mevrouw Patsy Sörensen. Ik verbaasde mij erover dat in heel de uitzending er met geen woord verwezen werd naar het feit dat deze dame SP-gemeenteraadslid is in Antwerpen. Dit onder meer omdat het niet ontkend kan worden dat het politiek engagement van mevrouw Sörensen een maatschappelijke waarde heeft. Ik vroeg aan de minister of de BRTN in dit geval in haar informatieopdracht ten opzichte van de kijker niet tekortgeschoten was.

Het antwoord van de minister luidde als volgt : "Het gesprek met mevrouw Sörensen handelde uitsluitend over haar activiteiten binnen Pajoke. Er werd geen enkele vraag gesteld over de uitvoering van haar mandaat als lid van de gemeenteraad van Antwerpen. Ik meen overigens te weten dat mevrouw Sörensen reeds lang voor de opneming van het mandaat actief begaan was met de problemen die Pajoke behartigt. Er is geen duidelijk verband met het mandaat van mevrouw Sörensen en de werking van Pajoke, waar het in de uitzending om te doen was. Daarom was een verwijzing naar het mandaat en het partijlidmaatschap van mevrouw Sörensen voor bedoelde uitzending niet relevant."

Ik stel vast dat voor een paar weken, toen de burgemeester van Lebbeke in beroep veroordeeld werd wegens ongepast sexueel gedrag, de BRTN in de verschillende radio- en TV-nieuwsuitzendingen waarin zij dit meldde, nooit de naam van de partij van de burgemeester vermeld heeft.

Graag vernam ik van de minister wanneer naar zijn mening de politieke overtuiging van een verdachte voor de BRTN als dermate relevant kan worden beschouwd dat zij deze ook dient bekend te maken, wanneer zij over de strafrechtelijke feiten waarbij die persoon eventueel betrokken is nieuws brengt.

**Vraag nr. 154
van 22 juli 1993
van de heer H. SUYKERBUYK**

Caleidoscope-programma EEG — Initiatieven Vlaamse regering

Heeft de Vlaamse regering voor 1992 en 1993 initiatieven genomen of bevorderd om in het kader van het Caleidoscope-programma van de EEG, waarbij culturele samenwerking bij wijze van netwerken wordt gepland, financiële tegemoetkomingen te krijgen ?

Hoeveel programma's werden ingediend, met opgave van de verantwoordelijke instelling of instantie ? Hoeveel programma's werden goedgekeurd ? Welke ?

Indien programma's niet werden goedgekeurd, gebeurt dit met opgave van redenen ?

Langs welke weg kan controle worden uitgeoefend op de beslissingen — en de daarbij gebruikte motieven — voor goed- of afkeuring ?

I. VAN DEN BOSSCHE

VLAAMSE MINISTER VAN ONDERWIJS EN AMBTENARENZAKEN

**Vraag nr. 207
van 9 juli 1993
van de heer L. STANDAERT**

Reaffectatie — Indeling scholen in omschrijvingen

In het besluit van de Vlaamse Executieve van 29 april 1993 betreffende terbeschikkingstelling wegens ontstentenis van betrekking, de reaffectatie, de wedertewerkstelling en de toekenning van een wachtgeld of wachtgeldtoelage, worden voor wat het secundair gemeenschapsonderwijs betreft, scholen ingedeeld in een omschrijving. Deze omschrijving moet minimaal 500 organiek verantwoorde betrekkingen bevatten.

1. Klopt het dat men aan die 500 kwam naar analogie met het gesubsidieerd onderwijs waar de inrichtende machten ook gemiddeld 500 organiek verantwoorde betrekkingen zou hebben ?
2. Is hier geen sprake van ernstige discriminatie tussen de netten wat de personeelsleden betreft, aangezien dit voor het gemeenschapsonderwijs betekent dat

West-Vlaanderen bijvoorbeeld gewoon in twee omschrijvingen wordt opgedeeld en leerkrachten van het gemeenschapsonderwijs gereffecteerd kunnen worden in een veel grotere omschrijving en dus verplicht zijn meer uit te geven aan verplaatsingen en meer tijd te spenderen aan het overbruggen van afstanden tussen scholen ?

3. Is er eveneens geen discriminatie tussen de netten wat tijdelijken betreft, omdat door de grotere omschrijvingen tijdelijken het in het gemeenschapsonderwijs veel moeilijker hebben om reëctiefvrij te raken ?
4. Kan de minister mij ter staving cijfers bezorgen omtrent hoeveel organiek verantwoorde betrekkingen de verschillende inrichtende machten van het gesubsidieerd officieel onderwijs, het gesubsidieerd vrij onderwijs en het gemeenschapsonderwijs inrichten in het secundair onderwijs per 1 februari 1992 ?

**Vraag nr. 221.
van 22 juli 1993
van de heer L. BARBE**

Zie :

L. Van den Brande

Minister-president van de Vlaamse regering
Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen

Vraag nr. 114

van 22 juli 1993

van de heer L. Barbé

Blz. 969.

J. SAUWENS

VLAAMSE MINISTER VAN VERKEER, BUITENLANDSE HANDEL EN STAATSHERVORMING

**Vraag nr. 110
van 28 juni 1993
van de heer H. VAN DIENDEREN**

Vervoerregio Antwerpen — Stand van zaken

In antwoord op mijn vraag nummer 36 van 11 mei 1992 (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, 1992-1993, nr. 2 van 16 november 1992, blz. 69) heeft de minister zijn voornemen bevestigd om naar Nederlands voorbeeld een vervoerregio op te zetten voor Antwerpen.

Hoever staat het met de realisatie van dit voornemen dat ook al in de beleidsverklaring van de minister werd vermeld ? Is de vervoerregio operationeel ? Hoe ziet de planning eruit ? Zijn er hinderpalen ? Welke ?

**Vraag nr. 111
van 28 juni 1993
van de heer H. VAN DIENDEREN**

Werkgroep voorstadsnet Antwerpen — Stand van zaken

In antwoord op mijn vraag nummer 36 van 11 mei 1992 (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, 1992-1993,

nr. 2 van 16 november 1992, blz. 69) noemde de minister de oprichting van een werkgroep die de mogelijkheden voor een voorstadsnet rond Antwerpen nagaat, wenselijk.

Is die werkgroep intussen opgericht ? Is de oprichting in voorbereiding ? Zoniet, wat zijn de hinderpalen ? Wat is (eventueel) de stand van zaken van de werkgroep ? Hoe ziet zijn verdere planning eruit ?

Vraag nr. 112
van 28 juni 1993
van de heer H. VAN DIENDEREN

Multimodale verkeersmodellen Antwerpen — Vragen

In antwoord op mijn vraag nummer 36 van 11 mei 1992 (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, 1992-1993, nr. 2 van 16 november 1992, blz. 69) had de minister het over de multimodale verkeersmodellen van Antwerpen. Daarmee zouden de mogelijkheden voor sneltrams en voorstedelijk spoorverkeer kunnen worden onderzocht.

Hoever staat het met de ontwikkeling van die modellen ? Zijn er zaken uit te halen voor het voorstedelijk vervoer ? Welke ?

Op welke manier kunnen gemeentebesturen en verenigingen van burgers de modellen consulteren ?

Vraag nr. 113
van 28 juni 1993
van de heer H. VAN DIENDEREN

De Lijn in Antwerpen — Verkeersdoorstroming

Volgens het personeel van De Lijn laat de doorstroming vooral in steden zoals Antwerpen nog altijd zeer veel te wensen over. De aanpak van foutparkeerders en de bevoegdheden voor PTers, het zou allemaal zeer lang aanslepen. Een gebrekkige doorstroming verhoogt de kosten en verlaagt de dienstverlening. Overigens heeft de minister tijdens de bespreking van zijn begroting aangekondigd dat “eerstdaags” het mandaat van agent van gerechtelijke politie zou worden toegekend aan personeelsleden van De Lijn.

In antwoord op mijn vraag nummer 21 van 30 maart 1992 (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, BZ 1992, nr. 5 van 11 mei 1992, blz. 181) verklaarde de minister al dat de procedure aan de gang was om vermeld mandaat te verlenen.

Welke maatregelen nemen de minister en De Lijn om dit probleem op te lossen ? Welke streefdoelen worden vooropgesteld ? Hoeveel personeelsleden van De Lijn hebben het mandaat van agent van gerechtelijke politie gekregen ? Hoe werkt dit ?

Hoe zit het concreet met de doorstromingsfaciliteiten die de stad Antwerpen zou garanderen (zie verklaring van de minister tijdens de begrotingsbespreking) ?

Vraag nr. 114
van 28 juni 1993
van de heer H. VAN DIENDEREN

De Lijn — Bevordering aansluiting met trein

“De uitrusting van alle bussen van het streekvervoer met radio laten ook een betere coördinatie toe met de treinen aan de stations en is een bijkomende waarborg om de aansluitingen te verzekeren tussen trein en bus”. Over die verklaring van de minister tijdens de bespreking van zijn begroting voor 1993 zijn een aantal vragen te stellen.

1. Hoe wordt ernaar gestreefd om de aansluitingen op elkaar af te stellen, zodat De Lijn veel efficiënter het voor- en natransport kan verzekeren en de treinreiziger daardoor meer een beroep zal doen op bus en tram ?
2. Hoeveel bussen en trams zijn uitgerust met radio ? Wanneer zal dit programma voltooid zijn ? Hoeveel heeft het al gekost en zal het nog kosten ?
3. Volgens personeelsleden wordt de radio niet gebruikt voor het verzekeren van aansluitingen noch met treinen, noch met andere bussen. Er zouden daarvoor geen procedures bestaan. De dure investering zou dus weinig renderen. Kan de minister dit bevestigen ?

Vraag nr. 115
van 29 juni 1993
van de heer J. VANDE LANOTTE

Luchthaven van Oostende — Investeringsprogramma en taken

Voor de luchthaven van Oostende werd een omvangrijk investeringsprogramma aangekondigd. Essentieel in deze investering — althans van overheidswege — is het aanleggen van een taxibaan en een te ontwikkelen industrieterrein. Is het mogelijk de kostprijs van deze investering te geven, de in de begroting ingeschreven bedragen en de juiste stand van zaken van de (gedeeltelijke) investering ?

Een tweede deel in het programma is de milieuconvenant. Wat is hier de stand van zaken en hoe zal de verdere procedure verlopen (wie zullen bijvoorbeeld de uiteindelijke contractanten zijn) ?

Ten slotte had ik graag vernomen wat de hoogte is van de diverse taken die geheven worden, meer in het bijzonder de vluchttaksen en de taken per passagier. Is het mogelijk per maand voor de voorbije twee jaar het aantal taksplichtigen en de opbrengst te geven ?

Vraag nr. 116
van 1 juli 1993
van de heer G. ANTHUENIS

Autobussen met lagere opstapvloer — Aanpassing verkeerstafels

Door de aankoop door De Lijn van autobussen met een lagere opstapvloer moeten veel gemeenten over-

gaan tot het aanpassen van de bestaande verkeersstelsels. Deze aanpassing brengt natuurlijk investeringen mee.

Kan de minister mij meedelen welke overheden deze investeringen moeten aanrekenen op hun begroting en op basis van welke reglementering dit geschiedt ?

Vraag nr. 117
van 6 juli 1993
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Tienjarenplan NMBS — Wijzigingen ten nadele van Vlaanderen

Enige tijd terug liet de minister via de pers weten dat hij over een vertrouwelijke nota beschikte waaruit bleek dat het tienjarenplan van de NMBS zou worden gewijzigd ten nadele van Vlaanderen.

Ik heb de bevoegde federale minister hierover geïnterpelleerd zonder evenwel veel wijzer te worden.

Kan de minister mij meedelen welke wijzigingen het vertrouwelijke document inhoudt ? Hebben deze wijzigingen een invloed op de afwerkingsdata van de vooropgestelde investeringen ? Zijn er investeringen die werden geschrapt ?

Welke stappen heeft de minister op federaal niveau gezet om deze zaak aan te kaarten ?

Vraag nr. 118
van 19 juli 1993
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Buitenlandse handel met Oost-Europa — Opzetten centra door federale overheid

Naar verluidt zou de federale overheid in een aantal Oosteuropese steden informatie- en verbindingscentra opzetten in samenwerking met kamers van koophandel. Bedoeling is de KMO's te steunen bij hun activiteiten in het buitenland. Het lijkt hier te gaan om een initiatief dat tot de loutere bevoegdheid van de gewesten behoort.

Is de minister op de hoogte van deze aangelegenheid ?

Meent hij niet dat de federale overheid hier aan bevoegdheidsovertreding doet ?

Heeft de minister desgevallend reeds zijn federale collega benaderd en met welk resultaat ?

Vraag nr. 119
van 19 juli 1993
van de heer F. VAN DEN EYNDE

Tramverkeer tussen Sluizeken en Muide in Gent — Onderbreking door wegenwerken

Naar aanleiding van bijzondere wegenwerken tussen de Gentse wijken Sluizeken en Muide, zal het tramverkeer daar onderbroken worden en dit voor een afstand van minimum twee kilometer. De Lijn zou geen vervanging met bussen hebben gepland.

Kan de minister dit bevestigen ?

Zo ja, kan hij alsnog maatregelen nemen om te vermijden dat belangrijke Gentse volkswijken gedurende maanden voor een groot deel van het net van het openbaar vervoer afgesneden zouden zijn ?

Vraag nr. 120
van 19 juli 1993
van de heer A. VERLINDEN

De Lijn-Limburg in Aarschot — Besparingen op lijn 307

Het college van burgemeester en schepenen van en in Aarschot werd vorige maand door De Lijn-Limburg aangeschreven betreffende weekendbesparingen op lijnen die de gemeente bedienen. Zo wordt voor de stad Aarschot aangekondigd dat in lijn 307 gesnoeid wordt, terwijl het stadsbestuur verzocht wordt deze informatie via de gemeentelijke communicatiekanalen aan de inwoners van de gemeente kenbaar te maken.

Het betreft hier de lijn Hamont-Leuven en omgekeerd, die door de gebruikers en dus ook door het stadsbestuur belangrijk geacht wordt en daarenboven, gezien de eindbestemming Leuven-Gasthuisberg is een sociale rol vervult. Hoewel het UZ-Gasthuisberg in Leuven via een andere bus vanaf het station Leuven kan worden bereikt, moet erop gewezen worden dat voor de gebruikers van lijn 307 het bereiken van het station van Leuven niet zo evident is.

1. Is de minister, gezien de sociale rol van lijn 307 (bereikbaarheid van het berg), niet van oordeel dat een beslissing tot besparing op deze lijn moet worden voorafgegaan door een bijzonder onderzoek, waarbij onder meer rekening wordt gehouden met de bezoeken van het UZ-Gasthuisberg ?
2. Zo ja, zullen ter zake richtlijnen worden verstrekt aan De Lijn-Limburg en zal dit onderzoek in samenwerking moet gebeuren met de verschillende gemeentebesturen langs waar deze 307-lijn wordt bediend ?
3. Zo nee, kunnen bedoelde gemeentebesturen in kennis worden gesteld van de gedetailleerde gevolgen van deze beslissing, vooraleer over te gaan tot de verspreiding van de gevraagde informatie aan de bewoners van de gemeente ?

Vraag nr. 121
van 19 juli 1993
van de heer A. VERLINDEN

Spoorwegovergangen in Aarschot — Oplossing fileproblemen

De middenstrook van de rijweg op de driestrooksweg Aarschot-Scherpenheuvel, destijds ingevolge inhaalmanoeuvres oorzaak van talrijke dodelijke slachtoffers en gewonden, werd omgevormd door het aanbrengen van vluchtheuvels. Dit blijkt naar mijn oordeel een zeer gunstig effect te hebben op de verkeersveiligheid en de initiatiefnemer mag hiervoor dan ook worden gefeliciteerd.

Kan de minister aan de hand van een statistiek, **weze** het voor deze korte periode van aanpassing, het gunstige effect hiervan aantonen ?

Wat het knooppunt van de drie spoorwegovergangen in de Ourodenberg in Aarschot, overgangen op de Lierse- en op de Herseltsesteenweg betreft, neemt het fileprobleem haast onmenselijke afmetingen aan. De aanpassing met rode lichten op een 100 meter van de eerste spoorwegovergang komende van Lier, heeft een beperkte en lovenswaardige oplossing gebracht die het fileprobleem uiteraard niet oplost, maar dat was ook niet het opzet. Een stevige en toekomstgerichte oplossing in coördinatie met de NMBS wordt voor dit knooppunt dan ook onmisbaar en dringend.

1. Is de minister op de hoogte van dit cruciaal knooppunt en worden er bepaalde vaststellingen en/of metingen gedaan ? Zo ja, wat zijn de resultaten en besluiten ?
2. Werd naar een duurzame oplossing gezocht en wat is het resultaat ?
3. Binnen welke termijnen mag de realisatie ervan worden verwacht ?
4. Is het niet mogelijk, in afwachting en ter bevordering van het verkeer, onmiddellijk na de spoorwegovergang komende van Lier, een voorselectie richting Herselt (links) en Aarschot (rechts) op de rijweg te doen aftekenen ?
5. Wordt, rekening houdend met een enorme toename van het vrachtvervoer op de hierop blijkbaar niet berekende Liersesteenweg, een alternatieve rijbaan rechtstreeks aansluitend op de westelijke ring van Aarschot dan niet onvermijdbaar ?

Vraag nr. 122
van 19 juli 1993
van de heer H. VAN DIENDEREN

Autobuspark van De Lijn — Vermindering geluidsproductie

Tijdens de vorige zittingsperiode heeft de minister een brochure laten maken over de geluidshinder veroorzaakt door het wegverkeer. Hij kent het probleem dus.

Hoe kan het autobuspark van De Lijn worden ingedeeld op basis van geluidsproductie ? Hoeveel bussen zitten er in elke categorie ?

Is er voor de geluidsproductie een maximum gesteld voor de aankoop van nieuwe bussen ? Welk ? Sinds wanneer ? Is een geleidelijke verstrenging gepland ?

Welke maatregelen worden getroffen om de geluidshinder bij het bestaande autobuspark te verminderen ? Met welke resultaten ? Volgens welk tijdsplan ?

Vraag nr. 123
van 19 juli 1993
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Verbod vrachtscheepvaart op zon- en feestdagen — Mogelijke afwijkingen

Voortaan kunnen de gewesten zelf beslissingen treffen

omtrent afwijkingen van het verbod op vrachtscheepvaart op zon- en feestdagen.

Naar verluidt zou het Waalse Gewest maatregelen overwegen om binnen de kortste keren de zondagsvaart aan de sluizen van Ternaaien en van Ivoz-Ramnet toe te staan. Dat betekent dat Luik dan een vlottere uitweg krijgt naar het Julianakanaal, de Rijn en Rotterdam.

Om de concurrentiekracht van Antwerpen te vrijwaren zou het nodig zijn de vijf sluizen op het Albertkanaal 's zondags voor het scheepverkeer open te stellen.

Is de minister op de hoogte van deze evolutie ?

Meent hij dat een openstelling op zondag van de sluizen op het Albertkanaal aangewezen is ?

Heeft hij reeds richtlijnen in die richting verstrekt ?

Vraag nr. 124
van 22 juli 1993
van de heer L. BARBE

Restauratiepremies Kunstcentrum Sint-Jan in Brugge — Betwiste toekenning

De 19e eeuwse ziekenzalen van het ziekenhuis Sint-Jan in Brugge werden door de NV Kunstcentrum Sint-Jan gerestaureerd en verbouwd tot een onthaal- en congrescentrum. De NV heeft een erfpachtovereenkomst met de stad Brugge.

Het besluit van de Vlaamse Executieve van 5 juni 1991 stelde de restauratiepremie in. Ook al verscheen dit besluit maar in het Belgisch Staatsblad op 29 juni 1991, toch werd bij ministerieel besluit van 14 juni 1991 al een restauratiepremie toegekend aan de NV Kunstcentrum Sint-Jan (bijdrage Vlaamse Gemeenschap 10.680.443 frank en bijdrage provincie West-Vlaanderen 3.204.133 frank). Op 27 september 1991 werd een tweede restauratiepremie toegekend (bijdrage Vlaamse Gemeenschap 40.586.139 frank en bijdrage provincie West-Vlaanderen 12.175.842 frank). Bij ministerieel besluit van 18 december 1991 werd een derde restauratiepremie toegekend (bijdrage Vlaamse Gemeenschap naar ik veronderstel 12.000.500 frank en bijdrage provincie West-Vlaanderen 3.600.015 frank). Aan de NV Kunstcentrum Sint-Jan werd dus voor een bedrag van afgerond 82,2 miljoen frank restauratiepremies toegekend.

Wat de derde restauratiepremie betreft, wil ik erop wijzen dat de provincieraad van West-Vlaanderen op 2 april 1992 beslist heeft om de vernietiging van het ministerieel besluit van 18 december 1991 tot toekennen van die restauratiepremie te vorderen bij de Raad van State. De bestendige deputatie en de provincieraad waren immers van mening dat het hier niet ging om restauratiewerken aan een beschermd gebouw, maar om een volledige nieuwbouw. Volgens de provincie was de tekst van het restauratiepremiebesluit door de minister op een onredelijke manier geïnterpreteerd. Een schriftelijke vraag van de bestendige deputatie bij het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap hierover bleef vreemd genoeg onbeantwoord.

Op 15 juni 1992 heeft de NV Sint-Jan, bij eenzijdige verbintenis, definitief en onherroepelijk afstand gedaan van het premiegedeelte van de provincie (3.600.015 frank), waarna de provincie afstand deed van het ingeleide geding bij de Raad van State omdat ze niet langer belang had in de zaak. Het is net alsof de NV Sint-Jan vreesde de zaak bij de Raad van State te verliezen, waardoor ze niet enkel de bijdrage van de provincie, maar ook de bijdrage van de Vlaamse Gemeenschap ten belope van 12 miljoen frank zou verliezen.

Als het inzake de derde restauratiepremie inderdaad gaat om nieuwbouw zoals de provincie beweert, lijkt het noodzakelijk de uitbetaling van de premie te stoppen en de reeds uitbetaalde voorschotten terug te vorderen.

1. Kan de minister inzake deze drie restauratiepremies de data geven van de aanvraag door de NV **Kunstcentrum Sint-Jan**, de goedkeuring van het dossier door het bestuur Monumenten en Landschappen en het advies van de inspectie van Financiën ?
2. Is de minister van mening dat de restauratiepremie toegekend bij ministerieel besluit van 18 december 1991 aan de NV Kunstcentrum Sint-Jan inderdaad slaat op werken aan een nieuwbouw en dus eigenlijk onterecht is toegekend ?
3. Waarom heeft het bestuur Monumenten en Landschappen niet geantwoord op de brief van de provincie West-Vlaanderen ?
4. Hoeveel van deze restauratiepremie is al uitbetaald ?
5. Maakt de minister gebruik van de mogelijkheden die het besluit van de Vlaamse Executieve van 5 juni 1991 biedt om in deze aangelegenheid te stoppen met de verdere uitbetaling van de premie en de reeds uitbetaalde voorschotten terug te vorderen ?

Vraag nr. 125
van 22 juli 1993
van de heer L. BARBE

Subsidies voor restauratiewerken — Afhandeling dossiers

Voor het toekennen van subsidies voor restauratiewerken waren er drie besluiten van de Vlaamse Executieve van kracht :

- het besluit van de Vlaamse Executieve van 1 juli 1982 tot bepaling voor het Nederlandse taalgebied van de verdeling der kosten voor werken aan beschermde monumenten, andere dan gebouwen bestemd voor een erkende eredienst, seminaries en pastorieën, bekrachtigd door het decreet van 17 november 1982 ;
- het besluit van de Vlaamse Executieve van 4 juli 1984 tot bepaling voor het Nederlandse taalgebied van de verdeling der kosten voor werken aan beschermde monumenten bestemd voor een erkende

eredienst, seminaries en pastorieën, bekrachtigd door het decreet van 30 oktober 1984 ;

- het besluit van de Vlaamse Executieve van 21 juni 1989 houdende vaststelling van de procedure inzake subsidiëring van bepaalde werken, leveringen en diensten die door of op initiatief van regionale of lokale besturen of ermee gelijkgestelde rechtspersonen worden uitgevoerd, later vervangen door het besluit van de Vlaamse Executieve van 18 december 1991, houdende vaststelling van de procedure inzake de subsidiëring van werken aan beschermde monumenten, die door of op initiatief van regionale of lokale besturen worden uitgevoerd.

Er zouden nog heel wat dossiers inzake subsidies voor restauraties in behandeling zijn.

1. Kan de minister mij, onderverdeeld naar de drie Executievebesluiten, meedelen hoeveel dossiers er nog in behandeling zijn ? Met welke subsidiebedragen komt dit overeen ? (Graag gegevens per jaar van aanvraag.)
2. Wanneer zullen deze dossiers allemaal behandeld zijn, in de veronderstelling dat zowel de begrotingskredieten als het aantal personeelsleden dat de dossiers behandelt gelijk blijven ?
3. Welke maatregelen heeft de minister genomen om deze dossiers zo snel mogelijk af te handelen ?

Vraag nr. 126
van 22 juli 1993
van de heer L. BARBE

Verhoogde restauratiepremies — V.Z. w. 's, instellingen van openbaar nut en molens

Met het besluit van de Vlaamse Executieve van 4 december 1991 werd een verhoogde restauratiepremie ingevoerd door V.Z.W.'s en instellingen van openbaar nut dit onder bepaalde voorwaarden. Het besluit van de Vlaamse Executieve van 16 september 1992 verlengde dit toelagesysteem en breidde het uit tot werken aan beschermde molens.

1. Kan de minister mij meedelen hoeveel restauratiepremies er respectievelijk voor v.z.w.'s, instellingen van openbaar nut en molens zijn aangevraagd ?
2. Kan de minister meedelen hoeveel van die aanvragen er ondertussen een positieve beslissing kregen en met welk bedrag aan restauratiepremies dit overeenstemt ? (Graag voor deze 2 vragen gegevens per jaar.)
3. In welke mate wordt bij de procedure tot toekennen van deze premie de administratie Overheidsopdrachten en Gesubsidieerde Infrastructuur nog betrokken ?
4. Op welke manier wordt de naleving van deze Executievebesluiten gecontroleerd ?

Vraag nr. 127
van 22 juli 1993
van de heer L. BARBE

Restauratiepremie — Toekenning aan particulieren

Met het besluit van de Vlaamse Executieve van 5 juni 1991, aangevuld door het besluit van de Vlaamse Executieve van 16 september 1992, werd de restauratiepremie ingevoerd. Deze premie is een bijdrage in kosten voor werken aan een beschermd monument, andere dan gebouwen bestemd voor een erkende eredienst, seminaries of pastorieën. De toekenning van deze premie verschilt grondig van het vroegere subsidiesysteem. De bedragen liggen lager, maar de procedure verloopt sneller, onder meer omdat het toezicht minder is. Zo zou bijvoorbeeld de administratie Overheidsopdrachten en Gesubsidieerde Infrastructuur niet meer betrokken worden in de toekenningsprocedure.

1. Hoeveel aanvragen voor een restauratiepremie werden er reeds door particulieren ingediend ?
2. Hoeveel restauratiepremies werden er reeds toegekend ? Met welk bedrag stemt dit overeen ? (Voor deze vragen graag gegevens per jaar.)
3. In welke mate wordt bij de procedure tot toekennen van deze premie de administratie Overheidsopdrachten en Gesubsidieerde Infrastructuur nog betrokken ?
4. Heeft de minister bijzondere maatregelen getroffen opdat de twee Executievebesluiten inzake de restauratiepremie worden nageleefd ?

Vraag nr. 128
van 22 juli 1993
van de heer H. SUYKERBUYK

Interministeriële Conferentie voor Verkeer en Infrastructuur — Stand van zaken grensoverschrijdende samenwerking

In de Interministeriële Conferentie voor Verkeer en Infrastructuur van 17 november 1992 werd tot coördinatie besloten tussen De Lijn, de NMBS, TEC en MIVB. Deze beslissing begrijp ik als een intentie om ook de NMBS te betrekken bij de intentieverklaring van 20 oktober 1992 tot meer samenwerking tussen de VVM en de NV Verenigd Streekvervoer Nederland.

Graag wil ik de aandacht vragen voor volgende punten.

Er geldt op bepaalde buslijnen met een grensoverschrijdend traject tussen Vlaanderen en Nederland nog altijd een in- en uitstapverbod op Nederlandse bussen op Vlaamse grondgebied. Dit kan concurrentiële redenen hebben, maar is wel archaïsch (en protectionistisch) in een letterlijk open grensgebied.

De informatie van de dienstregeling in België en andere mededelingen over de grens heen, is haast onbestaande. Dit geldt voor busroutes, maar ook voor aansluitingstijden op het treinverkeer. Het gaat hier zowel om informatie in de spoor- en busgidsen als de informatie per telefoon.

De geldigheid van buskaarten in het andere land bestaat over het algemeen niet. Nochtans kan het, want in Maastricht en het Vlaams grensgebied is die wederzijdse erkenning en dus het gebruik van één buskaart overeengekomen. Dit kan dus veralgemeend worden.

De tarifieringen bij het spoorverkeer zouden van de zogenaamde grensheffing moeten worden verlost. Dit kan als men een tarief invoert, dat uitsluitend op het kilometeraantal berust.

Is de minister bereid, tenzij men daarmee reeds begonnen is, deze problematiek in de samenwerking te doen bespreken ? Als er reeds een stand van zaken kan worden meegedeeld, werd ik daarover graag geïnformeerd.

Vraag nr. 129
van 22 juli 1993
van de heer A. VERLINDEN

Zie :

L. Van den Brande
 Minister-president van de Vlaamse regering
 Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen
 Vraag nr. 115
 van 22 juli 1993
 van de heer A. Verlinden
 Blz. 969.

W. DEMEESTER-DE MEYER

VLAAMSE MINISTER VAN FINANCIËN EN
 BEGROTING, GEZONDHEIDSINSTELLINGEN,
 WELZIJN EN GEZIN

Vraag nr. 72
van 1 juli 1993
van de heer E. VAN VAERENBERGH

Buitenschoolse opvang — Tewerkstellingsprojecten Weer- Werk

In het kader van de Weer-Werkactie kunnen een aantal gesco's tewerkgesteld worden in projecten voor buitenschoolse opvang.

De procedure verloopt in twee stappen :

- a. het afsluiten van een samenwerkingsprotocol tussen de minister en het subregionaal tewerkstellingscomité (STC), waarbij een contingent gesco's wordt toegewezen ;
  - b. het goedkeuren van de eigenlijke projecten (deelprojecten genoemd in het protocol). De Weer-Werk gesco's worden aangenomen voor onbepaalde duur en deelprojecten kunnen goedgekeurd worden tot het contingent is uitgeput.
1. Is er overleg tussen de ministers van Gezin en Tewerkstelling over de toekenning van de projecten ?
  2. Wordt Kind en Gezin bij de projecten betrokken ?

3. Kan Kind en Gezin zijn kwaliteitscontrole uitoefenen op de erkenningen ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan mevrouw L. Detiège, Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden.

Vraag nr. 76
van 5 juli 1993
van de heer M. BOURGOIS

Kinderopvang in de Westhoek — Maatregelen

In opdracht en onder begeleiding van de Provinciale Adviescommissie voor Gezinsbeleid van West-Vlaanderen werd een sociologische studie uitgevoerd waarbij de kinderopvang in **WestVlaanderen** werd doorgelicht.

Een belangrijke conclusie uit dit wetenschappelijk onderzoeksproject, waarbij het aanbod afgewogen werd tegen de behoefte, is dat de Westhoek globaal genomen het zwakke broertje is in de Westvlaamse kinderopvang.

Welke maatregelen neemt de minister om hieraan iets te veranderen en welke concrete voorstellen doet zij ?

Vraag nr. 79
van 22 juli 1993
van de heer L. BARBE

Afgevaardigde van Financiën bij GIMV en Gimvindus — Gebruik veto

Er is bij de GIMV en Gimvindus een afgevaardigde van Financiën aangesteld.

Kan de minister mij meedelen in welke dossiers hij zijn veto gebruikte ? (Graag gegevens sinds 1987 met datum van vetostelling.)

Vraag nr. 81
van 22 juli 1993
van de heer M. LOGIST

Voorzieningen voor volwassenen met een mentale handicap in het arrondissement Leuven — Plaatsgebrek

Sedert december 1991 hebben 130 volwassenen met een handicap zich via de centrale wachtlijst van het Regionaal Overleg Gehandicaptenzorg Arrondissement Leuven v.z.w., ontstaan onder impuls van de provincie Brabant, aangemeld.

Deze centrale wachtlijst heeft tot doel enerzijds de aanvragers te helpen zoeken naar een gepaste opvangmogelijkheid en anderzijds het aanbod af te stemmen op de aanvragen.

De praktijk wijst echter uit dat het aantal open plaatsen voor opvang van volwassen mentaal gehandicapten beperkt zijn en de aanvragen daarentegen stijgen.

60 van de 130 aanvragen die zich op de centrale wachtlijst aanmeldde, zijn hoogdringend. Deze **hoogdringendheid** ontstaat in veel gevallen uit crisisvragen voor opname wegens ziekte, opname in het ziekenhuis, ouderdom of gebroken draagkracht van de verzorgende ouder(s).

Er is in deze regio geen enkele residentiële plaats meer vrij.

Graag had ik van de minister vernomen wat er moet gebeuren met de aanvragen van volwassen gehandicapten die geen plaats vinden in de eigen regio.

Worden er ter zake op korte termijn maatregelen genomen ? Zo ja, welke ?

Zijn er bijkomende budgetten ingeschreven voor de uitbreiding van de bestaande voorzieningen ?

Vraag nr. 82
van 22 juli 1993
van de heer L. STANDAERT

Algemeen Ziekenhuis Vesalius in Tongeren — Niet-goedkeuring bijwedden directeurs door gouverneur Limburg

Naar verluidt heeft de gouverneur van Limburg in juni 1992 een besluit uitgevaardigd waarin hij de beslissing in verband met de bijwedden van de directeurs van Algemeen Ziekenhuis Vesalius, Hazelereik 51, Tongeren, niet goedkeurt. Deze vereniging heeft de vorm van een openbaar bestuur, conform de bepalingen van hoofdstuk XII van de organieke wet op de openbare centra voor maatschappelijk welzijn.

1. Op welke gronden heeft de gouverneur de beslissing in verband met de bijwedden niet goedgekeurd ?
2. Waarom krijgen de bedoelde directeurs nog steeds de niet-goedgekeurde bijwedden uitbetaald ?

Vraag nr. 83
van 22 juli 1993
van de heer A. VERLINDEN

Zie :
L. Van den Brande
Minister-president van de Vlaamse regering
Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen
Vraag nr. 115
van 22 juli 1993
van de heer A. Verlinden
Blz. 969.

REGISTER

Vraag nr.	Datum	Vraagsteller	Onderwerp	Blz.
L. VAN DEN BRANDE, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen				
85	03.06.1993	M. Capoen	<i>Aluminiumscheepsbouw — Overheidssteun</i>	1007
88	04.06.1993	G. Vermassen	<i>Reconversie Limburg — Vermindering ordonnanceringskredieten</i>	1007
95	23.06.1993	J. Eeman	<i>Hotel Errera in Brussel — Ingebruikname</i>	1008
99	05.07.1993	L. Barbé	<i>Verlening van gewestwaarborg — Gegevens</i>	965
100	09.07.1993	J. De Roo	<i>Bouwsector in Gent-Eeklo — Gegevens</i>	965
101	16.07.1993	R. Deswaene	<i>Vlaams begrotingsprogramma voor Wetenschapsbeleid — Kredieten 1992 en 1993</i>	966
102	○ 16.07.1993	J. De Roo	<i>Impulsgebieden — Projecten 1991-1993</i>	1026
103	19.07.1993	J. De Roo	<i>Faillissementen arrondissement Gent-Eeklo — Gegevens</i>	966
104	○ 20.07.1993	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Financieringsvoorstel bouw LPG-tankers — Antwoord Gimvindus</i>	1026
105	○ 20.07.1993	L. Barbé	<i>Textielsector — Inkoop niet-stemgerechtigde aandelen</i>	1026
106	○ 20.07.1993	H. Van Dierden	<i>Standing Conference of Local and Regional Authorities — Samenwerkingsprogramma's met Balkanstedes</i>	1026
107	20.07.1993	W. Verreycken	<i>Kasteel Altenbroek in 's Gravenvoeren — Aankoop door Vlaamse Gemeenschap</i>	967
108	20.07.1993	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Impulsgebied Zennevallei — Aanleg van transferia in Vlaamse rand rond Brussel</i>	967
109	○ 22.07.1993	L. Barbé	<i>Regeringscommissaris GIMV en Gimvindus — Gebruik veto</i>	1027
110	○ 22.07.1993	L. Barbé	<i>Geregionaliseerde nationale sectoren — Verkoop aan GIMV</i>	1027
111	○ 22.07.1993	L. Barbé	<i>Portefeuille FNSV-Gimvindus — Waardebepaling</i>	1027
112	22.07.1993	A. Gijsbrechts-Horckmans	<i>Wetenschappelijk onderzoek multiple sclerose — Projecten en financiering</i>	968
113	22.07.1993	H. Suykerbuyk	<i>Aanpassing overeenkomst Europese Economische Ruimte — Belgische inschrijvingsgelden voor buitenlandse studenten</i>	968
114	22.07.1993	L. Barbé	<i>Departementale directieraden — Vrijheid in rangschikking kandidaten</i>	969
115	22.07.1993	A. Verlinden	<i>Door Staat bezoldigd personeel — Toelating tot cumulatie</i>	969
116	22.07.1993	J. Gabriels	<i>Siemens-Lanklaar en Maasland — Maatregelen voor werkgelegenheid</i>	969

N. DE BATSELIER, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting

226	28.06.1993	L. Standaert	<i>Brugse verbrandingsoven — Exploitatievergunning</i>	970
228	30.06.1993	R. Van Hooland	<i>Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening — Wervingsexamen</i>	971
229	05.07.1993	P. Breyne	<i>Urgentieprogramma sociale huisvesting — Huurcompensatie</i>	971
230	05.07.1993	P. Breyne	<i>Artikel 80 Huisvestingscode — Middelen voor urgentieprogramma sociale huisvesting</i>	972
231	05.07.1993	P. Breyne	<i>Urgentieprogramma sociale huisvesting— Verdeelsleutel Domus Flandria</i>	972
232	06.07.1993	J. De Roo	<i>Investeringsprogramma Aquafin — Projecten</i>	973
233	06.07.1993	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Muskusrattenverdelging — Alternatieve middelen</i>	974
234	08.07.1993	G. Cardoen	<i>Kasteel Terrest-Heikruis — Slechte staat toegangsweg</i>	974
235	08.07.1993	M. Maertens	<i>Vervuild viswater — Plaatsing van gevaarborden voor hengelaars</i>	975
236	08.07.1993	M. Maertens	<i>Visindustrie — Restverwerking en afvalwater</i>	975
237	08.07.1993	L. Barbé	<i>Vlarem — Beroepen</i>	976
238	09.07.1993	L. Pierco	<i>Slib uit rioleringen — Ontwatering</i>	977
239	19.07.1993	J. De Meyer	<i>Verkrotte en leegstaande woningen arrondissement Sint-Niklaas — Maatregelen</i>	977
240	19.07.1993	J. De Roo	<i>Leegstaande woningen in arrondissement Gent-Eeklo — Overzicht</i>	978
241	19.07.1993	J. De Roo	<i>Bouwpremie — Vervanging door eenvormig stelsel van tegemoetkomingen in last van hypothecaire leningen</i>	978
242	22.07.1993	L. Barbé	<i>Bescherming leefmilieu tegen niet-ioniserende straling — Wetgevende initiatieven</i>	979
243	22.07.1993	P. Tant	<i>Aankopen van bos- en natuurgebieden — Gegevens</i>	979
244	22.07.1993	H. Marsoul	<i>Verwerking slib — Oplossing</i>	979
245	22.07.1993	P. Breyne	<i>Huur-, installatie- en verhuispremie — In aanmerking nemen reëel inkomen</i>	980
246	22.07.1993	K. Van Overmeire	<i>Brochure "Premies en Toelagen van het Vlaams Gewest" — Ontbreken gemeente Voeren in schets</i>	980
247	22.07.1993	M. Capoen	<i>Huurderscoöperatieven — Eis tot mededeling rijksregisternummer</i>	981
248	22.07.1993	A. Verlinden	<i>Door Staat bezoldigd personeel — Toelating tot cumulatie</i>	981
249	26.07.1993	J. De Mol	<i>Duurzame ontwikkeling — Omzetting Agenda 21 van UNCED</i>	982
250	29.07.1993	J. De Roo	<i>Sociale woningbouw Oost- Vlaanderen — Beschikbare kredieten en aanwending</i>	983

T. KELCHTERMANS, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden

231	22.04.1993	G. Annemans	<i>Verkeerslichten Miksebaan in Brasschaat — Stand van zaken</i>	1008
235	23.04.1993	F. Ghesquière	<i>Duinen langs de Middenkust — Verdedigingswerken</i>	1009
237	23.04.1993	F. Ghesquière	<i>Verbinding Kennedyplein-De Bolle in Oostende — Stand van zaken</i>	1009

256	04.05.1993	J. De Meyer	<i>Kruispunt N 16-N 70 in Sint-Niklaas — Herinrichting kruispunt</i>	1010	
265	07.05.1993	L. Barbé	<i>Kruispunt N 45 en Zevenhoek in Ninove — Verkeersonveiligheid</i>	1010	
266	07.05.1993	L. Barbé	<i>Geluidshinder gewestweg Aalst-Ninove — Aanbrengen fluisterasfalt</i>	1011	
271	11.05.1993	M. Aelvoet	<i>Studie over eventuele verbinding A 2 Rotselaar en E 19 Weerde — Opportuniteit</i>	1011	
287	27.05.1993	D. Ramoudt	<i>Alle-terreinfiets — Aanleg circuits aan de kust</i>	1012	
297	03.06.1993	J. Van Hecke	<i>Stationsstraat in Gavere-Asper — Herstellingswerken</i>	1013	
298	07.06.1993	J. De Meyer	<i>Fietspaden arrondissement Sint-Niklaas — Kredieten</i>	1013	
304	09.06.1993	J. De Roo	<i>Investeringsprogramma gewestwegen Oost-Vlaanderen — Budget</i>	1013	
309	14.06.1993	F. Vermeiren	<i>Gewestplannen — Eisen tot schadeloosstelling</i>	1015	
312	17.06.1993	E. Van Vaerenbergh	<i>Aanleg fiets- en wandelpaden arrondissement Halle-Vilvoorde — Stand van zaken</i>	1015	
313	17.06.1993	E. Van Vaerenbergh	<i>Gewestwegen arrondissement Halle-Vilvoorde — Investeringsprogramma 1993</i>	1015	
314	21.06.1993	X. Buisseret	<i>Schilderwerken verkeerspalen — Waalse firma</i>	1016	
315	21.06.1993	E. Van Vaerenbergh	<i>Geluidsschermen arrondissement Halle-Vilvoorde — Criteria</i>	1017	
316	22.06.1993	E. Van Vaerenbergh	<i>Gemeen telijke begrotingen en rekeningen — Statistisch materiaal voor departement</i>	1017	
321	25.06.1993	H. Van Dierden	<i>Ontmoediging autogebruik — Omzendbrief inzake parkeerruimte</i>	1018	
326	28.06.1993	R. Van Hooland	<i>Bouw- en verkavelingsvergunningen — Opvulregel</i>	983	
327	30.06.1993	L. Vannieuwenhuysen	<i>Palen verkeerslichten — Eenvormigheid</i>	984	
328	30.06.1993	L. Martens	<i>Nieuw decreet ruimtelijke ordening — Onzekerheid omtrent bouwgrond</i>	984	
329	0	01.07.1993	H. Van Dierden	<i>Autoverkeer — Algemene snelheidsbeperking</i>	1027
330	0	02.07.1993	E. Van Vaerenbergh	<i>Wegennet — Verdeling kosten tussen Gewest en gemeenten</i>	1027
331		02.07.1993	L. Nelis-Van Liedekerke	<i>Bouw tunnel onder N 9 in Aalst — Ronde als alternatief</i>	985
332	0	02.07.1993	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Afwerking weg Pecq-Armentières — Alternatief traject</i>	1028
333		02.07.1993	R. Van Hooland	<i>Ruimtelijke Ordening — Algemene plannen van aanleg</i>	1019
334		05.07.1993	L. Nelis-Van Liedekerke	<i>N 460 vak Haaltert-Terjoden — Aanleg fietspaden</i>	985
335		06.07.1993	M. Aelvoet	<i>Industrieterrein in Holsbeek-Nieuwrode — Vestigingsplaats</i>	986
336		08.07.1993	R. Van Hooland	<i>Structuurplan Vlaanderen — Rol van de provincies</i>	986
337		08.07.1993	R. Van Hooland	<i>Gemeentesecretarissen — Extra vergoedingen</i>	987
338	0	09.07.1993	F. Vergote	<i>N 357 — Verkeersonveiligheid</i>	1028
339		09.07.1993	W. Demuyt	<i>Bouwaanvragen — Twijfels inzake eigendom bouwrecht</i>	987

340		09.07.1993	W. Demuyt	Stedebouwkundig attest — Eigendomsbewijs	988
341	0	19.07.1993	J. De Roo	N 44 — Vangrails op de middenberm	1028
342	0	19.07.1993	J. De Roo	Gemeentelijke infrastructuurwerken in het arrondissement Gent-Eeklo — Subsidiëring	1028
343	0	20.07.1993	L. Barbé	Doortrekken N 41 Dendermonde-Aalst — Stand van zaken	1028
344	0	20.07.1993	M. Capoen	Doortrekken A 19 Ieper-Veurne — Alternatieven	1029
345	0	20.07.1993	M. Capoen	Afwerking A 18 — Stand van zaken	1029
346		20.07.1993	L. Barbé	Nieuwe industriezone in Erpe-Mere (Steenberg) — Stand van zaken	988
347	0	20.07.1993	J. Eeman	Realisatie van de N 208 — Stand van zaken	1029
348		20.07.1993	L. Van Nieuwenhuysen	Franstalig spandoek aan gemeentehuis in Voeren — Maatregelen	988
349		20.07.1993	L. Van Nieuwenhuysen	Bevlagging voor 11 juli van gemeentehuis Voeren — Niet naleven Vlaamse decreetgeving	989
350	0	20.07.1993	A. Verlinden	Ruimtelijke ordening — Klachten bij ombudsman Vlaamse Gemeenschap	1030
351	0	20.07.1993	J. De Bremaeker	Verkeers- en Vervoersplan Vlaanderen — Situatie in Wommelgem	1030
352		20.07.1993	J. Peeters	Uitbreiding transportzone Meer — Eventuele wijziging gewestplan	
353	0	22.07.1993	A. Verlinden	Door Staat bezoldigd personeel — Toelating tot cumulatie	1030
354	0	23.07.1993	M. Capoen	Zelfstandige brugwachters — Laattijdige betaling	1030
355	0	23.07.1993	M. Capoen	Kust en gewestwegen — Aanbrengen reclameborden	1031
356		26.07.1993	J. Caudron	Bouwvergunning FICO-project in Aalst — Ongunstig advies	989
357		26.07.1993	L. Barbé	Hoogspanningsleiding van Aalst naar Dendermonde — In herziening stellen van gewestplannen	990

H. WECKX, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden

141	0	02.07.1993	L. Van Nieuwenhuysen	Gemeentevlag Linkebeek — Verplicht ontwerp	1031
142	o	06.07.1993	F. Van den Eynde	BRTN-programma Magazine — Overname artikel uit Markant	1031
143		08.07.1993	J. De Roo	Sportinfrastructuur Gent-Eeklo — Investerings	1019
144	0	19.07.1993	L. Van Nieuwenhuysen	VTM — Zendvergunning Waals-Brabant	1032
145	0	19.07.1993	X. Buisseret	BRTN-radio — Interview Reporter zonder grenzen	1032
146		19.07.1993	L. Van Nieuwenhuysen	Toerisme in Voeren — Verkoop van domein Altenbroek	990
147	0	19.07.1993	J. Gabriels	Decreet lokale radio's — Werkings- en financieel verslag en eventuele sancties	
148	0	19.07.1993	J. Gabriels	Decreet lokale radio's — Personeelsbezetting controledienst	1032
149	0	19.07.1993	J. Gabriels	Raad voor Lokale Radio's — Opvolgen negatieve adviezen	1032
150	0	22.07.1993	F. Van den Eynde	BRTN-uitzending Mismeesterd van NV De Wereld — Gebrek aan objectiviteit en invloed ACOD	1033

151	0	22.07.1993	W. Verreycken	Antwerps Steenfestival — Overtreding taalwetten	1033
152	o	22.07.1993	F. Van den Eynde	BRTN-uitzending Voor de Dag — Onderscheid tussen Brussel en Vlaanderen	1033
153	0	22.07.1993	F. Van den Eynde	BRTN-uitzendingen — Vermelden politieke overtuiging verdachten	1033
154	0	22.07.1993	H. Suykerbuyk	Caleidoscope-programma EEG — Initiatieven Vlaamse regering	1034
155		22.07.1993	A. Verlinden	Door Staat bezoldigd personeel — Toelating tot cumulatie	990

L. VAN DEN BOSSCHE, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken

189		21.06.1993	F. Van den Eynde	Stedelijk kunstinstituut in Gent — Tweektalige uitnodigingen	1020
192		23.06.1993	F. Van den Eynde	Departement — Personeel	1020
193		24.06.1993	S. Creyf	Schoolgebouwen ARGO — Leegstand en verkrotting	1021
194		28.06.1993	L. Standaert	Tijdelijke leerkrachten — Bereidwilligheid tot werken	991
195		28.06.1993	L. Standaert	Buitenschoolse activiteiten — Onder druk zetten leerlingen	991
196		28.06.1993	E. Van Vae- renbergh	Koninklijk Atheneum Zaventem — Verkrot gebouw	992
201		01.07.1993	P. Hostekint	Ambten in het zeevisserijonderwijs — Ontwerp van besluit	992
203		07.07.1993	M. Olivier	Informatisering departementen — Raamcontracten afgesloten met privé-firma's	992
204		01.07.1993	L. Martens	Terbeschikkingstelling wegens ontstentenis van betrekking — Problemen	992
205		08.07.1993	D. Ramoudt	Leerplannen — Politieke vorming	993
206		09.07.1993	J. De Roo	Opleidingen — Werkgelegenheid	993
207	o	09.07.1993	L. Standaert	Reaffectatie — Indeling scholen in omschrijvingen	1034
208		09.07.1993	L. Standaert	Gemeenschapsonderwijs — 6 en 8 uur wiskunde	995
210		16.07.1993	J. Demeule- naere	Fusies hogescholen West-Vlaanderen — Hoofdzetel	996
211		16.07.1993	L. Van Nieu- wenhuysen	Basisonderwijs — Aanwezigheid anderstalige kinderen	996
212		16.07.1993	X. Buisseret	Gemeenschapsonderwijs in Berchem — Politieke propaganda	997
213		16.07.1993	X. Buisseret	Leerlingen met dyslexie — Aangepast onderwijs	997
214		16.07.1993	F. Van den Eynde	Spijbelen in het secundair onderwijs — Maatregelen	998
215		19.07.1993	M. Vogels	Onderwijsvoorrangsbeleid — Inzameling gegevens over etnische herkomst	999
216		19.07.1993	P. Chevalier	Sociale dienst personeelsleden gemeenschapsonderwijs — Stand van zaken	1000
217		22.07.1993	L. Barbé	Ambtenaren — Inbreng in natura of dienstverlenende tegemoetkoming bij uitvoering gesubsidieerde werken	1000
218		22.07.1993	M. Maertens	Controlecel op grensoverschrijdend transport van afvalstoffen — Invloed Sint-Michielsakkoord op personeelssituatie	1001

219	22.07.1993	F. Van den Eynde	<i>BRTN-uitzending Mismeesterd van NV De Wereld — Gebrek aan objectiviteit en invloed ACOD</i>	1001
220	22.07.1993	F. Van den Eynde	<i>BRTN-uitzending Mismeesterd van NV De Wereld — Maatregelen tegen subjectiviteit</i>	1001
221	0 22.07.1993	L. Barbé	<i>Departementale directieraden — Vrijheid in rangschikking kandidaten</i>	1034
222	22.07.1993	A. Verlinden	<i>Door Staat bezoldigd personeel — Toelating tot cumulatie</i>	1002

J. SAUWENS, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming

108	08.06.1993	H. Van Dierden	<i>De Lijn — Combinatie openbaar vervoer-fiets</i>	1021
110	0 28.06.1993	H. Van Dierden	<i>Vervoerregio Antwerpen — Stand van zaken</i>	1034
111	0 28.06.1993	H. Van Dierden	<i>Werkgroep voorstadsnet Antwerpen — Stand van zaken</i>	1034
112	0 28.06.1993	H. Van Dierden	<i>Multimodale verkeersmodellen Antwerpen — Vragen</i>	
113	0 28.06.1993	H. Van Dierden	<i>De Lijn in Antwerpen — Verkeersdoorstroming</i>	1035
114	0 28.06.1993	H. Van Dierden	<i>De Lijn — Bevordering aansluiting met trein</i>	1035
115	0 29.06.1993	J. Vande Lanotte	<i>Luchthaven van Oostende — Investeringsprogramma en taksen</i>	1035
116	0 01.07.1993	G. Anthuenis	<i>Autobussen met lagere opstapvloer — Aanpassing verkeerstafels</i>	1035
117	0 06.07.1993	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Tienjarenplan NMBS — Wijzigingen ten nadele van Vlaanderen</i>	
118	0 19.07.1993	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Buitenlandse handel met Oost-Europa — Opzetten centra door federale overheid</i>	1036
119	0 19.07.1993	F. Van den Eynde	<i>Tramverkeer tussen Sluizeken en Muide in Gent — Onderbreking door wegenwerken</i>	1036
120	0 19.07.1993	A. Verlinden	<i>De Lijn-Limburg in Aarschot — Besparingen op lijn 307</i>	1036
121	0 19.07.1993	A. Verlinden	<i>Spoorwegovergangen in Aarschot — Oplossing fileproblemen</i>	1036
122	0 19.07.1993	H. Van Dierden	<i>Autobuspark van De Lijn — Vermindering geluidsproductie</i>	1037
123	0 19.07.1993	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Verbod vrachtscheepvaart op zon- en feestdagen — Mogelijke afwijkingen</i>	1037
124	0 22.07.1993	L. Barbé	<i>Restauratiepremies Kunstcentrum Sint-Jan in Brugge — Betwiste toekenning</i>	1037
125	0 22.07.1993	L. Barbé	<i>Subsidies voor restauratiewerken — Afhandeling dossiers</i>	1038
126	0 22.07.1993	L. Barbé	<i>Verhoogde restauratiepremies — V.z. w. 's, instellingen van openbaar nut en molens</i>	1038
127	0 22.07.1993	L. Barbé	<i>Restauratiepremie — Toekenning aan particulieren</i>	1039
128	0 22.07.1993	H. Suykerbuyk	<i>Interministeriële Conferentie voor Verkeer en Infrastructuur — Stand van zaken grensoverschrijdende samenwerking</i>	1039
129	0 22.07.1993	A. Verlinden	<i>Door Staat bezoldigd personeel — Toelating tot cumulatie</i>	1039

L. DETIEGE, Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden

47	22.07.1993	L. Barbé	<i>Elektromagnetische pollutie door hoogspanningslijnen — Maatregelen</i>	1002
48	22.07.1993	L. Barbé	<i>Bescherming bevolking tegen niet-ioniserende straling — Initiatieven</i>	1003
49	22.07.1993	A. Verlinden	<i>Door Staat bezoldigd personeel — Toelating tot cumulatie</i>	1003
50	22.07.1993	J. Gabriels	<i>Siemens-Lanklaar en Maasland — Maatregelen voor werkgelegenheid</i>	1003

W. DEMEESTER-DE MEYER, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin

61	10.06.1993	M. Logist	<i>Fiscale attesten kinderopvang — Semi-internaten</i>	1022	
67	23.06.1993	J. Geysels	<i>Gezins- en bejaardenhulp — Verzuiling</i>	1022	
70	28.06.1993	E. Van Vae- renbergh	<i>Autonome centra voor maatschappelijk werk — Criteria</i>	1023	
71	01.07.1993	E. Van Vae- renbergh	<i>Kinderopvang en buitenschoolse opvang — Stimuleringsprogramma's in impulsgebieden</i>	1024	
72	0	01.07.1993	E. Van Vae- renbergh	<i>Buitenschoolse opvang — Tewerkstellingsprojecten Weer- Werk</i>	
73	01.07.1993	E. Van Vae- renbergh	<i>Adoptieconventie — Ratificatie</i>	1024	
74	01.07.1993	E. Van Vae- renbergh	<i>Kinderopvang — Initiatieven ingevolge interprofessioneel akkoord</i>	1025	
75	02.07.1993	E. De Groot	<i>Thuiszorg — Ziekenopspasdiensten</i>	1004	
76	0	05.07.1993	M. Bourgois	<i>Kinderopvang in de Westhoek — Maatregelen</i>	1040
77	07.07.1993	A. Denys	<i>Private diensten voor gezins- en bejaardenzorg — Bindingen met ziekenfondsen</i>	1005	
78	08.07.1993	L. Goutry	<i>Beroepscommissie van het Vlaams Fonds — Behandelingsduur van bezwaarschriften</i>	1005	
79	0	22.07.1993	L. Barbé	<i>Afgevaardigde van Financiën bij GIMV en Gimvindus — Gebruik veto</i>	1040
80	22.07.1993	X. Buisseret	<i>Theaterboot De Ark — Toezegging tot betaling aannemers</i>	1006	
81	0	22.07.1993	M. Logist	<i>Voorzieningen voor volwassenen met een mentale handicap in het arrondissement Leuven — Plaatsgebrek</i>	1040
82	0	22.07.1993	L. Standaert	<i>Algemeen Ziekenhuis Vesalius in Tongeren — Niet-goedkeuring bijweden directeurs door gouverneur Limburg</i>	1040
83	0	22.07.1993	A. Verlinden	<i>Door Staat bezoldigd personeel — Toelating tot cumulatie</i>	969